

***Faith that Moves
in the Realm
of the Holy Spirit***

***Víra, která působí v oblasti Ducha
Svatého***

Pastor Mark Hemans

www.jesusencounterministries.com

Překlad: Dana Stružková

2021

Část 1.

Základy víry

Kapitola 1.

Revize víry

Chtěl bych pohovořit o tom, jak vložit naši víru v Ježíše Krista. Zdá se, že Ježíš během svojí služby kladl největší důraz a zaměření na osobní víru člověka. Především, Kristus je Boží syn. On je stvořitel vesmíru. On je Boží slovo, ale nikdy nepřisuzoval uzdravení a zázraky sám sobě. Ve skutečnosti čteme v Matoušově evangeliu 13, 58:

„A pro jejich nevěru tam neučinil mnoho mocných činů.“

Ježíš učil, že podle vaší víry, ať se vám to stane. Když lidé procházejí problémy, mohou říci:

„Proč Bůh nedělá tohle?“

„Proč mi toto Bůh udělal?“

„Proč se mi tohle stalo?“

Musíte pochopit, že člověk (Adam a Eva) se rozhodl hřešit na samém počátku. Skrze hřích předali satanovi autoritu, satan je zlá bytost způsobující světu potíže. Tento svět je kvůli hříchu proklet. To není tak, že by Bůh způsoboval ty věci. Je to tak, že svět byl vydán prokletí. Přesto Bible říká:

„Ježíš se za nás stal prokletím, abychom my mohli být požehnáni. Stal se hříchem, abychom se mohli stát Boží spravedlností.“

Ježíš prolil za nás svoji krev na kříži. U kříže jsme požehnáni, celiství a osvobozeni. Máme uzdravenou mysl. Jsme v pořádku, máme se dobře. Daří se nám. Jak přistupujeme ke kříži?

Ježíš nás učil, že ke kříži přistupujeme vírou.

Když věříte v Pána Ježíše a učiníte z něj svého Spasitele a Pána, moc kříže se aktivuje, aby zachránila vaši duši od hříchu, od věčné smrti, od soudu a od pekla. Tuto moc uvádí do chodu vaše víra v Ježíše Krista. Je spuštěna tím, co pro vás Ježíš udělal na

kříži. Právě takto jste okamžitě přemístěni z toho místa království temnoty do světla. Temnota představuje vlastně duchovní substance ovládaná satanem. Jste buď ve tmě, nebo ve světle. Neexistuje „země nikoho“. Nejsou žádní duchovní sirotci. Jste buď dítě satana, nebo dítě Boha.

Když věříte v moc kříže, náhle a nadpřirozeně se změníte. Získáte nový charakter a přirozenost. Obdržíte novou DNA. Stanete se spravedlivými. Říká se tomu „*znovuzrození*“. Jste okamžitě převedeni do Království světla. Jste adoptováni Nebeským Otcem a máte věčný život.

Ke všem požehnáním, která nám Ježíš dal prolitím svojí krve, se přistupuje stejnou cestou víry. Takže nejde o to, že by nám Bůh nechtěl žehnat. Poskytl nám všechna požehnání v našich životech před více než *dvěma tisíci lety*. Musíme k nim přistupovat skrze to, že vložíme svoji víru v Ježíše Krista.

Je to, jako by Bůh měl pokladnici a vy jste dědic všech pokladů Nebe, ale dveře od pokladnice jsou zavřené. Jedině klíč víry je může otevřít. Pokud do zámku vložíte klíč víry, poklad je váš. Amen?

Je to na vás, jestli chcete věřit, nebo ne.

Podíváme-li se na některé rozhovory, které měl Ježíš s lidmi, můžeme lépe porozumět, jak víra funguje. V první řadě, víra je duchovní substance podobná vodě. Vezmeme-li lahev s vodou, odšroubujeme víčko a vylejeme-li tuto vodu na hlavu kazatele, je si vědom té vody, té látky.

Víra je *postatou* věcí, ve které doufáme. V kapitole Židům 11, 1 se píše: „*Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme.*“

Je zde důkaz víry. Je to ta látka, ta substance. Pokud máte duchovní rozpoznání, tehdy poznáte, když je někde víra. Ježíš poznal, když se setkal s pochybnostmi a nevírou.

Učedníci se velmi báli, že se při bouři na moři utopí, a tak vzbudili Ježíše ze spánku. Proč Ježíš spal? Ježíš mohl spát, protože je autorem, tvůrcem víry. Pokud vstoupíte do víry, tehdy odpočíváte. Můžete přestat pracovat a vstoupit do Jeho odpočinku.

Ježíš učedníkům říká:

„Přeplavme se na druhou stranu.“

Tady Ježíš vyslovuje proroctví. Není možné, aby se kdy mohli na lodi utopit, protože Boží Syn prohlásil:

„Přeplaveme na lodi na druhou stranu.“

Ježíš v klidu odpočíval, učedníci křičeli strachy. Museli být opravdu zděšeni, strhla se velká bouře s vichřicí a vlny se valily na loď.

V podstatě Ježíšovi řekli:

„Mistře, tobě je jedno, že zahyneme? Je ti jedno, že zemřeme?“

Ježíš jim odpověděl:

„Kde je vaše víra?“

(orig. Ekumenická Bible „Proč jste tak ustrašení? Ještě nemáte víru?“ Marek 4, 40).

Chybějící víra. Může se zde jednat o nepřítomnost víry. Můžete věřit v Ježíše Krista, jste i obmyti Jeho krví a spaseni, a přesto zde chybí víra. Učedníci uvěřili v Ježíše Krista a dělali mocné zázraky. Křísili mrtvé a dělali úžasné a mocné činy, ale při té situaci na lodi v bouři se jich Ježíš ptá:

„Kde je vaše víra?“

Učedníci měli problém. Tím problémem byla chybějící víra.

Věříte, že si vedete skvěle. Věříte v Ježíše, čtete Boží slovo, chodíte do shromáždění. Toto vše je důkazem vaší víry. Ale přesto se ve vašem životě může vyskytovat konkrétní problém, kde víru postrádáte.

Když jsem byl mladý, chodil jsem za svým pastorem. Totiž, pokud nejste zralí, tehdy máme tendenci požadovat po pastorovi, aby se za vás za všechno modlil. Můžete říkat:

„Pastore, modlete se za to či ono.“

Ale když dosáhnete dospělosti v Pánu, začnete se sami modlit za svoje vlastní věci. Můj pastor viděl pouze na jedno oko. Měl britské kořeny a byl velmi přísný a vážný člověk. Požádal jsem ho, aby se modlil za nějakou moji záležitost. On zarazil svůj prst do mého obličeje a řekl:

„Marku, musíš věřit Bohu přímo ve svém vlastním srdci!“

Páni, tohle teda sedlo, to vystihl jak v kázání! Nikdy nezapomenu, jak to řekl tím svým vážným jediným okem, které měl. Ať už jste v jakékoliv situaci, musíte Bohu věřit přímo ve svém vlastním srdci a vstoupit na území víry. Možná budete křičet, fňukat a stěžovat si. Cokoli děláte v Boží přítomnosti a jakkoli hovoříte s Bohem, jediná věc, která přinese

milost, je vaše víra. Pokud ve víře křičíte k Bohu, Bůh vás slyší. Pokud ve víře šeptáte k Bohu, Bůh vás také slyší. Amen? Cokoli děláte ve víře, On vás slyší.

Zeptejte se sami sebe:

„Kde je má víra?“

Můžete si provést revizi svojí víry. Můžete zkoumat sami sebe. Jdete-li na prohlídku k lékaři, můžeme od něj slyšet:

„Takže, pojďme zkontrolovat vaše srdce, jak vám bije. Ozve se tlukot srdce - bum, bum, bum. Podíváme se vám také do ucha. Jste v pořádku. Podíváme se vám do krku a mandle jsou v pořádku. Tady se postavte na běžecký pás, abychom zjistili, jak je na tom vaše srdce, je-li vystaveno stresu. Nakonec vám ještě natočíme EKG a uděláme magnetickou resonanci.“

Úplně stejně lze provést duchovní prohlídku. Zeptejte se sami sebe, jak je na tom vaše víra.

"Jak je to s mojí vírou? Mám víru?"

Na tyto otázky musíme znát odpověď, protože každé Ježíšovo požehnání je přístupné vírou. Chcete být požehnáni? Pojďme si udělat takovou malou lékařskou prohlídku vaší víry. Chvála Bohu!

Můžete mít nedostatečnou víru nebo nedostatek víry. Můžete mít nedostatečnou víru na problém, který je před vámi. Existoval důvod, proč učedníci nedokázali vyhnat z chlapce zlého ducha, ducha němého a hluchého. Pamatujete si, co se stalo? Otec chlapce přišel k Ježíši se svým synem a řekl:

"Tvoji učedníci toho ducha nedokázali vyhnat."

Pokud si dobře pamatují, Ježíš řekl:

"Ach, pokolení nevěřící."

Řekl to v evangeliu podle Marka 9, 19.

"Ach, pokolení nevěřící."

Víra učedníků nebyla pro tento problém dostatečná. Někdy můžete mít určitou víru, ale je nedostatečná pro danou situaci, které čelíte. Před vámi je opravdu těžká situace a vaše víra je nedostatečná. Toto je právě oblast, kde si můžeme pomoci sami. My můžeme pomoci růstu naší víry. Chlapcův otec řekl Ježíšovi:

"Pane, pomoz mé nevíře!"

Zvětšete svou víru. Věděli jste, že můžete růst ve své víře? Ježíš použil příklad s pšenicí. Když ji zasejete do země, tak roste a roste, dokud není čas plné sklizně. Stejně tak i vaše víra může růst. Pokud čelíte nějakému problému a pociťujete, že vaše víra je nedostatečná, jako to bylo s vírou učedníků, je něco, co můžete dělat. Nikdo z nás není dokonalý. Všichni rosteme.

Můžete pomoci vaší víře v růstu. Jedna věc, kterou můžete udělat, je požádat ostatní o duchovní sjednocení a společné modlitby. To, co zamýšlíte udělat, je najít věřící lidi. Nejsou to jen lidé, kteří se modlí, ale i ti, kteří věří, že to, za co se modlí, se skutečně stane. Jedná se o typ lidí, se kterými se shodnete.

Co když se ocitnete v situaci, kdy bojujete se smrtelnou nemocí nebo něco takového, a jste obklopeni rodinou nebo jinými, kteří jsou nevěřící, ale kteří očekávají, že zemřete nebo se váš zdravotní stav nikdy nezlepší? Budete se chtít duchovně distancovat od této nevíry. To neznamená, přestat se s těmito lidmi scházet, ale znamená to, oddělit se od nich duchovně. Je to z toho důvodu, že nevíra vám nikterak nepomůže. Vyhledejte takové osoby, které se vámi sjednotí a jsou také věřící.

Možná tito lidé byli uzdraveni z rakoviny. Možná měli kdysi nějaký velký problém nebo krizi, setkali se s Bohem a vědí, že Bůh je mocen a schopen. Toto jsou ti lidé, které byste rádi našli. Chcete se s nimi dostat do shody, protože v evangeliu podle Matouše 18,19 se píše:

„Shodnou-li se dva z vás na zemi v prosbě o jakoukoli věc, můj nebeský Otec jim to učiní.“

Můžete zvětšovat svoji víru tak, že se budete sjednocovat s ostatními.

Sledujte svědectví. Svou víru si můžete budovat sledováním a posloucháním svědectví. Svědectví představují *Boží slovo v akci*, jsou ovoce Slova. Bible říká v 75. *žalmu*, verš 2: *„Tvé jméno je blízko, vypráví se o tvých divcích.“* Když vidíte Ježíše dělat zázraky, je to proto, že Jeho jméno, Ježíš, je blízko. Chvála Bohu!

Rozjímejte o Slově. Rozjímání o Slově znamená tu nejdůležitější věc, kterou můžeme dělat. Můžete si rozhojňovat svou víru přemýšlením nad Božím slovem.

V kapitole Římanům 10, 17: *„Víra je tedy ze slyšení zvěsti a zvěst skrze slovo Kristovo.“* (Studijní překlad)

Rozjímání nad Bibli je velice důležité. Lidé, kteří se potýkají s problémy ve svojí víře, jsou ti, kteří nevěnují čas Božímu slovu. Nevyšetří si čas k rozjímání nad Božím slovem.

Napojte se na Písmo. Jak to udělat? Víra přichází skrze Slovo. Můžete číst Bibli, jako byste četli román. Pokud se rozhodnu číst román (což není příliš často), nemohu se od něj lehce odtrhnout a budu ho číst pozdě do noci, dokud ho nedočtu. Tohle je ten důvod, proč se do románů moc nepouštím. Tohle je přesně ten způsob, jak Bibli nečíst.

Čtěte, abyste uslyšeli. Pokud opravdu chcete, aby vaše víra rostla, potom *čtěte Bibli, abyste uslyšeli Boží hlas*. Toto je velmi užitečná rada. Pokud uslyšíte Boha, jak k vám promlouvá skrze určitou pasáž Božího slova, pak si daný biblický verš zapamatujte a rozjímejte nad ním. Jakoby uvíznete na nějaké stránce Bible a meditujete nad ní třeba i půl hodiny. Tento postup vystihuje to časté slovo, které čteme v žalmech – slovo „sela“, které se dá přeložit „*přemítat, přemýšlet o tom*“. Zamýšlíte se nad Božím slovem, aby začalo vstupovat do vašeho ducha.

Ježíš řekl v evangeliu podle Jana, kap. 6, 63:

"Slova, která jsem k vám promluvil, jsou Duch a jsou život."

Boží slovo do vás vstupuje a stává se Duchem svatým. Stává se životem a mění se v mocnou sílu. Začíná se tvořit něco, čemu říkáme víra. Pro každého z nás je nutný osobní vztah s Bibli. Bible, to je Kristus!

V evangeliu podle Jana čteme 1: 1 - „*Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh.*“

Potřebujete mít osobní vztah se Slovem Božím. To neznamena, jenom poslouchat kázání, musíte otevřít Bibli a prosit:

"Pane, promluv ke mně skrze Tvé Slovo."

Právě tento postoj je důležitý, protože zjevení Božího slova je to, co vás opravdu uzdravuje a osvobozuje.

Provádíme takovou lékařskou prohlídku naší víry. Otázky, které si musíte položit, jsou:

Kde je moje víra? Chybí mi, snad? Je nedostatečná? Je slabá?

Slabá víra. Epištola Římanům 4, 19 hovoří o Abrahamovi, který je otcem naší víry. Bible říká:

"Neochabl ve víře."

Někteří lidé mají slabou víru. Co se stane, když někdo ochabuje ve víře? Nemůže to dlouho vydržet.

Vzpomínám si na jednu znovuzrozenou ženu v Paraguay, v Jižní Americe. Někdo jí zničil květináče, ve kterých měla svoje oblíbené rostliny. Ty rostliny tolik milovala, že se vzdala své víry kvůli těm zničeným květináčům. Měla slabou víru.

Máte-li správný postoj k Bohu, pronásledování posílí vaši víru. Utrpení posílí vaši víru. Ve skutečnosti totiž utrpení je pro vaši víru prospěšné a dobré, protože testování vaší víry vede k trpělivosti.

V Jakubově listu 1, 4 čteme – „*A vytrvalost ať je dovršena skutkem, abyste byli dokonalí a neporušení, prosti všech nedostatků.*“

Haleluja!

Abraham je otcem naší víry. Díváme se na Abrahama jako na muže víry. Bible o něm říká následující:

Neochabl ve své víře.

Takto se o něm dočítáme v listu Římanům 4, 19:

„Neochabl ve víře, i když si pomyslel na své již neplodné tělo - vždyť mu bylo asi sto let - i na to, že Sára již nemůže mít dítě.“

Osoba, která je slabá ve víře, nevidí situaci duchovníma očima. Takoví lidé se dívají na věc přirozeným zrakem. Problém samotný vás nikdy nedostane z této obtíže. Problémem je ta samotná těžká věc. Ježíš vás dostane z této nepříznivé situace.

V kapitole Židům 12, 2 čteme – „*S pohledem upřeným na Ježíše, který vede naši víru od počátku až do cíle.*“

Proto je dobré prostě vzhlednout k Nebi. Kde byly Ježíšovy oči, kam vzhlédl, když nasýtil pět tisíc? Ježíš vzhlédl k Nebi, vzdal chválu a poděkoval Bohu! Nedíval se na ty hladové lidi, když si pomyslel:

„Jak nasýtím ty lidi?“

Kam se Ježíš podíval, kam zvedl svoje oči, když vzkřísil Lazara z mrtvých? Ježíš pohlédl vzhůru k Nebi.

V evangeliu podle Jana 11, 41 čteme – „*Otče, děkuji ti, žes mě vyslyšel.*“

Musíte se dívat na Boha. Pokud se zaměříte na svůj problém, budete o něm přemýšlet a začnete si dělat starosti. Vaše víra bude ochabovat a slábnout, satan použije váš problém k oslabení vaší víry.

Posilujte svou víru. Můžete upevňovat svoji víru.

V listu Římanům 4, 20 se píše o Abrahamovi: „*nepropadl pochybnosti o Božím zaslíbení, ale posílen vírou...*“.

Opakujte po mně:

"Posílen vírou."

Jak Abraham posílil svou víru? Nevzdal se Božího zaslíbení. Bůh mu zaslíbil dítě. Bylo mu sto let! Jeho manželka Sára byla přibližně ve stejném věku. Z pohledu člověka to bylo nepředstavitelné a nemožné! Abraham se však díval na Boží slovo. Nepřestal se na něj dívat. Jeho víra neustávala a vytrvale čekal a čekal.

List Římanům 4, 20: *„...ale posílen vírou...“*.

A co Bible říká, že bylo pak?

„vzdal čest Bohu“.

Rozjímáte o Božím Slově a chválíte Boha za jeho Slovo. Chválíte Boha znovu a znovu. Představte si váš problém jako zeď z cihel, před kterou stojíte. Vaše víra je vaše velké kladivo (perlík). Všechna kladiva nejsou stejně velká, některá jsou větší než ostatní. Stejně tak víra některých lidí je větší než u těch ostatních. Pokud máte velkou víru, můžete tu zeď kladivem rozbít a projít skrz. Ale víra některých lidí je slabá. K vaší víře musíte přidat i notnou dávku trpělivosti.

Musíme vzít víru, kterou máme, a zasáhnout tu cihlovou zeď. Tyto úderů opakujeme znovu a znovu. Někdy bude stačit jeden úder, jindy na zbourání zdi potřebujeme klidně i padesát ran, ale zeď je nakonec zbouraná. Pokud by do té pomyslné zdi mlátilo svým kladivem víry více lidí společně, máte najednou mnohem více víry. Chápete, jak to myslím?

Abraham oslavoval Boha a rozjímal nad Božím slovem. V kap. Římanův 4, 21 se píše:

„V pevné jistotě, že Bůh je mocen učinit, co zaslíbil.“

Víra se k tomu staví takto:

"Věřím, že Bůh je schopen to udělat, a já v to nepřestanu věřit."

Kdo byla Abrahamova manželka? Jmenovala se Sára, jak se dovídáme z ep. Židům 11. Myslím, že se zde říká, že Sára nemyslela na svoje lůno, i když už bylo neplodné. Ve verši 11 se pak říká, že:

„Měla (uznala) za věrného toho, kdo dal slib.“

To je jediné místo v Písmu, kde jsem našel tvrzení, že by někdo posuzoval Boha. Sára usoudila, že Bůh je věrný učinit to, co slíbil.

Koncem loňského roku jsem se setkal na Filipínách s ženou, jejíž dcerka byla hluchoněmá. Než jsem se s holčičkou setkal, její maminka mne požádala o modlitbu. Pán se mi připomněl veršem z kap. Římanům 4, 21 a přišla otázka:

"Věříš, že jsem věrný svému Slovu?"

Takže byla zde malá hluchoněmá holčička, která v životě nikdy nic neslyšela a nikdy nevydala ani hlásku - vůbec nic. Ale je zde stále tato otázka:

"Věříš, že jsem věrný svému Slovu?"

Slovo tvoří víru. Musíte se dívat do Božího slova, protože Bible je to, co dává vznik víře. V epištole Židům 4, 2 se píše, že Izraelité v poušti selhali. Nedokázali skloubit svoji víru se Slovem. Slovo přichází do tvého srdce tam, kde Ho smícháte s vírou. Je to, jako by se tyto dvě složky spojily a poté dojde k výbuchu! Haleluja!

Vyvstává zde další otázka v rámci revize naší víry:

"Jsou ve tvém srdci nějaké pochybnosti?"

Ježíš rozmlouval se svými učedníky na cestě do Emauz. Dále se uprostřed nich po svém vzkříšení objevuje v Jeruzalémě a říká:

Ev. podle Lukáše 24, 38 - *„Proč ve vašem srdci vystupují pochybnosti?“* (Studijní překlad)

Necháváte ve svém srdci růst pochybnosti jako plevel? Už pouhé přemítání o věcech může mít takový účinek. Můžete si v mysli držet vzpomínky na všechny vaše životní nezdary a prohry. A pak si říkáte:

„Bůh neudělal tohle, neudělal tamto, neudělal ani to ostatní...“

Napadají nás někdy takové myšlenky, že? Tímto uvažováním povzbuzujeme a krmíme plevele pochybností v našem srdci. Právě takové plevele se smísí s naší vírou a naše víra se dostává do obtíží. Je to proto, že nějakou dobu věříme, pak ale zase nevěříme. Před Bohem vyznáváte Jeho sliby. Poté však někomu po telefonu sdělujete, že z té vaší problémové situace už není cesta ven.

Proč dáváte prostor pochybnosti? Máte pochybovačné srdce?

Ptejte se sami sebe:

„Mám pochybovačné srdce?“

Tvrdé srdce. Pokud dovolíte nevíře a pochybnostem, aby zapustily kořeny a přerostly ve skepsi, později můžete mít skončit s tvrdým srdcem. Tvrdé srdce jde ruku v ruce s nevírou. Pokud má někdo tvrdé nevěřící srdce, můžete mu zvěstovat Boží slovo, ale ono po něj jenom sjede. To stejné platí s neodpuštěním.

V Turecku jsem se setkal s jednou dívkou, bylo jí tak kolem dvaceti let. Udělala si něco se zády, myslím, že měla natržený sval. V důsledku toho zranění nemohla zvednout ruku. Její paže byla víceméně ochrnutá. Dokázala pohnout prsty, ale neměla sílu.

Nejprve jsem viděl, jak jí na záda padla Boží moc, pak se to od ní prostě odrazilo. Pán mi řekl:

"Moje síla se nemůže projevit kvůli jejímu neodpuštění."

Tak jsem jí řekl:

"Musíte někomu odpustit."

Odpověděla na to:

„Ano.“

Myslím, že se jednalo o její matku, nebo to také mohl být někdo jiný. Odpustila. Jakmile odpustila, Boží moc vstoupila do jejích zad. V zápětí mohla zvednout ruku, zatímco před tím byla mnoho let ochrnutá!

V našem životě jsou věci, jako například naše postoje, které mohou způsobit, že se naše srdce stane zatvrzelé. V takovém srdci se nemůže usadit a zakořenit Slovo Boží. Nemůže zde začít růst, odrazí se v tělesné sféře. Před Bohem je postoj vašeho srdce opravdovější než vaše fyzické tělo. Tělesná schránka je záležitost dočasná, ale srdce bylo stvořeno pro věčnost. To, co se odehrává ve vašem srdci, je mnohem důležitější než to, co se děje ve vašem těle.

To, co přijmete ve svém srdci, bude určovat váš zevnějšek. Postoj vašeho srdce se nějak projeví navenek. Tělo je součástí světa, tělo patří do hmatatelné fyzické oblasti. S duchem je to jinak. Jednoho dne předstoupí váš duch před Boha.

Zdraví duše. Nejdůležitější je zdraví vaší duše. Věříte v Pána Ježíše, abyste byli spaseni? Co se odehrává ve vašem srdci? Hodně toho namluvíte, ale „skutek utek“? Můžete prosit za hodně věcí, ale bez víry ve skutečnosti vaše modlitby neprojdou ani vaším stropem. Chvála Pánu.

Rostoucí víra. Můžete mít stále větší víru. Ještě to není úplně ono, ale roste. Můžete mít víru, po jejímž boku je také strach. Někdo se může bát umírání na rakovinu, a přitom zároveň také věřit. Někdo zase bojuje s pochybnostmi, a přesto má víru. Chvála Pánu.

Vytrvalá víra. Můžete mít vytrvalou víru. Když se na vás Hospodin dívá, je poctěn vaší vírou v Něho, ať je ta víra velká jakkoli. Ježíš si vážil víry lidí, říkal například:

"Ať se ti stane podle tvé víry."

"Jak velká je tvá víra? Neviděl jsem tak velkou víru v celém Izraeli."

Vytrvalá víra je něco, čeho si Bůh bude považovat. Ne všechno probíhá právě takhle. Jen proto, že se něco okamžitě nestane a neprojeví, to ještě neznamená, že nemáte víru! Ona totiž „paní víra“ má ještě sestru a jsou skoro jako dvojčata. Ta sestra se jmenuje „paní trpělivost“.

Myslel jsem si, že Boží zaslíbení se zdědily spolu s vírou. To platilo, dokud jsem si nepřečetl kapitolu Židům 6, 12, ve které se můžeme dočíst: *„proto neochabujte, ale vezměte si za vzor ty, kdo pro víru a trpělivost mají podíl na zaslíbení.“* Nikdy jsem to slovo předtím neviděl! Myslím, že je mnoho křesťanů, kteří mají víru, ale chybí jim trpělivost. Řekněte sami sobě:

„Vím, že máš víru. Ted' měj i trpělivost!“

Pokračujte a setrvejte ve víře. Myslím, že někdy rosteme ve své víře, ale pak nás zasáhne krize nebo problém a problém neustoupí. Nyní potřebujeme vytrvalou a trpělivou víru. Není to tak, že nemáte víru, a není to ani tak, že by se o to Bůh nestaral. Prostě se nacházíte v období, kdy musíte ve víře pokračovat. Někdy toto období trvá roky. Jindy to bude pouze několik dní.

Víra je vždy „ted'“. Vysvětlím to. Víra není nikdy další okamžik, další minutu, příští rok nebo následující den. Víra je vždy „ted'“.

Bible v 2. listu Korinským 6, 2 říká toto: *„Hle, nyní je čas příhodný (nanejvýš vítaný), nyní je den spásy.“*

Důvodem, proč pro víru platí pojem „ted'“ je ten, že víra vás bere do Nebe. Přenáší vás do Božího duchovního království. Bůh není omezen časem člověka. Bůh přebývá ve věčnosti. *Víra vás přenáší do věčnosti.*

Traduje se slavná historka jednoho britského evangelisty, který se jmenoval Smith Wigglesworth. Modlil se za jednu paní, která trpěla velkou strumou. Ta struma byla opravdu velká. Ale ta paní *věděla*, že když se za ní modlili, je uzdravena. Prostě to věděla, obcházela všechna shromáždění věřících a vyprávěla o tom, jak je uzdravená, i přes tu strumu na krku. Její víra byla opravdu velká! To, co bylo vidět navenek, to byl pouze její vzhled. Ale uvnitř, ve svém srdci, věděla, že už je to hotovo, že už je uzdravena.

Víra pro tento okamžik. Víra znamená, spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jisti tím, co nevidíme. Tohle se dočteme v ep. Židům 11, 1. Jednoho dne ta paní se strumou začala říkat:

"Pane,....."

Pár lidí k ní přistoupilo a chtěli, aby ji přestala mluvit o svém svědectví. Místo toho pokračovala:

"Pane, Ty jim ukaž, že je to hotové, že jsem uzdravena!"

A ta struma z ní v tu chvíli odpadla! Haleluja?

Takže víra je věc přítomnosti, platí pro tento okamžik, platí teď. Díky tomu můžeme ve svojí víře vytrvat. Ale pokud prohlašujete:

"Myslím, že se to stane zítra nebo příští rok, nebo někdy...."

Takhle se neprojevuje víra, to je pochybnost. *Modlete se ve víře.*

Děkuji Ti, Otče. Věřím, že jsem právě teď uzdraven(a).

Děkuji Ti, Otče. Přijímám to vírou.

Dobrá, Pane, přesto, že ještě trpím, stejně Ti děkuji.

Amen? Když se modlíme za lidi, většina je okamžitě uzdravena. Pokud nejste uzdraveni, chvalte Pána. Máte příležitost, aby se vaše víra posílila. Někdo přijme dvě, tři, čtyři, dokonce pět modliteb, než se projeví uzdravení. Ten člověk přijme modlitbu, jde domů a je uzdraven a je to v pořádku.

Budte trpěliví. Když se modlíte za jiné lidi, připusťte si nezdár, protože ne každý se okamžitě uzdraví. Pamatuji si na jednoho chlapce s ochrnutou rukou. Nevím, jestli jeho rodiče byli věřící, nebo ne. Řekl jsem jim:

"Podívejte, musíme říct, že je v pořádku selhat, abychom uspěli."

Odpověděli:

"To je v pořádku."

Poté jsme se začali modlit. V tuhle chvíli si už neděláte žádné starosti s tím, co se stane. Prostě jsme jenom zaměřeni na Ježíše. Pokud vás Bůh volá, abyste něco udělali, a vy máte obavy, jestli budete, nebo nebudete úspěšní, na tom se zaseknete. Musíte si myslet:

„Tak dobrá, Bože, prostě udělám, co chceš, budu poslušný. Věřím, že to bude v pořádku. Pokud snad ne, Ty si stále vážíš mojí víry a Ty to vyřešíš.“

Amen? Nezapomeňte provést kontrolu (prohlídku) vaší víry. Kde je vaše víra? Je slabá, nebo silná? Věříte, že Bůh je věrný a dodrží Svoje Slovo?

Ježíš řekl v evangeliu podle Matouše 17, 20: „... *Pravím vám, budete-li mít víru jako zrnko hořčice, řeknete této hoře: „Přejdi odtud tam“, a přejde; a nic vám nebude nemožné.*“

Část 1.

Základy víry

Kapitola 2.

Vytrvalá a usilovná víra

Chtěl bych se zmínit o tom, jak vstupovat do věcí a do bohatství, která jsou od Boha.

Někteří lidé si přijdou pro modlitbu a mají víru. Věří, že budou uzdraveni, a já se jich zeptám:

"Věříte, že vás Ježíš uzdraví?"

A oni například odpoví:

„Ach ano, ano. Věřím tomu!“

Tito lidé mají víru. Někdy se modlíme, ale uzdravení se neprojeví okamžitě. Takže, takoví lidé mohou jít domů, říkat si a věřit:

"Dobrá, Bůh mě nechtěl uzdravit."

"Bůh mě nechtěl uzdravit."

"Bůh mě nemiluje."

Nebo si mohou myslet:

"Ten pastor nemá žádné pomazání!"

Lidé s těmito postoji nechápou, jak vstoupit do Boží moci. O čem bych rád mluvil, je to, *Jak vstoupit do požehnání Ježíše Krista.*

Žijeme ve světě, který lze spatřit naším zrakem. Nacházíme se ve fyzickém světě a Ježíš je v naší blízkosti, stojí na dosah. Chvála Pánu. Přesto mezi Ním a námi jsou všechny ty životní překážky. Máme v životě problémy, které se staví mezi nás. Někdy se musíme

vypořádat i s některými démony, kteří pracují skrze potíže, kterým v životě čelíme. Prostě se chci dostat k Ježíši, chápete mě? Prostě se k Němu chci dostat.

Ježíš řekl svým učedníkům na lodi:

„Přepravme se na druhý břeh. Přeplovme se na druhou stranu.“

A co se stalo při plavbě na druhou stranu? Na moři se strhla veliká bouře. Lidé na palubě se ocitli v ohrožení života. Ježíš se ptá učedníků:

"Kde je vaše víra?"

Usilovná víra. Je to naše víra, která nás dostane na pomyslný druhý břeh. Chápete, jak to myslím? Existuje určitý typ víry, který budete potřebovat, který Bible nazývá *usilovná víra*.

Vzhlížím s nadějí Ježíše. Stále se na Něj spoléhám a očekávám Ho. Bez ohledu na to, co se stane, jsem odhodlán vytrvat, abych se dostal až k Němu. Vyskytne se první problém a chybí peníze. Ocítám se ve finanční nouzi a začnu proklamovat Ježíšovo jméno. On je ten, který mne zajistí. Pak říkám duchu chudoby:

"Odejdi v Ježíšově jménu!"

Amen? Poté se potýkám s dalším problémem a objevuje se nemoc. Je zde nemoc jako rakovina nebo hluchota. Je za tím duch nemoci a já říkám:

"Odejdi v Ježíšově jménu!"

Haleluja! Pak se zase objevily rodinné trable.

"V Ježíšově jménu!"

Pak přicházím k Ježíši. Rozumíte, jak to myslím? Tak často si ale lidé říkají:

"Pokud je Bůh dobrý, proč se mi to děje?"

"Proč existují rodinné problémy?"

"Proč se objevuje nemoc?"

"Proč existují finanční problémy?"

"Proč se mi to přihodilo?"

Možná také poznamenají:

"Ach, já věřím v Ježíše. Proč se tohle děje?"

Víra nás musí více než pozdvihovat duševně. Nestačí jen prohlásit:

"Jsem křesťan."

Musíte mít *skutečnou účinnou víru* v srdci a *vytrvat* v této víře, dokud se k Němu nedostanete. Amen?

Měl jsem jednou takové vidění. Viděl jsem Nebe a anděly v oblaku slávy. Ti andělé opakovaně, stále a stále uctívali Pána tam vysoko v Nebi. Jak jsem se tak díval, viděl jsem duše. Byly tam duše lidí, kteří právě zesnuli a na zemi ukončili svoji pouť. Ti lidé právě zemřeli a jejich duše odcházely a putovaly do Nebe. Jednalo se o duše úžasných Božích žen a mužů, kteří trpěli pro Krista.

Viděl jsem jednoho muže, který vypadal, že žil v chudobě. Podle toho, jak byl špinavý, se asi jednalo o pouličního žebráka. Přesto po celý svůj život byl věrný Ježíši, dokonce i v chudobě. Ve víře vytrval a náhle byl proměněn do slávy. Amen? Všechna ta jeho špína byla pryč! Jeho problémy byly tytam a ten muž byl náhle celý oděn v bílé roucho! Jeho shrbená záda se najednou narovnal. Haleluja! Chvála Pánu? Jak lze vidět, do Božího království vstupujeme na základě houževnatosti a vytrvalosti.

V Příslaví 4, 23 nám Bible říká, abychom byli horliví a houževnatí.

„Víc než cokoli jiného střež své srdce, protože s něj vycházejí prameny života.“
(Studijní překlad)

Vytrvale a horlivě střežte své srdce. O duchovní záležitosti se musíte starat s patřičnou pečlivostí a pílí. Jako příklad si vezměme lásku. Máme rádi lidi, i když oni nás nenávidí. Jsme vytrvalí v naší lásce k nim. Máme rádi lidi, kteří nám ublíží, či stále ubližují, i když je změna tohoto stavu v nedohlednu. Vytrvale zaujímáme svůj postoj lásky k těmto lidem. Stále těmto jim odpouštíme, znovu a znovu volíme odpuštění, ačkoli oni nám odplácují urážkou. Vytrváme v těchto Božích pokladech. Stále máme víru, ačkoli nemoc neodchází. Vytrvale děkujeme Hospodinu za to, že On je ten, který nás uzdravuje.

V epištole Římanům 8, 25 se píše: *„Ale doufáme-li v to, co nevidíme, očekáváme to s vytrvalostí.“* (Studijní překlad)

Musíte se vytrvale držet svojí naděje. Mít naději, znamená, stavět se k věcem (skutečnostem), které ještě očima nevidíme, jakoby se už staly. Vytrvale setrváváte ve víře s trpělivostí a odhodláním.

Ježíš vyprávěl podobenství o rozsévači. Zrna, která padla na skalnatou půdu, neměla mnoho země, a hned zdárně vzešla. Začala klíčit s radostí, tato zrna měla velmi slibný start! Ale pak Ježíš říká, že ve své víře nevytrvala - slunce je spálilo, a protože neměla kořen, uschla. Pak je zde i příklad osiva, které padlo na dobrou půdu, tím se myslí ušlechtilé a dobré srdce. Semeno vzešlo a díky vytrvalosti a trpělivosti přineslo úrodu třicetinásobnou, šedesátinásobnou, jiné až stonásobnou. Chápete ten příměr?

Pokud vám Bůh řekne například:

„Svěřím ti firmu, budeš podnikat.“

"Budeš promovat na univerzitě ..."

„JÁ JSEM ten, který tě uzdraví.“

Tedy je to Slovo od Hospodina. Na vás teď je, abyste to Slovo uchopili a *drželi si Ho*, i když přirozeným, lidským pohledem na věc to nevypadá na žádnou změnu!

Víra, charakter, trpělivost. Víra a charakter patří k sobě. Víra tvoří a buduje. Zkoušky vaší víry utvářejí a produkují váš *charakter*. Zralý křesťan je takový, který má víru a víru si zachová i v čase zkoušek. Na rozdíl od křesťana nezralého, který ty věci nechá být a časem odpadne.

V kapitole Židům 6, 12 je uvedeno, abychom *neochabovali a nestali se lenochy*, neboť Boží zaslíbení se dědí *skrze víru a trpělivost*. Testování a prověřování vaší víry také přinášejí trpělivost. Díky trpělivé víře jsme dědici Božích zaslíbení. Amen? Například ve službě uzdravování se můžete modlit za někoho slepého, ale nic se neděje. Můžete se pak také modlit za další, další a další osoby. Prostě jste vytrvalí, jste trpěliví a stále se stavíte na Boží slovo a věříte v Něj. A pak se náhle oči, které byly slepé, otevrou a vidí! Amen?

Nebo se někdy budeme modlit za někoho, kdo má rakovinu, kdo trpí nějakou nemocí, nebo bojuje s nějakým druhem závislosti. Zdá se, že se během modlitebního setkání nic nestalo. Ale po několika měsících se ti lidé vrátí a jsou uzdraveni! Najednou zažívají svobodu od nemoci, od závislosti, jsou volní! Neochabujte ve své víře, mějte neutuchající horlivost až do konce a buďte vytrvalí.

Trpělivá víra. Abyste mohli zakoušet všechna ta bohatství, která Bůh připravuje, potřebujete mít nejen víru, ale i trpělivost. Potřebujete vytrvalou neutuchající víru.

Kapitola Židům 11 hovoří o velkých Božích mužích a ženách. Můžeme se zde dočíst např. o Mojžíšovi, který vztáhl ruku nad moře, vody se rozestoupily a Izraelci šli po suchu uprostřed Rudého moře. Stejně tak příběh Jozua, kdy se vody řeky Jordánu zastavují a lid suchou nohou vstupuje do zaslíbené země, aby ji obsadil. Boží slovo se v této epištole zmiňuje také o těch, kteří byli mučeni, jiní zakusili výsměch, někteří byli kamenováni, řezáni pilou, jiní umírali pod ostřím meče. Čteme zde, že svět jich nebyl hoden, bloudili po pouštích a horách, skrývali se v jeskyních a roklinách země. Proč tito lidé představují velké Boží muže a ženy? Důvodem je to, že věřili, svou víru zachovali, zatímco umírali pro Krista.

Na Novém Zélandu jsem se setkal s jednou postarší ženou, byla to Indka. Když jsem stál v nemocnici u jejího lůžka, řekla mi:

"Sloužím Bohu v církvi mnoho let a teď se podívejte, jak na tom sem. Jen se na mě podívejte!"

Byla připojena na kyslík, nemohla vůbec dýchat. Zeptala se:

"Proč?"

Víte, takhle vypadá nezralá víra. To je víra, která postrádá charakter. Bůh dovolí, aby vaši víru vyzkoušel satan. Hospodin chce naši víru pročistit a zbavit všech nečistot, protože naše víra je to nejúžasnější a nejlepší, co můžete od Boha dostat. Skrze víru získáváte pro svůj život od Boha všechno. Amen?

Odpověděl jsem té vzácné starší dámě:

"Neměla byste se takto ptát. Kladete špatnou otázku. Ptáte se dokola „Proč?“. To, co potřebujete vyslovit, je „Věřím.“ “

Žena tedy řekla:

„Dobře. Věřím.“

V zápětí ji prostoupila Boží moc! Sundala si z obličeje kyslíkovou masku a byla okamžitě uzdravena!

Bez ohledu na to, jak vypadá vaše situace a jak to celé dlouho trvá, prostě chvalte Hospodina, vzdejte Mu chválu. Uctívejte a vyvyšujte Ho! Zachovejte si neutuchající a horlivou víru! Nezralý křesťan je takový, který říká:

"Pane, dej mi to. Věřím."

Po čase to takoví lidé vzdají. Není zde vybudovaný charakter, ani ušlechtilé srdce. Hospodin hledá osoby upřímného a oddaného srdce, které ve své službě přinesou hojné ovoce. Chvála Pánu.

Mějte svůj zrak upřený na Ježíše. Máme se dívat na Krista. Jednoduše z Něj nikdy nespouštějte oči, vzhlížejte s nadějí k Ježíši a spoléhejte na Něj. Stále se na Něho díváte bez ohledu na to, co se děje. Boží nepřítel bere problémy tohoto světa a používá je proti vám a proti vaší víře. Musíte neustále pozvedat svoje oči k Ježíši.

Hospodin pověřuje Jozua:

„Vstup do té země a zaber ji, jak ti Hospodin řekl. Jdi a obsaď tu zemi. Neměj strach a neděs se.“

Někteří z vás čelí životním výzvám a nelehkým situacím. Dívejte se na Ježíše, nedívejte se na tu situaci. Mějte upřený pohled na Krista a chvalte Ho. Chvalte Jej uprostřed vaší zkoušky a problému. Chvalte Jej, i když se zdá, že váš problém nebere konce. Žádná

obtíž netrvá věčně v Boží přítomnosti. Vaše nelehká situace je jako tmavý stín. Když rozsvítíte Ježíšovo světlo, stíny mizí. Stíny jsou pryč. Kristus je ten, ve kterém není žádné tmavé místo, žádný stín ani šero. Prostě žádný stín! Jednoduše pozvedněte svoje oči k Němu a důvěřujte Mu.

Řekněte si:

"Měj víru. Jdi dál, pokračuj a nevzdávej to. Odpověď je už na cestě, je seslaná z Nebe a jmenuje se Ježíš."

Je to už pár let, co můj syn studoval na střední škole, jednalo se o soukromou školu. Moje tři děti studovaly na soukromé škole a studium na takové škole přijde na pěkné peníze. Ale já jsem vnímal, že mi Pán řekl:

"Dám ho do výběrové školy."

Jednalo se o studijní program pro ty nejlepší; opravdová špička, ti nejlepší z nejlepších. V Austrálii se jedná o bezplatný program, ale musíte udělat celkem těžkou zkoušku, abyste se sem dostali. Pán mi řekl:

"Pošlu ho tam a nebude vás to stát ani korunu. Já ho na tu školu pošlu."

Veze jsem svého syna na přijímací zkoušky. Ten den se tam sešlo opravdu velké množství uchazečů o toto studium včetně těch nejnadanějších studentů z Korey i z Číny. Na této prestižní škole studují také studenti z Číny z opravdu bohatých a zámožných rodin. V některých asijských zemích jsou dobré známky vším! Můj syn, když tam všechny ty studenty na přijímačkách viděl, to shrnul:

„Ach tati, byli tam snad Číňani z celý Číny.“

A já mu na to odpověděl:

„Nedělej si s tím starosti.“

Syn vyšel z místnosti, kde dělal zkoušku, a poznamenal:

"Tati, já to nedal. Nepovedlo se mi to!"

Ale já jsem mu na to znovu řekl:

"Nedělej si s tím starosti!"

Chápete to? *Víra je upřena na Ježíše Krista. To, co říká, je pravda a fakta jsou pouhé lži! Fakt je fakt, ale pravda je to, co říká Ježíš. To znamená, že všechno, co popírá pravdu, je lež, i když je to fakt!*

Později přišel ze školy dopis, ve kterém stálo, že můj syn *nebyl* přijat. To je skutečnost, ale je to lež v Ježíšově jménu! Můj syn mi řekl:

"Tati, ty jsi řekl, že k tobě promluvil Bůh."

A já jsem na to synovi odvětil:

"Vím, že ke mně Bůh promluvil, o tomto dopise nevím nic."

Chvála Bohu! Uběhlo asi pět, šest týdnů, my jsme stále čekali a čekali a přišel ze školy další dopis, ve kterém stálo:

"Váš syn byl přijat."

Haleluja? Ale je vám určitě jasné, že moje víra si prošla pěknou zkouškou. Viděl jsem všechny ty nejchytřejší studenty z Číny, syn se k tomu ještě vyjádřil:

„Tati, ten přijímací test na školu se mi moc nepovedl.“

Škola zaslala dopis, v němž uvedla, že náš syn nebyl přijat. Moje víra musela stát na Božím slově, na Ježíši Kristu a nesměla se vzdát! Amen? Řekněte si:

"Říkám ti v Ježíšově jménu, nevzdávej se! "

Chvála Bohu! Víte, že odpověď nezávisí na tom, co je na vašem bankovním účtu? Odpověď nezávisí na tom, co vy máte, ale závisí na tom, co *Bůh* má. On má *všechny* věci, Jemu patří *všechno*. Patří mu stříbro i všechn skot a dobytek. On vlastní všechno! Řekni si:

"Dovol mi, aby ti něco řekl. Jsi bohatý!/Jsi bohatá!"

Povím vám o mém bankovním účtu. Mohu vám něco říct o mém bankovním účtu? Je *velmi* plný, vrchovatě překypuje. Amen? Je plný nebeského bohatství! Je plný lásky, radosti, pokoje a míru. Amen? Chvála Bohu. Hospodin naplní *všechny* vaše potřeby podle svého nebeského bohatství v Boží slávě v Kristu Ježíši. V Něk jsme všichni boháči. Amen? Toto je vytrvalá a neutuchající víra. Jde o to, Bohu důvěřovat. Chvála Pánu.

Část 1.

Základy víry

Kapitola 3.

Spolehnutí se na Pána

Tuto kapitolu bych chtěl věnovat tomu, jak se opřít o Boha, jak se na Něj spolehnout. Obrátte se na osobu vedle vás a řekněte jí toto (nebo to řekněte sami sobě):

„Příteli, jednoduše se spolehněte na Pána.“

Kdysi jsem se setkal s mužem, který si přišel dopředu pro modlitbu během obou víkendových setkání, která jsme tehdy pořádali. Držel hůl, která byla necelé dva metry dlouhá. Obvykle takové věci lidem vezmu a dám pryč, ale tento muž mi řekl:

„Ne, ne, to mi nemůžete vzít. Potřebuji to, protože bez té hole mám velké bolesti. Potřebuji ji.“

Já jsem mu na to odpověděl:

„Dobrá, pane, chcete se spolehnout na svoji hůl, nebo na Ježíše?“

Najednou se mu v hlavě rozsvítilo. Okamžitě dal svoji hůl pryč. Moc Boží na něj sestoupila, začal normálně chodit a byl uzdraven. Někdy se ve svém životě spoléháme na různé takové rekvizity, různé hole a berličky.

O co se ve svém životě opíráte, na co spoléháte?

V zásadě existují dva rozměry. Mluvíme o Boží dimenzi v duchovním světě a je zde také přirozený pohled na skutečnost. Někteří se spoléhají na přirozené, očima viditelné věci, spoléhají na svoji hůl, nebo na všechny ty věci v přirozeném světě kolem nás, o kterých si myslí, že je potřebují. Jakmile se ve svém životě spoléháte na viditelný svět a čekáte pomoc od toho, co vás přirozeně obklopuje, více a více jste si tohoto světa kolem sebe vědomi.

Prosím, věnujte mi nyní svou plnou pozornost.

Když se spoléháte na věci v přirozeném, tělesném světě, váš pohled se naplní věcmi z fyzického světa. Začnete vkládat svoji naději a očekávat pomoc od okolního světa, který vnímáte svými přirozenými smysly. Pokud se ale spoléháte na Boží Slovo a na Pána Ježíše, potom doufáte v *Něj*.

Jakmile se spolehnete na Hospodina, tehdy vstupujete do duchovního světa. Vaše víra, důvěra, závislost, jistota a naděje jsou v Něm. Když se na Něho spolehnete, vaše závislost a spolehnutí se na Něj vás uvádí do duchovního světa. Váš zrak není zaměřen na skutky lidské, ale na skutky Boží. To, že se spoléháte na Ježíše, vás uvádí do Království Nebeského.

Jedná se o základní princip, jak přebývat a pohybovat se v Duchu Svatém. V okamžiku, kdy se spoléháte na Pána a jste na Něm závislí, Duch Svatý vám přichází na pomoc, protože On je váš Pomocník. Bible říká, že když se spoléháte na věci přirozené, váš život se stává prokletý. Když se ale spoléháte na Boha, Duch Svatý vám přichází na pomoc.

V žalmu 121, 1-2 se píše:

„Odkud mi přijde pomoc? Pomoc mi přichází od Hospodina. On učinil nebesa i zemi.“

Klíč k přesunu z fyzické dimenze do Království Ducha Svatého je váš postoj – *v co/v koho vkládáte svoji důvěru*. Zásadní a klíčové je to, *odkud, od koho očekáváte, že přijde pomoc*.

V epištole 2. Korintským 1, 8 je uvedeno: *„Chtěli bychom bratří, abyste věděli o soužení, které nás potkalo v Asii.“*

Apoštol Pavel mluví o problémech, které je potkaly.

„Dolehlo na nás nadmíru těžce, nad naši sílu,“

Nevím, jaká byla Pavlova služba, ale vím, že mám někdy podobné pocity a cítím se stejně.

„až jsme se dokonce vzdali naděje, že to přežijeme.“

A v 9. verši čteme: *„Už jsme se sami smířili s rozsudkem smrti.“*

Když se v životě všechno pokazí, když se trápíte a procházíte problémy, *pomáhá* to vašemu duchovnímu životu. Ten problém je zde, aby pomohl vašemu duchovnímu životu. To, co dělá ten zlý, nepřijde nikdy nazmar těm, kteří jsou znovuzrození a důvěřují Kristu. Ačkoli se ti bratři sami smířili s rozsudkem smrti, tyto nesnáze a problémy se objevily, aby nespolehali na sebe, ale spolehali se na Boha.

Jak více a více spoléháte na Pána, postupujete v Něm výše a výše.

10. verš: *„On nás vysvobodil ze samého náručí smrti, a ještě vysvobodí.“*

Budujte svou víru. Svou víru si můžete vybudovat při pohledu zpět na svůj život

a vidět, jak vás v minulosti Pán osvobodil. Pavel se ohlédl zpět a pomyslel si:

„Hospodin mne vysvobodil v minulosti a vysvobodí mne znovu.“

Chvála Bohu.

Potom Pavel v 10. verši pokračuje:

„...v něho jsme složili svou naději, že nás vždy znovu vysvobodí.“

Položte si otázku, v co/ v koho vkládáte svoji naději? Kdo vás zachrání a vysvobodí? Na koho spoléháte? Všechny ty obtížné situace, kterými Pavel procházel, mu pomohly se více spolehnout na Pána.

Verše 10 a 11: *„...on nás vždy znovu vysvobodí, když i vy nám budete nápomocni svými modlitbami. A tak, když nám mnozí vyprosili milost, budou za nás mnozí také děkovat.“*

Je skvělé mít lidi, kteří se modlí s námi a též za nás.

Ve Starém zákonu, v kapitole 2. Letopisů (Druhá Paralipomenon) 14, 9-13 nacházíme příběh krále Ásy. Nepřítel, Kúšijec Zerach, vytáhl proti Ásovi se statisícovým vojskem.

Verš 11 praví:

„Ása volal k Hospodinu, svému Bohu. Řekl: „Hospodine, jen ty jsi s to pomoci, postaví-li se mocný proti bezmocnému.“

Někteří králové by si řekli:

"Tak, kolik máme vojáků?"

"Jak budeme bojovat, jakou strategii a taktiku boje zaujmeme?"

A ještě další podobné otázky by asi zazněly, ale král Ása důvěřoval Hospodinu a vyznává:

„Hospodine, mimo tebe není pomoci pro boj mezi mocným a bezmocným.“ (Studijní překlad)

Právě *tohle* je Boží milost. V případech, kdy nemáte vůbec žádnou moc na to, abyste změnili svoji situaci, svůj život, nejste schopni se vymanit ze závislosti, nebo z hříchu, jste zcela bezmocní ve vašem nefunkčním manželství, problémy se nedaří vyřešit, v tuto chvíli je zde Boží milost a vy řeknete:

„Pane Bože, Ty můžeš, Ty to dokážeš. Já jsem bezmocný, ale Ty máš tu moc.“

Verš 11 dále praví: *„Hospodine, ty jsi náš Bůh, proti tobě člověk nic nezmůže.“*

(Studijní překlad: *„Hospodine, ty jsi náš Bůh. Ať tě člověk nepřemůže.“*)

„Co znamenají tisíce vojáků proti Tobě, Všemohoucí Bože?“

Král Ása se nezaměřoval na to přirozené, viditelné očima. Kdyby se soustředil na armádu a vojáky, byl by poražen. Místo toho vložil svou naději na Hospodina.

Ve verši 12 se dovídáme: „*I porazil Hospodin Kúšijce před Ásou a před Judou. Kúšijci se dali na útěk.*“ Následuje verš 13.: „*Ása se svým lidem je pronásledoval až ke Geraru.*“

Když si to přečteme, zdá se, že Ása a jeho muži vlastně nic neudělali. Pán porazil tu armádu a až poté ji Judejci začali pronásledovat a útočit. Haleluja! Hospodin jednal jejich jménem.

Verš 13. pokračuje: „*Kúšijci padli, žádný z nich nevyvázl živ; byli rozdrceni před Hospodinem a před jeho táborem.*“

(Studijní překlad: „*Kúšijci padali a nikdo z nich nezůstal naživu, protože byli od Hospodina a jeho vojska rozdrceni.*“)

Jsem si jist, že ta vítězná armáda zahrnuje i krále Ásu, ale myslím si, že se to především týká zástupů Božích bojovníků. Samotná Nebeská armáda pronásledovala Kúšijce. Haleluja! Umíte si to představit? Bůh vám posílá svou armádu, aby vám pomohla, jen proto, že jste řekli:

„*Pane Bože, jsem bezmocný, nemohu dělat nic, nic nezmůžu. Ty mi pomoz.*“

Jakmile začnete být závislí na Bohu, učíte se na Něm záviset víc a víc. Budete méně a méně závislí na svých úvahách, vlastním rozumu a na schopnostech věci vyřešit.

V kapitole Přísloví 3, 5-6 je psáno: „*Důvěřuj Hospodinu celým srdcem, na svoji rozumnost nespolehej. Poznávej ho na všech svých cestách, on sám napřímí tvé stezky.*“

Amen? Už jsem se o tom dříve zmínil. Mám na mysli toho Božího služebníka z knihy proroka Izajáše. V odkazech se někdy lze dočíst, že služebník Páně, kterým je Ježíš Kristus, je slepý, hluchý a němý. V tomto se nachází silný a mocný princip. V prorokovi Izajášovi, kap. 50, 10–11 se píše:

„*Kdo z vás se bojí Hospodina a poslouchá jeho služebníka? Kdo chodí v temnotách, kde není žádná záře, ten ať doufá v Hospodinovo jméno a opře se o svého Boha.*“

Ježíš se rozhodl upřít oči k Nebi a naslouchat svému Otci. Vzpomeňme na situaci se ženou, která byla přistižena při činu jako cizoložnice. Zákoníci a farizejové ji přivedou k Ježíši. V Písmu čteme, že se Ježíš sklonil a psal prstem po zemi, jako kdyby ani neposlouchat všechna ta obvinění. Byl k těm obviněním hluchý.

Když stále více a více spoléháme na Pána, stáváme se stále více „hluchými“ a „slepými“ pro tento svět. Kdo z vás chodí ve tmě a nemá světlo?

10. verš k tomu říká: „*ten ať doufá v Hospodinovo jméno a opře se o svého Boha.*“

Když nevíte, co budete v dané situaci dělat, nebo nevíte, jak tu věc vyřešit, je to jako když nevidíte cestu. Chápete to? Prostě nevidíte cestu. Pak vstoupíte do Kristova světla, jak nádherné to místo bude! Pokud je přirozená dimenze ve tmě a temnotě, obraťte se ke světlu.

Verš 11 pokračuje: „*Hle, vy všichni, kdo rozděláváte oheň, jiskrami se opásáte k boji.*“

(Pavlíkův studijní překlad: „*Hle, vy všichni zaněcující oheň, vystrojující se pochodněmi,....*“).

Vy všichni, kteří máte pochodně.....

„*....jen chodte ve svitu svého ohně, v jiskrách, které jste zanítily! Má ruka vám způsobí, že ulehnete v trápení.*“ - prorok ve verši 11 pokračuje.

Na světě jsou tací, kteří se rozhodli se na Boha nespoléhat, když procházejí těžkostmi a tmou. Rozhodli se, nedívat se a nevnímat situaci Jeho světlem. Namísto toho si pořídili svoje vlastní svítilny, svoje vlastní pochodně. Tento postup je cesta k prokletí. Blahoslavení jsou ti, kteří věří v Pána. Amen. Haleluja!

Většina křesťanů si přeje žít dobrý život v Pánu, chtějí vést zbožný život.

V epištole 2. Korinským 1, 12 apoštol Pavel říká: „*Toto je naše chlouba: Naše svědomí nám dosvědčuje, že jsme v tomto světě a zvláště vůči vám žili ve svatosti a ryzosti před Bohem...*“.

Jak můžete žít svůj život ve svatosti, bezúhonnosti, morální zásadovosti a v upřímnosti před Bohem? Na konci verše 12 je rada a klíč, jak toho dosáhnout:

„*....a nespoléhali na světskou moudrost, nýbrž na milost Boží.*“

Je to Boží milost, která křesťanovi umožňuje žít spravedlivý a zbožný život. Haleluja! Pokud sami nevíte, jak na to, spolehněte se na Hospodina, On vám dá řešení a nápravu. Amen? Zcela jistě to dokáže, Hospodin umí víc než to! Chvála Bohu.

Moc rád používám slovo „nevyhnutelně“. Čím více a hlouběji se spoléháte na Pána, nevyhnutelně vás to vede k zaslíbení Ducha Svatého. Čím stále více a více spoléháte na Pána a vcházíte do Božího království, tím hlouběji pronikáte do Nebeského království, království Ducha Svatého.

V kapitole Galatským 3, 6-14 čteme: „*Pohledte na Abrahama: „uvěřil Bohu, a bylo mu to počítáno za spravedlnost. Pochopte tedy, že syny Abrahamovými jsou lidé víry. Protože se v Písmu předvídá, že Bůh na základě víry ospravedlní pohanské národy, dostal už Abraham zaslíbení: „V tobě dojdou požehnání všechny národy.“ A tak lidé víry docházejí požehnání spolu s věřícím (věrným) Abrahamem.*“

Apoštol Pavel se nám to snaží vyložit a vysvětlit. Jedná se celkem o dvojí požehnání, které se dostalo Abrahamovi, jenž stejně tak přichází i k pohanům. Čteme o spasení, ale byla zde ještě druhá část, o kterou Pavel usiloval a vyhlížel. Apoštol to vykládá, jako požehnání pohanských národů, kterého dojdou skrze Abrahamovu víru. Myslí se tím *slib Ducha Svatého*.

Verše 10 a 11 pokračují: *„Ti však, kdo spoléhají na skutky zákona, jsou pod kletbou, neboť stojí psáno: „Proklet je každý, kdo nezůstává věren všemu, co je psáno v zákoně, a nečiní to.“ Je jasné, že nikdo není před Bohem ospravedlněn na základě zákona, neboť čteme: „Spravedlivý bude živ z...“*

Poslední slovo zní *„víry“* – Spravedlivý bude živ z víry, spravedlivý vírou bude žít. Nespoléhejte se tedy na to, kde jste se narodili, do jakého chodíte sboru, do jaké církve patříte. Neopírejte se o vaše náboženství. Opíráte-li se o náboženství, *jste prokleti*. Spoléhejte se na Pána Ježíše Krista, který zemřel a smířil nás s Bohem Svou prolitou krví!

Verš 12 začíná *„Zákon...“*

Náboženství...

...však nevychází z víry, nýbrž praví: „Kdo bude tyto věci činit, získá tím život.“

Lidé žijí v tomto světě náboženství.

Ve verši 13 čteme: *„Ale Kristus nás vykoupil z kletby zákona tím, že za nás vzal prokletí na sebe...“*

Když Ježíš Kristus zemřel na kříži, dopadlo na Něj Boží prokletí. Vzal na Sebe prokletí Zákona, stal se zlořečením za nás. Vzal na sebe kletbu života opírajícího se o náboženství. Ježíš Kristus svou smrtí na kříži vyměnil naši starou, hříšnou přirozenost za svou svatou přirozenost. Udělal to, abychom touto Božskou proměnou díky víře a pokání zakoušeli požehnání.

Ve verši 14 se dočítáme, že: *„To proto, aby požehnání dané Abrahamovi dostaly v Ježíši Kristu i pohanské národy, abychom zaslíbeného Ducha přijali skrze víru.“*

Haleluja!

Bible učí, že pokud se *spoléháme na Boha a máme-li víru v Ježíše Krista, uskuteční a zajistí se tím příslib darování Ducha Svatého*. Duch Svatý je ten, který nám přináší požehnání Kristova kříže. Je to Duch Svatý, který přináší vykoupení a krev Ježíše Krista. Je to Duch Svatý, kdo přináší sílu, moc a pomazání k uzdravení a vysvobození pro život plný požehnání a prosperity.

Vírou v Ježíše Krista vstupujeme do království Ducha Božího. Vstupujeme do Něj, když se nespolehnáme na ty naše berličky a opory v životě, nespolehnáme se na svět, na lidi, nespolehnáme se na svoji práci, ani na to, kolik máme peněz na účtu v bance. Pokud se však ve svém srdci rozhodnete opírat a spoléhat na Krista, přenesete vás to do království Ducha Svatého.

Je to proto, že se méně a méně hledíte na svět, ale svůj zrak zvedáte k Ježíši a upřeně hledíte k původci a dokonavateli vaší víry. Kráčíte s pohledem upřeným na Ježíše Krista, který vede vaši víru od počátku až do cíle. Svět nemá nic, nemá, co by nabídnul. Opravdu, je to tak! Čím více se díváte na Ježíše, tím větší máte vhléd do Božího království. Co svět může nabídnout, pokud ho srovnáme s Božím královstvím? Když se podíváte na celou tu slávu a poklady Nebes, na nekonečnou radost, veselí a nesmírné požehnání v Nebi, nic z toho svět prostě nenabízí.

Když se podíváte na svět, uvidíte, že je prokletý hříchem. Všechno je jako stín. Všechno je ovlivněno hříchem. V kapitole Římanům 8 čteme, že veškeré tvorstvo *sténá*. Na celém světě jsme svědky toho, jak veškeré tvorstvo až podnes společně sténá, aby bylo vykoupeno. Haleluja, haleluja!

Pokud je někdo ve vašem okolí, řekněte mu následující (nebo to řekněte sami sobě):

„Příteli, odhod' svoji hůl, odhod' svoji berličku! Přestaň se spoléhat na lidi! Vlož svoji důvěru v Ježíše Krista!“

Přestaňte skládat důvěru v člověka, nespolehejte se na to, že vás zajistí a zaopatří zaměstnavatel, finanční podpora od vlády, nebo to, že pobíráte důchod. Máte Otce v Nebi. Spolehněte se na Pána. Haleluja? Pokud pak náhle jedna z těch věcíček, jakých si rekvizit, které jste dosud měli, odpadne a odejde z vašeho života, pak zvolte: *„Chvála Pánu!“*

Máte šanci a příležitost pronikat hlouběji do Nebeského království tím, že se spoléháte na Ježíše Krista. Haleluja. Víím, že je to těžké, trpět. Není to snadné. Nikdo nechce trpět, ale proč nevzdat díky?

V epištole 2. Korintským 1, 9-10 se píše - *„Už jsme se sami smířili s rozsudkem smrti – to proto, abychom nespolehali na sebe, ale na Boha, který křísí mrtvé. On nás vysvobodil ze samého náručí smrti, a ještě vysvobodí; v něho jsme složili svou naději, že nás vždy znovu vysvobodí.“*

Obraťte se na osobu vedle vás a řekněte jí následující (nebo to řekněte sami sobě):

"Bůh tě vysvobodí. Bůh mě vysvobodí. V Něho skládám svoji naději."

Co to znamená, spoléhat se na Boha? *Doufat pouze v Něj*. Doufejte v Něho, složte v Něj svoji naději! On je náš Spasitel! Amen.

Část 1.

Základy víry

Kapitola 4.

Opravdová víra, nebo jen doktrína?

V této kapitole bych se chtěl zmínit o víře. Víru nacházíme v Božích požehnáních, která se odehrála a uskutečnila ve vašem životě v minulosti. Pokud věci kolem mě nejdou tak, jak by měly, nesoustředím se na ty věci a nevěnuji jim pozornost. Myslím na to, co Bůh udělal v minulosti. Nacházím se a žiju v Božím požehnání. Takto je možné sytit a rozvíjet vaši víru.

Mezi lidmi se může objevit názor, že pokud někdo při osvobozování křičí, nebo když dítě pláče během modlitebního setkání, že to ovlivňuje pomazání. Ne, to, co má nepříznivý vliv na pomazání, je to, co je v lidských srdcích. Jedná se o zášť a nevraživost. Některá modlitební setkání, která navštěvuji, nejsou vůbec snadná, věci nejdou nijak hladce a je to někdy velmi těžké a tvrdé. Po jednom takovém mítinku mi organizátor setkání řekl:

"Ehm, vrchní pastor mi jednou dal facku do tváře."

Nepřišel by na modlitební setkání, protože se bál, že bude lokalizován Duchem Svatým! Raději se tedy tomuto shromáždění vyhnul. Já si na to pomyslel:

"Není divu, že to bylo tak těžké, že věci šly tak ztuha!"

To, co zarmucuje Ducha Svatého, je *stav lidských srdcí*. *Tvrdost srdce člověka* je to, nad čím truchlí Duch Svatý, ne nad plačícím dítětem. Bůh ty děti stvořil. Amen? Prosím, zatleskejte někdo Ježíši Kristu! Chvála Bohu.

Někdy musíte být k dispozici a nápomocen navzdory tvrdosti lidského srdce. Jsou tací, kteří si myslí, že uctívání vytváří pomazání. Můžete Boha nádherně a velkolepě uctívat, ale pokud je v srdcích zlo, toto uctívání nebude dělat Pánu radost a nepotěší Ho. Jedná se o podvod. Bůh se upřeně dívá na srdce.

Ve své podstatě jsem pastorem, nebo biskupem. Je to, jako bych dostal mandát, který se týká lidské duše. Lidská duše musí být spasena, zachráněna a posvěcena. Duše musí být naplněna Duchem Svatým, pokřtěna ohněm a oslavena v Ježíšově jménu. Pojdme zpět k pojmu víra.

Víru nacházíme v Božím požehnání.

V evangeliu podle Matouše 16, 8-11 čteme o varování před kvasem farizeů a saduceů. Učedníci s Ježíšem připluli na druhý břeh a zapoměli si vzít s sebou chleby. Třináct osob se dělilo o jeden bochník. Učedníci shledali, že nemají chleby, a začali se mezi sebou dohadovat. Když to Ježíš zpozoroval, řekl: *„Ještě nerozumíte ani se nezapamatujete na těch pět chlebů pro pět tisíc, a kolik košů jste sebrali? Ani na těch sedm chlebů pro čtyři tisíce, a kolik košů jste sebrali?“*

Ježíš se učedníků ptal, jak to, že jsou jejich srdce stále tak tvrdá a nechápavá. Očekával od nich, že budou žít a posilovat svoji víru na základě požehnání, která prožili dříve v minulosti. Zeptal se jich:

„Proč se mezi sebou dohadujete? Proč mluvíte o tom, že nemáte chleba?“

Je tak snadné žít v současném problému, dohadovat se navzájem, což jinými slovy vyjadřuje otázku:

„Co budeme dělat?“

Místo toho, abychom si mysleli:

"Bůh to udělal v minulosti a dnes to udělá znovu."

Věřím, že věci, které jsem viděl v minulosti, jsou jako odrazový můstek do budoucnosti pro větší a úžasnější věci. Chvála Bohu. To, co Bůh udělal ve vaší minulosti, představuje určité stavební kameny vaší víry. Vyskytují se ve vašem životě proto, abyste se mohli vydat vstříc větším věcem v budoucnu. Už nebudete dělat stejné věci jako dřív. Studujete-li to, co Ježíš řekl, mluvil o *nárůstu a navyšování*. Zažívejte růst a rozkvět!

Muž, kterému byly svěřeny dva talenty stříbra, získal více. Pokud hojně zaséváte, obdržíte toho více. Království Boží vždy roste. Roste a roste, to není žádná stojatá voda, Boží království je stále v pohybu. Hospodin je Bohem rozvoje a růstu. Chvála Pánu. Podívejte se tedy na to, co Bůh ve vašem životě v minulosti už udělal. Pohlédněte do budoucnosti a položte si otázku:

"O kolik větší bude požehnání v budoucnu?"

Místo toho, aby vám stačil malý hrneček víry, usilujte o to, abyste svoji pomyslnou nádobu na víru zvětšovali. Rozšiřujte svou víru! Chvála Bohu. To znamená, že je zapotřebí rozšířit vaši představu o tom, co všechno Bůh může dělat, nad rámec toho, jak vás vidí vaše okolí. Lidé si o vás myslí například toto:

"Znám tě, vím, jaký jsi člověk, znám tvoji povahu. Obvykle děláš věci takhle, je pro tebe typické, že hovoříš takto, dáváš přednost těmto lidem a vztahům...."

Jakmile rozjímáte nad Božím slovem v přítomnosti Boha Všemohoucího, vaše sebepojetí o tom, kým jste v Kristu, se začíná rozšiřovat.

V epištole Filipským 4, 13 čteme - „*Všechno mohu v Kristu, který mi dává sílu.*“

Začínáte hledět mimo rámec vaší minulosti, mimo to, co od vás lidé očekávají a čím vás limitují. Rovněž překračujete i hranice svých finančních omezení. Držíte se toho, že:

„Hospodin dokáže všechny věci!“

Skutek víry. Pojdme si povědět něco o činné víře. V kapitole 1. Tesalonickým 1, 2-3 apoštol Pavel říká:

„Stále vzdáváme díky Bohu za vás za všechny a ustavičně na vás pamatujeme ve svých modlitbách; před Bohem a Otcem naším si připomínáme vaši činnou víru,..."

Je zde řečeno *vaši činnou víru, váš skutek víry.*

„.....usilovnou lásku a vytrvalou naději v našeho Pána Ježíše Krista.“

Je to váš skutek víry.

A teď pojdme trochu hlouběji, nechme se oslovit a prověřit samotným Božím slovem bez nějakého omlouvání. Tím, že čtete Boží slovo, rozjímáte nad ním a studujete ho, vstupujete do samotné Boží přítomnosti. To, čím Bůh je, prostě exploduje. Boží velikost hluboce zasáhne vaší drobnou mysl, jakoby až explodovala. Chvála Pánu.

Skutečná a opravdová víra je činná a koná. Pravá víra funguje. Pojdme tuto myšlenku více postupně rozebrat.

Myslím, že letošní rok jsem viděl už tři případy lidí, kteří byli němí a zažili uzdravení. Tito lidé nemluvili od narození. V Bibli čteme, jak otec přináší k Ježíši svého syna, který je němý. Duch němoty způsobil, že chlapec byl němý. Nemůže mluvit. Byl to duch němoty. Stejný zlý duch ho uvrhl do ohně i do vody, aby ho zahubil. Ježíš se ptá, odkdy to syn má, a otec odpovídá:

„Je takový od útlého dětství.“

V evangeliu podle Marka 9, 22-24 čteme: *„A často jej zlý duch srazil, dokonce do ohně i do vody, aby ho zahubil..."*

A dále otec syna pokračuje:

„Ale můžeš-li, slituj se nad námi a pomoz nám.“

Ježíš mu řekl:

„Můžeš-li! Všechno je možné tomu, kdo věří. Chlapcův otec rychle vykřikl: „Věřím, pomoz mé nedověře (nevíře).“

Ježíš Kristus může. Otázka zní, můžeš ty věřit? Ježíš může, ale můžeš ty věřit? Jakubův list v kapitole 2, 19 říká, že i démoni věří, že je jeden Bůh, ale hrozí se toho a chvějí se. Pojdme to projít důkladněji.

List Jakubův 2, 18: *„Někdo však řekne: „Jeden má víru a druhý má skutky. (Ty máš víru, a já mám skutky).“*

Co je to za druh víry, který *nefunguje*? Pamatujete si, co jsem už zmínil? Máte stále ještě v paměti to, co Pavel řekl v epištole 1. *Tesalonickým 1, 2-3*? Je zde míněn skutek víry, opravdu činná víra.

Jaký typ víry *nefunguje*? Existuje druh „víry“, který ve skutečnosti není víra, ale náboženský systém a věrouka, která duchovně nefunguje.

List Jakubův 2, 18: *„Někdo však řekne: „Jeden má víru a druhý má skutky. (Ty máš víru, a já mám skutky). Tomu odpovím: Ukaž mi tu svou víru bez skutků a já ti ukážu svou víru na skutcích.“*

Skutečná a opravdová víra se projeví ve skutcích.

„Ty věříš, že je jeden Bůh. Dobře činiš.“

A teď, toto je velmi zajímavé, zopakuj to ještě jednou.

„Ty věříš, že je jeden Bůh. Dobře činiš.“

Pokud toto vyznáváte, sledujete jisté učení a doktrínu. Lidé odříkávají *Apoštolské vyznání*:

„Věřím v Boha, Otce všemohoucího...“

A tak dále. Nedokážu to odříkat, ale to je vyjádření doktríny. Je dobré znát to, čemu věříte, ale zde se jedná o prohlášení *doktríny*.

„Ty věříš, že je jeden Bůh. To je správné.“

Apoštol Jakub píše v kap. 2, 19: *„...i démoni věří, že je jeden Bůh, ale hrozí se toho a chvějí se.“*

Dokonce i démoni věří, že je jeden Bůh. Dokonce i démoni vědí, co říká Boží slovo. Pamatujete si 4. kapitolu evangelia podle Lukáše, jak Boží nepřítel citoval z Písma, když Ježíše pokoušel v pustině?

Apoštol Jakub pokračuje ve verších 19 a 20: *„...i démoni věří, že je jeden Bůh, ale hrozí se toho a chvějí se. Neuznáš, ty nechápavý člověče, že víra bez skutků není k ničemu?“*

Hospodin nás miluje! Snažím se teď podat vysvětlení a vše objasnit, abychom mohli vyjít z doby. Často se stává, že lidé přicházejí s žádostí o modlitbu. Když přijdou,

vyslovují doktrínu, ale ta je mrtvá. Tohle nefunguje. Ti lidé, kteří přišli, chtějí být uzdraveni, ale to, co říkají, je mrtvé. Duchovně je to mrtvé.

"Bůh je jeden!"

Vyjadřujete se slovně dobře, ale není to něco, co bude fungovat v duchovní oblasti. Je to mrtvá víra. Když někdo říká:

"Vím, že to Bůh dokáže. Vím, že Ježíš může a dokáže uzdravit..."

Tohle není ta víra, která přinese uzdravení. Je to *vyhlášení věrouky, doktríny*. Je to dobré to říct, ale nic to *nezpůsobí a neudělá*.

Víra je ze slyšení. Můžeme mít hlavu plnou biblických veršů, absolvovat různé druhy konferencí, seminářů a kurzů, ale to vůbec neznamená, že nám to nějak pomůže. Je to dobré, ale duchovně je to mrtvé.

Víra přichází ze slyšení. Víra přichází na základě duchovního naslouchání Slova Božího. *To je víra*. Víra nepřichází nasloucháním náboženských nauk a doktríny, přichází slyšením Ducha Svatého a kázáním Božího slova vašemu srdci. Tento typ víry *funguje*. Rozumíte tomu rozdílu?

V evangeliu podle Lukáše 5, 18-19 se píše: *„A hle, muži nesli na nosítkách člověka, který byl ochrnutý, a snažili se ho vnést dovnitř a položit před něj. Když viděli, že ho nepronesou zástupem, vystoupili na střechu, udělali otvor v dlaždicích a spustili ochrnutého i s lůžkem přímo před Ježíše.“*

Ti muži vyšplhali na střechu s ochrnutým mužem na nosítkách, sundali ze střechy několik tašek a toho člověka spustili doprostřed před Ježíše. Pak zde ve verši 20 čteme: *„Když uviděl jejich víru.....“*

Dav viděl, že nějakí chlápci rozebrali střechu a spustili vzniklým otvorem paralyzovaného muže. Jednalo se o opravdový skutek víry. Ježíš viděl *skutek víry*. Tito muži měli *skutečnou víru* a byla to *víra uvedená do praxe*, byla to *činná víra*. Chvála Pánu.

Lidé, kteří říkají:

"Dobrá, věřím, že to Ježíš dokáže, že je toho schopn, to udělat....."

ti by tohoto ochrnutého muže zanechali někde vzadu v domě, ale víra, kterou měli a projevíli ti čtyři chlapíci s ochrnutým člověkem, ta se chopila toho muže a nesla ho. V biblickém textu není ani zmínka, že by ten ochrnutý muž měl nějakou víru. Víme pouze, že to byl hříšník. Když Ježíš uviděl víru těch mladíků, řekl tomu nemocnému:

"Člověče."

V tu chvíli se ten muž znovu narodil, prožil znovuzrození.

"Člověče, tvé hříchy jsou ti odpuštěny."

Chvála Bohu! Chci říct, zkuste to pochopit teologicky! *Oni* věřili a *on* byl zachráněn a spasen. *Tady se jedná o skutek víry!*

Mám tu čest vidět dílo Ducha Svatého jako odpověď na úžasnou víru lidí. Dochází nejen k uzdravení, ale také k přijetí spasení a znovuzrození v Duchu Svatém. Chvála Bohu!

Ježíš říká:

"Věříš, že to mohu učinit?"

Ptá se slepého muže a slepý mu odpovídá:

"Ano."

Ježíš ho uzdraví a pak řekne:

"Tvoje víra tě uzdravila."

"Věříš, že to mohu učinit?"

"Ano, pane, věřím."

Uzdraví ho a řekne:

"TVÁ víra tě uzdravila."

Zde vidíte, jak důležitá je vaše víra. *VAŠE víra vás ve skutečnosti uzdravuje.* Tohle naše mysl nemůže pobrat a pochopit. Velmi často, když lidé přicházejí a žádají o modlitbu, neuvědomují si, že to, co je ve skutečnosti uzdravuje, je to, co je uvnitř jejich srdce. Takže když přijdou a vyslovují nějakou doktrínu, díváte se na jejich srdce a vidíte mrtvou víru. Víte, že se nic nestane.

Je to proto, že oni hledají. *Hledají. Hledají něco mimo ně.* Hledají pomazání, které z nich toho démona vyžene. Neuvědomují si, že moc Boží je přitahována *vírou*. Moc Boží v člověku prudce vzroste a exploduje *vírou*. Je to *vaše* víra, která vás uzdravuje. Je tak důležité, vložit vaši víru v Ježíše Krista.

V ev. podle Marka 6, 5 se píše: „*A nemohl (tam) učinit žádný mocný čin...“*

Ježíš Kristus, Syn Boží z Nebe, nemohl dělat žádné mocné skutky. Proč? Bylo to kvůli jejich nevěře, jejich malověrnosti! Chvála Bohu.

V evangeliu podle Matouše 9, 20 čteme: „*A hle, žena trpící už dvanáct let krvácením...“*

Na jednom našem modlitebním setkání jedna žena pověděla svědectví, že trpěla krvetokem po mnoho let. Letos byla uzdravena. Myslím, že to bylo v Ohio.

Verš 20 ještě jednou a část 21 pokračuje: „*A hle, žena trpící už dvanáct let krvácením přišla zezadu a dotkla se třásní jeho šatu. Říkala si totiž....*“

Vidíte to, je to jasné? Její víra funguje, jedná se o skutek víry. Jak to celé funguje? Ta žena si mluví sama pro sebe. Víra má mnoho podob a forem. Někdo vyhází tašky ze střechy, aby udělal místo na nosítka, tato žena si mluví pro sebe. Ona si prostě mluvila pro sebe.

Co říkáte, když si mluvíte pro sebe?

Ona si říkala:

Verš 21: „*...Dotknu-li se aspoň jeho šatu, budu zachráněna!*“

Odehrávají se zde dvě věci. Nejprve ta žena věděla, že Ježíš má moc ji uzdravit a z krvetoku vysvobodit. Tou druhou věcí je víra té ženy zahrnující tuto znalost a vědomost o Ježíši.

"Ježíš je můj uzdravitel. Sáhnu-li si jen na jeho šat, budu uzdravena."

Evangelium Matouše 9, 22 pokračuje: „*Ježíš se obrátil a spatřiv ji, řekl: „Bud' dobré mysli, dcero, tvá víra tě zachránila.“ A od té hodiny byla ta žena zdráva.*“

Náboženská doktrína, věrouka je dobrá, ale pokud nezahrnuje víru, je mrtvá. Chvála Pánu. Věděli jste, že většina z toho, čemu věříte, je to, co jste dosud prožili a s čím máte zkušenosti? Z tohoto důvodu je náboženství tak strašná věc, je v přímém protikladu k víře. Je to proto, že když se lidé pohybují v náboženství, nevidí a nezažívají nic z působení Ducha Svatého a postupně se to zakoření a zahloubí v systému jejich víry.

Je to, jako by se vzalo takové velké duchovní kladivo, aby zničilo ducha náboženství a otevřelo a zpřístupnilo nitro člověka. Někdy je mnohem snazší vidět, jak je uzdravena nevěřící osoba, než uzdravení pro křesťana ve vleku náboženství. Je to proto, že tento křesťan má zkušenost jen s náboženstvím, které formovalo jeho systém víry. Někdy je to jako betonový val kolem takových lidí.

Když přicházíte k Ježíši, je velmi důležité to, co si myslíte a říkáte. To, co Ježíši říkáte o své situaci, to, co si myslíte o té své situaci, když jdete ke Kristu, to je tak důležité. Kristus naslouchá vašim ústům a vašemu srdci. Lidé, kteří k Němu přicházeli a kteří říkali ve víře věci, které Ho prověřovali, takových lidí si Ježíš vážil. Podívejme se na setníka z Bible, který říká:

Ev. podle Matouše 8, 8: „*Pane, nejsem hoden, abys vstoupil pod mou střechu.*“

Tento římský armádní důstojník se neodvážil Ježíše požádat o přítomnost ve svém domě, rozpoznal Jeho moc a jednoduše v 8. a 9. verši odvětil:

„Ale řekni jen slovo, a můj sluha bude uzdraven. Vždyť i já podléhám rozkazům a vojákům rozkazuji; řeknu-li některému „jdi“, pak jde; jinému „pojd' sem“, pak přijde; a svému otroku „udělej to“, pak to udělá.“

Ježíš se podivil a odpověděl:

„Amen, pravím vám, tak velikou víru jsem v Izraeli nenalezl u nikoho.“

Tento setník byl nevěřící římský voják, který měl na starost asi stovku vojáků. Chvála Bohu. To, co Ježíši říkáme, je důležité, záleží na tom! Neříkejte Mu nějakou doktrínu. Zná Bibli lépe než vy, protože On je jejím autorem. Amen. Říkejte mu to, čemu o Něm věříte, jaký opravdu je. To je to, co On chce slyšet. Chvála Bohu. Uvádějte *ve skutek vaší víru* v přítomnosti Pána.

Vzpomínám si na příběh jedné ženy, která trpěla nemocí jater, a zbývaly jí tři týdny života. Podle lékařů už nebyl důvod nasadit chemoterapii či něco podobného, takže se rozhodla:

„Půjdu z nemocnice domů. S doktory končím. Moje víra je založená na Kristu Ježíši.“

Ta dáma stále žije a tento příběh se odehrál v 70. letech minulého století! To, co se ta paní rozhodla udělat, odpovídá tomu, žít svůj život, jako by neměla rakovinu. Navštěvovala nemocné a modlila se za ně. Jednou potřebovala doma přestěhovat nějaký nábytek, podle lékařů jí nezbývalo na tomto světě mnoho času, ale její děti jí namítly:

"Mami, ty jsi v pohodě, přestěhuj si ten nábytek sama...."

Velmi dobře pochopily víru svoji maminky, její víra fungovala. Víte, že Hospodin tu dámu zcela uzdravil? Chvála Bohu!

Vyznávejte svoji víru Bohu.

Evangelium podle Matouše 15, 21-22: *„Ježíš odtud odešel až do okolí Týru a Sidónu. A hle, jedna kananejská žena z těch končin vyšla a volala: „Smiluj se nade mnou, Pane, Synu Davidův! Má dcera je zle posedlá.“*

Na počátku tohoto roku jsem se modlil za jednu paní z Thajska. Můžete to shlédnout na Youtube. Tu dámu na setkání přivedla její rodina, ta žena byla šílená a posedlá démonem. Skoro dva roky vůbec nepoznávala členy svojí rodiny. Její rodina ji přivezla *ve víře*, že Ježíš Kristus jejich dceru uzdraví. V jejich životech se jednalo o *skutek víru v akci*. Moc Boží tu ženu prostoupila a zcela ji osvobodila! Poté ta žena prospala celé tři dny, tři dny jedla a pak šla nakoupit do obchodu. To bylo prostě něco úžasného!

Když budeme pokračovat s evangeliem podle Matouše 15, 22-25, ta kananejská žena vyšla a volala: „*Má dcera je zle posedlá. Ale on jí neodpověděl ani slovo. Jeho učedníci přistoupili a žádali ho: „Zbav se jí, vždyť za námi křičí!“ On odpověděl: „Jsem poslán ke ztraceným ovcím z lidu izraelského. Ale ona přistoupila.....“*

Práce víry. Věřím, že někdy Duch Svatý žádá po lidech, aby čekali. Mají problémy, ale musí počkat.

"Tvůj čas přichází."

Oni musí počkat. Je to úžasné. Už jsem zažil takové lidi, kteří se rozzuřili a naštvane odpochovali ze setkání jenom proto, že museli hodinu čekat. Čekání testuje srdce, prověřuje charakter. Čekání vynáší na povrch to, co se skrývá uvnitř. Chvála Bohu. Ježíš na tuto ženu nereagoval, když na Něj křičela a volala:

"Smiluj se nade mnou. Měj slitování!"

Ježíš nereagoval. Co děláte, když se zdá, že Bůh neodpovídá, že nereaguje? Jak se chováte? Jak se já chovám? Musíme čekat, místo abychom se na Ježíše naštváli, nebo Mu dokonce vynadali.

Na Novém Zélandu byla starší dáma, která byla částečně neslyšící.

Řekla:

„Já chci uzdravení.“

Já jí na to odpověděl:

„Dobrá, musím vás požádat o strpení.“

Začala hartusit a reptat. Pěkně se rozčillovala a nakonec mi řekla:

"Máte představu, kolik mi je? Víte, co znamená slovo „respekt“?"

Já jsem jí na to odpověděl:

"Modlitební pomocník se za vás bude modlit."

A ona na to řekla:

"Modlitební pomocník!"

Tak se za ní tedy modlil modlitební pomocník. Následujícího dne se ta žena objevila v církvi během oběda a řekla:

"Mladý muži, víte, že jste mě nechal včera večer čekat? Poté jste se za mě nemodlil a poslal jste mě za modlitebním pomocníkem. Ráda bych, abyste něco věděl. Ježíš Kristus mne včera večer uzdravil! Nyní už slyším!"

Amen.

Je to Boží dobrota, která vás nechává čekat! Ta žena v Písmu, o které čteme v Matoušovi, se nijak nezlobila. Co tedy dělala?

Ev. podle Matouše 15, 25-26: „*Ale ona přistoupila, klaněla se mu a řekla: „Pane, pomoz mi!“*“

Chápala, že Ježíš ví, co znamená a co je opravdová Láska. Volala na Něho:

"Pane, pomoz mi!"

Odvolávala se na Jeho milosrdenství.

V 26. verši se píše: „*On jí odpověděl: „Nesluší se vzít chléb dětem a hodit jej psům.“*“

Jsou zde na mysli psíci, štěňata, malí psi. Ježíš k této ženě měl takovou lásku, chtěl vidět osvobození její dcery posedlé démonem, že stále prověřoval její víru. Je to proto, že existuje určitý typ víry, který uvolňuje určitý typ zázraku. *Lidé někdy potřebují mít jistý typ a kvalitu víry, aby od Boha přijali jeden z Jeho velkých zázraků.*

V Matoušovi dále čteme 15, 27-28: „*A ona řekla: „Ovšem, Pane, ...“*“

Nikdy neříkejte Bohu „ne“. Ona řekla:

"Ovšem, Pane, ano, Pane."

V ev. podle Lukáše 16 řekl boháč v pekle Abrahamovi „ne“.

„Ne tak, otče Abrahame, ale přijde-li k nim někdo z mrtvých, aby kázal v mém domě, mým bratrům, aby je vážně varoval a svědčil jim...“

A dál to pokračuje. Abraham bohatému muži odpověděl:

„Nedají se přesvědčit, ani kdyby někdo vstal z mrtvých.“

Ten boháč řekl:

„Ne.“

Ale ta žena z příběhu v Matoušovi 15 byla moudrá.

Ve verších 27 a 28 pokračujeme: „*A ona řekla: „Ovšem, Pane, jenže i psi se živí z drobtů, které spadnou se stolu jejich pánů.“ Tu Ježíš řekl: „Ženo, tvá víra je veliká; staň se ti tak, jak chceš.“*“

Existuje způsob, jak komunikovat s Ježíšem, kterým je pohnut. Jedná se o *řeč víry*, jedná se o *práci víry*. Chvála Bohu. Chvála Bohu. Věnujte se tedy biblickému studiu, studujte

Písmo, ale pamatujte, že to, co funguje, je skutečná, opravdová víra, která přichází ze slyšení Božího slova. *Slovo od Boha pracuje efektivně a účinně ve vás, kteří věříte.*

Amen. Chvála Bohu. Věřím, že už nikdo nepřijde a neřekne:

"Dobrá, vím, že to Ježíš dokáže, že je toho schopen, to udělat....."

Víte, co vám řeknu, když to řeknete?

"Prosím, jděte si sednout. Zajistíme vám modlitební pomocníky, se kterými si pohovoříte, abyste rostli ve víře a byli více zbudováni."

Haleluja. Chvála Bohu! Chvála Bohu. Že je Pán dobrý? Boží Slovo je prostě skvělé, je úžasné! Boží Slovo je všechno, co potřebujete. Slovo od Pána je *poklad*. Je to naprostý poklad. Bůh vás chce nejen uzdravit a osvobodit, ale chce vám vložit a vsadit Boží Slovo do srdce jako poklad. Slovo od Pána je živé! Písmo vypadá sice jako kniha, ale ve skutečnosti Slovo Boží je živé.

V Bibli čteme, že Bůh Adamovi vdechl v chřípí dech života. V ep. 2. Timoteovi 3, 16 se dovídáme, že veškeré Písmo je vdechnuté Bohem, pochází z Božího Ducha. V Písmu je vzkříšený život! Amen. Boží Slovo ve vás musí přebývat, to je ta cesta, jak povstává a vzniká víra. Chvála Bohu!

Část 1.

Základy víry

Kapitola 5.

Dívejte se na Ježíše

Toto poselství vychází z vidění, ve kterém jsem viděl muže, jak kráčí po velké pláni. Absolutní pustina, nebylo tam nic. Nebyly hory ani stromy. Nic tam nebylo. Nebyly tam žádné rozcestníky, žádné cedule, kudy se vydat. Prostě nic. V tom vidění jsem se díval očima Ducha, duchovním zrakem. Když se nacházíte v Duchu, věci jsou duchovní.

Když jsem se na toho muže podíval, nebyly kolem něj žádné hmatatelné věci, jenom obrovská prázdnota. On přesto přesně věděl, kam jde. Věděl to, i když kolem něj nebylo nic, co by mu ukazovalo cestu. Kráčel s jistotou a s vědomím, že jde do Nebe.

Pán Ježíš v evangeliu podle Jana 14, 1-4 říká:

„Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! Věřte v Boha, věřte i ve mne. V domě mého Otce je mnoho příbytků; kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to. Jdu, abych vám připravil

místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já. A cestu, kam jdu, znáte.“

Haleluja. My, kteří věříme v Ježíše Krista, my se nedíváme se věci ve fyzickém, pozemském světě, abychom věděli, kde nalézt naši budoucnost. Nedíváme se na vlastnosti a rysy tohoto světa, nehledíme a nevzhlížíme k člověku. Víme, kam jdeme a víme, kde je náš domov.

V evangeliu podle Jana 14, 5 Tomáš říká Ježíši: *„Pane, nevíme, kam jdeš. Jak bychom mohli znát cestu?“*

A Ježíš na to v 6. verši odpovídá:

„Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.“

Ježíš představuje cestu domů. Věříme v Ježíše, On žije v našem srdci. Duch Svatý je zárukou naší spásy, takže známe cestu domů. Haleluja! Sláva Bohu. Tento věčný život, tento úžasný život je v samotné podstatě a charakteru Ježíše Krista.

V knize 1. Janova 1, 1-2 se píše:

„Co bylo od počátku, co jsme slyšeli, co jsme na vlastní oči viděli, na co jsme hleděli a čeho se naše ruce dotýkaly, to zvěstujeme: Slovo života. Ten život byl zjeven, my jsme jej viděli, svědčíme o něm a zvěstujeme vám život věčný, který byl u Otce a nám byl zjeven.“

Věčný život je osoba zjevená apoštolům v osobě Ježíše Krista. Tato osoba, Ježíš Kristus, je dnes zde, aby se projevila v našich životech.

V knize 1. Janova 1, 3-4 se pokračuje:

„Co jsme viděli a slyšeli, zvěstujeme i vám, abyste se spolu s námi podíleli na společenství, které máme s Otcem a s jeho Synem Ježíšem Kristem. To píšeme, aby naše (vaše) radost byla úplná.“

V Ježíši Kristu, v Jeho samotné podstatě, se nachází věčný život! Musíte Ho znát!

V knize 1. Janova 5, 11 čteme:

„A to je to svědectví: Bůh nám dal věčný život, a ten život....“

Každý ať řekne: *„Život je v jeho Synu.“*

Ten život, který odebral cysty a dal ženě Marjorie dítě, se nachází v Ježíši. Ten život, který uzdravil Mela z nádoru mozku, je v Ježíši. Když se účastníte na společenství s Ježíšem a poznáváte Ho, máte účast na věčném životě. Jak Ho poznáváme? Jak máme

na Kristu účast? Jak se podílíme na této povaze a charakteru života? Vstupujeme do Kristovy povahy vírou, máme účast na Jeho charakteru a přirozenosti na základě víry!

V knize 1. Janova 5, 12-13 se píše: „*Kdo má Syna, má život; kdo nemá Syna Božího, nemá život. Toto píšu vám, kteří věříte ve jméno Syna Božího, abyste věděli, že máte věčný život, a věřili ve jméno Syna Božího.*“

Život je cesta. Musíme dál věřit a ve svojí víře pokračovat, když kráčíme ve jméno Božího Syna, Ježíše Krista. Setrváváním ve víře pokračujeme v účasti na Božím charakteru a přirozenosti. Haleluja!

Obraťte se na osobu ve vaší blízkosti okolí a řekněte (nebo řekněte sami sobě):

"Pojďte a jezte. Pojďte a pijte. Ježíš je tady."

Amen.

V evangeliu podle Jana 6,53 se píše: „*Ježíš jim řekl: „Amen, amen, pravím vám, nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život.*“

V náboženství není život. Znovu to zopakuji. Neexistuje ŽÁDNÝ život v náboženství. Existuje pouze život přijímáním a účastí na Ježíši Kristu. Jíte-li vírou Jeho tělo (maso) a pijete-li Jeho krev, tehdy skutečně máte účast na věčném životě.

V evangeliu podle Jana 6, 54-57 se pokračuje: „*Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den. Neboť mé tělo je pravý pokrm a má krev pravý nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm. Jako mne poslal živý Otec a já mám život z Otce, tak i ten, kdo mne jí, bude mít život ze mne.*“

Věčný život získáte pouze tak, že se budete živit a sytit Pánem Ježíšem Kristem! Jak toho dosáhneme? Vírou v Boží zaslíbení a vírou v Ježíše. Obojí je v souladu a v jednotě. Vidíme, že uzdravení nám ukazuje na Spasitele. Uzdravení nám poukazuje na pravdu, že spasení je ve jménu Ježíš.

Petr se modlí za chromého muže u chrámové brány, které se říká Krásná, a je zatčen.

Ve Skutcích 4, 8-10 je uvedeno: „*Tu Petr, naplněn Duchem Svatým, k nim promluvil: „Vůdcové lidu a starší izraelští, když nás dnes vyšetřujete pro dobrodiní, které jsme prokázali nemocnému člověku, a ptáte se, kdo ho uzdravil, vězte vy všichni i celý izraelský národ: Stalo se to ve jménu Ježíše Krista Nazaretského, kterého vy jste ukřižovali, ale Bůh ho vzkřísil z mrtvých. Mocí jeho jména stojí tento člověk před vámi zdráv.*“

Jenom si to představte! Petr a Jan byli zatčeni náboženskými fanatiky. Stojí tam před velekněžími a je zde muž, který byl chromý, ale nyní chodí.

„Chcete-li vědět, jak se to přihodilo, stalo se to ve jménu Ježíše Krista Nazaretského. Syn Boží ho uzdravil.“

Ve Skutcích 4, 11 čteme: *„Ježíš je ten kámen, který jste vy stavitelé odmítli, ale on se stal kamenem úhelným.“*

Petr hovoří o tom, že Ježíš Kristus je úhelným kamenem chrámu a my jsme ten chrám. Vy, kteří jste kněží, jste dostali tuto zodpovědnost před Bohem, ale vy jste odmítli kámen úhelný!

Pokud pro jméno Ježíše Krista zažíváte odmítnutí, vězte, že je to k vaší cti. Ježíš řekl, ať se radujete a jásáte, ať skáčete radostí!

Pamatuji si, že jsem měl tu čest a privilegium být součástí církve, která zajišťovala pomoc v jedné vesnici v Paraguay. Tehdy jsem byl o něco mladší. Někdo tam odpálil výbušninu, říkali tomu „una bomba“. Vybuchlo to mezi dětmi. Žádné z dětí nebylo zraněno, ale exploze udělala díru v plastu, na kterém seděly. K mému překvapení se všichni lidé začali radovat! Byli tak šťastní, že trpěli pro Krista! Pokud snášíte odmítnutí pro jméno Kristovo, vězte, že se můžete radovat! Je to proto, že postup a posun v duchovní oblasti často začíná odmítnutím.

Skutky 4, 12 říkají: *„V nikom jiném není spásy; není pod nebem jiného jména, zjeveného lidem, jímž bychom mohli být spaseni.“*

Haleluja! To jméno je Ježíš.

V některých církvích panuje jistý zmatek a nejasnosti. Členové církve jsou ve zmatku, je zde chaos, i spousta hloupostí v jejich myšlení. Pokud ale se začtete do Bible, poznáte pravdu.

Ve Skutcích 4, 12 čteme, že *„není pod nebem jiného jména, zjeveného lidem, jímž bychom mohli být spaseni. Jste spaseni pouze díky jménu Ježíš. Musíte Ho poznávat. Je zde život v Jeho rouchu a v Něm. Haleluja.“*

V evangeliu podle Jana 3, 14-16: *„Jako Mojžíš vyvýšil hada na poušti, tak musí být vyvýšen Syn člověka, aby každý, kdo v něho věří, nezhynul, ale měl život věčný. Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezhynul, ale měl život věčný.“*

Jak úžasného Otce máme v Nebi! Hospodin ze soucitu a lásky ke každému z nás poslal svého Syna, abychom vírou měli na Bohu svou účast a mohli přijímat to, co pro nás Hospodin připravil. Jedná se o spravedlnost, věčný život a Nebe - ty jsou naše! Ježíš to umožnil, abychom se toho mohli účastnit a podílet na Jeho charakteru, což je věčný život. Ježíš to uskutečnil tak, že prolil svoji krev.

V listu Židům 9, 6 se dočteme: „*Od té doby, kdy bylo všecko tak zařízeno, vcházel stále do přední části stánku kněží a konali tam bohoslužbu.*“

Zde se mluví o starozákonním stánku nebo svatostánku. Kněží směli vejít dovnitř a zapálit svíčky, vyměnit předkladné chleby a provést dané náboženské úkony. Kněží nesměli vejít do Svatyně svatých, kde se nacházela Archa úmluvy (obsahující Knihu zákona), která byla pokryta oblakem Boží slávy.

Ve verši 7 poté čteme: „*Do druhé části stánku vcházel jen jednou za rok sám velekněz, a to nikdy bez krve, kterou obětoval za sebe i za přestoupení lidu.*“

Sám velekněz jednou do roka vcházel do Svatyně svatých se smírcí krví. Bez této krve by zemřel.

Pokračujme veršem 7 a 8: „*...a to nikdy bez krve, kterou obětoval za sebe i za přestoupení lidu. Tím Duch Svatý naznačuje, že ještě nebyla otevřena cesta do nejsvětější svatyně, pokud stála přední část stánku.*“

Cesta ještě nebyla otevřená! Ani normální kněží nemohli vstoupit. Pouze samotný velekněz mohl vstoupit jednou ročně. Poté ve verši 11 se píše: „*Ale když přišel Kristus, velekněz, který nám přináší skutečné dobro...*“

Co znamená slovo „evangelium“? Znamená „dobrá zpráva“. Ježíš Kristus přišel jako Velekněz budoucího dobra, budoucích dobrých věcí! Haleluja. Evangelium je dobrá zpráva!

Verše 11 a 12 pokračují dál: „*...neprošel stánkem zhotoveným rukama, to jest patřícím k tomuto světu, nýbrž stánkem větším a dokonalejším. A nevešel do svatyně s krví kozlů a telat, ale jednou provždy dal svou vlastní krev, a tak nám získal věčné vykoupení.*“

Chvála Ježíši! Chvála Pánu! Náboženství je stín, ale Ježíš přišel se svou vlastní krví. Obětoval se, abyste mohli mít Nebe, ne stín Nebe. Haleluja! Když Ježíš přichází do svojí církve, vždy chce přinést dobré věci, skutečné dobro. Ježíš nemá rád falešné náboženství. Nelíbí se mu kopie Nebe, ale skutečné Nebeské království. Amen. Nepotřebujeme ve sborech, ani v církvi žádné padělky a napodobeniny. Potřebujeme, aby přišlo Nebeské království v moci Ducha Svatého. Potřebujeme Velekněze Ježíše Krista, aby byl mezi námi přítomen. Chvála Pánu.

Zkoušky víry. Když Bůh otevírá dveře vězení, tou vstupní branou do něj může být hřích, soud a odsouzení hříchu, nemoc, prokletí, posedlost démonem. Těmi dveřmi do vězení mohla být duševní nemoc, nebo nějaké trauma. Když Ježíš otevírá tyto dveře vězení, vždy je to se záměrem, aby daný člověk mohl Ježíše nalézt. Kristus tyto dveře vždy otevírá, aby člověk mohl jít do Nebe. Když Kristus otevírá dveře vašeho vězení, chce, abyste vstoupili do Nebeského království, a ne si pro sebe pouze řekli:

„Jé, to je super, jsem uzdraven, jsem osvobozen. Mohu žít normální život a dělat si, co chci.“

Krev Ježíše Krista je tím klíčem k otevření dveří, abyste mohli být svobodní ode všeho, co vám Boží nepřítel způsobil. Kristova krev je tím klíčem, abychom mohli mít Království Nebeské!

V ev. podle Matouše 4, 17 se píše: *„Čiňte pokání, neboť se přiblížilo Království Nebeské.“*

Žádný problém, žádné potíže, žádná životní zkouška....

V listu 1. Korintským 10, 13 čteme: *„Nepotkala vás zkouška nad lidské síly. Bůh je věrný: nedopustí, abyste byli podrobeni zkoušce, kterou byste nemohli vydržet, nýbrž se zkouškou vám připraví i východisko a dá vám sílu, abyste mohli obstát.“*

Víte, že ať už máte jakýkoli problém, existuje způsob, jak se z něj dostat? Je to skrze krev Ježíše Krista! Z každého problému existuje cesta ven. Haleluja. Po letech jak v černém tunelu žena jménem Marjorie uslyšela hlas Pána. Když měla pocit, že se z toho tunelu nikdy nedostane, Bůh k ní promluvil a řekl:

„Je čas se posunout z místa, jít dál a být očištěna.“

Na tomto základě na ní na modlitebním setkání padla Boží moc a ta žena byla zachráněna a osvobozena.

Bůh má pro vás připraven ten váš čas, vždy je pro vás připraveno Boží načasování!

Písmo v listu 2. Korintským 6, 2 říká: *„Hle, nyní je čas příhodný, nyní je den spásy!“*

Nyní je čas záchrany, čas nanejvýš příhodný, dostat se ven z vězení.

Svoboda od hříchu. Krev Ježíše Krista je pro vás dnes dostupná, lze ji využít a přijmout. Haleluja! V Ježíši je život, v Jeho jménu je život. Ježíš řekl:

„Čiňte pokání, neboť se přiblížilo Království Nebeské. Čiňte pokání a věřte.“

Pro ty, kteří se přiklánějí ke Kristu a odklánějí od světa a od svého hříchu, je zde odpuštění hříchu a věčný život. Hřích není to, co jste se rozhodli, že je. Bible říká a definuje, co je to hřích. Hřích je to, co *Bůh* označil za porušení Jeho spravedlivých norem a měřítek. V listu *Galatským 5, 19-21* se dovídáme, že:

„Skutky lidské svévole (lidského těla) jsou zřejmé...“

Toto neříkám já, toto říká Boží slovo.

„....necudnost, smilstvo, nečistota, bezuzdnost..“

Smilstvo a cizoložství znamená sexuální aktivitu před svatbou. Jste-li vdaná/ženatý a měl/a jste se svým manželem/svojí manželkou sex před svatbou, Písmo to vidí jako hřích. Smilstvo a cizoložství je sexuální aktivita s jinou osobou než s manželkou/manželem. Bible pokračuje dále a čteme o rozbrojích, řevnivosti, hádkách, vraždách, žárlivosti a kacířství. Kacířství (hereze) je cokoli, čemu věříte, co je v rozporu s Božím slovem.

List Galatským tedy uvádí: „*necudnost, smilstvo, nečistota, bezuzdnost, modlářství, čarodějství, rozbroje, hádky, žárlivost, vášeň, podlost, rozpory, rozkoly, závist, vraždy, opilství, nestřídmost a podobné věci. Řekl jsem už dříve a říkám to znovu, že ti, kteří takové věci dělají, nebudou mít podíl na království Božím.*“

Čarodějnictví, kouzelnictví a čáry. Čarodějnictví je cokoli, co zahrnuje království temnoty včetně čarodějnictví, manipulování lidí a proklínání osob. Tyto věci jsou definovány v Božím slovu jako hřích. Dnes máme *Harryho Pottera*. Ježíš Kristus prolil Svoji krev, abyste mohli být bez hříchu, svobodni od hříchu. Zvu vás tedy, požádejte Pána, aby vám odpustil hříchy, včetně chování jako např. pomluvy, klevety a drby, neodpuštění a zášť. Žádejte a prostě Pána, aby vám odpustil a osvobodil vás, protože hřích vás zotročí. Patříte-li Ježíši Kristu, jste povoláni být Božím Synem/Boží Dcerou a jste povoláni ke svobodě.

Právě teď vyznejte Hospodinu svoje hříchy. Čiňte pokání ze svého hříchu. Požádejte Pána díky Jeho krvi, aby očistil vaše srdce a ve jménu Ježíše Krista vás uvedl do svobody. Děkuji, Pane! Pokud jste nikdy nepřijali Ježíše Krista, pokud jste nikdy nezakusili Jeho charakter a nepřipodobnili se Jeho životu, zvu vás, abyste Ho přijali. Odevzdejte Mu svůj život a přijměte Jeho život do svého nitra. Haleluja. Prosím, pojdme zavřít oči a vyslovit tuto modlitbu:

Pane Ježíši, činím pokání. Obracím se k Tobě a chci Tě učinit svým Pánem a Spasitelem. Zanechávám a opouštím věci světa, přestávám mít lásku a náklonnost ke světu, ale následuji Ježíše.

Nebe je mým domovem. Jsem občanem Nebe. Hospodin, můj Otec mne miluje. Jsem Boží dítě. Znovu jsem se narodil, jsem znovuzrozen! Jsem ospravedlněn, jsem očištěn Ježíšovou krví. Jsem spravedlivý, svatý, Boží svatý. Jsem nové stvoření! Starý hříšný život je zlomený, už neplatí! Stará přirozenost je pryč skrze Kristovu krev. Amen, Amen, Amen a Amen. Věřím tomu.

Haleluja! Sláva Hospodinu! Chvála našemu Pánu.

Část 1.

Základy víry

Kapitola 6.

Boží Slovo je váš základ ve zkouškách

Boží Slovo je zázračné, to Slovo je Kristus. Pokud můžete vstoupit do Slova, je to jako tornádo. Je to jako vstoupit do středu tornáda, kde jste obklopeni právě Boží mocí. V žalmu 107, verš 20 čtete: „*Hospodin seslal slovo své a uzdravil je...*“. Ve Slově Božím je moc, Boží Slovo je mocné. Ve svém duchu naléháte a tlačíte se dovnitř, abyste se dostali do Slova. Do Slova neproniknete přečtením, do Slova se dostanete *vírou*.

V ev. podle Jana se píše: „*Slova, která jsem k vám mluvil, jsou Duch a jsou život.*“

Ježíš řekl, že se musíte tlačit dovnitř a naléhat, abyste se dostali do Slova, tím Slovem je Ježíš.

V Janově evangeliu 1, 1 a 1, 14 čtete: „*Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh...*“ a „*A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.*“

Než byla Bible sepsána, bylo zde Slovo. Do Slova neproniknete přečtením, do Slova musíte *proniknout vírou*, pak se setkáte s Ježíšem. Chvála Bohu? Pojdme se setkat s Ježíšem v Jeho Slově! Amen? Zeptejte se sami sebe:

"Jsem připraven se s Ježíšem setkat v Jeho Slově?"

Pojďme pročíst žalm 57, 2: „*Smiluj se nade mnou, Bože, smiluj se nade mnou, k tobě se utíkám moje duše. Utíkám se do stínu tvým křídel, dokud nepomine zhoubné nebezpečí.*“

Když jsem přemýšlel o této zprávě, v duchu jsem cítil bitvu proti této pasáži, proti tomuto vyučování. Cítil jsem bitvu nevíry mezi lidmi ve světě. Cítil jsem to. Je to skoro, jako bych slyšel hlasy negativity a nevíry přicházející od lidí proti tomuto verši. Chvála Pánu.

Věřím, že Ježíš Kristus byl zřetelný a srozumitelný. Věřím, že Písmo je srozumitelné, že máme natolik důvěřovat Bohu, že pro nás dělá všechno. My máme důvěřovat Bohu natolik, že v Něm *žijeme, pohybujeme se a jsme* (Skutky 17, 28). Máme přijít na místo, kde se pokoříme ve stínu Jeho křídel a složíme v Něj svoji důvěru, že to za nás dokončí a přivede ke zdárnému konci.

Žalm 57, 2-3: „*Smiluj se nade mnou, Bože, smiluj se nade mnou, k tobě se utíkám moje duše. Utíkám se do stínu tvým křídel, dokud nepomine zhoubné nebezpečí. Volám k Bohu Nejvyššímu, k Bohu, jenž za mě dokončí zápas.*“

Takto je to v Bibli. Věřím, že nás Bible povzbuzuje k tomu, abychom se pokořili a zůstávali ve stínu Jeho křídel. Na tom Svatém místě, jak píše žalmista v *žalmu 91*, přečkáme ve stínu Všemohoucího, pod jeho křídly máme útočiště. Je to, jako bychom řekli:

„Otče, důvěřuji Ti, že začneš jednat a že to uděláš, protože Ty pro mne všechny věci dokonáš, Ty jednáš v můj prospěch.“

Žalm 57, 2-4: *„Utíkám se do stínu tvých křídel, dokud nepomine zhoubné nebezpečí. Volám k Bohu Nejvyššímu, k Bohu, jenž za mě dokončí zápas. Sešle pomoc z nebe, zachrání mě, potupí toho, kdo po mně šlape. Bůh sešle své milosrdenství a věrnost.“* („Pošle Bůh milosrdenství své a pravdu svou.“ – dle Biblí Svatá podle původního vydání Kralického).

Existují církve, které hlásají pravdu, ale nevěří v milosrdenství. Bůh pošle svou pravdu a milosrdenství a zachrání vás! V rámci vašich okolností není nic, co by se vymykalo Božímu milosrdenství pro vás. Jak velké je Boží milosrdenství? Pokud je to Bůh, kdo za nás dokončí všechny věci, pak bychom Ho určitě měli hledat, pečovat a starat se o náš vztah s Ním, jako by to bylo všechno, protože tomu tak je. Pokud vše ve vašem životě závisí na Bohu, který dělá všechno pro vás, pak byste Ho do zajista určitě měli učinit vaší nejvyšší prioritou.

Ve vidění jsem spatřil strom. Viděl jsem kmen stromu. Bylo to, jako by ten kmen byl Kristus. Viděl jsem větve. Je to, jako Kristus ve vás a vy v Něm jste ten kmen. Jste v Něm. Z toho kmene vyrůstaly větve, ty větve byly obsypány ovocem. Můžeme přinášet ovoce, pouze když jsme v Kristu.

Pojďme do Janova evangelia 15, 16: *„Ne vy jste vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás a ustanovil jsem vás, abyste šli a nesli ovoce a vaše ovoce aby zůstalo; a Otec vám dá, oč byste ho prosili v mém jménu.“*

Vy jste byli vyvoleni. /Ty jsi byl vyvolen. Obráťte se na osobu vedle vás, ukažte na ni, nebo na sebe a řekněte:

“VY jste vyvolen. VY jste ustanoven, abyste ŠEL a nesl OVOCE.“

Každý věřící je pověřen a povolán Bohem, každý věřící má od Boha určité poslání. Každý věřící je vyvolený Boží. Vy nejste výjimkou z tohoto verše, pro vás platí též. Byli jste vyvoleni Bohem, být plodní a přinášet ve svém životě ovoce. Bůh vás nevybral a neustanovil k tomu, abyste seděli na gauči, sledovali televizi a ztráceli čas. Byli jste vyvoleni Bohem spočívat v Něm a přinášet ovoce.

Řekněte si/Řekni si pro sebe:

“TY nejsi poražený, ty jsi plodný v Kristu!”

Ježíš v evangeliu podle Jana 15, 4 říká: *„Zůstaňte ve mně, a já ve vás.“*

Zůstávejte ve víře. Slovo „zůstaňte“ znamená také „setrvávejte“. Někdy na náš vztah s Bohem pohlížíme jako na příležitostnou cestu do obchodu. Ale On po nás chce, abychom v něm *přebývali, zůstávali.*

V Janovi 15, 4 čteme: „...*Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, nezůstane-li při kmeni, tak ani vy, nezůstanete-li ve mně.*“

Dále říká, že větev, která je oddělená od vinného kmene, je suchá. Taková větev bude vhozena do ohně a bude spálena. V duchovním světě platí, že pokud nezůstáváte v Kristu, jste jako ta suchá a neplodná větev. Možná budete mít velký byznys, jste majitelem velké firmy. Možná vlastníte všechny tyto věci, o kterých si svět myslí, že jsou skvělé. Když se však Bůh Otec na vás dívá, jediná věc ve vašem životě, která je plodná, je to, čemu dal Kristus svůj vznik, co ve vás Ježíš vypůsobil.

Jediné ovoce, které se v životě může vyskytnout, je takové, když Kristus ve věřícím přebývá. To, co svět považuje za „úspěch“, není úspěch před Bohem. Pouze v Kristu představujete dobrý úspěch. Pouze v Kristu můžete přinést ovoce. Nést ovoce není o tom, být jako někdo jiný. Pro ty, kteří jsou zde pastoři: přinášení ovoce není totéž jako mít velké kostely, velké modlitebny a hodně peněz. Přinášet ovoce, znamená věřit a být poslušný Ježíši Kristu.

Na světě je mnoho farářů, existují obrovské kostely, ale prožívají vyhoření. Proč prožívají vyhoření? Je to proto, že zde nepůsobí Kristova milost. Milost Krista je Jeho *obrovská moc*, která ve vás pracuje a vypůsobí přinášení ovoce a plodů. Můžete mít ve své službě všechno, ale bez Kristovy milosti je jako byste se rozpadali zevnitř.

Existuje *mocná* milost. Když byl Pavel kamenován a mělo se za to, že je mrtvý; vstal, šel do dalšího města a dál kázal. Jak toto může udělat člověk? Může to udělat díky mocné milosti Ježíše Krista. Pokud přebýváte v Kristu a On přebývá ve vás, přináší to ovoce. Chvála Bohu. Potřebujeme pochopit, kdo je Kristus nad námi, poznat, kdo On skutečně je.

V epištole Efezským 1, 19-23 Pavel říká: „...*a jak nesmírně veliký je ve své moci k nám, kteří věříme. Sílu svého mocného působení prokázal přece na Kristu: Vzkřísil ho z mrtvých a posadil po své pravici v nebesích, vysoko nad všechny vlády....*“

On je vysoko nad nemocí jater, On je vysoko nad paranoidní schizofrenií.

„vysoko nad všechny vlády, mocnosti, síly i panstva, nad všechna jména, která jsou vzývána...“

Pokud umíte pojmenovat problém, Ježíš Kristus je nad tím vyvýšen!

„jak v tomto věku, tak i v budoucím. Všechno podrobil...“

Pokračujme a řekněte:

„.....všechno podrobil pod jeho nohy.“

„a ustanovil jej svrchovanou hlavou církve, která je jeho tělem, plností toho, jenž přivádí k naplnění všechno, co jest.“

Bůh jej ustanovil svrchovanou hlavou církve. Ježíš Kristus je hlavou církve. Bůh Mu podrobil všechno. Řekněte si:

„V Kristu jsou VŠECHNY věci tvoje.“

To je ale představa, to je sláva! Ježíš Kristus je nad církví! On je nade vším, včetně všeho toho, co zažíváme! Nejdůležitější věcí v životě je *zůstat v Kristu, přebývat v NĚM!* Nejdůležitější věcí v životě je *opatrovat váš vztah s Ježíšem Kristem!* To nejdůležitější v životě je milovat Ho, kráčet ve společenství s Ním a mít líbezný vztah a soužití skrze pokání a poslušnost.

V Janovi 14, 15 čteme: *„Milujete-li mne, budete zachovávat má přikázání.“*

On je všemocný. On je schopen pro nás vykonat vše. Když ráno vstanete, je před vámi rozhodnutí:

"Budu se modlit, nebo se budu starat o své problémy?"

Opakujete si:

"Budu se modlit, nebo se budu starat o své problémy?"

Proč se nemodlíte a nenecháte Ho, aby se staral o vaše problémy? Projevem naší důvěry je náš modlitební život a naše čtení Slova. Pokud se nemodlíte a nečtete Písmo, dáváte tím najevo, v co/v koho důvěřujete. Důvěřujete sami době? Kdo vykonává tu práci, to dílo ve vašem životě?

V kapitole 2. Korinským 9, 8: *„Bůh má moc zahrnout vás všemi dary své milosti, abyste vždycky měli dostatek všeho...“*

Podívejme se na slovo „milost“. Zažil jsem velké požehnání a měl jsem tu čest strávit osm let teologickým studiem. Myslím, že jsem překládal celý Nový zákon, který je v řečtině, a prvotní význam slova „milost“, není „laskavost“, primární význam je „moc“.

V epištole Římanům 1,16: *„Nestydím se za evangelium: je to moc Boží.“*

„Bůh má moc zahrnout vás všemi dary své milosti, abyste vždycky měli dostatek všeho...“

Pokročme a řekněte:

„Vždycky.“

To není „někdy“. Řekněte osobě vedle vás, nebo sami sobě:

„Ne, někdy.“

Pokračujme 2. Korinským 9, 8: „...abyste vždycky měli dostatek všeho, co potřebujete, a ještě vám přebývalo pro každé dobré dílo.“

Existují lidé, kteří tomu prostě nevěří. Říkají věci jako:

"Chodím do církve a v církvi zjišťuji, že Bůh mi nechce pomoci, takže se o sebe musím postarat sám."

My v Austrálii na tohle říkáme „blbost, nesmysl“, Američané by řekli „kecy, kydy“. Proč tak silná reakce? Prostě proto, že Boží Slovo je Pravda. Jedná se o dostatek všeho a plná milost, všechny dary milosti v každé situaci. Slovo Boží nás plně zahrnuje. Chvála Bohu.

V listu 2. Korinským 6: 4–10 Pavel říká: „*ale ve všem se prokazujeme jako Boží služebníci...*“

Pavel vyjmenovává celkem dlouhý seznam věcí a na jeho konci ve verši 10 čteme: „*máme proč se rmoutit, a přece se stále radujeme; jsme chudí, a přece mnohé obohacujeme; nic nemáme, a přece nám patří vše.*“

Vaše současná životní zkušenost neurčuje, co máte v Kristu. Pavel řekl:

"Jsme chudí."

Neměl ani svůj plášť a byl ve vězení. Jsme chudí, přesto nám patří všechny věci.

Petr mluvil u Krásné brány s chromým mužem, který byl žebrák. Tento muž se díval na Petra a prosil o peníze. Ve Skutcích 3, 6 se dovídáme, co mu Petr odpověděl:

„Stříbro ani zlato nemám, ale co mám, to ti dám: ve jménu Ježíše Krista Nazaretského vstaň a chod.“

Víte, to, co v životě máte, je Kristus. Patříte Mu. Jeho dostatek není určen vaším nedostatkem. Jeho uzdravující moc není určena tím, jak dobře na tom jste. To, jak vás finančně zajišťuje, není určeno vaší chudobou. On je Bůh a On se nemění. Jeho Slovo je ustanoveno v Nebi a je Pravda. Nezáleží na tom, jaké jsou vaše životní zkušenosti.

Někteří lidé si zaznamenávají všechny svoje životní neúspěchy a prohry. Vedou si takový záznam, který pomáhá jejich nevěře. Slyšíte mě, co říkám? Když rozjímáte o všech selháních a problémech ve vašem životě, sytíte vaši nevíru. Díváte se na věci přirozené a na to, co děje se.

Ve Skutcích 3, 6 se píše: „*Stříbro ani zlato nemám, ale co mám...*“

Musíte se podívat na to, *Koho* máte. Máte Ježíše Krista a Boží zaslíbení, proto je tak důležité trávit čas s Mistrem a v Božím Slově. Závísí na tom váš život. Vaše zdraví na tom závisí. Vaše budoucnost na tom závisí.

Žalm 23, 4: „*I když půjdu roklí šeré smrti, nebudu se bát ničeho zlého, vždyť se mnou jsi ty. Tvoje berla a tvá hůl mě potěšují.*“

Bez ohledu na to, čím v životě procházíme nebo kterým údolím kráčíme, musíme se zaměřit na toho, kdo s námi tím údolím jde.

Moc se mi líbí tato píseň:

A obraťte svůj pohled na Ježíše. Zadívejte se plně do Jeho úžasné tváře a pozemské věci podivně pohasnou ve světle Jeho slávy a milosti.

Chvála Pánu? Sláva Kristovy tváře je nejjasnější, když procházíte nelehkým obdobím.

Ježíš v ev. podle Matouše 6, 31-32 řekl: „*Nemějte tedy starost a neříkejte, co budeme jíst? Co budeme pít? Co si budeme oblékat? Po tom všem se shánějí pohané.*“

Každý ve světě shání finanční zajištění a ptá se, co bude jíst. Navštívíte-li některé rozvinuté země, často mezi chudými lidmi je to všechno o penězích...peníze, peníze. Žil jsem nějakou dobu ve státě Paraguay mezi chudými. Zdejší pastor i tehdy řekl:

„Někdy jsou chudí lidé ti nejchamtivější, protože všechno se točí kolem peněz.“

Ježíš těm, kteří jsou takoví, řekl:

„Nebudte takoví, nebudte jako oni.“

Neměli bychom uvažovat:

„Kde seženu něco k jídlu? Kde seženu něco na sebe? Co budu jíst? Jak zaplatím účet na mobil? Jak zaplatím elektřinu? Jak zaplatím hypotéku? Jak zaplatím nájem?“

Ježíš říká:

„Nebudte takoví. Nemějte obavy.“

Zbytek světa běží za tím vším.

Verš 32 k tomu říká: „*Váš nebeský Otec přece ví, že to všechno potřebujete.*“

Chvála Pánu! Hospodin nás nepovolává k tomu, abychom byli mimo realitu. Bůh *zná* vaše potřeby! Řekněte si:

„Bůh TĚ zná! Přestaň se obávat!“

V ev. podle Matouše 6, 33-34 Ježíš říká: „*Hledejte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno. Nedělejte si tedy starost o zítřek...*“

Pokračujme a řekněte:

„Neděj si starost o zítřek.“

„...zítřek bude mít své starosti. Každý den má dost vlastního trápení.“

Chvála Pánu! Amen? Dívám se na všechna ta naše setkání, uvažuji o nich a žasnu. Neměli jsme budovu, neměli jsme team, neměli jsme chválící skupinku a nyní jsme zde! Pán to všechno seskupil a dal dohromady! Dejte si ruku na hrud' a řekněte:

„On pro mne všechny věci vykoná.“

Nebo položte ruku na hrud' někomu vedle vás a řekněte:

„On pro mne všechny věci vykoná. A co pro vás/tebe?“

V evangeliu podle Marku 10, 27 čteme: *„.....vždyť u Boha je možné všechno.“*

List Římanům 8, 32 nám říká: *„On neušetřil svého vlastního Syna, ale za nás všechny jej vydal; jak by nám spolu s ním nedaroval všechno?“*

Jak by nám spolu s ním nedaroval všechno? Kdo nám všechno daruje? Otec, který poslal svého Syna, ten to udělá. Spolu s Ním nám snad nedaruje všechny věci?

Ježíš v ev. podle Matouše 6, 6 říká:

„Když ty se modlíš, vejdi do svého pokojíku, zavři za sebou dveře a modli se k svému Otci, který zůstává skryt; a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí.“

Víra v Ježíše Krista je ten důvod, proč ta modlitba funguje. Je to tak, jako bychom říkali:

„Budu hledat Otce, který mi dává všechno, a nic mi nebude chybět.“

My máme Boha. Není to o tom, že by někdo měl dar uzdravení nebo dar činit zázraky nebo něco takového. Máme Boha, který *to dokáže!* Nejedná se o Boha Letničních, o Boha Episkopální církve, nebo o Boha Baptistů. Bůh je jenom jeden. Jedná se o jednoho Boha, který nám ve svém Slově říká, jaký je. Vírou můžete vstoupit do království Ducha Svatého, do přehojné Boží milosti. Můžete vstoupit do Jeho *mocné* síly, která se projevuje vůči nám, kteří věříme. Amen. Chvála Bohu. Máme mocného Boha!

Ještě jednou, nejdůležitější věcí je pečovat o váš vztah s Ním, protože Váš život na Něm závisí. Když byli Izraelité v divočině, potřebovali všechno. Potřebovali vodu, obuv, oblečení a jídlo. Potřebovali všechno, ale stále si měli na mysli:

„Vrátíme se zpět do Egypta. Vrátíme se do otroctví, kde si můžeme dát okurky a melouny.“

Mysleli tímto způsobem, místo aby důvěřovali Bohu, že jim z nebe sešle maso, sešle chleba a způsobí, že se skály poteče v pustině pramen vody. Někteří lidé jsou takoví. Zvolí raději návrat do otroctví, než aby důvěřovali Hospodinu, ale On projde. Hospodin je Bůh průlomu. Chvála Panu.

Řekněte sobě a ostatním:

„Hleďte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno.“

Co to znamená, „hledat Boží království“? Ježíš Kristus je Král, vládne Svým slovem. Hledat Boží království znamená *Ho poslouchat*. On má království. On má nadvládu a my Ho musíme poslouchat.

To Slovo je ta skála; pevný základ naší víry. Pokud si žijete svůj život tak, jak vy chcete, nehledáte především *Jeho* Království. Máme to *svoje* království. Dejte Jeho království na první místo. Poslouchejte jeho Slovo. Věř mu. Čiňte pokání ze svého hříchu. Následujte Ježíše Krista a On se o vás postará. Chvála Bohu?

Možná nedostanete Mercedes nebo Rolls Royce, ale Bůh se o vás postará. Spokojenost se zbožností představují velký zisk. Haleluja. Prostě buďte spokojeni s tím, co máte, a žijte zbožně. Zjistíte, že v Ježíši je velký zisk, jednoduše buďte spokojeni. Tento život je velmi krátký a jedna věc je jistá, nebudete fyzicky žít navždy, tak žijte pro Něj. Buďte spokojeni se svým životem a žijte pro Ježíše Krista. Žijete-li tělesně, naše tělo není *nikdy* uspokojeno. Chvála Pánu.

Ježíš v Matouši 10, 8 řekl:

„Zadarmo jste dostali.“

V Něm máte všechno. V Jeho jménu je všechno. V Jeho jménu nám nic nechybí.

„Zadarmo jste dostali. Zadarmo dejte.“

Tento život víry není o tom, co mohu dostat. Je to o tom, co mohu *dát*.

„Zadarmo jste dostali. Zadarmo dejte.“

Dal nám odpuštění, lásku, radost, pokoj, Ducha Svatého a všechna nádherná bohatství Nebes. Zadarmo to máme všechno! Rozdávejme lásku. Žehnejme lidem. Budme požehnáním. Ve Skutcích 20, 35 čteme: *„Blaze tomu, kdo dává, ne tomu, kdo bere.“* (*„Blaženější je dávat než přijímat (dostávat).“* – Pavlíkův překlad). Chvála Pánu.

Kéž Pán připraví a pošle misionáře na Blízký východ, kteří odevzdají svoje životy evangeliu. Chvála Bohu. Kéž Pán pozvedne a pošle lidi, kteří Ho milují, kteří milují Boží království a kteří budou zapojeni do služby jako misionáři!

Nakonec pojďme to epištoly Římanům 8, 37, kde čteme:

„Ale v tom ve všem slavně vítězíme mocí toho, který si nás zamiloval.“

Kde je vaše víra? Na jakém základě je postaven váš život? Ve všech ohledech však skrze Ježíše Krista, skrze toho, jenž si nás zamilovat, více než vítězíme! Amen. Děkuji Ti, Pane!

Část 2.

Víra a očekávání

Kapitola 7.

Napojení na Boží moc

Měl jsem vidění, ve kterém jsem cítil Boží soucit. V tomto vidění jsem slyšel něco, čemuž věřím, že řekl Pán:

„Pro nedostatek porozumění Můj lid hyne.“

Ve svém vidění jsem viděl lidi, kteří umírají na rakovinu. Viděl jsem lidi, kteří byli mučeni bolestí. Byli zde lidé, kteří by měli jít do nebe, ale nešli tam, protože neporozuměli principům drahocenného Božího slova.

Boží Slovo je světlo ve tmě. Bohužel, lidé hynou a umírají kvůli nedostatku porozumění Jeho Slovu. Cítil jsem se přemožen soucitem Božím. Toto evangelium je třeba sdílet a říkat! Slovo „evangelium“ jednoduše znamená „dobrá zpráva“. Je to dobrá zpráva pro ženu jménem Ráchel, která sdílela své svědectví o uzdravení ze srdeční choroby, když jí doktor řekl, že by mohla zemřít.

Pojďme do Božího Slova. V žalmu 9, 11 se dočteme:

„V tebe nechť doufají, kdo znají tvé jméno.“

Víte, co vám Hospodin dává ve jménu Ježíš? Ti, kdo znají Tvoje jméno (jméno Ježíš), složí v Tebe svoji důvěru.

Někdy mi lidé říkají takové věci, jako:

„Pokud je to Boží vůle, Bůh mne dokáže uzdravit.“

Oni řeknou:

„Dobrá, až On bude připraven, budu uzdraven.“

Nebo také říkají:

„Dobrá, možná zítra budu uzdraven.“

„Vím, že On to může udělat...“

Já na toto často odpovídám:

„Dobrá, vy věříte, že Bůh to může udělat. Boží Slovo říká, že démoni věří a třesou se. Jak se vaše víra liší od té víry démonů? Oni ještě lépe než vy vědí, že Bůh to může udělat.“

Jméno, které je mocné. Co je to víra? Ti, kteří znají Tvoje jméno, složí v Tebe svoji důvěru. Je zde víra ve jméno Ježíš. *Je to ta víra, když vy víte, co to jméno dokáže udělat.* To jméno představuje moc. Toto jméno představuje autoritu nad všemi zástupci temnoty. To jméno přináší uzdravení. To jméno znamená zázraky. Toto jméno je vyvýšeno vysoko nad všechna jména.

To jméno je nad rakovinou, slepotou, hluchotou a mrtvicí. Je nad všemi ostatními jmény. To jméno je vysoko vyvýšeno. Ti, kteří znají Tvoje jméno, složí v Tebe svoji důvěru. Znáte Jeho jméno? Víte, co to jméno, co jméno Ježíš dokáže? Výchozím bodem je znát Jeho jméno. Znat Jeho jméno znamená, znát Ho. Znamená to, vědět, co On dokáže. Chvála Pánu. Přestaňte zpochybňovat Boha tím, že říkáte:

„Pokud je to Jeho vůle.“

Jeho Bible je Jeho vůle. Slovo Boží říká:

„JÁ JSEM Pán, ten, který tě uzdravuje.“

Zde se nepíše:

„Byl jsem, budu...“

Je zde:

„JÁ JSEM.“

Obraťte se na osobu vedle vás a řekněte jí (nebo sami sobě):

„Pán řekl „JÁ JSEM Pán, ten který tě uzdravuje.““

Chvála Pánu?

Ev. podle Lukáše 8, 43-44: *„A byla tam žena, která měla dvanáct let krvácení, vynaložila na lékaře všechno, co měla, a nikdo ji nemohl uzdravit. Přišla zezadu a dotkla se třásní jeho šatu, a hned jí krvácení přestalo.“*

V jiném evangeliu podle Marka 5, 25-28 čteme:

„Byla tam jedna žena, která měla dvanáct let krvácení. Podstoupila mnohé léčení u mnoha lékařů a vynaložila všechno, co měla, ale nic jí nepomohlo, naopak, šlo to s ní stále k horšímu. Když se doslechla o Ježíšovi, přišla zezadu v zástupu a dotkla se jeho šatu. Říkala si totiž: „Dotknu-li se aspoň jeho šatu, budu zachráněna!“

Ta žena se natahuje, protlačí se davem a dotkne se Ježíše.

Ev. podle Lukáše pokračuje v kap. 8, 45-46: „Ježíš řekl: „Kdo se mne to dotkl?“ Když všichni zapírali, řekl Petr a ti, kteří byli s ním: „Mistře, kolem tebe jsou zástupy a tlačí se na tebe!“ Ale Ježíš řekl: „Někdo se mne dotkl. Já jsem poznal, že ze mne vyšla síla.“

Zástupy, davy lidí se tlačí kolem Ježíše. Mnozí se Ho dotýkají, ale někdo se Ho *dotkl*. Jedná se zde o kvalitu opravdové víry. Když se tato opravdová víra dotkne Ježíše, vyjde z Něj moc. Vychází z Něj moc. *Vychází z Něj moc.*

Potkal jsem se s jednou paní, která trpěla endometriózou. Pravila:

„Když jsem vstoupila do budovy, vůbec jsem nepochybovala. Věřila jsem, že mne uzdraví.“

Víra vás spojuje s Boží mocí. Ta žena se Ho dotkla. Takhle se to stalo. Na shromážděních jsou lidé lokalizováni Duchem Svatým. Často jsou to lidé, kteří se k Ježíši modlí a natahují se k Němu.

Evangelium podle Lukáše 8, 46-48: „Ale Ježíš řekl: „Někdo se mne dotkl. Já jsem poznal, že ze mne vyšla síla. Když žena viděla, že se to neutají, přišla chvějíc se, padla mu k nohám a přede všemi lidmi vypověděla, proč se ho dotkla a jak byla hned uzdravena. A on jí řekl: „Dcero, tvá víra tě zachránila, jdi v pokoji.“

Vidíme, že když někdo vloží svoji víru v Ježíše Krista, jeho víra ho uzdraví. Jedná se o sílu, jedná se o moc Ježíše Krista. Kristus té ženě odpověděl:

„Dcero, buď dobré mysli, tvá víra tě zachránila, uzdravila.“

To nebylo poprvé, kdy řekl něco takového. Ježíš také řekl:

„Podle tvojí víry se ti staň.“

A zde k něčemu dojde. Když něco potřebujete, vložíte svoji víru v Ježíše a odmítnete, aby odešel, dochází ke *spojení s Boží mocí*. Pokud vytrvale věříte a jste trpěliví, *Jeho moc a síla proudí!* Chvála Pánu. Amen.

V epištole 2. Tesalonickým 1, 11 čteme:

„Proto se stále za vás modlíme, aby vás náš Bůh učinil hodnými svého povolání a svou mocí přivedl k naplnění každé vaše dobré rozhodnutí a dílo víry...“

A poslechněte, jak to končí: *„dílo víry s mocí“*.

To je skutek víry s mocí.

Apoštol Pavel v ep. Židům 11,6 říká: *„Bez víry však není možné se zalíbit Bohu. Kdo k němu přistupuje, musí věřit, že Bůh jest a že se odměňuje těm, kdo ho hledají.“*

Je to víra, která vás spojuje s Boží mocí.

Věříte, že vás Ježíš Kristus uzdraví? Co říkáte? Věříte, že Bůh zasáhne do vašeho života a pokřtí vás Duchem Svatým? Věříte, že vás naplní Božím ohněm? Vypůsobí ve vás, abyste kázali evangelium? Pomůže vám překonat vaši plachost? Trpíte-li duševní nemocí, věříte, že vás Ježíš promění, uzdraví a dá vám osvobození? Zápasíte-li s chudobou, věříte, že vás Kristus obohatí? Věříte? *Věříte?*

Existuje skvělá modlitba. Mnoho vynikajících modliteb jsou takto jednoduché, jako je tato:

"Pane, smiluj se nade mnou."

"Pane, věřím tak, že nepochybuji ve svém srdci, že to činiš právě teď."

Boží nepřítel vezme váš problém a duchovně vám ho promítne a předloží před vás. To, co chce udělat, je přimět vás, abyste se podívali na svůj problém a říkali si...

"Ach, ta bolest v zádech."

"Ach, ta migréna."

"Ach, ta rakovina."

"Ach, jsem takový už třicet let."

Máte upírat svůj zrak na Ježíše, na původce a dokonavatele vaší víry, ale ďábel chce, abyste se dívali na váš problém. Bible říká:

"Hleďte to, co je nad vámi; přemýšlejte o těch věcech, o Božích zaslíbeních."

Na co se zaměřujete? O čem přemýšlíte? Přemýšlejte o těch věcech, které jsou nahoře nad vámi. V Markovi 10, 27 čteme:

„Ježíš na ně pohleděl a řekl: „U lidí je to nemožné, ale ne u Boha; vždyť u Boha je možné všechno“."

Pavel je v Lystře, což je město, které se nenachází v Izraeli. Lidé tam nebyli součástí Božího lidu. O Bohu nic nevěděli. Ve Skutcích v kap. 14 čteme, že se Pavel podíval na ochrnutého muže.

"Pavel se na něho upřeně podíval, a když viděl, že věří v Boží pomoc,"

Ten muž byl pohan, jen tam ležel, pravděpodobně byl žebrák. Pavel tam na tom místě pravděpodobně kázal, ale nyní na něj upřeně hledí. Na co se apoštol Pavel dívá? Nedívá se na to, jak těžké to ochrnutí je. Dívá se mocí Ducha Svatého, aby zjistil, zda ten muž má víru. Když se na něj Pavel intenzivně podívá, vidí, že ten člověk má víru na to, aby byl uzdraven. Pavel tedy řekl mocným hlasem:

„Postav se zpříma na nohy!“

A ten muž vyskočí! Když se Ježíš podívá na vás, co vidí? Co je ve vašem srdci? Je to úzkost, obavy, pochybnost a strach? Někdy ty pocity jsou jen běžnou součástí nemoci. Ale uvidí Kristus i nepatrný kousíček víry? Je ve vašem srdci nepatrný kousek víry? Tento kousíček víry se může spojit s Jeho mocí!

Na jedno z našich setkání přišel muž jménem Petr. Jeho nohy byly do písmene „o“ jako nohy kovboje. Žije poblíž Slunečného pobřeží v Queenslandu. On i trochu jako kovboj chodil. Po mnoho let působil jako trenér koní, trénoval divoké výbušné koně. Jel na koni, který se převrátil a převalil se na něj. Dokážete si představit, jak těžký je takový kůň. Váha toho koně rozdrtila Petrovu pánev. Řekl, že ztratil více než pět litrů krve. Došlo i k vnitřnímu krvácení.

Lékaři ho dali znovu dohromady. Viděl jsem jeho rentgen. Můžete to vidět na You Tube, včetně rentgenového snímku. Jeho tělo drží pohromadě něco, co vypadá jako řetěz. Drží to všechno pohromadě. Za levým kolenem má Bakerovu cystu. Na modlitebním setkání se postavil do řady. Trpěl k tomu ještě velkými bolestmi díky artritidě. Postavil se do řady pro modlitbu a řekl:

"Chci modlitbu."

Věřím, že mi Duch Svatý řekl:

"Chce modlitbu, nebo chce být uzdraven?"

Tak jsem mu řekl:

"Petře, posadte se a přemýšlejte o tom, co očekáváte, že Bůh bude dělat."

Někteří lidé chtějí modlitbu, ale otázka zní takto: *Očekáváte, že se setkáte s Ježíšem?* Jaké je vaše očekávání? Petr se posadil a přemýšlel o tom, pak vstal svýma nohama kovboje a řekl:

"Ano! Bůh mě teď uzdraví! Narovná mi nohy. Uzdraví mi pánev. Odejme ode mne Bakerovu cystu."

Poté na něj přišla Boží moc. Jakmile se přiznal ke svojí víře, Boží moc se na něm začala projevovat. Bakerova cysta za kolenem byla okamžitě pryč. Potom s ním začala jednat Boží moc a nohy se narovnaly, artritida byla pryč. Pak řekl:

"Víte, když jsem seděl, měl jsem velké potíže vstát."

Na videu můžete vidět, jak si sedá a vstává, znovu a znovu. Uvěřil tomu přímo ve svém srdci. Ve většině mých videí se dotyčné osoby ptám:

"Věříš, že to Ježíš Kristus udělá?"

Když lidé řeknou „Ano“, mnoho z nich je uzdraveno. Někdy nechápeme, co se děje. Možná jsou uzdraveni další den nebo na dalším mítinku, nebo jindy. Chvála Bohu.

Ve Skutcích v kap. 3 je další muž, který je žebrákem. Je také uzdraven. Petr v 16. verši říká: „*A protože tento člověk, kterého tu vidíte a poznáváte, uvěřil v jeho jméno, moc (jméno) Ježíšova mu dala sílu a zdraví – a víra, kterou jméno Ježíšovo v něm vzbudilo, úplně ho uzdravila před vašimi očima.*“

Tento muž uvěřil v jeho jméno a Ježíšova moc mu dala sílu, proto neuvažujte ve smyslu:

„*Ó, je to Boží vůle?*“

Nebo

„*Možná zítra to Bůh udělá.*“

Vložte svou víru ve jméno Ježíše Krista. Prostě natáhněte se po Něm a věřte tomu jménu. Chvála Bohu. Poté, když se vás zeptám, jak se máte, věřím, že vás to pomazání uzdravuje. Nezačínajte mi vyjmenovávat a líčit všechny vaše problémy. Někdy vyslovení vašeho problému neznamena pouhé popsání problému. Jedná se o vyznání, o uznání a potvrzení vašeho problému. Jedná se o duchovní záležitost! Tedy v pomazání vyznávejte svoje uzdravení! Vyznávejte svou víru! Amen. *Uvádějte vaši víru ve skutek.*

Obraťte se na osobu ve vašem okolí a řekněte (nebo řekněte sami sobě):

„*Uvádějte vaši víru ve skutek.*“

Amen?

V Izajášovi 7, 9 čteme:

„*Nebudete-li stáli ve víře, neobstojíte.*“

(Studijní překlad: „*Nebudete-li věřit, jistě neobstojíte.*“)

Toto musíme všichni pochopit. Toto musíme všichni pochopit! Prostě tomu musíme porozumět. Chvála Bohu. Děkuji Ježíši!

V epištole 2. Korintským 1, 20 se píše: „*Ke všem zaslíbením Božím, kolik jich jen jest, bylo v něm řečeno „Ano“. A proto skrze něho zní i naše „Amen“ k slávě Boží.*“

Všechny Boží zaslíbení v něm jsou „Ano“. Abrahamovi byl zaslíben syn Izák. V listu Římanům 4, 19-21 se píše (Pavlíkův překlad):

„*...a neoslábnuv ve víře, nepřihlédl k svému již umrtvenému tělu, jsa asi stoletý, a k umrtvenosti Sářiny dělohy,...*“

Co dělal Abraham? Nesoustředil se na svůj problém.

Neříkal si: *"Jak mi může Bůh dát dítě? Sára je už neplodná, stejně i já jsem neplodný, je mi sto let, to je nemožné."*

Verš 19 říká: *„nepřihlédl k svému již umrtvenému tělu...“*

Verše 20-21 pokračují: *„a nezaváhal nevěrou stran Božího příslibu, nýbrž byl posilněn věrou, i vzdal Bohu slávu a nabyt plného ujištění, že co přislíbil, je mocen i vykonat.“*

Abraham byl plně přesvědčen, že to, co Bůh slíbil, to je schopen i vykonat. Jednoho dne jsem byl v Manile a Pán ke mně mluvil tímto veršem z Bible a zeptal se mě:

"Věříš, že jsem schopen to vykonat?"

Myslel jsem na všechny lidi, kteří přišli na shromáždění.

"Věříš? Jsi přesvědčen, že jsem toho schopen to učinit?"

Řekl jsem:

"Dobrá, ano, Pane."

Můžete se na to podívat na YouTube. Na náš mítink přišla jedna malá holčička v doprovodu svojí maminky. Zmínil jsem tento příběh již dříve, odehrálo se na to Filipínách. Holčičce bylo asi šest let nebo možná dokonce osm. Byla od narození hluchoněmá. Když jsem ji viděl, pomyslel jsem si:

„Věříš, že je Bůh schopen to udělat?“

Většina němých lidí může vydávat nějaké zvuky. Bylo mi řečeno, že tato dívka nikdy žádný zvuk nevydala. Když jsem se zeptal, její matka odpověděla:

"Ano, samozřejmě. Ano, věřím, že Ježíš Kristus teď uzdraví moji dceru."

Moc Ježíše Krista prostoupila to malé děvčátko a ono začalo mluvit v jazycích. Zeptal jsem se přítomného pastora:

"Jakým jazykem ta dívka mluví?"

Myslel jsem, že mluví rodnou tagalštinou, ale on mi odpověděl:

„Ne, to není tagalština. Já nevím, co je to za jazyk.“

Ta dívka mluvila Nebeským jazykem! Uši se jí otevřely a začala mluvit. Chvála Pánu!

Před nějakou dobou jsme byli svědky toho, jak dva lidé jménem Aaron a Jenny obdrželi své uzdravení. Byli oba hluchoněmí. Můžete to také shlédnout na Youtube. Jenny je dospívající dívka, která byla hluchoněmá od narození. Chvála Bohu!

Prostě řekněte:

"On je schopen."

On je mocen. Chvála Bohu. Vírou se připojte k Boží moci.

Část 2.

Víra a očekávání

Kapitola 8.

Moc a víra

Mohu říci, že před mítinkem nebo při něm, pokud se položím do Ducha toho daného poselství Božího slova, cítím Jeho uzdravující moc.

V žalmu 107, 20 čteme: *„seslal Slovo své a uzdravil je.“*

V Bibli nikdy nenajdeme záměr, oddělit *skutky Boží* od *Slova Božího*. Je nám přikázáno rozjímat nad Slovem Božím a stejně tak nad Skutky Božími. Tím, jak církev přijímá moc Ježíše Krista, Duch Svätý zajišťuje a přináší zjevení Božího Slova.

Bez Ducha Svatého se církev stane pouze tím, kdo přináší Slovo, doktrínu, nebo vyučování. Pak o sobě církev začne uvažovat, jako že je „nad“ Slovem, začne interpretovat a soudit Boží slovo. V historické perspektivě se nakonec církev odchýlí a pomýlí. Boží skutky a činy jdou *vždycky* ruku v ruce s mocí Ducha Svatého.

V epištole 1. Tesalonickým 2, 13 čteme:

„...Vždyť také Slovo Boží projevuje svou sílu ve vás, kteří věříte.“

Hledíme na vztah mezi mocí a vírou. Chceme žít život moci. Dosahujeme tak, že žijeme život víry. Hospodin je Bůh moci, který chce mocně vstupovat do života každého, kdo věří; nepracovat pouze s lidmi za kazatelnou.

V evangeliu podle Marka 16, 17 se píše: *„Ty, kdo uvěří, budou provázet tato znamení...“*

Tato znamení vás budou provázet. Jste předurčeni žít život *moci!* Tohle neplatí jenom pro určité osoby. Tato znamení budou provázet *všechny*, kteří věří.

Ve Skutcích 1, 4-5 Ježíš říká:

„...ode mne jste slyšeli. Jan křtil vodou, vy však budete pokřtěni Duchem Svatým, až uplyne těchto několik dní...“

a verš 8 pokračuje:

„...ale dostanete moc Ducha Svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země.“

Máme zde zaslíbení Ježíše Krista, zaslíbení Otce v Ježíšově jménu. Duch Svatý přichází ve jménu Ježíš, abyste byli pokřtěni Duchem Svatým a aby na vás přišla moc.

Apoštol Pavel potom říká:

"Přijali jste Ducha?"

Pavel mluví k církvi. Církve byla obdařena mocí shůry. To nebylo tak, jako je tomu dnes, kdy v mnoha církvích můžeme slyšet:

„Tyto projevy nechceme, nevěříme v uzdravování a vysvobozování. Ztotožnili jsme se s postojem, že tyto projevy skončily v době apoštolů a nyní jsme součástí období, kdy se Bůh takto neprojevuje.“

Vy víte, co říkají, ale tak to není. V Bibli se nic takového nepíše. Ježíšova slova platí i pro dnešní dobu, i pro současnou generaci.

„Budete pokřtěni v Duchu Svatém a dostanete sílu shůry a budete mi svědky.“

Jsem v podstatě misionář. V roce jsem žil čtyři a půl roku ve státě Paraguay. Pak mě Pán ve snu zavolał do Indonésie. Myslím, že jsem celkem šestnáctkrát navštívil Indonésii. V současnosti církve dnes vysílá misijní pracovníky do temných a problémových míst světa, aniž by měli *moc*. To je nebezpečná věc! V Paraguay bych se o půlnoci mohl probudit a pomyslel si:

"Ach, znovu ty čarodějnice!"

Viděl jsem fyzické věci, jako jsou záblesky, dalo se to přímo pozorovat. Procházely místností, kde probíhal duchovní boj. Jel jsem na ostrov Tanna ve Vanuatu a spal jsem v místní chatrči. Uprostřed noci jsem se probudil a objevilo se tam červené oko, necelé dva metry široké. Dívalo se na mě, zatímco jsem v té místnosti spal. A já si pomyslel:

„Aha, tak tohle je ten zlý...“

Zpátky jsem se uložil ke spánku! Ježíš neměl nikdy v plánu, poslat někoho na sám konec země, aniž by toho člověka nevybavil mocí Ducha Svatého. Ale církve posílají misionáře a oni se pak vrací a říkají:

„Ó, jsem nemocný. Jsem pod vlivem démona, mám problém s tímto a s tamtím...“

On zamýšlí církve, která má moc a svědčí o Ježíši Kristu.

Apoštol Pavel se v listu Galatským 3, 2 ptá:

„Chtěl bych se vás zeptat na jedno: dal vám Bůh svého Ducha proto, že jste činili skutky zákona, nebo proto, že jste uvěřili zvěsti, kterou jste slyšeli?“

To je velmi zajímavé. Jak obdržíme tuto úžasnou moc Ducha Svatého, abychom byli obdařeni a pokřtěni v Duchu Svatém? *Přijímáme to na základě slyšení víry.* Je to takto prosté.

Život moci. Život moci Ducha Svatého je prostě život, ve kterém věříme v Ježíše Krista a věříme Božím zaslíbením. Je to život, ve kterém věříte Ježíši a Božímu slovu, i když máte pocit, že se nic nemění a vše je při starém, nebo když máte pocit, že jste narazili do cihlové zdi. Nemoc se nemění, okolnosti zůstávají beze změny.

Zůstávat ve víře znamená kráčet v moci!

Bůh nás vyzývá v knize Jeremjáš 32, 27:

„Hle, já jsem Hospodin, Bůh veškerého tvorstva. Je pro mne něco nemožného?“

To je dobrá otázka. Amen. Obrátte se na osobu sedící vedle vás a prorokujte (nebo prorokujte sami sobě):

„Existuje pro mne něco příliš obtížné?“

Pokračujte, zeptejte se osoby vedle vás (nebo sami sebe):

„Představuješ pro Boha příliš „těžký úkol“? Kdo si myslíš, že jsi? Jsi pro Boha „příliš složitý případ“?“

Přišel ke mně jeden muž, popsal mi svůj problém se zády a dodal:

„Bůh pro mě nemůže nic udělat.“

Tady se jedná o druh přístupu, který musíme jasně pojmenovat. Já jsem mu na to odpověděl:

"Věříte, že Bůh stvořil hvězdy?"

On na to:

„Jasně, věřím.“

Já na to:

„Co si myslíte, že představujete pro Hospodina? Myslíte, že je váš případ příliš těžký pro Boha, který stvořil hvězdy?“

Náhle se mu jakoby v hlavě rozsvítilo a pak řekl:

„Ach, jasně, ok, já věřím.“

A já na to řekl:

„Dobrá tedy, jste uzdraven.“

A ten muž byl uzdraven!

Moc Boží proudí, když lidé věří.

Přišel ke mně další muž, který měl potíže se zády. Zeptal jsem se ho:

„Věříte?“

A on spustil takový ten kolovrátek, všechno to chrлил z pusy, ty svoje otřepané řeči. Líčil, jak je ochoten pro Krista zemřít a dělat všechny ty věci pro Ježíše. Já mu na to ale opáčil:

„Pane, Bůh neposlouchá vaše ústa, ale vaše srdce. Vypadá to, jako byste chtěl na Boha udělat dojem. Věříte, že Ježíš vás dokáže uzdravit?“

Jako před tím, náhle se mu jakoby v hlavě rozsvítilo a pak řekl:

„Ano.“

Já na to řekl:

„Jste uzdraven.“

A i tento muž byl uzdraven.

Život moci je život víry.

Hospodin zaslubuje úžasné věci těm, kteří věří. Všechna Boží zaslíbení jsou „Ano“ a „Amen“, a to bez slova „ale“!

V epištole 2. Tesalonickým 1, 11 se píše: *„Proto se stále za vás modlíme, aby vás náš Bůh učinil hodnými svého povolání a svou mocí přivedl k naplnění každé vaše dobré rozhodnutí a dílo víry.“*

Otočte se na osobu vedle vás a řekněte jí:

„Dobrý den, dobrý den, člověče, přeji vám (ti) dobrý den. Skutek víry s mocí! Skutek víry s mocí!“

Řekněte:

„Prostě věř.“

A teď prostě odpovězte:

„Ano.“

Prosím, odpusťte mi, pokud mezi vámi sedí člověk, který mi poslat e-mail. Asi není mezi vámi, ale nedávno jsem dostal e-mail, ve kterém jedna dáma psala toto:

„Moje dcera byla pobodána nožem do oka a já jsem se s tím srovnala, protože až bude v nebi, tam dostane nové oko.“

Já si na to pomyslel:

„Vy představujete ten důvod, proč ta dívka není uzdravena.“

Taková myšlenka mne napadla.

„Vy představujete ten důvod, proč ta dívka není uzdravena.“

Tak často jsou to právě rodinní příslušníci, kteří svojí nevírou svazují danou osobu v její nemoci a v jejich obtížích s démony. Vaše dcera nechce být uzdraven v *nebi*, chce být uzdravena teď. Prostě věřte!

Měl jsem tu čest studovat teologii a biblická studia na univerzitě po dobu přibližně osmi let. Zdá se, že velká část teologie vysvětluje, proč Bůh „nic nedělá“ a proč Bible „není“ pravdivá. Lidé říkají:

"Víte, musíme to znovu interpretovat, protože to nemůže znamenat přesně to, co se tam píše!"

No tak, to přece nemyslíte vážně...!

A co potom verš v epištole Efezským 1, 19: *„...a jak nesmírně veliký je ve své moci k nám, kteří věříme...“*

Řekněte:

„nesmírně

veliký

ve své moci

k nám,

kteří věříme“.

Co je to ta přenesmírná velikost jeho moci vůči nám, kteří věříme? Věděli jste, že když přistupujete v modlitbě před Boha, že prověřuje a zkoumá vaše srdce? Není to tolik o tom, co říkáte. Hospodin zkoumá řeč vašeho srdce. Bůh se dívá na vaše srdce a na to, jestli věříte tomu, o co žádáte, a jestli budete ve svojí víře vytrvalí. Jednou z běžných překážek věřit, je prostě naše zkušenost. Pokud jsme nikdy nezažili žádné Boží skutky, může se to stát překážkou naší víry.

Život víry. Na jednom našem mítinku byla dáma, která nechtěla modlitbu. Ta paní nechodila do žádného společenství křesťanů. Její zdravotní stav se poměrně rychle zhoršoval. Byla to buď demence, nebo Alzheimerova choroba. Ze začátku jsem se s ní nemohl modlit, nebo jí dokonce sdělit, že se za ni budu modlit, ale ta situace pro mě znamenala jistou výzvu. Nikdy jsem dosud neviděl někoho uzdraveného z Alzheimerovy choroby a její stav nebyl potěšující. Jen tak seděla u stolu a zírala na jídlo, neřekla ani slovo. Nikdy jsem dosud neviděl někoho uzdraveného z Alzheimerovy choroby, ale dokáže to změnit něco na faktu, že Ježíš je ten, který uzdravuje? Tak jsem si pomyslel:

„OK, Pane, pojďme věřit, věřme. Věřme, že se může stát něco, co jsem doposud neviděl.“

Když se modlíte, nebuďte limitováni omezeními své dosavadní zkušenosti. Prostě se chopte Bible a věřte jí.

V Jakubově listu 5, 15 se píše:

„Modlitba víry zachrání nemocného...“

Zachrání nemocného. Toto slovo „Sōzō“ v řečtině znamená „uzdravení“, slovo Sōzō“ znamená „uzdravení, spásu“.

„Děkuji ti, Pane. Věřím, že uzdravuješ tuto dámu.“

Haleluja. Nic se nedělo. Zůstala taková, jaká byla. Uběhl první měsíc.

„Děkuji Ti, Otče. Věřím, že teď odpovídáš na moji modlitbu. Děkuji Ti, Otče, že to nyní děláš.“

Nic se nestalo.

„Děkuji Ti, Otče.“

Uběhl druhý měsíc, ta dáma měla stále projevy Alzheimerovy choroby.

„Děkuji Ti, Otče. Věřím. Slovo Boží je Pravda. Děkuji Ti, Otče, že odpovídáš na moji modlitbu.“

Nastal třetí měsíc a náhle byla ta dáma zcela uzdravena. Zcela uzdravena! Ta paní byla zcela uzdravena a já jsem se s ní dokonce nikdy nemodlil. Takto vypadá modlitba víry!

Boží moc se setkává s modlitbou víry.

Je to moc Boží, která je mocnou, mimořádně velkou mocí těm, kteří věří. *Prostě věř.* Pak pokračujte ve své víře!

Vzpomínám si na další dámu, která byla slepá na jedno oko. Jednalo se o paní z Indonésie, přišla a požádala o modlitbu. Její zrak fungoval pouze z poloviny. Bylo to, jako by něco viděla, ale ne všechno. Vrátil jsem se o šest měsíců později a ona stále setrvala ve víře! Bylo to, jako by se nedala odradit. Chápete? Její víra byla vytrvalá a stálá. Někdo říká takové věci jako například:

„Ach, tak to je, nebyl jsem uzdraven.“

Ale ta paní *pokračovala* v modlitbě víry, vzdávala Bohu svoje díky a na druhé schůzce přijala plné uzdravení! Prostě buďte ve své víře vytrvalí. Ta víra má nějakou oporu, nějakou sílu. Život víry a život moci vyžaduje charakter. Boží nepřítel použije přirozené okolnosti a situace, ve kterých se nacházíte, aby se pokusil popírat pravdu Božího slova.

Zkoušky, kterým je vystavena vaše víra, ovlivňují a tříbí charakter.

Když se věci nedějí okamžitě, vězte, že jste požehnáni. Buďte si vědomi, že jste požehnáni, protože se formuje váš charakter. Zkoušky víry vždycky patří nedílně k pokroku ve vaší víře a k vašemu posunu blíž k Pánu. Je nezdravé, pokud celé svoje dětství vyrůstáte na typu stravy „fast food“, tedy rychle připravené a ihned zkonsumované jídlo, což není to nic jiného než okamžité uspokojení hladu. Když ale Bůh dopustí zkoušky, buduje se tím náš charakter. Pak náš charakter dokáže unést celou tu tíhu a odpovědnost naší služby i života.

Pokud položíme celou tu váhu na člověka, který postrádá charakter, zhroutí se. Pokud dáte takovým lidem odpovědnost v církvi, nejsou věrní, nebo začnou klábosit, pomlouvát. Oni neunesou žádnou váhu. Chápete to? Bůh tedy dopustí, abychom byli vystaveni zkouškám a dalším zkouškám, ale ne zkouškám nad naše síly. Toto se děje proto, aby mohl Hospodin postavit Svůj dům na dobrých základech. Haleluja.

Naše víra je ve jménu Ježíše Krista. Nemůžete oddělit zaslíbení Boží od jména Ježíš. Když věříte Božím zaslíbením, věříte v Jeho jméno. *Věříte v Jeho jméno.*

Evangelium propojuje víru s životem moci

- **Čiňte pokání** před Bohem, abyste získali přístup k **moci** Jeho Slova.
- **Přijímejte Slovo vírou.**
- **Pokračujte** ve chvále Hospodina skrze víru v Ježíše Krista.
- **Vydávejte svědectví** o evangeliu, což je dobrá zpráva o Ježíši Kristu, která vás učinila svobodným.

Ve Skutcích 20, 21 apoštol Pavel říká:

„Naléhavě jsem Židům i Řekům svědčil o pokání k Bohu a o víře v našeho Pána Ježíše Krista.“

Přátelé, toto je evangelium, kdy se zdá, že některé jeho části církev popírá. *Pokání je součástí evangelia*. Evangelium hovoří o pokání vůči Bohu a víře v našeho Pána Ježíše Krista. Víra v to, že budu uzdraven, a víra v to, že budu osvobozen, jsou v zásadě stejné jako víra v Ježíše Krista a spasení skrze Něj. Činíme pokání a vkládáme naši víru v Pána Ježíše Krista!

V listu Římanům 1, 16 se píše: „*Nestydím se za evangelium: je to moc Boží...*“

Když uvěříme ve spasení skrze Ježíše Krista, vstoupí do nás Jeho *moc*, abychom se mohli *znovu narodit, prožít znovuzrození*. Jeho moc ke spasení nebo ke znovuzrození je stejná moc, k tomu, aby vyrostla noha! V Louisianě, v části Lake Charles jsme na setkání viděli, jak dorůstá noha! Jedná se o stejnou moc, která odňala nádor z krku již dříve zmíněné ženy! Je to stejná moc, která vede ke spasení. Věřte Ježíši Kristu a získáte věčný život! Chvála Bohu! Haleluja!

Celý náš život má být životem víry. Často jsme v životě postaveni před rozličné výzvy. Například v Dallasu nebylo žádné místo na konání mítinků, žádný tým, nekonaly se tam žádné chvály. To byla opravdu pěkná výzva, přesto se to dohromady sešlo. Život křesťana není procházka růžovým sadem, nemáme na růžích ustláno.

Ježíš v evangeliu podle Jana 16, 33 říká:

„To jsem vám pověděl, abyste našli ve mně pokoj. Ve světě máte (budete mít) soužení. Ale vzchopte se, já jsem přemohl svět.“

Ten, který je ve vás, je větší než ten, který je ve světě! To je prohlášení víry v Ježíše Krista. To je stav víry v Ježíše Krista. *Celý náš život máme chodit ve víře*.

Život chvály. Rád bych všechny povzbudil. Chvalme Pána, když ráno vstaneme. Nepřítel se nám bude snažit vložit do mysli nějaké myšlenky, budou to negativní myšlenky plné pochybností ohledně situace, ve které se nacházíme. Chválit Boha, když jsme v bitvě, vyžaduje víru. Prostě Ho začněte chválit. Jednoduchý způsob, jak toho dosáhnout, je říkat:

"CHVÁLA BOHU! CHVÁLA BOHU! CHVÁLA BOHU!"

Takhle já začínám svůj den. Proč to nezkusit? Zkusíte to? Myslíte, že to bude těžké? Tohle můžete udělat, než začnete pít svůj ranní šálek kávy, nebo před jakoukoliv první ranní aktivitou. Opakujte po mně:

"CHVÁLA BOHU! CHVÁLA BOHU! CHVÁLA BOHU!"

Není to super pocit? Chvála Bohu. Je to, jako když chvála představuje vaši zbraň, po které hned ráno šáhnete. Je to vaše „duchovní bazuka“! Navštívil jsem kdysi Texas, kde milují své zbraně. Takto vy chválením Hospodina vlastně odstřelíte Božího nepřítele hned z rána, ještě než ten zlý vůbec otevře pusy! To je způsob, jak zahajujeme náš den, začneme ve víře. Chvála Pánu!

Život víry je život chvály.

Jedná se o život chvály Hospodina za to, co pro nás udělal, stále dělá a bude dělat.

Prorok Jeremjáš v kap. 17, 7-8 píše:

„Požehnán je muž, který doufá v Hospodina, který důvěřuje Hospodinu. Bude jako strom zasazený u vody.“

Osoba ve víře a důvěře v Hospodina je zasazena v moci Boží. Je jako člověk zasazený u vody, své kořeny zapustil u vodního toku.

Každý zopakujme:

„....který zapustil....“

Žijeme-li vírou v Hospodina, je zde něco, co způsobuje, že se Království Boží šíří kolem vás, zapouští kořeny, aby ovlivnilo všechny a všechno kolem vás. Může to způsobit, že k vám lidé přicházejí a může to způsobit, že vás lidé odmítnou. Amen.

Prorok Izajáš pokračuje: *„....své kořeny zapustil u vodního toku, nezakusí přicházející žár. Jeho listí je zelené, v roce sucha se ničeho neobává, nepřestává nést plody.“*

Objeví se sucho, hlad a hladomor přichází, ale díky vaší důvěře v Pána Ježíši Krista je vaše listí zelené a přinášíte ovoce celý rok. Ten, kdo je ve vleku náboženství, ten ovoce nenese. Když přijde sucho, plody se scvrknou. Ale ten, kdo spoléhá na Hospodina, je jako strom zasazený u vod Boží moci.

To, co vás spojuje s Ježíšem Kristem, je vaše víra v Něho.

Přestaň pěstovat svoje náboženství, ale důvěřuj Kristu Ježíši. Obráťte se na osobu vedle vás a řekni (nebo si řekni):

"Přestaň být náboženskou osobou a prostě Mu věř!"

Mluvit spolu navzájem je něco jako být zasažen prorockými slovy.

"Přestaň být náboženskou osobou a prostě Mu věř!"

Život odpočinutí. Život víry je životem odpočinutí.

V epištole Židům 4, 10 čteme: *„Neboť kdo vejde do Božího odpočinutí, odpočine od svého díla, tak jako Bůh odpočinul od svého.“*

Tento život víry je život, kdy odpočíváte v Bohu. Důvěřujete, že Jeho moc se projevuje, působí a koná, takže se přestanete zabývat tělesnými záležitostmi. Kážu sám sobě! Marku, přestáváš se zabývat tělesnými záležitostmi, věříš Mu, důvěřuješ Mu a odpočíváš v Něm, protože opravdu věříš, že Bůh začne jednat a věci uskuteční.

Jedná se o život, kde jsou moc a víra v opravdovém spojení.

Část 2.

Víra a očekávání

Kapitola 9.

Víra očekává, že Bůh udělá všechno

Ježíš řekl:

„Beze mne nemůžete činit nic.“

Pojďme trochu setrvat v Písmu, máme zde žalm 57, 2, kde se píše:

„Smiluj se nade mnou, Bože, smiluj se nade mnou, k tobě se utíká moje duše.“

Ukryt v Něm. Jedná se o stav duše, kdy záměrně důvěřuje Bohu. Mluvíme o tom tehdy, když je někdo nemocný, byla mu oznámena nepříznivá diagnóza, ale duše tohoto člověka je nakloněna Hospodinu a opírá se o Něj. Je to něco, co uprostřed krize způsobuje, že se duše opírá o Hospodina a důvěřuje Mu.

„...k tobě se utíká moje duše. Utíkám se do stínu tvých křídel, dokud nepomine zhoubné nebezpečí.“

Boží nepřítel na vás hází všechny tyto věci. Je vám oznámena tato diagnóza a tamta diagnóza. Věci se hatí a máte dojem, že se proti vám postavilo celé peklo, takže vaše duše se uchýlí do stínu Jeho křídel a vy zde *spočínate*.

Pamatuji si, jak jsem se modlil za jednu malou holčičku na Filipínách. Byla hluchoněmá od narození. Nikdy nemluvila, nikdy nic neslyšela. Jak jsme se modlili, spatřil jsem křídla Boží pokrývající celou modlitebnu. V té místnosti bylo kolem čtyř stovek osob. Viděl jsem, jak Boží křídla pokrývají celé to místo, když Boží moc prostoupila tu malou dívku. Začala mluvit nebeským jazykem a její uši se otevřely.

Ve víře se moje duše utíká do stínu Jeho křídel.

Žalm 57, 3: *„Volám k Bohu Nejvyššímu, k Bohu, jenž za mě dokončí zápas.“*

Víra očekává, že Bůh udělá vše, že dokončí zápas, ale tělesná mysl si říká:

„Ty musíš pro sebe ty věci udělat.“

Víra se spoléhá na Boha, aby Bůh mohl za mě dokončit všechny věci. Víra se opírá o Hospodina v každý čas, při každém rozhodování a před každou akcí a skutkem. Ve všem, co děláte, *očekáváte*, že Bůh začne jednat. Vše záleží na NĚm.

"V NĚm žiji, pohybuji se a nacházím svoje bytí."

Jsem závislý na Tobě, Pane, abych mohl sedět, stát, chodit, jíst. Po celý svůj den jsem na tobě závislý. Jsem na Tobě závislý, abych prožil den, kdy přináším ovoce a aby to byl den plný požehnání.

"Bez Tebe nemůžu nic dělat."

Ježíš v evangeliu podle Jana 15, 5:

„Beze mne nemůžete činit nic.“

Ježíš řekl v evangeliu podle Jana 8, 28:

„.... sám od sebe nečiním nic, ale mluvím tak, jak mě naučil Otec.“

Ponořen hlouběji do Ježíše Krista

V ev. podle Jana se píše 7, 38: „Kdo věří ve mne, jak praví Písmo, proudy živé vody poplynou z jeho nitra.“

Boží Slovo je živá voda. Ponořte se hlouběji.

Ponořte se do hluboké vody vírou v Ježíše Krista.

Jít hlouběji. Víra jde hlouběji a hlouběji do Krista. Víra se na NĚj dívá. Víra je v NĚm. Víra se v NĚm pohybuje. Víra nedělá nic bez NĚho.

Proto mi to připadá tak těžké, když někteří lidé přijíždějí z velké vzdálenosti, aby mě požádali o modlitbu. Chtějí, abych na ně položil ruce. Jsem pod jistým tlakem, modlit se za ně, ale vím, že se nic nestane, pokud to Pán neřídí! Velmi často se za ně modlíme jen proto, že milujeme. Ale když Pán přijde a ty děláš to, co On říká, že máš dělat, *velkolepé a nádherné* věci se začnou dít, když lidé věří! Nemůžete dělat nic sami o sobě. Nemůžete dělat nic. *Nemůžete dělat nic!* Někdy Pán prostě řekne, abych odešel.

"Jdi pryč, Marku!"

Odejdu a On pak lidi uzdraví!

"On vykoná všechny věci za mě."

Tělo říká:

"Musíš si pomoci sám. Musíš udělat tohle a tamto."

Ale víra říká:

"Ne, počkám na Pána. On zajistí všechno za mne, cokoli udělám, udělám v poslušnosti vůči Jemu."

V žalmu 57, 4 se dočteme: *„Sešle pomoc z nebe, zachrání mě, potupí toho, kdo po mně šlape. Bůh sešle své milosrdenství a věrnost (pravdu).“*

Bůh jedná na základě víry. Pokud očekáváte, že Bůh začne jednat vaším jménem a dělat za vás všechny věci, vaše víra Ho zavazuje, začít jednat. Ale někteří lidé říkají:

"Proč Bůh nic nedělá?"

Možná od něj *neočekáváte*, že za vás udělá vše! Možná se snažíte si svůj život vyřešit sami, obstaráváte si svoje vlastní záležitosti. Pak můžete říci:

"Dělám, co můžu, ale proč Bůh nic nedělá?"

Takto vy *neočekáváte*, že *všechno* udělá. My přece od Něj očekáváme, že udělá *všechny* věci. Naše očekávání na Něj Mu ukládá povinnost, jednat.

"Bez Tebe nemůžu vykonat nic, takže musíš jednat Ty, Pane."

Amen? Je to úžasné! Víra nás zavede do *hlubin Božích*. Víra nás zavede do *hlubin Božích*. Bez víry k Němu nemůžeme přistupovat. Bez víry *nic* nedostanete!

V kapitole Přísloví 29, 25 se píše:

„Kdo se třese před lidmi, ten klade sobě léčku, kdo však doufá v Hospodina, má v něm svůj hrad.“

Kdokoli důvěřuje v Pána, bude v *bezpečí*. Někdy se setkáte s lidmi s tímto radikálním druhem důvěry. Prostě důvěřují Hospodinu.

"JÁ VÍM, že budu uzdraven. JÁ VÍM."

Prostě Mu důvěřují. Nejsou chyceni a polapeni strachem.

V epištole Izajáš 26, 3-4 čteme: *„Stvoření opírající se o tebe chráníš pokojem, neboť v tebe doufá. Doufejte v Hospodina věčně, neboť Hospodin, jen Hospodin je skála věků.“*

Je něco na tom, mít zaměřenou svoji mysl na Boha a pobývat v NĚm. Jedná se o dokonalý pokoj, nejedná se o nepřítomnost obav a starostí. Jedná se prostě o nadpřirozený, Božský mír a pokoj. Vaše mysl v NĚm přebývá.

Pokud dobíhám letadlo, protože jsem měl předtím zpoždění nebo něco jiného, vše, co musím udělat, je dívat se na Něho. Pán mi ukáže, jestli ten let stihnu, nebo ne. Vždy mi ukazuje, že to zvládnou a letadlo chytím. Pokud mi to Bůh ukazuje, mám v tom dokonalý pokoj, protože o tu záležitost už převzal péči. Nemusím si dělat starosti. Nemusíte spěchat na letadlo, protože víte, že budete na jeho palubě. Chvála Bohu.

Bůh se o to všechno stará, i když si nejsme vědomi toho, že jdeme pozdě. Myslím, že jsem byl na letišti v Dallasu. Měl jsem za to, že mám ještě tam hodinu, nebo dvě. Neuvědomil jsem si, že jsem překročil v Americe několik časových pásem, a tak to všechno vzniklo. Moje hodinky šly špatně. Dostal jsem se do letadla. Letuška mi pěkně vynadala a řekla:

"Čekali jsme na vás a vy jdete pozdě!"

Já jsem na to odpověděl:

„Aha, vůbec jsem si neuvědomil, že jdu pozdě.“

Tady se jedná o situaci, kdy se o vás Bůh stará. Pečuje o vás. Chvála Bohu. Haleluja.

V epištole Galatským 5, 6 vidíme: *„V Kristu Ježíši nezáleží na tom, je-li někdo obřezán či ne; rozhodující je víra, která se uplatňuje láskou.“*

Stůjte ve víře. Vaše náboženská činnost je k ničemu! Cokoli je bez lásky a bez víry pracující skrze lásku je *neúčinné*. Někteří lidé chodí nábožně do kostela, modlí se nábožně a dělají všechny takové ty věci, ale středem všeho je náboženství. Existuje zde oprávněná myšlenka, že musí něco udělat, aby si něco zasloužili. Raději než jednoduše důvěřovat Bohu a věřit Mu, aby víra byla středem jejich chození do shromáždění. Někteří lidé platí ve sboru desátky a pak si mohou myslet, nebo tvrdit:

"Dávám svůj desátek, protože to je to, co dělám."

Jedná se zde o něco, jakoby dodržovali nějaký *právní předpis a úkon*, neděje se to *ve víře*. Nový zákon v listu Římanům 14, 23 píše:

„A cokoli není z víry, je hřích.“

Když se Bůh dívá na dávání peněz, které se děje z motivu plnění právního předpisu, tento postup Ho netěší.

V epištole Židům 11, 6 čteme:

„Bez víry není možné zalíbit se Bohu. Kdo k němu přistupuje, musí věřit, že Bůh jest a že se odměňuje těm, kdo ho hledají.“

Když přijdete do kostela, nebo do shromáždění, máte přijít ve víře. Když dáváte, máte dávat ve víře. Když se za někoho modlíte, modlíte se ve víře. *Modlitba víry je účinná. Přináší hojný užitek.*

Celý náš život má být život naplněný přítomností Ježíše skrze víru. Ježíš je na scéně, když v Něho věříte, je ale vzdálený nevěřícímu. Je zde zajímavá pasáž v Božím slově, kdy apoštol Pavel v listu 2. Korintským 1, 24 říká:

„Ne že bychom chtěli panovat nad vaší vírou, nýbrž chceme pomáhat vaší radosti – ve víře přece stojíte!“

Někdy mohou být vedoucí církve v pokušení kontrolovat lidi, jsou v pokušení lidi ovládat, aby je přiměli dělat to, co se předpokládá, že mají kvůli církvi dělat. Ale kdybyste se měli podívat na církev na té duchovní úrovni a z duchovní perspektivy, to, co utváří křesťanský postoj, je jejich víra. Boží Slovo říká: *„ve víře přece stojíte!“*

Tedy apoštol Pavel říká:

"Nepanujeme nad vaší vírou. Jsme spolupracovníci. Nejsme tady nahoře nad vámi a vy tam dole. Jsme spolupracovníci vaší radosti; ve víře přece stojíte."

Zde je důvod, proč se musíme oddat modlitbě a mít víru za druhé lidi. Ježíš řekl v ev. podle Lukáše 22, 31-32 píše:

„Šimone, Šimone, hle satan si vyžádal, aby vás směl tříbit jako pšenici. Já jsem však za tebe prosil, aby tvá víra nesehala.“

Ježíš Šimonovi Petrovi nevynadal, netlačil na něj, ani se nesnažil, ho ovládat ho nebo s ním manipulovat nebo cokoli jiného, aby nesehala. On si uvědomil, že se jedná o duchovní záležitost. Všechno je ze své podstaty duchovní. Ve víře přece stojíte. Řekněte osobě vedle vás, nebo sobě:

"Ve víře přece stojíte/stojím."

Zkoumejte svoje srdce. Otázka nezní:

"Chodíš do kostela, chodíš do sboru? Čteš Bibli?"

To jsou důležité věci, ale otázka zní, *zdali věříte, nebo nevěříte*. Věříte? *Ve víře stůjte*. Celé naše životy mají být prožity vírou. Když se na vás Pán podívá, ve skutečnosti se nedívá na to, zda chodíte do sboru, nebo do kostela. Dívá se na vaše srdce a dívá se, jestli věříte. Ze srdce ústa mluví, ze srdce se odvíjí naše chování.

Existují lidé, kteří chodí do kostela a berou to jako náboženskou věc, jako náboženský úkon. Pak existují lidé, kteří milují Ježíše, věří v Něho a chtějí se setkat s ostatními křesťany. Kteří z nich ctí Boha? Kéž naše srdce a život dělají Hospodinu čest neustálým pohledem na světlo Jeho lásky. Kéž svůj zrak neustále upíráme na Krista, kéž se neustále díváme do Jeho světla a Jeho víry. Takový je Ježíš.

V epištole Židům 12, 2 čteme: *„s pohledem upřeným na Ježíše, který vede naši víru od počátku až do cíle.“*

„soustředíce zrak na původce a dovršitele víry Ježíši“ (Pavlíkův překlad)

Víra vyvstává, když se podíváte na Ježíše. Povstává, když Ho vidíte! Problém mnoha křesťanů spočívá v tom, že Ho nemohou vidět, protože jsou zaslepeni temnotou. Cokoli je ze světa a má světského ducha, to je ve své podstatě temné. Je to duchovně temné. Zapnete si televizi a jsou tam k mání všechny tyto odpadky a smetí, jsou tam reklamy a otřesné filmy. Vše je to ze své podstaty duchovně temné.

Ježíš řekl v Matoušovi 6, 22-23:

„Je-li však tvé oko čisté (jednoduché, upřímné, bezelstné), celé tvé tělo bude mít světlo. Je-li však tvé oko špatné (závistivé, zlé), celé tvé tělo bude ve tmě.“

Zaměřte se na Ježíše. Jedním z problémů, které mají lidé s vírou, je, že nevytrvají ve svém zaměření na Ježíše Krista. Dívají se na všechny ty světské věci, všechen ten odpad. Plní si svůj přirozený a duchovní zrak vším tím balastem a smetím. Tohle způsobuje, že jsou prakticky slepí, oni nemohou vidět. Ale víra vzniká, když vidíte zjevení Kristova světla v Jeho Slově. Víra přichází ze slyšení a slyšení skrze kázání Ježíše Krista. Lidé jsou duchovně slepí a hluchí, protože přijímají všechen ten odpad. Nevidí, neslyší, a pak říkají:

"Potřebuji prorocké slovo. Bůh ke mně nemluví."

Tak vidíte. Chvála Bohu.

V prorokovi Jeremjášovi 32, 27 se dozvídáme:

„Hle, já jsem Hospodin“

Bůh to dělá všechno. Jakému Bohu sloužíte? *Jakému Bohu sloužíte?* Je On Bohem, který nedokáže uzdravit ani rýmu?

V prorokovi Jeremjášovi 32, 27: *„Hle, já jsem Hospodin, Bůh veškerého tvorstva. Je pro mne něco nemožného?“*

Není snad On Bohem stvoření? Nestvořil snad Hospodin hvězdy? Nebo snad věříte v evoluci? On je Bohem *všeho!* Všichni jsou v Něm. Je snad *něco* příliš těžké pro Pána?

V ev. podle Marka 9, 24 otec němého mladíka říká:

„Ale můžeš-li něco udělat, slituj se nad námi a pomoz nám.“

Ježíš na to odpoví:

„Všecko je možné tomu, kdo věří.“

V životě se nezaměřujte na to, co se *neděje*. Dám vám příklad. Před časem jsme zveřejnili video s názvem „Gina umírá v nemocnici ve Spokane, Washington“. Čtyřikrát jí lékaři řekli, aby zavolala svým dětem a rozloučila se s nimi. Ta žena umírala, v žaludku měla díru a její střeva nefungovala. Řekl jsem jí:

„Gino, jsi uzdravená.“

Poté lékař řekl:

„Podívejte, operace se nepovedla. Musíme vás znovu operovat, protože máte v břiše díru.“

Podstoupila rozsáhlou operaci, rozřízli ji od břicha až ke krku. Znovu se ta dáma vrátila na operační sál, ale víra je zaměřena na Boží slovo.

„Gino, jsi uzdravená.“

Přestože se rozhodli pro reoperaci, přestože je tam perforace, přestože pacientka nemůže nic pít, přestože nic nezabírá, přestože lékaři říkají, že to vypadá špatně, soustředíme se na Boží Slovo:

„Gino, jsi uzdravená.“

Asi o dva dny později jsem jí znovu zavolal. Po její druhé operaci jsem se znovu modlil.

„Toto je tvůj nový den, Gino. Tohle je nový začátek.“

A její střeva nyní fungují, ta žena opět může jíst! Víra se nezaměřuje na to, co vidíte, cítíte nebo slyšíte. Víra se zaměřuje na *Skálu* Božího slova, která se nikdy nemění. *Nikdy se nemění*. Nevěřte tomu, co vám říkají. Nevěřte tomu, co vidíte. Vidíte pouze přirozený svět, vidíte pouze fakta. *Pravda je věčná*. Pravda je založena v Nebesích. *Je ustanovena*. Jeho smlouva s námi skrze Beránkovu krev je ustanovena v Nebi.

JEHO DŮVĚRA JE DAREM VÍRY

- **Vaše víra je dar ustanovený v nebi**
 - **Nevěřte lidským "faktům"**
- **Stůjte v důvěře ve víře, ať se děje cokoli**

Dar víry. V jistém smyslu nezáleží na tom, co si o Biblii myslíte. Je ustanovena v nebi. Existují církve, které kážou "hyper-milost". Tvrdí, že "nemusíte" činit pokání a že Bůh odpouští každému. Existuje univerzalismus a víra, že Ježíš zemřel za všechny a že každý je spasen. Tvrdí, že každý přijde do Nebe.

Lidé hlásají nejrůznější věci. Ve skutečnosti na tom nezáleží, protože to Slovo je ustanoveno v Nebi. Pravda, *Boží pravda je ustanovena v Nebi*. Myslete si, co chcete, ale Boží pravdu to nezmění. Amen. Chvála Pánu.

Miluji tento další verš z Písma. Ve Zjevení 14, 12 se píše:

„Zde se ukáže vytrvalost svatých, kteří zachovávají Boží přikázání a věrnost Ježíši (Ježíšovu víru, víru v Ježíše).“

Svatí jsou ti, kdo zachovávají Boží přikázání a víru Ježíše Krista. Tedy ve svém srdci tedy nejen věříte, ale *víra* Ježíše Krista je ve vašem srdci. Ta nadpřirozená, Božská víra, která patří tomu, kdo je původcem a dokonavatelem vaší víry, ve skutečnosti ve vás přebývá! Nevím, jak to přesně vyjádřit. Nejde jen o to, že věříte, že On něco udělá, ale *Jeho víra do vás vešla*.

Do tvého srdce vstoupil dar víry Ježíše Krista.

Nyní jste si jisti, protože víte, že On to udělá, protože Jeho víra je ve vás. Říká se tomu *dar víry*. Je to nadpřirozená důvěra. To je to, co ďábel nechce, abyste měli! Útočí na vás. Nejde o vaše zdraví, nejde o vaše děti. Chce zničit vaši *víru*. Chce vám ukrást tu důvěru, chce vám ukradnout váš *dar víry*. Miluji verš z Písma, epištola Židům 10, 35, kde se píše:

„Neztrácejte proto odvahu...“ (Pavlíkův překlad: *„Neodvrhujte tedy svou smělost/svobodu/volnost/nenucenost...“*).

To je vaše víra. Neodhazuj ji jen proto, že se všechno hatí a jde to špatně.

„Neztrácejte proto odvahu, neboť bude bohatě odměněna. Potřebujete však vytrvalost...“

Potřebujete vytrvalost a trpělivost.

„....abyste splnili Boží vůli a dosáhli toho, co bylo zaslíbeno.“

Co je to ta "Boží vůle"? V Janově evangeliu 6, 29 Ježíš říká:

„Toto je skutek, který žádá Bůh: abyste věřili.“

Myslím, že to byla jedna paní z ostrova Samoa, která řekla:

"Ach, moje artritická ruka!"

Když jsem se jí zeptal, řekla něco ve smyslu jako:

"Ano, věřím, že mě Ježíš uzdraví."

Ale neslyšel jsem moc dobře její srdce, a tak jsem vedoucí chválící skupinky Ráchel poprosil, aby si s tou paní pohovořila o Božích zaslíbeních a o tom, jak jim uvěřit.

O několik minut později Ráchel odpověděla:

"Už je připravená."

Na tu ruku přišla Boží moc a ta žena byla uzdravena! Pak tady taky byla jedna starší Čiňanka. Měla ošklivě vyvrtnutý kotník, pravděpodobně měla potrhané šlachy v kotníku, měla s sebou i svoji hůl. Ta ženská mě svou vírou málem porazila! Téměř začala na tom kotníku běhat. Bylo to úžasné! Chvála Bohu!

„Neztrácejte proto odvahu....“

Chvála Bohu!

„Neztrácejte proto odvahu....“

Boží slovo povznáší a osvětluje. Boží slovo povznáší a buduje naši víru. *Věříte? Věříte?* U Boha je *všechno* možné. *Všechno* je možné tomu, kdo věří. Hospodin pravil:

„Hle, já jsem Hospodin, Bůh veškerého tvorstva. Je pro mne něco nemožného?“

Aleluja? Chvála Bohu!

Myslím, že kdyby lidé dokázali prostě vložit svou víru v Něho, viděli by, jak se dějí úžasné věci. Děly by se úžasné věci. Přemýšlím tak o letošním roce, myslím na všechny ty úžasné věci, které se udály. Myslím, že Pán uzdravil tři slepé lidi a dva hluchoněmé. Jedna paní na vozíku měla mrtvici, ale vstala a chodila! Je to prostě úžasné, když lidé věří. Ježíš říká:

"Tvá víra tě uzdravila."

Ježíš řekl slepci v Lukášově evangeliu 18, 41:

„Co chceš, abych pro tebe učinil?“

Slepý muž odpověděl:

„Pane, ať vidím.“

A Ježíš řekl:

„Prohlédni! Tvá víra tě uzdravila.“

Prostě věřte! Věřte Mu, buďte trpělivi a nikdy se nevzdávejte! Toto setkání je trochu jako život. Je to zvláštní, že? Je to trochu jako život. Někdy mi Pán řekne:

„Tento člověk může počkat.“

„Dobrá.“

Je úžasné, co s někým udělá takové čekání. Někdo bude trpělivě čekat hodinu nebo dvě. U takových lidí se projeví ovoce Ducha díky jejich trpělivosti. Nakonec se po tomto hodinovém, nebo dvouhodinovém čekání projeví Boží moc a projde jimi.

Bůh nás odměňuje, když jsme trpělivi a usilovní ve svojí víře a důvěře v Něho.

Vzpomínám si na jednoho muže, kterému od narození nefungoval ušní bubínek. Jednalo se o zdeformovaný bubínek, nebo něco takového. Nebyly zde známky sluchu. Myslím, že jsem ho třikrát požádal, aby počkal. Na konci setkání ho prostoupila Boží moc a on mohl slyšet. Někteří lidé jsou nervózní, když mají čekat. Začnou se mračit, rozzlobí se a odkráčí z mítinku. V Sydney jsem řekl jednomu z modlitebních pomocníků:

"Myslím, že tato žena potřebuje vysvobození. Můžete se za ni modlit, ona může počkat."

Poté mi modlitební pomocník řekl:

"Páni, měl jsi pravdu, Marku. Určitě potřebovala vysvobození. Byla tak rozzlobená, že musela čekat. Byla tak vytočená!"

Amen? Je to trochu jako v životě. V životě nás Bůh nechává čekat. Čekání zdokonaluje a tříbí duši. Pro duši je dobré, čekat na Pána. Přináší to duši spasení. Čekáním se přikláníte k Bohu. Jdete s Ním hlouběji a voláte k Němu.

Bůh naslouchá vašemu srdci. Pokud je vaše srdce vůči vaší situaci apatické, možná vás Hospodin nechá čekat, dokud ho vaše srdce nezačne skutečně hledat. Často potřebujeme víc než jen uzdravení. Potřebujeme úplnou proměnu duše skrze víru v Krista. Sami to nedokážeme. Naše víra musí očekávat, že všechno udělá Bůh. Důvěřujte jeho moci a vkládejte svou víru v Ježíše Krista. Chvála Bohu. Pán je v domě!

Dokonaná víra. Ježíš ví, On je moudrý. Má moudrost velkého chirurga.

Připadá mi úžasné, když vidím, jak přemýšlíme:

„No, když budeme operovat, tak budeme řezat a uděláme tohle a uděláme tamto...“

Ale u Boha stačí na někoho fouknout a rakovina je pryč. To je to pomazání. To je Boží moc a osoba Ducha Svatého, které vzájemně spolupracují. Je to místo, kde se s Ním sjednocujeme a On skrze nás působí Jeho pomazáním. To je ta dokonaná víra.

Ve *Skutcích 10, 38* čteme, jak Bůh pomazal Ježíše Nazaretského Duchem Svatým a mocí. Ukazuje, jak se vydal uskutečňovat dobré skutky a uzdravoval všechny, kdo byli utlačováni Božím nepřítelem.

V Janovi 10, 10 se říká:

„Zloděj přichází, jen aby kradl, zabíjel a ničil. Já jsem přišel, aby měly život a měly ho v hojnosti.“

Chvála Pánu? Ježíš přišel zachránit duše. Věděli jste to? Miluje tě natolik, že ti prokáže své milosrdenství a uzdraví tvé tělo, aby mohl získat tvoji duši. Vykoupí ji z temnoty. Vykoupí tě z království temnoty a přivede tě do Království světla.

Ježíš říká:

„Čiňte pokání.“

Dveře, kterými můžete vstoupit do Království světla, jsou dveře pokání.

Pokání praví:

„Ježíši, já uznávám Tvé Slovo. Tvé slovo je spravedlivé. Tvé slovo je Tvůj standard a norma. Porušil jsem Tvoji normu, Tvůj zákon pro můj život. Porušil jsem ho. To ze mě dělá hříšníka. Je mi to líto. Odpusť mi.“

Pro některé lidi je opravdu těžké vyslovit a říci:

"Je mi to líto, omlouvám se."

Když se někteří lidé pohádají, neřeknou: „Omlouvám se, je mi to líto.“ Když se ale pokoříte, Ježíšova krev, která byla za vás prolita na kříži, vám přináší obrovský užitek. Můžete být očištěni od svého hříchu. Jedná se o největší zázrak!

Dosud jsem asi viděl skoro všechno. Viděl jsem dítě, jež bylo mrtvé v lůně matky, které opět ožilo. Viděl jsem chodit chromé, uzdravení rakoviny a všechno možné. Na co si vzpomenete a vyjmenujete, to jsem viděl. Já jsem viděl několik slepých očí, které se otevřely a viděly. Myslím, že dvakrát nebo třikrát se to stalo jen v tomto roce. Je to znamení pro každého o Kristově milosrdenství a o tom, že zemřel, aby zachránil duše.

V evangeliu podle Marka 10, 45 se píše: *„Vždyť ani Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé.“*

Jeho krví můžeme být přeneseni z temnoty do světla. Skrze Jeho krev mohou být křesťané posvěceni, odděleni, učiněni svatými, stávají se zbožnými lidmi a jsou proměňováni z jednoho stupně slávy na druhý. To je kříž.

Působení Ducha Svatého. Hlavní a prvořadé dílo Ducha Svatého nejsou zázraky. Primárním dílem Ducha Svatého je usvědčit nás z hříchu, abychom se obrátili ke Spasiteli; k našemu Posvětiteli. Prvořadým cílem Ducha Svatého je působit na duši křesťana, věřícího a hříšníka. To je jeho primární úkol. Jde o to, proměnit nás, abychom byli více jako Ježíš. Má nás proměnit, abychom byli svatí, smělí a stateční. Má nám pomoci být spravedliví, mírní, trpěliví a vytrvalí. Je to proto, abychom byli jako On.

Pro radost, která mu byla uložena, Ježíš snášel kříž, snášel potupu. Udělal to pro radost, která mu byla uložena. Když se Ježíš přiblížil k Jeruzalému, přiblížil se tam s radostí. Radostí! Ježíš šel na kříž a věděl to! Ježíš se k Jeruzalému blížil s radostí, protože věděl, že třetího dne bude vzkříšen Boží mocí, že vyjde z hrobu.

Když víme, že se stane něco špatného, jak často se nám stává, že se říkáme:

„Ach, Bože!“

Ale Ježíš byl plný radosti, když se blížil k utrpení na kříži. On věděl, že nás vykoupí z našeho hříchu!

Všechno napomáhá k dobrému. To je víra. Ježíš je původce a dokonavatel naší víry. Když se dokážeme radovat ze svých problémů, to je víra! Kážu zároveň i sám sobě. Chvála Bohu.

Jednou v noci jsem měl sen. V duchovní oblasti se jedná o tmavou noc. V tomto snu jsem byl ve velkém městě. Bylo to, jako by to místo zasáhla vlna tsunami a já se na to město díval. Ta vlna ničila lidi. Díval jsem se na to, ale nezpůsobovala to voda, byl to zlý duch. Prostě to zaplavovalo rozhlasové vlny, média i internet. Zasahuje to naše děti. Víte, o čem mluvím? Zasahuje to po naše děti, aby je to zkazilo, narušilo, když jsou mladí a jde tu o to, je získat. Záměr je zničit rodiny, samotný koncept rodiny a jakýkoli Biblický koncept a model.

Žijeme v době, kterou Bible nazývá "nebezpečnou a bezbožnou". Je to jako tsunami zla, které se valí na církev. Církev se musí věnovat modlitbě a rozjímání o Božím Slově. Musí se omezit ten zlý duch tím, že se vypne televize i internet. Potřebujeme vypnout a odvrátit se od všech těch nesmyslů, které se na nás valí a produkují ve velkém. Církev mu musí říci "Ne", protože vás to zasáhne, pokud nejste dostatečně opatrní.

Když se podíváte na Slovo, je to světlo. Světlo je duchovní látka. Světlo do vás vstoupí. Ježíš řekl:

„Je-li tvé oko dobré...“

Řekl též:

„Oko je lampou těla.“

Kristus nemluví o vašem fyzickém oku, On mluví o tom, co posloucháte a sledujete.

„Oko je lampou těla.“

Mluvím o duchovních očích, o duchovním zraku. Vaše oči by měly svítit Kristovým světlem a věcmi, které jsou dobré. Když máte Ježíše, celé vaše tělo bude naplněno světlem. Je to tak, protože vaše oči jsou duchovní lampou. Nesvítí pouze navenek, ale i dovnitř. Vaše oči jsou přijímači světla, jsou jako lampy v těle. Ale pokud je vaše oko špatné, jak velká tma ve vás bude? Jsou-li vaše duchovní oči špatné a věci, které sledujete, jsou zlé, potřebujete Ježíše!

Bděte a modlete se. Máme tu desetiminutový videoklip, kde jsou lidé osvobozeni od zlých duchů. Křičí a démoni mluví skrze ně. To vše přišlo kvůli sexuální nemorálnosti, přes horoskopy a všeho podobného svinstvo. Démoni přišli kvůli čarodějnictví a skrze všechny ty věci, do kterých se lidé zapojují, aby jim temnota vnikla do jejich srdce. Duchové temnoty vyhledávají temnotu.

Žijeme v nebezpečné a riskantní době. Ti, kdo jsou zralí v Pánu, mohou vidět, že se ďábel snaží zničit křesťanské hodnoty naší společnosti a zničit všechny křesťany. Jako nikdy předtím je nyní čas vystoupit proti temnotě místo toho, abychom si z pohodlněli a říkali:

"Super, pojďme si pořídit nejnovější zboží na trhu..."

Víte, co tím myslím? Zlenivěli jsme. Musíme mít duchovní oheň a zápal! Nyní je čas věnovat se modlitbě. Ježíš řekl:

„Váš duch je sice odhodlán, ale tělo slabé.“

Kristus pravil:

„Bděte a modlete se!“

Bděte a modlete se. Buďte pilní a houževnatí ve svém duchovním životě, protože nastala nebezpečná doba! Lidé mluví o terorismu, ale skutečným problémem je duchovní kompromis. Rozumíte tomu? Je to *kompromis*.

Písmo nám dává spravedlivý Boží *standard*. Zralí křesťané jsou ti, kteří rozlišují mezi dobrem a zlem. Pouze na základě Božího Slova můžeme rozeznat, co je dobré, správné a Bohu milé a co je zlé. Amen?

Myslím, že každý křesťan by měl rozjímat nad listem Galatským 5, 19-21 popisují skutky těla. Ať se vám to vryje do mysli, abyste si věděli, co je skutkem těla. Často se učíme nazpaměť druhou tu část, co je ovoce Božího Ducha:

„Ovoce Ducha však je láska, radost, pokoj, trpělivost, dobrota, laskavost, věrnost, tichost a sebeovládání. Proti tomu se zákon neobrací.“

Musíme ale rozjímat a rozmýšlet nad vším, co je popsáno jako skutky těla, skutky lidské svévole.

Jedině když zjistíte, co je hřích, můžete z něj činit pokání a uvědomit si ho. Nezáleží na tom, jak dlouho jste křesťanem, musíte být opatrní. Boží Slovo v listu Galatským 5, 19-21 popisuje skutky těla:

„Skutky lidské svévole jsou zřejmé: necudnost, smilstvo, cizoložství, nečistota, bezuzdnost, modlářství, čarodějnictví, rozbroje, hádky, žárlivost, vášeň, podlost, rozpory, rozkoly, závist, vraždy, opilství, nestřídmost a podobné věci. Řekl jsem už dříve a říkám znovu, že ti, kteří takové věci dělají, nebudou mít podíl na království Božím.“

Ti, kteří činí skutky těla, *nezdědí Království Boží*. Slovo odhaluje naše špatné dědictví, pokud nebudeme činit pokání. V Modlitbě Páně Ježíš řekl:

„Zbav nás od zlého. Vysvobod' nás.“

To je Modlitba Páně. Viděli jsme skutky těla. Jedná se o cizoložství, smilstvo, prostopášnost a nečistotu. Popisují každý druh sexuální aktivity, ať už fyzické, nebo duševní, která je mimo manželství, mimo manžela/manželky. Dále se Slovo zmiňuje o čarodějnictví. Co je to čarodějnictví? Čarodějnictví je sledování nebo provozování čehokoli nebo jakéhokoli druhu zábavy, která je čarodějnictví [např. *Harry Potter*]. Lidé se baví temnotou. To je čarodějnictví. Účastníte se čarodějnictví. Spolupracujete s ním. Není to nic jiného, než když někdo řekne:

„Aha, dobrá. Zajímalo by mě, jaká je moje budoucnost. Půjdu k věštci, nechám si číst z ruky.“

Jakmile ukážete svoji dlaň, dostanete ducha čarodějnictví! Je to stejné je to s tzv. iridologií, kdy se analyzuje zdravotní stav sledováním oční duhovky.

„Prostě se kouknu a přečtu si, co mám na duhovce.“

Takto se to dostává dovnitř. Otevíráte svou duši zlu. List *Galatským 5* pokračuje o žárlivosti. Mluví o nenávisti a opilství. Opilství je jakýkoli druh závislosti. Závislost není jen alkohol. Ježíš Kristus vás osvobodí od jakéhokoli typu závislosti. Mohl bych vám vyprávět příběhy. Chvála Bohu!

List *Galatským 5* pokračuje sobectvím, sobeckými ambicemi a kacířstvím. Co je to kacířství? Kacířství je jakákoli myšlenka, která popírá Slovo Boží. Říká se jí "doktrína démonů". Je to situace, kdy démoni popírají Slovo Boží a nastolují své vlastní nauky. Buďte opatrní, protože nemusíte chodit daleko, abyste si poslechli nesmysly od kazatelů, kteří jsou podvedeni. Nejde o "legalismus". Jde o poznání pravdy. *Bůh je*

láska. On je pravda. Je to Jeho láska, která nás vede k pokání! Je to Jeho láska, která přiměla Ježíše zemřít na kříži.

„Neboť Bůh tak miloval svět.“

Nekážu legalismus. Kážu lásku a život!

V Janovi 10, 10 se říká:

„Zloděj přichází, jen aby kradl, zabíjel a ničil. Já jsem přišel, aby měly život a měly ho v hojnosti.“

Jedním z hlavních způsobů, jak zloděj krade z vašeho života, je hřích. Kolik lidí si říká a myslí:

„Ach, přece na tom nezáleží.“

Tím jste se otevřeli démonovi. Bible nám říká, že satan je hříšník. Je otcem všech, kdo zhřešili. On je ten, který zhřešil na počátku. To bylo už dávno. V nebi se vzbouřil proti Bohu. Bible ho nazývá hříšníkem. Podívejte se na to. Chvála Pánu.

Co kdybychom na chvíli zavřeli oči? Je něco ve tvém životě, cokoli, co byste potřebovali dát do pořádku s Bohem?

Otče, usvědč nás, Pane.

Může to být cokoli ve vašem životě. Mluvte ve víře. Jste to vy a Bůh.

Pane, odvracíme se od temnoty. Obracíme se ke světlu Kristovu. Pane, odpusť nám veškerou duchovní lenost. Odpusť nám, Pane že nejsme pilní v Božích záležitostech a v tom, k čemu jsi nás povolal, Pane.

Prostě činite pokání. Ať jste kdekoli, prostě činite pokání. Obráťte se k Němu. *Obráťte se k Němu.*

Pán je blízko pokorným, ale daleko od pyšných.

Obráťte se k Němu právě teď. S vírou vyslovte tuto krátkou modlitbu:

Otče, obracím se k Tobě. Obracím k Tobě své srdce. Pane, skláním dnes svoji duši k Tobě a pokořuji se před Tebou, a odvracím se od svých zlých cest. Pane, co se člověku zdá v pořádku, to je pro Boha ohavností. Odvracím se od toho, Pane. Obracím se k Tvému světlu. Obracím se ke Tvé spravedlnosti. Obracím se od svého hříchu, Pane. V Ježíšově jménu. Amen.

Chvalte Boha! Víte, že mnoho uzdravení, která jsem viděl, jsou prostě osvobození? Mnohá z nich jsou. Nikdy jsem se nemodlil za jejich uzdravení, ale prostě jsem pokáral to, co jsem viděl, a zlý duch odešel.

Když začnete mluvit o spravedlnosti, hříchu a nadcházejícím soudu, tehdy se démoni vyděsí. Kdybych měl vést inspirativní přednášku, žádný démon na tomto místě (pokud tu nějaký jsou) by se mě ani v nejmenším nebál. Ale pokud začnete mluvit o Ježíšově krvi a spravedlnosti a pokání z hříchu, pak zaútočíte na jejich království! Vy začínáte kázáním šlapat po démonech a hadech. Věřte mi. Dostanou se do konfrontace, a to nejen tehdy, když řeknete:

„Ve jménu Ježíše, odejděte!“

Dostávají se do konfrontace díky kázání. Někdy se lidé začnou projevovat, když kázete nebo promítáte video. Démoni nenávidí spravedlnost! Spravedlnost je samotným základem našeho života. Kristovu spravedlnost získáváme vírou.

Část 2.

Víra a očekávání

Kapitola 10.

Víra mluví

Když máme víru, vyjadřujeme to slovy. Pokračujte a řekněte:

„Víra mluví.“

Chci mluvit o tom, co vychází z našich úst. Rád bych probral dynamiku a fungování toho, jak se Písmo vyjadřuje k víře, která se projevuje slovně a mluví. Je to tak, jako by se ve vašem srdci odehrávala duchovní bitva. Do značné míry ve vašem srdci probíhá duchovní boj. Tento boj je vysvětlen takto jednoduše:

Budeš věřit, nebo nebudeš věřit?

Můžete se podívat na nějakou situaci nebo o něčem slyšet, ale prostě se to zdá celé nemožné. Zde je příklad. Jeden můj přítel, který se jmenuje David, mi zavolal. Jsme dobří přátelé už dlouho. David žije v Jakartě. Má rád oblast uzdravování a hledal si věci na internetu. Pak uviděl mé staré webové stránky. Duch Svatý na něj sestoupil a on prostě začal plakat. David je obchodník. Měří metr osmdesát, je to podnikatel a začal plakat a plakat. Řekl:

„Pane, chci se setkat s Markem.“

Pak mi Pán dal sen, abych jel do Indonésie, a tak jsem zavolał příteli z Queenslandu, který se jmenuje Greg. Zeptal jsem se ho:

„Gregu, chci jet přes Jakarta. Znáš někoho?“

Řekl mi na to:

„Jo, znám jednoho chlápka, který se jmenuje David.“

Spojil jsem se s Davidem. Byl ohromen! Byl v Indonésii a modlil se, že se mnou chce setkat, a já mu zavolał!

„Dobrý den, Davide! Modlil ses za něco?“

Od té doby jsme přátelé. Loni mi zavolał a řekl:

„Marku, moje podnikání má trable, jde to ke dnu.“

Jedná se o těžební společnost. Potřebují hodně peněz, aby mohli dál fungovat. On

řekl:

„Jsme na mizině. Přijdu o práci.“

No, není to tak, že bych měl půl milionu dolarů, které bych mu mohl dát, tak jsem řekl.

„Davide, naše víra uloží, uloží Bohu povinnost, aby jednal.“

Naše víra uloží Bohu povinnost jednat. Modlili jsme se jednoduchou modlitbu ve víře. O týden později se ozval.

"Marku! Přišel nám milion dolarů v investicích. Některé z nich byly přísliby. Myslím, že jsme jen za poslední týden měli osm set tisíc v hotovosti."

Haleluja! Co se zdá nemožné, je možné. Ve svém srdci se rozhodujete, zda budete věřit té Jeho zprávě, Jeho zvěsti, nebo nějaké jiné.

Bible říká v epištola 1. Janova 5, 9: *„A toto je zvěst, kterou jsme od něho slyšeli a vám ji oznamujeme: že Bůh je světlo a není v něm nejmenší tmy. Říkáme-li, že s ním máme společenství, a přitom chodíme ve tmě, lžeme a nečiníme pravdu. Jestliže však chodíme ve světle, jako on je ve světle, máme společenství mezi sebou a krev Ježíše, jeho Syna, nás očišťuje od každého hříchu. Říkáme-li, že jsme bez hříchu, klameme sami sebe a pravda v nás není. Jestliže doznáváme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očišťuje nás od každé nepravosti.“*

Co je to ta zvěst, co je to to svědectví člověka, svědectví lidí? Je to lékařská zpráva. Je to finanční zpráva. Je to zpráva o zaměstnání.

„Přijímáme-li svědectví lidí, je Boží svědectví větší, protože toto je to Boží svědectví: to, jež dosvědčil o svém Synu.“

Vidíte to? Čí zprávě, kterému svědectví budete ve svém srdci věřit? Budete věřit Slovu, nebo budete věřit tomu, co slyšíte? Pro mě je to neustálá záležitost. Lidé přicházejí a říkají:

"Mám tenhle problém, tenhle problém a tenhle problém".

Nejprve si to musím srovnat v srdci. Pokud nemám víru ve svém srdci, potom to nemohu vyslovit. Víra mluví. Jak důležitá je víra?

V listu Židům 11, 1 se píše: *„Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme.“*

Víra je *duchovní substance*, která přebývá v srdci. Tato látka se skládá z věcí, v něž se doufá. Je důkazem věcí, které jsou neviditelné. Tato jistota je důvodem, proč ve videích uvidíte, že říkám.

"Ó, jste uzdravená/ jste uzdraven!"

Řeknu to někomu, kdo je bez ušních bubínků nebo má bubínky deformované.

"Jste uzdravená/jste uzdraven!"

Víra je *ujištění* o věcech. Je to důkaz věcí, které ještě nejsou vidět.

"Víra mě ujišťuje, že je to v pořádku."

Amen. Bible tomuto říká *dar víry*. Tím jsme se zabývali dříve.

V listu Židům 11, 2 se píše: *„K takové víře předků se Bůh přiznal svým svědectvím.“*

V listu Židům 11 se mluví o starších (o předchůdcích, v jiném překladu o předcích). Jedná se o velké muže a Boží ženy, které najdeme v celém Starém zákoně. Pozn.: v překladu dr. Pavlíka se píše: *„...v její moci (v moci víry) se přece starším dostalo svědectví.“*

Dobré svědectví přinášíte, když žijete životem víry v očích Boha. V očích člověka se jedná o dobré svědectví. Stejně tak je to dobré svědectví v očích církve, když žijete život z víry. Dnes vidíme lidi, kteří žijí svůj život z víry a kteří pro ni umírají. Vidíme to například v Severní Koreji, Sýrii a Egyptě. Lidé jsou vyhazováni do vzduchu, střílení a tak dále. Dokonce i děti, které odmítají zapřít Ježíše Krista, jsou stínány. Existují hrozné příběhy, o kterých média nemluví. Tito lidé poskytují skutečně dobré svědectví.

Mít víru neznamena, že se vám všechno daří. Znamená to, že jste si vybrali Krista a rozhodli jste se věřit jeho slovu uprostřed utrpení.

V epistolet Židům 11, 3 se pokračuje: „*Vírou rozumíme...*“

Pokračujte a řekněte:

„*Rozumíme.*“

Opravdu, co na to říct? Naše společnost roste a rozšiřuje své znalosti, shromažďuje stále nové poznatky a informace, ale je stále více nevědomá. Věda se rozrůstá, ale lidé stále setrvávají ve svojí nevědomosti. Získávají stále více vědomostí, a přesto jsou stále nevědomější. Jak je to možné? Vírou tomu, čemu rozumíme.

V listu Židům 11, 3 se dále dočítáme: „*Ve víře chápeme, že Božím slovem byly založeny světy, takže to, na co hledíme, nevzniklo z viditelného.*“

Existují lidé, kteří jsou o evoluci naprosto přesvědčeni, ale je to základní pochopení vírou, že On stvořil všechno. Jak důležitá je víra? Bez víry nemůžete pochopit ani ty základní věci. Obráťte se na osobu ve vaší blízkosti a řekněte (nebo si to řekněte sami):

„*Potřebuješ vložit svou víru v Ježíše.*“

Čtete to v listu Židům 11, 6:

„*Bez víry však není možné zalíbit se Bohu.*“

Kdo se chce líbit Bohu? Zamávejte mu. Nasad'te si čepici víry!

V listu Židům 11, 6 se píše: „*Bez víry však není možné zalíbit se Bohu. Kdo k němu přistupuje, musí věřit, že Bůh jest a že se odměňuje těm, kdo ho hledají.*“

Je to *víra*, co se líbí Bohu. Kde se nachází víra? Víra sídlí v srdci. Víra se objevuje, když slyšíme Slovo. List *Židům* říká, že ho mícháme. Je to jako míchačka v srdci. Mícháme Slovo se slovem natolik, že to, co jste přijali do své duše, věříte, že je pravda. To je víra. Je to pravda, ale dospěli jste k *poznání*, že je to pravda. Rozumíte tomu? Můžete jít na vysokou školu. Já jsem studoval osm let vysokou školu s teologickým zaměřením. Můžete přijmout doktrínu, kterému se říká "pravda", ale když se to přijde jako zjevení do vašeho srdce, pak řeknete:

"*Ano! Amen! To je Boží zaslíbení!*"

Něco podobného se mi přihodilo v případě 4. kapitoly listu Římanům, myslím, že to byl právě 20. a 21. verš. Pán promluvil Boží slovo do mého srdce před setkáním, které se konala na Filipínách před několika lety. Píše se zde:

„*... a Abraham nepropadl pochybnosti o Božím zaslíbení, ale posílen vírou vzdal čest Bohu v pevné jistotě, že Bůh je mocen učinit, co zaslíbil.*“

Pán mi položil otázku:

„Věříš, že jsem věrný Svému Slovu?“

Začal jsem přemýšlet o všech lidech, kteří mě požádali o modlitbu. Přemýšlel jsem o všech různých věcech, které vidím.

„Věříš, že jsem věrný Svému Slovu?“

Potýkal jsem se s tím a zápasil s tím. Viděl jsem všechny ty situace, tak jsem odvětil

„Ano, Pane.“

Rozhostilo se to v mém srdci:

„Ano, Pane, Ty jsi absolutně věrný Tvému Slovu.“

Můžete se na Youtube podívat na příběh holčičky, která se narodila zcela hluchoněmá. Byla uzdravena. Vzpomínám si, jak jsem si říkal:

„Ano, On je věrný. On je věrný Jeho Slovu. On je věrný.“

Ty hluché uši se otevřely a ona začala mluvit v jazycích. Haleluja! Ústa mluví to, čemu věří srdce. Proto si musíte opravdu dávat pozor na to, co vychází z vašich úst. V Boží přítomnosti, může být jediné slovo násilným činem na nebesích. Ježíš to řekl v *Matoušovi 11, 12*:

„Království nebeské trpí násilí a násilníci po něm sahají.“

Jediný výraz, jediné vyjádření víry může téměř otrást Nebesy.

Jedna paní přišla na shromáždění s prosbou o modlitbu. Už si nepamatuji, za co to bylo. Bylo tam prostě tolik lidí. Řekl jsem jí:

„Věříte?“

Vzpomínám si, že to nebyla žádná maličkost, kterou chtěla. Řekla:

„Rozhodně!“

To je to, co řekla.

„Ano.“

Měla artritidu po celém těle a bolesti a řekla:

„Rozhodně!“

Z jejích úst promlouval oheň jejího srdce a ona byla uzdravena! Její manžel Antonín mi napsal.

„Jsem Antonín. Moje žena je uzdravena. Ona je ta, která řekla: 'Rozhodně'.“

Vyslovila a projevila absolutní víru. Mluvila s jistou vírou. Někdy se lidé modlí a používají mnoho slov. Mluví, mluví a mluví, ale není v tom víra. Jen mluví. Ježíš řekl v Matoušovi 6, 7:

„Při modlitbě pak nemluvte naprázdno jako pohané; oni si myslí, že budou vyslyšeni pro množství svých slov. Nebudte jako oni; vždyť váš Otec ví, co potřebujete, dříve než ho prosíte.“

Stačí jedno slovo vyřčené od srdce. Než promluvíte, musíte prozkoumat své srdce.

Na jednom setkání jsem pustil ukázkou, jak byl někdo uzdraven. Myslím, že to byl šedý zákal. Pán právě odstranil šedý zákal jedné ženě. Věřím, že jsme u Doktora Ježíše a že On provádí operace, On operuje. Tato žena přišla a řekla:

„Zítřka mě čeká operace šedého zákalu.“

Pomyslel jsem si:

„No, ona chce tu operaci prostě zrušit a nechat se operovat hned.“

Ale ona řekla:

„Prosím, můžete se modlit, abych zítřka dobře zvládla tu operaci?“

Opravdu jsem o tom pochyboval. Proč bys žádal o "dobrou operaci", když to všechno můžeš nechat udělat Ježíše? To je ale žádost! Tak jsem odpovídal:

„Hm, prostě jděte za pastorem a požádejte ho o modlitbu.“

Tedy, na prosbě není nic špatného, ale víte, jak to myslím. Náš Bůh je obrovský! Je úžasný! Proč si to prostě nenechat odstranit? Amen. Chvála Bohu!

V listu 2. Korintským 4, 13 čteme:

„Ale máme ducha víry...“

V místnosti je cítit Duch víry. Můžete cítit toho Ducha víry ve vašem srdci. Všichni víme, že dostaneme nějaké dobré věci, když se modlíme. Je to proto, že Pán je dobrý a že v našich srdcích víra, ale podívejte se, jak to pokračuje:

„Ale máme ducha víry, o níž je psáno: „Uvěřil jsem....“

Kde věříte? Věříte ve svém srdci.

„Uvěřil jsem, a proto jsem také promluvil,....“

„A protože máme stejného ducha víry, uvěřil jsem, a proto jsem mluvil.“

Jak úžasné je ze všeho nejdříve přemýšlet o tom, čemu věříte, a pak svoji víru vyjadřovat slovy! Když chodíte s Pánem a vidíte znovu a znovu Jeho dobrotu, přicházíte na toto místo víry ve svém srdci.

Zjistil jsem, že Bůh uskutečňuje věci skrze obtíže na misijních výjezdech. Uvědomil jsem si, že pokaždé, když se něco nedaří, je to proto, že mi Bůh chce požehnat. Věci, které se nedaří, jsou vlastně mými přáteli!

Jeli jsme do Severního teritoria v Austrálii. Zakoupili jsme si všechny letenky. Jeli jsme tam tři osoby. Jen za lístky jsme utratili přes patnáct set dolarů. Dva lidé měli čtyři letenky. Celkem bylo osm letenek. Já jsem měl dvě letenky a všechno to bylo zařízené. Bylo tam člověk, který to tam organizoval. Než jsme si koupili letenky, tak jsem se zeptal:

„Je všechno v pořádku? Právě si jdeme koupit lístky!“

Řekli:

„Jo. Všechno je v pořádku.“

Tak jsme si koupili všechny letenky. Byly to levné letenky, takže jsme nemohli snadno získat náhradu. Pak nám organizátor poslal e-mail a řekl, že je vše zrušeno. Prostě jsem se cítil:

„Chvála Bohu!“

Tohle přece není žádný propadák! Možná jsem se na chvíli cítil sklesle, ale tohle se stalo proto, že nás Bůh přivedl na místo finančního závazku, a protože nás chtěl poslat někam jinam! Pravděpodobně bychom nikdy nejeli jinam, kdyby ta první akce nebyla zrušena, a přesto nám zorganizoval krásný itinerář. Bylo to úžasné! Chtějí po nás, abychom se tam vrátili, abychom navštívili různá další místa a tak dále, rozumíte mi, jak to myslím? Pak mi někdo zorganizoval ubytování a já jsem krácel ke dveřím. V ruce jsem měl polštář a svoji tašku. Ten člověk stál ve dveřích, byl to pastor. Chystal jsem se ulehnout v kanceláři toho sboru na matraci, ale on stál ve dveřích a pravil mi:

„Potřebujeme tento náš prostor.“

Řekl mi:

„Potřebujeme tento náš prostor. Moje žena je vystresovaná.“

Pak řekl:

„Máme v církvi problémy a ty zde prostě nemůžeš zůstat.“

Haleluja! Přemýšlel jsem a zajímalo mne:

„Pane, co dobrého se z tohoto mohu naučit?“

Amen? Dostalo se mi úžasné lekce, která stála za to, strávit dvě noci v motelu. Motel byl mnohem příjemnější než spaní na podlaze, ale dobře, za ty peníze utracené za motel, ta lekce, kterou mi Pán dal, stála. Ta zkušenost a lekce spočívala v tom, že když Mu nedůvěřujeme, můžeme vstoupit do ducha stresu. Když se dostaneme do ducha stresu, můžeme způsobit potíže ostatním lidem. Rozumíte tomu, co říkám? Začínáme prožívat úzkost. Dnes tomu říkáme "stres", Bible to nazývá "úzkost". *Úzkost je hřích*. Víme to, protože Bible praví:

„Netrapte se žádnou starostí.“

Byla to úžasná lekce. I v tom všem jsem byl požehnaný. Některé lekce, které vás Duch Svatý učí, vás mohou stát pět set dolarů nebo i více, ale mají cenu milionu dolarů. Chvála Bohu? Věříme a prohlašujeme vírou, že se Bůh o všechno postará.

Vyznejte svou víru. Diskutujeme o tom, jak víra mluví.

V listu Římanům 10, 9 se píše: *„Vyznáš-li svými ústy Ježíše jako Pána a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen.“*

Existuje spasení duše, ale také spasení osoby. Řecký výraz pro "spasení" je sōzō. Používá se také pro výrazy "uzdravení" a "vysvobození". Je to úplné. Je to vaše spasení. Uvěříte ve svém srdci a vyznáte svými ústy a jsi spasen. Pokračujte a řekněte:

„Věř ve svém srdci.“

Položte si ruku na své srdce a řekněte:

„Srdce, věř.“

Nyní si položte ruku na ústa a řekněte:

„Ústa, vyznejte.“

„A budu spasen.“

Udělejte to znovu:

„Srdce, věř.“

Promluvte ke svému srdci.

„Srdce, věř! Ústa, vyznejte moji víru v Ježíše! Budu spasen!“

Amen. Chvalte Boha, chvalte Pána. V Božím slově jsou příklady víry a vyznání ústy. Anděl přichází k Marii, aby jí řekl, že počne dítě a že se bude jmenovat "Ježíš". Marie odpovídá:

„Ať se stane podle tvého slova.“

Jaké ohromné svědectví! Víte, jak to je, můžete dostat lékařskou zprávu nebo něco podobného. Dostanete zprávu a vzhlednete k nebi a řeknete:

„Ať se stane podle tvého slova.“

Amen? Nebudu věřit tomu, co mi říkají. Věřím Tvému Slovu. Chvalte Boha! V Božím slově, v Bibli nacházíme tisíce zaslíbení. Věřte Mu. On je ten, kdo řekl.

„Ať se mi stane podle Tvého Slova. Podle Tvého Slova. Podle Tvého Slova.“

„Je-li Bůh s námi, kdo proti nám?“

V 5. kapitole evangelia podle Marka představený synagogy jménem Jairos má dceru, která umírá. Přichází k Ježíši a říká Mu:

„Má dcera umírá. Pojd', vlož na ni ruce, aby byla zachráněna.....“

A dodává:

„a žila.“

Ke komu Jairos mluví? Mluví k Ježíši.

„Pojd'!“

Hovoří za něj jeho *víra*, jeho *odvaha*. Mluví ke Králi Králů. Bible v listu Židům 4, 16 říká:

„Přistupme tedy směle k trůnu milosti, abychom došli milosrdenství a našli milost a pomoc v pravý čas.“

Přichází *směle* do Ježíšovy přítomnosti.

„Pojd', vlož ruce na moji dceru a bude zachráněna a bude žít!“

To je to, co musíte udělat, když mluvíte s Ježíšem. Musíte s Ním mluvit svou vírou! Odpovídejte mu jeho slovem! Amen? Žádné blábolení. Neříkejte mu:

„Dobrá, Pane, doufám, že...“

To jsou ubohé modlitby! **VSTÁVEJTE!** Buďte mužem nebo ženou Boží! Promlouvejte Slovo s vírou a věřte, že Bůh bude jednat. Pokud se nic nestane, vytrvejte ve víře, věřte dál, protože *dokonalá víra je trpělivá víra*.

Někdy mi Pán řekne:

„Ted' řekni tomu člověku, ať počká.“

Řeknu jim to a oni čekají. Mohou čekat třeba hodinu. Někteří lidé, kteří čekají, mohou čekat hodinu i déle. Pak mi řeknou:

„Dobrá, mohl jsem čekat i déle!“

Přichází na ně Boží moc. Jiní nečekají skoro vůbec, dostanou špatnou náladu a nazlobení odejdou ze setkání. Představa, že by měli trpělivě čekat na Ježíše, je "přivádí k šílenství". Čekání odhaluje jejich charakter. V životě jsou nároční a netrpěliví. Kážu sám sobě! Chvála Bohu. Dalším příkladem je setník, který přichází za Ježíšem. Jeho služebník je ochrnutý a trápí ho zlý duch. Voják v ev. podle Matouše 8,8 říká:

„Pane, nejsem hoden, abys vstoupil pod mou střechu; ale řekni jen slovo, a můj sluha bude uzdraven. Vždyť i já podléhám rozkazům a vojákům rozkazuji; řeknu-li některému „jdi“, pak jde; jinému „pojď sem“, pak přijde...“

Setník se podívá na Ježíše a prostě řekne:

„Řekni jen Slovo.“

„Řekni jen Slovo.“

„Řekni jen Slovo.“

Věřil, že autorita Ježíše Krista je taková, že jedno slovo z Jeho úst uzdraví jeho služebníka, který byl odtud vzdálen několik dní cesty.

„Řekni jen Slovo.“

Chvála Bohu! Jaká to víra! Byla tu žena, která trpěla krvetokem. Co říkala? Trápily jí ty její zdravotní problémy, utratila za lékaře všechny své peníze. Nacházela se ve velké bídě a pravděpodobně umírala. Říká se, že její zdravotní stav byl horší a horší. Chodila od jednoho lékaře k druhému. Píše se tam, že bylo mnoho chirurgů a kdo ví, jaké všechny zákroky jí udělali? Trpěla svým krvetokem, krvácela. Podle Mojžíšova zákona nebyla smět být s lidmi, ale ona zákon neuposlechla. Porušila Mojžíšův zákon ve víře, jen aby se dostala k Ježíši. Nebuďte před Bohem náboženští. Porušte všechny zákony, abyste se dostali k Ježíši. Amen? Ta žena si říká něco pro sebe. Její prohlašují to, čemu sama věří:

„Dotknu-li se aspoň jeho šatu, budu zachráněna!“

Co říkáte, když mluvíte sami se sebou? Co říkáte?

Pokračujte a řekněte:

„Víra mluví.“

Víra mluví!

„Budu uzdraven(a)!“

Zdá se, jako by o ní Ježíš ani nevěděl. Ta žena se protlačila davem a dotýká se jeho šatů. Pak Ježíš *ucítí*, jak z něj vychází síla, a říká:

„Kdo se mě dotkl?“

Dovedete si představit, že učedníci pravděpodobně řekli něco ve smyslu jako:

„Co tím myslíš, Pane? Všichni tito lidé se na Tebe tlačí a tisknou.“

Když mluvíte ve víře nebo když jednáte ve víře, nasáváte Boží moc z Nebes dolů do svého těla. Prostě to přijde. Děje se to, i když si myslíte, že Bůh o vás neví. Nezdá se, že by Ježíš o té ženě věděl, ale moc z něj vyšla. On tu sílu cítí, jak z Něho vychází!

„Kdo se mě dotkl?“

Žena přišla rozechvělá. Proč se třásla? No, dost možná to bylo z Boží moci! Amen? Lidé se někdy ptají:

„Proč se oni třesou?“

Podívejte se na tu ženu! Haleluja! Bible také mluví o dvou slepých mužích. Ti k Ježíši volali. Šli za ním a volali k Němu – viz Matoušovo evangelium 9, 27. Křičeli:

„Syn Davidův! Smiluj se nad námi!“

Ježíš však pokračoval v chůzi. Je to podobné jako v případě Syroféničanky. Prostě šel dál, zatímco oni na něj volali:

„Syn Davidův! Smiluj se nad námi!“

On prostě kráčet dál. Vešel do domu, podíval se na ně a na co se zeptal?

V Matoušovi 9, 28 čteme: *„Věříte, že to mohu učinit?“*

Celou dobu znal jejich problém. Věděl, že na něj křičí, ale pročišťoval jejich víru, dokud nevstoupil do domu. Stále pročišťoval jejich víru, protože na jejich víře závisel ten zázrak. Odpověděli mu:

„Ano, Pane.“

A byli uzdraveni. Pokračujte a řekněte:

„Ano, Pane.“

Pokračujte a mluvíte o Božích *zaslíbeních*:

„Ano.“

A:

„Amen.“

Řekněte to, vyslovte to:

„Říkám vám: Ano a Amen!“

Vaše problémy jsou zažehnány, vaše problémy skončily! Jen to řekněte ďáblovi:

„Ano a amen!“

Řekněte "Ano" a "Amen" Božímu slovu! Haleluja! Chvalte Boha.

Amen.

Ježíš mluvil o horách. Někdy máme hory nebo něco, co se v našich životech jeví jako hory, ale pro Toho, který sedí za hranicemi vesmíru, se vaše hora nezdá být příliš velká.

V evangeliu podle Matouše 21, 19-22 vidíme, Ježíš proklel fíkovník. Řekl:

„Ať se na tobě na věky neurodí ovoce! A ten fíkovník najednou uschl. Když to učedníci viděli, podivili se: „Jak najednou ten fíkovník uschl!“ Ježíš jim odpověděl: „Amen, pravím vám, budete-li mít víru a nebudete pochybovat...“

Pokračuj a řekni:

„Musím si to urovnat, musím to mít v srdci v pořádku.“

To víte, ten žár a oheň, ta *moc je Boží Slovo ve vašem srdci*. Musíte si to urovnat ve svém srdci. Pokud máte víru ve svém srdci, pokud máte víru a nepochybujete, pak můžete promlouvat k této hoře. Rozumíte? Víra vzniká v ústech a vy pak mluvíte ke své hoře.

Jak to pokračuje?

„...učiníte nejen to, co se stalo s fíkovníkem; ale i kdybyste této hoře řekli „Zdvihni se a vrhni se do moře – stane se to.“

Když mluvíte v modlitbě, je to způsob mluvení, který zasahuje samotné Nebe. Pak existuje způsob mluvení, který nesahá výš než ke střeše.

Ježíš nám to v Matoušovi 21, 22 říká: *„A věřte-li, dostanete všechno, oč budete v modlitbě prosit.“*

Věřte, že jste to již dostali. To je to, co toto slovo v řečtině doslova znamená. Věřte, že jste to již obdrželi a že je to *bude* vaše! To je modlitba víry. Když se modlíte, věřte čemukoli, co vyjde z vašich úst. Chvála Pánu.

Víra je podstatou autority. Když přikážete fíkovníku, aby uschnul, mluví z vás vaše víra. Je to víra, která přináší moc a autoritu. Není-li víra, není ani autorita. Autorita je důvěra, že to, k čemu mluvíte, vás musí poslouchat v duchovní oblasti. Autorita je víra, že věříte, že máte moc a autoritu nad nepřítelem. Víra je podstatou autority. Chvála Pánu.

Prorocké promlouvání. Když se učedníci diví, jak fíkovník uschl, když proti němu Ježíš použil svou autoritu, řekl:

„Budete-li mít víru a nebudete pochybovat...“

Když mluvíte s démony a říkáte jim, aby vypadli, musíte věřit, že vás musí poslechnout, protože vám byla dána autorita v Nebi.

„Hle, dal jsem vám moc šlapat po hadech a štírech!“

Budete vyhánět *všechny* démony a uzdravovat *všechny* nemoci. Haleluja? Víra a autorita přicházejí s *proroctvím*. Proroctví je řeč vycházející z víry srdce. Obvykle proroctví představuje požehnáním, jedná se o žehnání lidem. Obvykle to není příkaz fíkovníkům, aby uschly.

Osobně zde mluvím o sobě. Někdy se při prorokování v některých detailech mýlím. Všechno nemusí být zcela správně a bez chyby. Například, někdo by mohl říci:

„Jedná se o moji pravou ruku.“

Začnu prorokovat levé ruce, ale pravá se uzdraví. Slyšíte, co říkám? Skutečné detaily mohou být špatné, ale lidé jsou přesto uzdraveni. Byl jsem ve svém domovském sboru v Austrálii a prorokoval jsem. Mluvil jsem k pastorovi před celým shromážděním. Bylo tam asi dvě stě lidí. Vztáhl jsem ruku na severozápad od Orange až po lokalitu Dubbo v Novém Jižním Walesu a řekl jsem:

„A ty založíš sbor.“

Natočili jsme to na video. Nakonec církve nezaložili, ale pastor se stal starším pastorem v Dubbo. Někdy se vám nepodaří získat všechny detaily správně. To proto, jak říká Pavel v 1. Korintským 13, 12:

„Teď vidíme skrze matné sklo.“

Je to víra, která promlouvá. Duchovní svět si všímá víry a autority, ve které mluvíte a prorokujete. Nebudu zabíhat do podrobností, protože proroctví vychází v lásce, aby žehnilo. Vychází vírou. To, co říkáte, se splní a naplní. Haleluja. Chvála Bohu. Víra vás zavede do oblasti, kde přirozené uvažování a mysl křičí:

„Ne, to neříkej! Neříkej to!“

Haleluja. Pokračujte a řekněte:

„Víra mluví, víra hovoří!“

Ráno se můžete podívat do zrcadla a mluvit sám k sobě. Mluvte k sobě ve víře! Každé ráno vstávám s tím, že zvedám svoje ruce k Nebi. Začnu Hospodina chválit, protože podstatou chvály je víra. Věříte, že Bůh existuje a že odměňuje ty, kteří Ho usilovně hledají.

Chvála znamená děkovat Bohu dříve, než uvidíte odpověď. Víra mluví. Mluvte a vyslovujte Boží slovo, věřte vírou a autorita i moc se vám stanou snadno dostupné.

Část 2.

Víra a očekávání

Kapitola 11.

Vstoupit do víry a setrvat ve víře

Boží Slovo funguje! Když nasloucháte Božímu Slovu a vyslovujete to Slovo, začne působit a účinkovat ve vašem srdci, právě teď a dnes. Boží Slovo bude působit ve vašem srdci. Naslouchejte Duchu Svatému, který vás zde vyučuje. Rád bych vám v rámci svého vyučování sdělil některé důležité věci a opravdovou hloubku Božího Slova. Vedle kázání bych vás chtěl vyučovat o tom, co ve vašem životě funguje. Chvála Pánu. Rád bych se věnoval tomu, jak vstoupit do víry.

Bible říká:

„Žijeme přece z víry, ne z toho, co vidíme.“

Neboť chodíme vírou, a ne zrakem. Když kráčíme vírou, je to, jako by naše oči byly zavřené. Nedíváme se, ale vidíme zrakem srdce. Vidíme věci, které nám ukazuje Duch Svatý. Kráčíme vírou, a ne zrakem. Dovolte mi, abych to zopakoval. Nejsme zaměřeni na přirozený svět, jsme zaměřeni na Ježíše Krista. Naše oči jsou upřeny na Něho a kráčíme vírou. Nevěřící chodí zrakem a může si pomyslet:

„Co budu dělat? Jak získám práci?“

Snaží se vše vyřešit svou myslí. Není to tak? Ale věřící má kráčet vírou. To znamená, že kráčíte podle Ducha Svatého.

Ve Skutcích 17, 28 čteme: „*Neboť v něm žijeme, pohybujeme se, „jsme“.*“

Kráčct v Božím Duchu znamená kráčct vírou, a ne zrakem.

Když se podíváme do Nebe, vidíme Boží Slovo. Víra přichází do našeho srdce. Kráčct ve víře je duchovní záležitostí, je to Nebeská věc. *Víra přichází od Boha.* V listu Židům 12, 2 se mluví o Ježíšově víře. Říká se zde:

„...s pohledem upřeným na Ježíše, který vede naši víru...“

V životě máme stále hledět na Ježíše. Vždycky máme hledět k Němu. Důvěřujeme tomu, co nám říká Duch Svätý. Důvěřujeme Božímu slovu, které k nám přichází skrze Ducha Svätého. To je život Ducha.

Vytrvalá víra. Dovolte mi uvést příklad. Muž jménem Jan v Aucklandu za mnou přišel a řekl:

„Moje ledviny nejsou v pořádku. Jsem na dialýze.“

Když je člověk na dialýze, dalším krokem je smrt. "Nikdy" se z dialýzy nedá „vystoupit“. Ledviny se zhoršují, zhoršují a umírají, ale pohledem Ducha Božího jsem viděl, že Jan byl uzdraven! Viděl jsem ho uzdraveného. Moje víra spočívá v Božím Duchu a ve zjevení Božího Slova. Moje víra spočívá ve Slově zjeveném v Duchu Svätém. Tak jsem řekl.

„Vidím vás uzdraveného!“

Pan Jan chodil na dialýzu ještě asi dva roky. Naše víra spočívá v Ježíši! Nezakládá se na našich zkušenostech, ale spočívá v Ježíši. Nedávno mi pan Jan napsal a řekl mi:

„Marku, už nejsem na dialýze!“

Když mi tehdy psal svůj dopis, byl už asi osm týdnů bez dialýzy. Osm týdnů! To je zázrak! To je opravdu zázrak. Už jen proto, že pokračoval v dialýze ještě rok nebo dva, to neznámá, že bychom měli změnit svou víru. *Vytrvalá víra* znamená vytrvalý pohled na Ježíše Krista. Díváme se na Ježíše Krista. Naše víra spočívá v Něm a my nepřestáváme hledět. Když se díváte na Ježíše, buďte naplněni Duchem Svätým. Když se díváte na Boží slovo a obracíte své oči k nebi, buďte naplněni Duchem Svätým. Duch Svätý vám přinese Boží Slovo. Život v Duchu znamená, že chodíte, žijete a pohybujete se v Duchu.

Apoštol Pavel říká:

„Já v Něm žiju, hýbu se a jsem. Chodím vírou, a ne zrakem.“

Pohybovat se v Duchu Svätém znamená, pohybovat se ve víře.

Když se modlíte ve víře, nepřestávejte hledět na Ježíše. Věřte jeho slovu. Buďte pevní a stálí. Když nejsme napojeni na Ducha Svatého, jsme odpojeni od Božího Slova. Odtržení od Ducha Svatého znamená odtržení od Božího Slova. Přerušování společenství s Duchem Svatým znamená odtržení od Božího Slova. Když do vašeho života přicházejí pochybnosti, sklíčenost a úzkost, tehdy došlo k přerušování napojení na Ducha Svatého.

Jeden muž napsal na Facebook vzkaz:

„No, tedy, já jsem se modlil za některé lidi a trochu se jim ulevilo, ale pak se stalo, že jsou zase nemocní a já jsem nemocný taky.“

A napsal ještě:

„Jsem zklamaný.“

Napsal to jednoduše:

„Jsem zklamaný.“

Co se stalo? Došlo k přerušování vztahu s Duchem Svatým. Ten muž dovolil svým zkušenostem ze světa, aby přerušily jeho spojení s Duchem Svatým. Ty zkušenosti přerušily jeho spojení se Slovem a jeho spojení ve víře. Rozumíte tomu, co říkám? *Chodit v Duchu znamená chodit vírou.* Chodit v Duchu neznámá jen mluvit v jazycích. Není to jen o tom, že cítíte Boha. *Chodit v Duchu znamená věřit Božímu Slovu.*

Duch Svatý nám přináší Slovo. Víra je ze *slyšení*. Víra přichází skrze slyšení, ale co slyšíte? Slyšíte Ducha Božího, který vám přináší a promlouvá k vám Boží slovo. Když otevřete Bibli, můžete ji číst dvěma způsoby. Můžete ji jen číst, nebo můžete slyšet Boží hlas, který k vám promlouvá. *Víra nepřichází čtením, ale nasloucháním.* Je zde rozdíl. Bibli můžete číst, číst, číst, číst a číst, ale nemáte víru, protože jste nikdy neslyšeli Boha mluvit. Nikdy jste neslyšeli Boha mluvit! Ale když pak otevřete Bibli, promluví k vám Duch Svatý.

Řekněme, že je někdo nemocný a otevře Bibli. Uvidí napsáno:

„JÁ JSEM Hospodin, ten, který tě uzdravuje.“

Slyšíte to Slovo! Boží Slovo přichází do vašeho srdce a vzniká *víra!*

Chvála Pánu?

*Víra vzniká, když slyšíte Boží Slovo,
promlouvá k vašemu duchu a vy Mu věříte!*

Víra přichází skrze *slyšení*. Slyšet znamená být naplněn Duchem Svatým. Slyšet Boha, znamená slyšet Ducha Svatého, který vám přináší Boží Slovo. Nyní vaším úkolem je vytrvat. *Vytrvat ve víře* znamená chodit v Duchu a věřit tomu, co Duch říká skrze Boží Slovo.

Mnoho křesťanů se snadno nechá odradit. Snadno se nechají odradit. Dochází k nějakému selhání. Něco se stane. Vyskytne se nějaký problém a oni odvrátí zrak od Pána Ježíše Krista. Musíte žít v Duchu Božím. Žít v Božím duchu znamená být v Božím Slově, aby Boží slovo bylo ve vás. Toto najdeme v ev. podle Jana 15, 7:

„Zůstanete-li ve mně a zůstanou-li má slova ve vás....“

Jedná se o společenství s Ježíšem. Je to společenství se Slovem. Je to naplnění Duchem Svatým. Bůh k vám promlouvá. Jste s Ním neustále ve společenství. Přerušení kontaktu s Duchem Svatým znamená přerušení víry.

Bible mluví o Barnabášovi. Byl to dobrý člověk, který byl plný Ducha Svatého a víry. Čteme o něm ve *Skutcích 11, 24*. Byl to dobrý muž, který byl plný Ducha Svatého. Nemůžete žít život plný Ducha Svatého a být špatným člověkem. I Štěpán byl dobrý člověk; plný Ducha Svatého a víry.

Nemůžete žít a praktikovat hřích a být plní Ducha Svatého. To proto, že Duch Svatý přináší Boží Slovo. On usvědčuje srdce a odhaluje hřích. Pokání, naplnění Duchem Svatým a život z víry jdou ruku v ruce. Všechny jdou ruku v ruce! Chvála Pánu. V listu 1. Korintským 12 se dočítáme o darech Ducha Svatého.

„Každému je dán zvláštní projev Ducha ke společnému prospěchu. Jednomu je skrze Ducha dáno slovo moudrosti, druhému slovo poznání podle téhož Ducha, někomu zase víra v téhož Ducha....“

Kdo dává víru? Duch svatý to činí. Víra nezačíná u vás, začíná u Boha. Víra přichází od téhož Ducha. Je to dar od Boha, věřit. Víra je dar. Vzpomínáte si na dar víry? Ježíš řekl v Janovi 15, 5:

„...beze mě nemůžete činit nic.“

To nic není! Nikdo nemůže přijít k Otci, pokud není přitahován. Ty musíš být přitahován. Přitahován!

Víra vítězí, víra přemáhá. Bible říká, že když přijdou problémy, zvítězíte svou vírou. Kdo jiný přemáhá svět než ten, kdo věří, že Ježíš je Boží Syn. *Přemáháte vírou.* Kdo vám dá víru, abyste zvítězili nad nemocí, chudobou nebo citovým problémy? Kdo vám dá víru, abyste překonali schizofrenii, nebo duševní problémy? Kdo vám dá víru, abyste překonali pracovní problémy nebo problémy v manželství a rodině? Kde získáte tuto víru? Dostanete ji od Ducha Svatého, Duch Svatý vám dá tuto víru. Jakmile rozjímáte nad Božím slovem, On přijde a bude k vám mluvit. Víra přichází skrze slyšení a slyšení skrze Boží Slovo.

Naše víra směřuje k nebi. Víru nezískáte pouhým studiem Bible. Duch Svatý musí vzít Boží slovo a přivést vám ho. Víra a zejména víra, která překonává těžkosti a vítězí, je vytrvalý pohled na Ježíše v nebi.

Apoštol Pavel říká v 1. Korintským 2, 4-5 říká:

„...má řeč a mé kázání se neopíraly o vemlouvavá slova lidské moudrosti, ale prokazovaly se Duchem a mocí, aby se tak vaše víra nezakládala na moudrosti lidské, ale na moci Boží.“

Naše víra má být v Boží *moci*! Pokud je vaše křesťanství mrtvé, je to proto, že máte mrtvou víru. Vaše víra musí být v Boží moci. Kdo je ten, kdo nám přináší Boží moc? Je to Duch Svatý. Bůh s vámi nikdy neměl záměr, abyste byli pouze obyčejnými křesťany! Sedíte ve shromáždění, zpíváte nějaké písně a posloucháte dobré kázání, dobré vyučování. Pak jdete domů a dáte si večeři, oběd nebo cokoli jiného. Ale Ježíš řekl:

„Kdo věří ve mne...“

Věříte v Ježíše?

V evangeliu podle Jana 14, 12 se píše:

„Kdo věří ve mne, i on bude činit skutky, které já činím...“

Ježíš řekl v ev. podle Marka 16, 17-18:

„Ty, kdo uvěří, budou provázet tato znamení: Ve jménu mém budou vyhánět demony a mluvit novými jazyky; budou brát hady do ruky, a vypiji-li něco smrtícího, nic se jim nestane; na choré budou vzkládat ruce a uzdraví je.“

Víra nepochází z náboženství. *Přichází z nebe, kde je Ježíš!* Je vaše víra živá? Funguje? Jaká je vaše víra? Máte živý vztah s Duchem Svatým? Máte společenství s Ním?

Ve Skutcích 3, 16 čteme o uzdravení muže, který ležel na zemi u Krásné brány. Petr říká:

„...jeho jméno,“

Čí jméno? Mluví o Ježíši. Teď poslouchejte toto. Vy takové věci čtete nebo slyšíte, ale také se máte dívat a poslouchat očima a ušima svého srdce:

„...uvěřil v jeho jméno, moc Ježíšova mu dala sílu a zdraví...“

Bible v Žalmu 9, 11 praví:

„V tebe nechť doufají, kdo znají tvé jméno.“

Pouze *vyslovujete* Ježíšovo jméno, nebo *rozumíte*, co to jméno dokáže udělat? Říkáte jen jméno Ježíš, nebo to jméno znáte? Ptám se, protože když poznáte moc tohoto jména, povstane *víra* ve vašem srdci. Znáte jméno Ježíš? Petr ve Skutcích 3, 16 říká:

„...uvěřil v jeho jméno, moc Ježíšova mu dala sílu a zdraví – a víra, kterou jméno Ježíšovo v něm vzbudilo, úplně ho uzdravila před vašima očima.“

Ježíšovo jméno představuje moc! Je to majestát. Je slavné! Když se vaše víra spojí s realitou Ježíšova jména, je to jako výbuch.

„...uvěřil v jeho jméno, moc Ježíšova mu dala sílu a zdraví – a víra, kterou jméno Ježíšovo v něm vzbudilo, úplně ho uzdravila před vašima očima.“

Poslechněte si to:

„a víra, kterou jméno Ježíšovo v něm vzbudilo,“

nebo v jiném překladu

„na základě víry v Ježíšovo jméno...“

Přemýšlejte o tom. Stojí tu Ježíš Kristus. Vaše víra vás do Něj uvádí. Vaše víra je *skrze* Něho. *Já v Něm žiju, hýbu se a jsem*. Vaše víra je založena na samotné osobě Ježíše Krista.

Představte si Ho, jak tu stojí. Můžete Ho vidět v Duchu. Vaše víra spočívá v Něm. Vaše víra je *skrze* Něho. Kde je vaše víra? Jak to funguje? Musí to být v mocném Ježíšově jménu a musí to působit *skrze* Něho. Příliš mnoho lidí si říká a myslí:

"To je skvělý Boží muž. Je to velký služebník Boží služebník. Je tak obdarovaný. Bůh si ho tak mocně používá jako svůj nástroj a nádobu."

Mají slabou víru. Jejich víra je založena na víře v člověka. Jedná se o slabou víru, není to silná víra. Vaše víra musí být postavena na jménu Ježíše Krista. Musí stát na osobě

Ježíše Krista. Vstávejte, zvedněte se, nechť vaše víra povstane! Nechť je vaše víra založena na *Nebi*, a ne na *člověku*. Amen?

Zůstaňte v Něm. Pro Boha je všechno snadné! To, že někdo získá zrak, hluchý slyší nebo zmizí rakovina, ještě neznamená, že ten, kdo se modlí, je skvělý člověk. Znamená to, že ten, který to *dělá*, je skvělý. *Ježíš Kristus je skvělý!* Ježíš Kristus je skvělý! On stvořil hvězdy. Všechno je pro něj snadné!

Víra si uvědomuje, co On dokáže udělat.

Amen? Chvála Bohu. Zůstaňte ve Slově, zůstaňte v Ježíši Kristu vírou. Vírou s Ním zůstaňte spojeni. Když přemýšlíte a uvažujete o tomto světě, začnete se odpojovat od Ducha Svatého.

V Matoušově evangeliu 6, 28-30 se Ježíš ptá:

„....proč si děláte starosti?“

Starosti a úzkost znamenají odpojení od Božího slova.

Celá pasáž z Matouše zní takto:

„A o oděv proč si děláte starosti? Podívejte se na polní lilie, jak rostou: nepracují, nepředou – a pravím vám, že ani Šalomoun v celé své nádheře nebyl tak oděn, jako jedna z nich. Jestliže tedy Bůh tak obléká polní trávu, která tu dnes je a zítra bude hozena do pece, neobleče tím spíše vás, malověrní?“

Jak jim říká?

„malověrní“.

Když si děláte starosti, vaše víra odchází. Rozumíte tomu?

„malověrní“.

Když se vaše víra soustředí na Nebe, je silná. Ale víra odchází, když se obáváte o věci pozemské.

V evangeliu podle Matouše 6, 31-33 čteme:

„Nemějte tedy starost a neříkejte: co budeme jíst? Co budeme pít? Co si budeme oblékat? Po tom všem se shánějí pohané. Vás nebeský Otec přece ví, že to všechno potřebujete.“

Hospodin ví, že potřebujete uzdravení. On ví, že potřebujete vysvobození. On ví o všech těchto věcech.

Matouš 33 pokračuje: „*Hledejte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno.*“

Ježíš Kristus je král. On má království. Jeho království je v Nebi a projevuje se na zemi skrze víru. Ježíš řekl:

„*Ó, vy malověrní. Děláte si starosti o své šaty. Děláte si starosti, co budete jíst. Děláte si strachujete se o zítřek. Ach, vy malověrní.*“

Hledejte nejprve Jeho království. Hledejte nejprve Boží království. Víra znamená hledět do Nebe a hledat Jeho království a Jeho spravedlnost. Ježíš říká:

„*To všechno bude i vaše.*“

Amen? Když se díváte do Nebe, On vám slibuje:

„*Dám ti všechno. Dám ti tvůj pokrm. Dám ti tvůj dům. Postarám se o tebe.*“

Pokud se však díváte na Zemi, od Boha nic nečekejte. Hledejte Jeho království. To je víra.

Víra je vytrvalý pohled na Nebe a na Ježíše Krista.

Víra si neklade náboženské otázky. To některé lidi zaujme. Osm let jsem studoval teologii a biblická studia na vysoké škole a zaznělo tam mnoho a mnoho otázek. Bible učí, že víra neklade otázky. Podívejme se na to. Pavel píše v listu Římanům 10, 5-7:

„*Mojžíš píše o spravedlnosti, založené na zákoně...*“

A pak říká:

„*Avšak spravedlnost založená na víře mluví takto...*“

Víra mluví!

Římanům 10 verš 6: „*Nezabývej se myšlenkou: kdo vstoupí na nebe?*“ – *aby Krista přivedl dolů* – „*ani neříkej: kdo sestoupí do propasti?*“ – *aby Krista vyvedl z říše mrtvých.*“

Lidé tedy říkali:

„*No, víte, možná někdo bude muset jít nahoru do Nebe, aby Ježíše Krista přivedl dolů, aby Mu pomohl dolů, takže přijde podruhé.*“

Nebo:

„*Když zemřel a sestoupil do pekla, možná někdo musí sestoupit dolů a pomoci Mu, aby se mohl dostat z pekla!*“

To jsou některé z hloupostí, které si můžeme myslet nebo říkat. Spravedlnost víry si takové otázky neklade. Někdy se ptáme hodně otázek.

„Proč zrovna tohle? Proč tamto? Proč tohle?“

Víra se neptá. Co dělá víra?

Čteme v listu Římanům 10, 8-9: *„Co však praví? „Blízko tebe je slovo, v tvých ústech a ve tvém srdci“; je to slovo víry, které zvěstujeme. Vyznáš-li svými ústy...“*

Co dělá to Slovo? Neříká, proč ani jak. *Vyznává se.* Slovo je vám nablízku. Je ve vašich ústech a ve vašem srdci. To je Slovo víry, které kážeme.

„...Vyznáš-li svými ústy Ježíše jako Pána a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen.“

Přestaňte se ptát a klást otázky, chcete-li vstoupit do víry a zůstat v ní.

Pamatuji si jednu paní, která sotva dýchala. Byla v Aucklandu nemocnici, v Novém Zélandu. Pastor mě k ní zavedl a ta paní mi řekla:

„Jsem křesťankou už mnoho, mnoho let. Sloužím Bohu! Proč?“

Byla na kyslíku. Nemohla dýchat.

„Proč jsem se dostala do této situace? Proč jsem tady?“

Víra se neptá. Řekl jsem té paní:

„Sestro, neptejte se proč. Prostě řekněte: „Věřím.“

Prostě to řekněte:

„Věřím.“

Neříkejte:

„Proč? Proč jsem nemocná? Proč jsem v této situaci?“

Nyní odpověděla:

„Dobře. Já věřím.“

Do hrudi jí vstoupila moc Ježíše Krista. Byla okamžitě uzdravena. Odpojila se od kyslíku. Víra vyznává Boží slovo. Když začnete pochybovat a klást si otázky, jako např.

„Proč to? Proč tamto?“

Dovolíte, aby se dostavilo zklamání a znejistění.

Bible říká:

„Všechno překonat a obstát, vše uskutečnit a postavit se.“

Na počátku uvěříte a ve víře setrváváte. Mějte oči upřené k Nebi. Stále Mu vzdávejte díky a chválu. Stále věřte Božímu Slovu a nepřestávejte hledět do Nebe, protože náš Bůh je věrný. Je spolehlivý. On je schopen a učiní to. Amen.

Část 3.

Boží zaslíbení

Kapitola 12.

Co Bůh zaslibuje spravedlivým

Chtěl bych mluvit o Boží spravedlnosti. Toto téma je tak hluboké, že je téměř nemožné o něm kázat, ale zkusíme to. Bible říká v 1. Timoteovi 3, 16:

„Veliké...“

Každý ať řekne:

„Veliké je vpravdě tajemství zbožnosti.“

Když Bible říká, že něco je velkým tajemstvím, není možné, aby to naše nepatrná mysl nebo náš malý mozek pochopil.

„Veliké je vpravdě tajemství zbožnosti.“

Je to tajemství! Podíváme se na některé pasáže z Písma, o kterých jste možná ještě nikdy nepřemýšleli. Zabývají se způsobem, jakým spravedlnost a zbožnost působí v životě člověka. Ukazují, co mohou dělat, jak vás mohou chránit a jak mohou ovlivnit váš život. Amen. Chvála Bohu.

Podívejme se na 1. list Timoteovi 3, 15-16:

„Ale píši ti to pro případ, že bych se opozdil, abys věděl, jak je třeba si počínat v Božím domě...“

Říká, že: „Píšu to proto, abyste věděli, jak se máte chovat.“ O zbožnosti přemýšlíme jako o tom, jak se chováme. Chováme se zbožně? Chováme se jako Kristus? Podívejte se, jak Pavel vysvětluje zbožnost. Prostě vám to převrátí mozek. Přiměje vás přemýšlet:

„Co se to jenom děje?“

„Ale píší ti to pro případ, že bych se opozdil, abys věděl, jak je třeba si počínat v Božím domě, jímž je církev živého Boha, sloup a opora pravdy. Vpravdě veliké je tajemství zbožnosti:“

Na konci tohoto úryvku Písma je dvojtečka, což znamená, že se chystá vysvětlit toto tajemství zbožnosti. Jste připraveni? Co je toto tajemství? Můj nepatrný mozek přemýšlí o tom, jak Bůh vkládá někomu do těla nové plíce. Můj mozek to nedokáže pochopit. Je to záhada. Nebo přemýšlím o tom, jak Bůh někomu vloží duchovní ušní bubínek a on začne slyšet. On to všechno pěkně propojí. Vidím, jak to propojuje a ten člověk může slyšet. Je to ke shlédnutí YouTube! Jak to Bůh dělá? Když mluvíme o zbožnosti, je to tajemství, které je mnohem větší než jakýkoli fyzický zázrak. Podívejme se na to.

„Byl zjeven v těle, ospravedlněn Duchem, viděn od andělů, hlásán národům, došel víry ve světě a byl přijat do slávy.“

Co to všechno má společného se zbožností? On přešel od toho, jak se máme chovat v církvi, k tomu, že se Bůh zjevil v těle, byl ospravedlněn v Duchu, byl viděn anděly, byl zvěstován mezi pohany, došel víry ve světě a byl přijat do slávy při nanebevstoupení.

Vše je o Ježíši! To je to tajemství zbožnosti!

Je to Kristus! Tak se Bůh stal tělem! Chcete vidět zbožného člověka? Podívejte se na Ježíše Krista! On byl vtělený Bůh! Takže zbožnost je Kristus! Je to Kristus! Ten, který nepoznal hřích, je Ježíš. On je dokonalý Beránek Boží, který se stal hříchem. Kdy to udělal? Kdy se Ježíš stal hříchem? Učinil to na kříži. Stal se hříchem, abychom se my mohli stát čím? Abychom se stali Boží spravedlností v Kristu. Nyní je zde to tajemství, jak se můžeme stát Boží spravedlností v Kristu. Spravedlnost je přítomnost Ježíše Krista, který se projevuje v odevzdaném věřícím. Je to Kristus!

Jste připraveni jít hlouběji, nebo chcete něco povrchního? Pojdme hlouběji. Jedná se o velké tajemství! Víte, o zbožnosti bychom mohli uvažovat jako o naší snaze chovat se ve světě správně. Mohli bychom považovat za zbožnost naši snahu být dobrým člověkem. Pavel to převrací na hlavu:

„Zbožnost ve věřícím je Kristus. Je to spravedlnost Kristova.“

Jak můžeme žít zbožně? Děláme to skrze víru v Krista. Je to tajemství. Je to zázrak. Chvála Bohu! Řekněte:

„Haleluja!“

Přemýšlejte o tom. Co je to tělesnost? Tělesnost je život těla. Tělesnost způsobuje prokletí, démonizaci, nemoci a věčnou smrt. Vyvolává smrt. Oč větší je tedy duchovní prospěch ze spravedlnosti v Kristu? Právě proto je to tajemství. Když vstoupíte do Kristovy spravedlnosti, začne se tvořit a tvořit. Je to velké tajemství. Pokračujte a řekněte:

„Jděte hlouběji!“

Zbožnost tvoří a produkuje. Zbožný život je životem moci! Proč je zbožný život životem moci? Je to proto, že díky pokání zbožný člověk odevzdal svůj život Ježíši Kristu. Pavel říká v listu Galatským 2, 20, že zemřel, nyní je Kristus.

„Jsem ukřižován spolu s Kristem.“

To je zbožný život. Je to pokání.

„Jsem ukřižován spolu s Kristem, nežiji už já, ale žije ve mně Kristus“.

To je zbožný život.

„A život, který zde nyní žiji, žiji ve víře v Syna Božího, který si mne zamiloval a vydal sebe samého za mne.“

Zbožný život je životem moci. Čteme o tom ve 2. listu Timoteovi 3, 1-5:

„Věz, že v posledních dnech...“

Apoštol Pavel říká:

„...nastanou zlé časy. Lidé budou sobečtí, chamtiví, chvástaví, domýšliví, budou se rouhat, nebudou poslouchat rodiče, budou nevděční, bezbožní, bez lásky, nesmiřitelní, pomlouvační, nevázaní, hrubí, lhostejní k dobrému, zrádčí, bezhlaví, nadutí, budou mít raději rozkoš než Boha.“

Nejedná se zde o popis dnešní společnosti?

„...budou mít raději rozkoš než Boha.“

A teď poslouchejte, jak to pokračuje:

„...budou se tvářit jako zbožní...“

To je *forma* zbožnosti. To jsou lidé, kteří se prezentují jako zbožní. Pak se zde dále říká:

„...ale svým jednáním to budou popírat.“

Lidé se zdají být zbožní, ale nemají žádnou moc. Proto život zbožnosti je život v moci.

Život zbožnosti je životem moci.

Když odevzdáme svůj život Ježíši Kristu, život Ježíšův se začíná projevovat v našem životě. Haleluja? Víte, existuje *forma* zbožnosti, ale jedná se o pokrytectví. Srdce člověka není odevzdáno Ježíši Kristu. Jejich srdce je spíše ve vzpouře. Můžeme číst nebo slyšet spoustu příběhů o lidech, kteří jsou v církvi. Vidíme v církvi vedení, které má formu zbožnosti, ale jejich osobní život je naprostá katastrofa.

Mají formu zbožnosti, ale popírají její moc.

Říkám to proto, že Kristův život vychází ze srdce, nikoliv ze zevnějšku. Srdce, které je odevzdané Ježíši Kristu, umožňuje, aby se skrze ně projevovала a uvolňovala Jeho přítomnost. Chvála Pánu. Ti, kdo nejsou odevzdáni Ježíši Kristu, nejsou opravdově zbožní.

„Takových lidí se straň.“

Bible říká toto. Citoval jsem to jedné mladé dáme, která má nové plíce. Cvičení má určitou cenu, je to tak? Pro všechny ty lidi, kteří chodí do tělocvičny a posilovny, má cvičení jistou cenu a váhu, ale zbožnost má hodnotu v každém ohledu. Potřebujeme se cvičit ve zbožnosti stejně jako v tělesném cvičení.

Pokud se lidé cvičí v tělesných věcech tím, že se stávají na něčem závislími nebo se nechávají ovládat hříchem, o co více bychom se měli cvičit ve zbožnosti? Jestliže cvičení v tělesnosti vede ke smrti, o co více se vyprodukuje a vznikne, budeme-li se cvičit ve věcech Božího Ducha? Oč více bude zbožnost plodit a podněcovat víru, lásku, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrotu a sebeovládání? To jsou druhy ovoce Ducha. O co více bude zbožnost tvořit a budovat v našem životě?

V duchovním boji dochází k útokům od lidí. Může dojít k obviňování, jsou zde pomluvy a klevety. Když k tomu dojde, jedním z největších požehnání je trénovat sebeovládání. Nic neříkejte. Zbožnost začne působit a vyprodukuje sebeovládání.

V listu 2. Korinským 7, 10 se píše:

„Zármutek podle Boží vůle působí pokání ke spáse, a toho není proč litovat, zármutek po způsobu světa však působí smrt.“

Tento zbožný zármutek je tam, kde truchlíme nad svým hříchem a činíme pokání a pokořujeme se. Zbožný zármutek se projevuje. Zbožnost působí a pracuje v našich životech. Neproduktivní křesťan bude zadržovat nějaký hřích ve svém životě, který mu brání v působení a Božích projevech. Zbožnost produkuje spasení, přináší dobré věci. Odevzdaný život plný pokání pracuje a působí v duchovní oblasti. Tato spravedlnost je dílem Ducha Svatého v nás. Je to tajemství. Postoupíme hlouběji?

V epištole Římanům 14, 17 čteme:

„Vždyť království Boží není v tom, co jíte a pijete, nýbrž ve spravedlnosti, pokoji a radosti z Ducha Svatého.“

Je zde: *„...ve spravedlnosti, pokoji a radosti z Ducha Svatého.“*

Moje dcera Sára sestavila tento dlouhý videoklip, který trvá přes dvě hodiny. Uprostřed videa je žena, která je zacílena Duchem Svatým. Říká něco ve smyslu:

„Já toto nechci dělat.“

Pak Duch Svatý přichází s prorockým slovem. Vysvětluje jí, proč ona nechce, aby k ní mluvil. Říká jí, že je uvnitř křehká, protože je společenský extrovert. Říká jí, jakým způsobem ji stvořil, a že radost, kterou má, pochází od Něho. Náhle je ta žena *opilá* radostí! Uprostřed toho všeho říká:

„Doufám, že to není na YouTube, protože já se tady směju. Moji rodiče zemřeli, manžel mi zemřel a já jsem tady opilá radostí!“

Amen? Zbožnost plodí spravedlnost, radost a pokoj Ducha Svatého. Je to nadpřirozená věc. Jak může někdo, kdo ztratil svoje milované, být najednou naplněn radostí? Spravedlnost je dílem Ducha Svatého. Chvála Bohu. Haleluja!

Podívejme se na proroka Izajáše 45, 8-9. Přemýšlejte o tom:

„Nebesa, vydejte krůpěje shůry, ať kane z oblaků spravedlnost...“

Chvála Bohu! O spravedlnosti často uvažujeme jako o jednotlivé věci. Uvažujeme o tom ve smyslu přijetí Krista! Bůh vlastně říká, že nebesa mohou vydat krůpěje shůry! Když jsou lidé uzdravováni a vysvobozováni, co se děje? Prší spravedlnost! Haleluja! Odkud přichází uzdravení a vysvobození? Přicházejí ze spravedlnosti kříže. Přicházejí z prolité krve Ježíše Krista, která vykoupila hřích. Když jsou lidé uzdravováni a vysvobozováni, přichází spravedlnost z Nebe. Krůpěje spravedlnosti, déšť spravedlnosti padá z Nebes.

Pak prorok *Izajáš* pokračuje:

„...ať kane z oblaků spravedlnost; nechť se otevře země a urodí se spása a spravedlnost vyraší s ní. „Já Hospodin to stvořím.“ Běda tomu, kdo se chce přít se svým tvůrcem...“

Spravedlnost sestupuje. Spravedlnost vyvěrá. Bůh očekává, že vystane spása. Když přijdete do Jeho přítomnosti, je naplněna Boží spravedlností. Hospodin očekává pokání jako odpověď na déšť spravedlnosti. Bůh uzdravuje vaše tělo a vysvobozuje vás od démonů, aby zachránil vaši duši. **Hospodin očekává vaši odpověď v podobě pokání.**

Když deset malomocných odešlo ke knězi a bylo uzdraveno, jak od něj odcházeli, vrátil se zpět k Ježíšovi pouze jeden. Ježíš se zeptal:

„Vrátil se jen jeden?“

Bůh očekává tuto odpověď zbožného uctívání, zbožného zármutku a zbožné pokání. Když přší z Nebes spravedlnost, očekává, že vyvstane spása. Chvála Bohu. Bible říká, že jsi byl kdysi otrokem bezbožnosti, kdysi jsi byl otrokem hříchu. Když jsou lidé v hříchu, nemohou se z něj vymanit. Nemohou si pomoci, stávají se na něm závislí. Když se lidé zbaví závislosti na kouření, najdou si místo toho něco jiného, protože se snaží si něčím naplnit svůj život. Z otroků se stáváme hříchu přecházíme do otroctví spravedlnosti. Haleluja! Lidé říkají:

„Ach, ten a ten je Božím služebníkem.“

Říkají to, jako by šlo o nějaké postavení. Pavel sám sebe nazval "otrokem Ježíše Krista. Toto slovo nepoužíváme příliš často. Neříkáme:

„Tady je pastor Marek, on je otrok.“

To proto, že to moc dobře nezní. Je nám to proti srsti, brání tomu naše pýcha. Amen? Ale my jsme povoláni být otroky spravedlnosti. Když se stanete otrokem Ježíše Krista, tehdy naleznete svobodu. Tehdy naleznete svobodu! Lidé mluví a zpívají o tom, že jsou "přítelem" Boha.

Nemůžete být přítelem Ježíše Krista, dokud se nestanete jeho otrokem. Poté se můžete stát Jeho přítelem. Ježíš říká:

„Milujete-li mne, budete zachovávat má přikázání.“

Toto poselství není určeno pro tělesné křesťany! Je určeno těm, kteří chtějí jít hlouběji. Je pro ty, kteří se chtějí stát otroky Ježíše Krista, abyste Ho mohli vyvyšovat, oslavovat a žít v Něm. Tam zde obsaženy všechny druhy zaslíbení, když vstoupíme do tohoto otroctví Krista, do tohoto otroctví spravedlnosti. Bůh nám dává všechna tato zaslíbení.

Bible v listu 2. Korintským 9, 10 mluví o ovoci vaší spravedlnosti. Když žijete životem odevzdanosti Kristu v Jeho spravedlnosti, začnou se objevovat plody. Existují plody spravedlnosti. Můžeme si přečíst o výzbroji spravedlnosti. Není to naše vlastní spravedlnost. Přichází skrze víru v Ježíše Krista, takže On je přítomen.

„Já v Něm žiju, hýbu se a jsem.“

Jeho spravedlnost se stává výzbrojí. Čtete o tom ve 2. listu Korintským 6, 4-7:

„...ale ve všem se prokazujeme jako Boží služebníci...“

Mluví dále o trpělivosti, souženích, potřebách, trápeních a problémech. Pak ve verši 7 říká:

„...slovem pravdy, mocí Boží. Jsme vyzbrojeni spravedlností k útoku i k obraně (v pravici i v levici)...“

Existuje Kristova zbroj, je to Jeho spravedlnost. Čteme o ní v epištole Efezským 6, 14, kde se píše:

„...obrněni pancířem...“

Pancíř na hrudi je to, co zakrývá vaše srdce. Jedná se o pancíř spravedlnosti. Kristova spravedlnost je vaše zbroj. Je to vaše zbroj proti obvinění, odsouzení a proti duchovnímu útoku.

Existuje mnoho zaslíbení pro ty, kdo žijí tímto zbožným životem pokání a kdo se odevzdávají Ježíši Kristu. V Jakubově listu 5, 16 se říká:

„Vyznávejte hříchy jeden druhému a modlete se jeden za druhého, abyste byli uzdraveni.“

Zaslíbená celistvost. V pokání je celistvost. *Celistvost v pokání.*

V Matoušovi 5, 6 čteme:

„Blaze těm, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni.“

Zaslíbené království. Kolik lidí chce být naplněno Duchem Svatým? Pokud ano, pak hladovějte a žízněte po spravedlnosti. Kdo chce Nebeské království? Kdo chce Nebeské království, aby přišlo do jeho života?

V Matoušovi 5, 10 se píše:

„Blaze těm, kteří jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je království nebeské.“

A v Matoušovi 6, 33 najdeme:

„Hleďte především Jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno.“

Překlad Bible dr. Pavlíka to překládá jako „všechny věci budou přidány“. Hledáte-li spravedlnost, všechny tyto věci vám chce Hospodin dát a budou vaše také.

Zaslíbené uzdravení. Je to zajímavé. Vidíme, jak se na těchto setkáních dějí neuvěřitelné věci lidem, kteří jsou modlitebními pomocníky. Jak se lidé snaží sloužit Ježíši Kristu, jsou uzdravováni! Chvála Bohu!

V listu Římanům 5, 20-21 čteme:

„K tomu navíc přistoupil zákon, aby se provinění rozmohlo. A kde se rozmohl hřích, tam se ještě mnohem více rozhojnila milost, aby tak jako vládli hřích a přinášeli smrt, vládla ospravedlněním milost a přinášela věčný život skrze Ježíše Krista, našeho Pána.“

Zaslíbená milost. Milost bude vládnout ve vašem životě ve spravedlnosti. Co je to milost? Prvotní význam slova "milost" v Novém zákoně je "moc". Milost je zvláštním druhem moci pro ty v nouzi a v potřebě, kteří si nedokážou sami pomoci. Přicházejí před Jeho trůn milosti, aby našli pomoc v čase nouze. Mluví o tom list *Židům 4, 16*. Tato milost, tato moc vám pomoci, bude pršet a kanout na váš život, když budete kráčet ve spravedlnosti. Jak ohromné zaslíbení! Chvála Pánu?

V listu Římanům 8, 10 se píše: *„Je-li však ve vás Kristus, pak vaše tělo sice podléhá smrti, protože jste zhřešili, ale Duch dává život, protože jste ospravedlněni.“*

Zaslíbený život. Říká, že váš duch, duše a srdce mají život v Jeho spravedlnosti. Haleluja? V této spravedlnosti ožíváte.

V listu 2. Korintským 3, 9 se píše: *„Byla-li služba vedoucí k odsouzení slavná...“*

Služba odsouzení mluví o Starém zákoně, o Zákoně a Mojžíšovi. Nikdo nemohl naplnit Zákon. To přinášelo odsouzení. Čtete zde znovu: *„Byla-li služba vedoucí k odsouzení slavná...“*

Když Mojžíš vystoupil nahoru, aby přijal Desatero (Zákon), které přinášelo odsouzení, jeho tvář zářila Boží oslňující slávou. Mojžíš musel nosit závoj, protože se ho všichni báli a nemohli pohlédnout na jeho tvář. Byla-li služba vedoucí k odsouzení slavná, pak ji služba spravedlnosti mnohem více převyšuje v slávě. Amen. Jak můžeme poznat Boží slávu? Čiňte pokání! Odevzdejte a podřídte svůj život Ježíši Kristu. Hleďte Ho více. Umírejte sami sobě. Žijte pro Ježíše Krista a On slibuje milost a slávu. Chvála Pánu!

Zbožnost je velké tajemství a stojí za to ji studovat. Nechte své srdce zbožnost zkoumat a studovat. Jděte hlouběji. Ježíš Kristus zemřel na kříži, abyste mohli vstoupit do tohoto života spravedlnosti, slávy, milosti a moci. Haleluja. Chvála Bohu. Úžasné je, že je to všechno o Něm. Je to víra v Něho, která plodí zbožnost. Víra v Něho produkuje a působí spravedlnost. Nejsou to vaše vlastní skutky, aby se nikdo nechlubil. Je to skrze víru v Ježíše Krista. My všichni máme něco, s čím se možná potýkáme, ale vírou v Ježíše Krista to můžeme přemoci a zvítězit. Děkuji ti, Ježíši, za tvé Slovo. Chválíme Tě a děkujeme Ti. Chvála Pánu.

Část 3.

Boží zaslíbení

Kapitola 13.

Boží zaslíbení v Království Ducha Svatého

Vidění zjevují Boží Slovo pro účely vyučování. Vidění osvětlují pravdu a vrhají na ni světlo. Vidění nikdy nezakládají nějakou jinou pravdu. Vidění reprezentují vhléd, který dává Duch Svatý do Božího Slova.

Měl jsem kdysi vidění, ve kterém jsem se díval na slávu. Když jsem se díval na slávu, viděl jsem v ní Boží zaslíbení. Bůh je Bohem zaslíbení. Je to Jeho přirozenost. On je Bohem naděje. Ježíš Kristus je původcem a dokonavatelem naší víry.

Kniha *Židům* hovoří o Ježíšově víře. Jsou to jeho zaslíbení, která dávají vzniknout víře. Náš Bůh je Bohem osudu, naděje a zaslíbení. Je to Jeho přirozenost. V listu *Židům 10, 23* čteme:

„Držme se neotřesitelné naděje, kterou vyznáváme, protože ten, kdo nám dal zaslíbení, je věrný.“

Náš Bůh je Bohem zaslíbení. V Bibli jsou tisíce zaslíbení. Hospodin sám sebe zjevuje v knize *Genesis 12*, hned na začátku, v pouhých dvanácti kapitolách a zjevuje se Abramovi jako ten, kdo dává zaslíbení.

V *Genesis 12, 1-3* se píše:

„I řekl Hospodin Abramovi: „Odejdi ze své země, ze svého rodiště a z domu svého otce do země, kterou ti ukážu. Učiním tě velkým národem, požehnám tě, velké učiním tvé jméno. Staň se požehnaním! Požehnám těm, kdo žehnají tobě, prokleji ty, kdo ti zlořečí. V tobě dojdou požehnání veškeré čeledi země.“

Je to Bůh, který promlouvá zaslíbení. Když čteme Boží slovo, čteme o Bohu, který nás miluje a který nám slibuje spasení, uzdravení, vysvobození a každý druh požehnaní. Zaslubuje nám bohatství Krista. Slibuje nám Nebeské království. Máme Boha, jehož přirozeností je zaslíbení. Je věrný svým slibům. Jak máme na tohoto Boha zaslíbení reagovat? Máme *Mu věřit*. Máme věřit Jeho slovu. Naší odpovědí Bohu je věřit. *Uvěřil Abraham Bohu, a bylo mu to počítáno za spravedlnost (list Římanům 4, 3)*. Spravedlnost! Abraham uvěřil Bohu.

Které jiné náboženství na světě má Boha, jaký je ten náš - Boha zaslíbení? Není to Bůh legalismu, ale Bůh, který promlouvá naději a zaslíbení. Když věříte v Ježíše Krista, je

vám to připsáno jako spravedlnost. Haleluja? Jedno z velkých zaslíbení, které čteme v knize *Exodus 3, 17* zní takto:

„Dám vám zemi oplývající mlékem a medem.“

To je země oplývající mlékem a medem. Je to Země zaslíbená. Tím se samozřejmě myslí izraelský národ. Je to území, ale bylo mnohem větší než nyní. Bůh slíbil otrokům, že je vyvede z egyptského zajetí. On zničí království a zasadí svůj národ do Zaslíbené země. Když se začteme do knihy *Židům*, zaslíbená země je vykládána novým způsobem. Je vykládána jako Nebe. V *11. kapitole listu Židům* se jedná o velké muže a ženy víry, kteří žili a zemřeli ve víře.

V listu *Židům 11, 13-15*: *„Ve víře zemřeli ti všichni, i když se splnění slibů nedožili, nýbrž jen zdálky je zahlédli a pozdravili, vyznávající, že jsou na zemi jen cizinci a přistěhovalci. Tím dávají najevo, že po pravé vlasti teprve touží.“*

Bůh zaslubuje domovinu těm, kdo věří v Ježíše Krista. Je to vlast, domovina. Není to jenom nějaké místo na mapě jako např. ostrov Bribie (Queensland, Austrálie).

„Kdyby měli na mysli zemi, z níž vykročili, měli možnost se tam vrátit. Ale oni toužili po lepší vlasti...“

Existuje lepší místo.

„...po vlasti nebeské.“

Když se mne lidé ptají, odkud jsem, odpovídám jim téměř vždy:

„Pocházím z Nebe.“

Můj domov je v nebi. Náš Bůh nám slíbil nebeskou zemi. Víte, jsme občané Nebe. Chvála Pánu?

„Ale oni toužili po lepší vlasti, po vlasti nebeské. Proto sám Bůh se nestydí nazývat se jejich Bohem. Vždyť jim připravil své město.“

Izraelitům v otroctví byla slíbena fyzická země Izrael; zaslíbená země oplývající mlékem a medem a požehnáním. Chvála Pánu? Nyní se však Bůh v *Nové smlouvě* rozhodl a prohlásil, že nám dá *Nebeskou Vlast. On je Bohem zaslíbení. Rád žehná svému lidu! Haleluja!*

Tato zaslíbená země je *Království nebeské* a *Království nebeské* je zde. Dnes večer jste doma. Nebe je zde. V *Království nebeském* je Boží slovo. Božská zaslíbení se projevují v moci Ducha Svatého. Existuje něco skutečnějšího než židle, na které sedíte, nebo osoba, která sedí vedle vás. Co je skutečnější, jsou Boží zaslíbení v *Nebeském království* právě v této místnosti. Těchto zaslíbení se můžete chopit vírou. Haleluja.

V evangeliu podle Lukáše 17, 20-21 se říká:

„Když se ho farizeové otázali, kdy přijde Boží království, odpověděl jim: „Království Boží nepřichází tak, abyste to mohli vyzorovat; ani se nedá říci: „Hle, je tu“, nebo „je tam“! Vždyť království Boží je mezi vámi.“

Nedívejte se tedy na oblohu.

V Matoušovi 18, 20 čteme následující: *„Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.“*

Ježíš nikdy neodchází bez svého Království. Dnes jsme svědky jeho vlády. Chvála Bohu! Ve jménu Ježíše se naplňují všechna Boží zaslíbení. Každé zaslíbení je zde - v Bibli - ve jménu Ježíše Krista.

V listu Galatským 3, 16 čteme: *„Abrahamovi a jeho potomku (semeni)...“*

„Slib byl dán Abrahamovi a jeho potomku (semeni); nemluví se o potomcích, nýbrž o potomku: je jím Kristus.“

Zaslíbení byla dána Abrahamovi a jeho potomstvu. Tímto potomstvem (semenem) je Ježíš Kristus. Všechna Boží zaslíbení nacházejí své "Ano" a "Amen" v Něm. Haleluja!

V listu 2. Korintským 1, 20 se píše: *„Ke všem zaslíbením Božím, kolik jich jen jest, bylo v něm řečeno „Ano“. A proto skrze něho zní i naše „Amen“ k slávě Boží.“*

Haleluja? Ježíš je tady! Všechna Boží zaslíbení jsou v Něm! On je Slovo Boží! On je pravda! On je zde! Jeho království je zde! Duch Svatý je zde! Boží zaslíbení jsou zde!

Stačí říct:

„Věřím, že je to pro mě!“

Amen? Je to skrze Boží zaslíbení. Bible říká ve 2. listu Petrově 1, 2, že když těmto zaslíbením věříte, máte podíl na Bohu. Páni! Lidé říkají:

„Chci více Boha! Chci více Boha!“

Jsou hladoví po Bohu. Hltejte Boží Slovo – hltejte Bibli. Prorok řekl v *Jeremiášovi 15, 16:*

„Jakmile se objevila tvá slova, pozřel jsem je. Tvá slova mi byla veselím a radostí srdce.“

Těšte se z Božího slova. Věřte Božím zaslíbením a budete mít podíl na Kristu. Je to zaručeno. Chcete být naplněni Duchem Svatým? Pak věřte Slovu. To vás k tomu přímo dovede. Haleluja.

Epištola 2. Petrova 1, 2-4 mluví o slávě a ctnosti:

„Milost a pokoj ať se vám rozhojní poznáním Boha a Ježíše, našeho Pána. Všecko, čeho je třeba k zbožnému životu, darovala nám jeho božská moc, když jsme poznali toho, který nás povolal vlastní slávou a mocnými činy. Tím nám daroval vzácná a převeliká zaslíbení, abyste se tak stali účastnými božské přirozenosti a unikli zhoubě, do níž svět žene jeho zvrácená touha.“

Haleluja. Chvála Pánu. Bůh dal slib Abramovi a jeho potomstvu. Ten se naplnil, když nám Kristus daroval Ducha Svatého. Skrze Ducha svatého máte přístup ke Slovu.

V listu Galatským 3, 13-14 čteme: *„Ale Kristus nás vykoupil z kletby zákona tím, že za nás vzal prokletí na sebe, neboť je psáno: „Proklet je každý, kdo visí na dřevě.“ To proto, aby požehnání dané Abrahamovi dostaly v Ježíši Kristu i pohanské národy, abychom zaslíbeného Ducha přijali skrze víru.“*

Zaslíbení dané Abrahamovi přechází z generace na generaci. Přechází z Krista k pohanům darováním Svatého Ducha skrze víru. Aleluja! Bez Ducha svatého k němu člověk nemá přístup! Chvála Bohu.

Ve Skutcích 1, 4-8 se píše:

„Když s nimi byl u stolu, nařídil jim, aby neodcházeli z Jeruzaléma, ale čekali...“

Čekali na co? Čekat na zaslíbení. Čekejte, až se splní Otcovo zaslíbení. Během celého Starého zákona se čekalo. Nyní máme to zaslíbení. Haleluja. Je to zaslíbení Ducha Svatého. Chvála Pánu.

„...Čekejte, až se splní Otcovo zaslíbení, o němž jste ode mne slyšeli. Jan křtil vodou, vy však budete pokřtěni Duchem Svatým, až uplyne těchto několik dní. Ti, kteří byli s ním, se ho ptali: „Pane, už v tomto čase chceš obnovit království pro Izrael?“ Řek jim: „Není vaše věc znát čas a lhůtu, kterou si Otec ponechal ve své moci; ale dostanete sílu Ducha Svatého, který na vás sestoupí...“

Haleluja. Duch Svatý, Duch Kristův, nás uschopňuje vidět Kristovy poklady. Umožňuje nám vidět Boží slovo, vidět spasení a všechno, co je naše. Chvála Bohu.

Zaslíbení osvojení. Existuje tolik různých zaslíbení. Byl jsem v místě zvaném Pocono. Jednu mladou dámu si vybral Duch Svatý. Moc jí to tam slušelo a usmívala se, jako by všechno bylo v pořádku, ale Pán řekl.

„Bereš drogy, děláš transcendentální meditaci, jógu...“

Pán mi řekl ještě několik dalších věcí, o kterých jsem si myslel, že není vhodné je říkat všem, takže jsem to řekl služebníkovi, který se věnoval duchovnímu vysvobození. Ta žena odešla a po nějaké době se vrátila. Nyní svůj život odevzdala Kristu a je osvobozena od všech démonů. Byla přijata, osvojena! Jedná se o nádherné Boží

zaslíbení být adoptován. Duch svatý najde lidi, kteří potřebují být adoptováni. Amen? Je to Boží láska, neboť Bůh tak miloval svět.

Čteme to v listu 2. Korintským 6, 14-18:

„Nedejte se zapřáhnout do cizího jha spolu s nevěřícími. Co má společného spravedlnost s bezbožností? A jaké spolužití světla s temnotou?“

Do jakého společenství vstupuješ, když se díváš na všechen ten odpad v televizi, nebo na internetu? S kým tvoříš při tom společenství? Jaké společenství vytváří světlo s temnotou?

„Jaký souzvuk Krista s Belíálem? Jaký podíl věřícího s nevěřícím. Jaké spojení chrámu Božího s modlami? My jsme přece chrám Boha živého. Jak řekl Bůh: „Budu přebývat a procházet se mezi nimi, budu jejich Bohem a oni budou mým lidem.“

Naslouchejte Bohu zaslíbení, který k nám promlouvá. Volá nás, abychom opustili ten odpad a místo toho vstoupili do živého vztahu s Ním!

„A proto „vyjděte z jejich středu a oddělte se“, praví Hospodin a „ničeho nečistého se nedotýkejte, a já vás přijmu“ a „budu vám Otcem a vy budete mými syny a dcerami, praví Hospodin zástupů“.

V epištole 2. Korintským 7, 1 se dočteme: *„Když máme taková zaslíbení...“*

Zaslíbení odpuštění. Existuje zaslíbení, že pokud budete činit pokání, přijde odpuštění. Budete chodit s Bohem a budete chrámem pro jeho přítomnost.

„Když máme taková zaslíbení, moji nejmilejší, očistíme se od každé poskvrny těla i ducha a přivedme k cíli své posvěcení v bázni Boží.“

Haleluja! Jak úžasného Boha máme! Amen? Jak úžasného Boha máme! Je hoden potlesku, že ano? Je úžasný. On je Bohem zaslíbení. Je hoden veškeré chvály!

Stačí číst Boží Slovo. Je to satanova lež, že jste se zasekli se svým problémem. Máme Boha zaslíbení a On je věrný svému Slovu. Přístupme tedy směle k trůnu Jeho milosti, abychom došli milosrdenství a našli milost a pomoc v pravý čas. Chvála Pánu.

Část 3.

Boží zaslíbení

Kapitola 14.

Víra a Království Ducha Svatého

Chci mluvit o životě v Duchu víry. *Život v Duchu víry*. V epištole 2. Korintským 4, 13 Pavel říká:

„Ale máme Ducha víry, o níž je psáno: „Uvěřil jsem, a proto jsem také promluvil“ – i my věříme, a proto také mluvíme...“

Protože máme téhož Ducha víry...

Duch svatý je ve víře. Existuje tato neviditelná říše Ducha Božího, která je přístupná vírou. Můžeme vstoupit do tohoto Ducha víry. Duch Svatý dává vzniknout víře. Víra je dar z Nebes. *Je to milost*. Víra přichází skrze Ducha Božího. Můžeme přebývat v Božím Duchu ve víře. Mocné skutky se dějí a odehrávají v tomto Království víry, v Království Nebeském.

Mnozí křesťané krácejí sice vírou, ale jejich víra se nachází v oblasti přirozených, pozemských věcí. Existuje vyšší rozměr víry. Na tom není nic špatného kráčet vírou v přirozené oblasti, kde bojujete vírou a domáháte se a požadujete Božích zaslíbení. Existuje však ještě jiný rozměr víry. Někteří ho nazývají dar víry. Je to místo, kde vstupujete do Království Ducha Svatého. V této oblasti je vše snadné. V této sféře není pro Boha nic nemožné, *zde je pro Boha možné všechno*. V této oblasti máte *přístup k Ježíšově moci*. Existuje tedy ještě jedna sféra. Je to říše Ducha Svatého, Ducha víry.

Víte, nekážu těm, kteří chtějí slyšet normální standardní poselství. Kážu pro ty, kteří se chtějí pohybovat *hlouběji* v Kristu. Podívejme se do *Žalmy 91*, na toho, kdo bydlí a přebývá v úkrytu:

Žalm 91, 1-2: „Kdo v úkrytu Nejvyššího bydlí, přečká noc ve stínu Všemocného. Říkám o Hospodinu: „Mé útočiště, má pevná tvrz je můj Bůh, v nějž doufám.“

Duch víry je tam, kde přebýváte a setráváte ve stínu Všemohoucího.

Pavel řekl:

„Uvěřil jsem, proto jsem promluvil.“

Jste ve stínu Všemohoucího, nacházíte se pod jeho mocnými křídly a prohlašujete:

„Mé útočiště, má pevná tvrz je můj Bůh, v nějž doufám.“

Existuje ještě jedna říše. Je to říše Nebeského království. Je to říše slávy Ježíše Krista. Je to říše oblaku slávy. Je to neviditelná říše Ducha Svatého. Jedná se o Boží chrám, kde se pohybují a krácejí andělé. Existuje ještě jedna říše.

Žalm 91, 3-14 pokračuje: „Vysvobodí tě...“.

Když jste v této říši...

v žalmu čteme dál, že: „z osidla lovce, ze zhoubného moru.“

To znamená nemoc.

Dál čteme:

„Přikryje tě svými perutěmi, pod jeho křídly máš útočiště; pavézou a krytem je ti jeho věrnost. Nelekej se hrůzy noci, ani šípu, který létá ve dne, moru, jenž se plíží temnotami, nákazy, jež šíří zhoubu za poledne.

Byť jich po tvém boku padlo tisíc, byť i deset tisíc tobě po pravici, tebe nestihne nic takového. Na vlastní oči to spatříš, užijíš odplatu, jež stihne svévolníky. Máš-li útočiště v Hospodinu, u Nejvyššího svůj domov, nestane se ti nic zlého, pohroma se k tvému stanu nepřiblíží. On svým andělům vydal o tobě příkaz, aby tě chránili na všech svých cestách. Na rukou tě budou nosit, aby sis o kámen nohu neporanil; po lvu a po zmiji šlapat budeš, ...

To se myslí démoni.

...pošlapeš lviče i draka. Dám mu vyváznout, neboť je mi oddán, budu jeho hradem, on zná moje jméno.“

Haleluja. Existuje království, je to Duch víry. Existuje říše, do které můžete vstoupit, kde jste hluchí k věcem, které slyšíte v tomto světě a kde jste slepí k věcem, které v tomto světě vidíte.

V prorokovi Izajášovi 42, 19 se píše:

„Kdo byl slepý, ne-li můj služebník? Kdo byl hluchý jako můj posel, jehož jsem vyslal?“

Stanete se slepými, hluchými a němými. Haleluja? To proto, že nasloucháte, vidíte a mluvíte v říši Ducha.

Páni! Jak mocný, mocný žalm to je, když máte zjevení z Nebe. Jaký je kontext Žalmu 38? Pojdme se si ho přečíst:

Žalm 38, 13-14: *„Ti, kdo mi o život ukládají, nastražili léčku, kdo mi chtějí škodit, vedou zhoubné řeči, po celé dny vymýšlejí záludnosti.“*

Zde je David. Lidé na něj kladou démonické pasti a léčky. Lidé o něm lžou, ale jak v žalmu pokračuje?

„Já však neslyším, jsem jako hluchý, jako němý, ani ústa neotevřu. Stal se ze mne člověk, který neslyší a neodmlouvá.“

V Bibli lidé přistihnou ženu přímo při cizoložství. Zákoníci a farizeové ji přivlečou k Ježíši a začnou ji obviňovat.

„Podle zákona má být ukamenována! Co říkáš ty?“

Bible říká, že Ježíš se sklonil a psal prstem po zemi, jako by je neslyšel. Jako by k nim byl hluchý.

„Já však neslyším, jsem jako hluchý, jako němý, ani ústa neotevřu.“

Kéž nám Pán dá sebeovládání Ducha víry, kde vidíte do Nebes, slyšíte Boží hlas, a přesto nic neříkáte! Třeba v situaci, kdy tě pomlouvají tvoji nepřátelé. Vaše důvěra spočívá ve vašem tatínkovi, ve vašem Bohu Otci, takže tady není vůbec třeba mluvit. Projevujete se jako němý člověk, protože slyšíte a vidíte jiné věci. Haleluja? Někteří z vás si možná pomyslí:

„Co to má znamenat? O čem to mluvím?“

Tohle je o nebi! Tohle je o Boží říši, kde nepotřebuješ vidět, slyšet ani mluvit v přirozeném pozemském světě. Haleluja. Je to místo, kam lidé přicházejí a nemusí popisovat svůj problém. Nemusíte slyšet a znát jejich problém. Nepotřebujete znát ty pozemské záležitosti. Haleluja. Amen? Chvála Bohu.

V žalmu 57, 2 se dočteme: *„Smiluj se nade mnou, Bože, smiluj se nade mnou!“*

Buď ke mně milosrdný, Bože, smiluj se nade mnou během utrpení a mých pozemských problémů.

„Smiluj se nade mnou, Bože, smiluj se nade mnou, k tobě se utíkám moje duše. Utíkám se do stínu tvých křídel, dokud nepomine zhoubné nebezpečí. Volám k Bohu Nejvyššímu, k Bohu, jenž za mě dokončí zápas.“

Znáte Ježíšovo jméno? Víte, že Jeho jméno může vykonat všechno? Říká, že jedná v můj prospěch, že vše přivede ke zdárnému konci a zápas za mě dokončí. Je to On, kdo pro mě vykoná všechno.

Ježíš řekl:

„...beze mne nemůžete činit nic.“

A žalm 57, 4 pokračuje: „*Sešle pomoc z nebe, zachrání mě, potupí toho, kdo po mně šlape. Bůh sešle své milosrdenství a věrnost.*“

Víra spočívá v Kristu! *On* mě vysvobodí! *On* mě zachrání! Utíkám se k Němu. Má víra spočívá v Něm. *On* uvede věci do pohybu, *On* je skutečný. Věřím v Něho.

Seděl jsem jednou takhle v nízkonákladovém letadle společnosti *Jetstar*. Seděl jsem v letadle a jedna paní se mě všetečně zeptala, co dělám, tak jsem jí to řekl. Načež mi na to odpověděla:

„*No, a odkud se berou peníze?*“

Odpověděl jsem:

„*Bůh je ten, který zajišťuje.*“

Pak řekla:

„*Jo, ale víte, chápete, o čem mluvím? Tedy, Bůh je tam nahoře v nebi nebo tak něco, ale my všichni tady musíme žít.*“

Četl jsem si v tabletu. Asi jsem si četl Bibli nebo se něco učil nazpaměť a ona se zase zeptala:

„*A odkud máte ten tablet? Musel přece stát nějaké peníze.*“

Mluvila se mnou právě takhle. Nebyla křesťanka, ale mnoho křesťanů je jí podobných. Říkají věci jako:

„*Aha, jo, jasně. Uctíváme Boha. On je někde tam nahoře, ale my se musíme starat sami o sebe tady dole. Nemůžete mu vlastně důvěřovat.*“

V Něho budu důvěřovat. Moje *duše* v Něm nachází útočiště. *On nikdy nezklame. On nikdy nesežže!* Jak úžasný Bůh! Amen.

Prorok Jeremiáš 32, 27 praví: „*Hle, já jsem Hospodin, Bůh všeho tvorstva. Je pro mne něco nemožného?*“

„*Ach ano, my věříme.*“

Dobrá, někteří z nás věří ve stvoření. My věříme, že Bůh stvořil všechno stvoření.

„*Je pro Mě něco příliš obtížné?*“

Pán se ptá, Pán klade otázky. V Bibli se říká, že ten, kdo je moudrý, ten, kdo je učitel, by měl pokládat otázku. Dnes se studenti ptají, aby se něco dověděli a naučili, ale v Bibli by tuto otázku položil učitel nebo ten, kdo je moudrý. Učedníci řekli Ježíšovi:

„Nyní víme, že víš všechno a že nepotřebuješ, aby ti někdo kladl otázky.“

V Bibli by učitel položil otázku, abyste se mohli něčemu naučit. Ale...

„Nyní víme, že víš všechno a že nepotřebuješ, aby ti někdo kladl otázky.“

To je Ježíš. Takže když se vás Bůh ptá, je to proto, abyste se mohli něco naučit.

Řekl to Adamovi a Evě:

„Kde jsi?“

Přebýváte v duchovní oblasti, nebo žijete svůj život v tělesné pozemské říši? Existuje vyšší sféra, vyšší duchovní oblast.

A pak se vynoří všechna ta „ale“ tohoto světa.

„Ale tohle, ale tamto...“

„Ale vždyť víte, že se o sebe musíme starat. Ale víte přece, na tablet jsou zapotřebí peníze...“

Bible nezná žádná „ale“. Všechna Boží zaslíbení jsou „Ano“ a „Amen“.

Existuje pouze život v Duchu, v němž kráčíte vírou. Neboť my máme stejného Ducha víry, v tom smyslu, že jsem uvěřil, a proto jsem promluvil.

Někteří lidé říkají:

„No, řekl jsi, že jsem uzdraven, ale já nejsem!“

Ach, ale kolik lidí je uzdraveno a vysvobozeno, protože jste uvěřili a promluvili? Protože chodíte v Duchu, jste hlouzí a slepí k věcem tohoto světa, věcem přirozeným, kde prostě věříte jako dítě. Věříte tomu, co vám Otec ukazuje, a o přirozené věci se nestaráte. Je to hotová věc. Moje víra spočívá v Něm. On se o ni postará. Haleluja!

Místo toho, aby vaše víra spočívala na lidské moudrosti, kdy si myslíte, nebo říkáte:

„Musím na to přijít sám. Musím tomu porozumět...“

Nechť vaše víra spočívá v Božím slově. Jak vám Duch Svatý ty věci zjevuje, spočívejte v Něm a důvěřujte Mu. Nedělejte si starosti.

Prorok Izajáš v kapitole 7, 9 říká: *„Nebudete-li stáli ve víře, neobstojíte!“*

Zbudovaná víra. Vírou obstojíte, a to nejen v tomto životě, ale i v Nebeské říši. *Nemůžete upevnit svoji duši v Nebeském světě, pokud kráčíte v nevíře.* Vždy budete zakopávat a padat ze žebříku, který vede nahoru. Žebřík, který vede nahoru, se nazývá

víra. Nebudete-li věřit, jistě neobstojíte. Upevněte svou víru a budete upevněni v Kristu. Opakujte po mně:

„Upevněte svou víru a budete upevněni v Kristu.“

Prorok Izajáš 26, 3 praví: *„Stvoření opírající se tebe chráníš pokojem, pokojem, neboť v tebe doufá.“*

Vaše mysl je upřena na Krista. Stále ho hledáte. Váš duch ho úpěnlivě hledá. On vás udržuje v dokonalém pokoji. Je to pokoj, který přesahuje veškeré chápání. Je to pokoj Kristův. Haleluja. Existuje další oblast, jedná se o duchovní oblast Božího Ducha.

Lidé by měli vědět, že by se neměli vás křesťanů ptát, odkud jste, ale oni to nevědí. Otázka nezní, odkud jste, ale kam jdete, kam směřujete. To proto, že všichni jsme poutníci. V případě křesťana nejde o to, kde jste se narodili, kde žijete nebo kdo je vaše rodina. Tou nejdůležitější věcí je pro nás Kristus. Náš domov je v Nebi je nebe a my žijeme tento život skrze víru v Něho. Haleluja?

Lidé říkali Ježíši takové hlouposti jako:

„My víme, odkud jsi, odkud pocházíš!“

A Ježíš odpověděl:

„Vy nevíte, odkud jsem. Poslal mě můj Otec. Můj Otec mě poslal. Přišel jsem, abych plnil Otcovu vůli. Vy mne neznáte.“

Protože žil v Duchu vírou, pro radost, která Mu byla dána, snášel kříž, nedbaje na potupu (*Židům 12, 2*). Co byla ta radost? Byla to skutečnost, že bude vzkříšen a usedne po pravici Božího trůnu.

Obraťte se na člověka ve své blízkosti a řekněte (nebo si sami řekněte):

„Nejde o to, odkud jsi. Jde o to, kam jdeš.“

To bude kázat, nebo snad ne? Nejde o to, odkud jsi. Jde o to, kam jdete. Víte, kam jdete? Jste zaměřen na váš pozemský život zde, nebo se soustředíte na Nebe? Pokud se soustředíte na toto místo, na zem, váš život bude omezen věcmi tohoto světa. Pokud se soustředíte na Krista, právě jste vstoupili do neomezené Boží říše, kde jsou všechny Jeho poklady vaše a vše, co má, je vašim dědictvím z pozice Božího dítěte.

Jak směšné je zaměřovat svůj život na tento svět, když můžete mít sídlo v nebi! Můžete mít slávu Kristovu, život Ducha víry a žít v duchovní říši. Chvála Bohu?

Učedníci se ptali:

„Jak ses dostal na druhou stranu? Dívali jsme se na loď, Ježíši. Jak ses dostal na druhý břeh?“

Chtěli to vědět. Taková je zvědavá přirozená mysl. Ježíš nikdy jejich mysl neuspokojil tím, že by jim řekl, že chodil po vodě. On chodil po moři. Vstoupil do člunu a ten se hned objevil u břehu. Mluvte o tryskovém člunu! To je člun Ducha! Prostě je tam u břehu! On nikdy nevysvětlil všechno. Jednoduše jim řekl, že jednají tělesně.

„Když byli učedníci na druhém břehu, shledali, že si zapomněli vzít chleby. Ježíš jim řekl: „Hleďte se mít na pozoru před kvasem farizeů a saduceů!“ Oni však u sebe uvažovali: „Nevzali jsme chleba.“ Když to Ježíš zpozoroval, řekl: „Proč mluvíte o tom, malověrní, že nemáte chleba? Ještě nerozumíte ani se nepamatujete na těch pět chlebů pro pět tisíc, a kolik košů jste sebrali?...“

Začne jim vyprávět o chlebu života.

„Já jsem mana, která sestoupila z Nebe.“

Stále více si to uvědomuji. Když cestujete, lidé chtějí vědět, kdo jste. Budou se vás ptát věci jako např.:

„Odkud jste?“

Ptají se vás na vaše děti, na vaši rodinu a tak podobně. Neuvědomují si, že Bible říká, že jste osoba z Nebe. Jste žena z Nebe, jste muž z Nebe. Patříme k našemu Nebeskému Otcí. Jsme děti Boží. Haleluja! Chvála Pánu.

Nezlomná víra. Na co se díváte, co sledujete? Musíte se dívat do Božího království. Stůjte pevně ve své víře. Budte stateční. Budte silní. Nechtě vše, co děláte, se děje v lásce. Tento život víry vyžaduje vytrvalost. Není to život pro slabochy, zbabělce a bojácné lidi.

V listu 1. Korintským 16, 13-14 čteme:

„Budte bdělí, pevně stůjte ve víře, budte stateční a silní. Všecko nechtě se mezi vámi děje v lásce.“

Jedná se o život, v němž musíte obstát, když jste udělali všechno. Mluví o tom epištola Efezským 6, 13. Stůjte a bojujte.

„Ach, ale tohle o mně řekl ten a ten...“

"Tohle se mělo stát..."

Musíte se přes tyhle poznámky přenést a přestat se urážet. Co na tom záleží? Budte "hluší", budte "slepí", aby vaše oči a vaše uši byly otevřené pro Boží slovo v duchovní oblasti. Amen? Někdy to může znamenat opravdu pěkný boj, když vám na telefon nebo

podobné zařízení přijde stovka e-mailů. Taky je tady ještě Facebook a YouTube kanál a všechny tyhle další možnosti. Když se nemodlíte, a raději si pročítáte všechny ty vzkazy, máte pak velký problém. Začněte svůj den s Pánem. On je ten, kdo věci řídí. On je ten, kdo pošle svědectví. On je ten, kdo pošle finance. On je ten, kdo vyřeší problémy.

Jsme jen lidé, ale můžeme vstoupit do duchovní oblasti, být oděni Kristem a mít výzbroj světla. Můžeme poznat tohoto Boha, který nasýtil pět tisíc a který řeší problémy. Musíme překonat sami sebe a jít k Otci, který je plný moudrosti. On je veškerá moudrost, veškerá moc a síla, všechno patří Jemu. On je náš Tatínek.

Žijte v duchu víry a v Království Božího Ducha, kde pro Pána není nic příliš těžké. Ach, kéž bychom se dostali na místo, kde se zastavíme a nic neděláme. *Kéž přicházíme na to místo, kde Boha zavazujeme naší vírou dělat všechno a kde se od Něj necháváme pohánět a uvádět do pohybu.*

„Já v Něm žiju, hýbu se a jsem.“

V Pánu jste Nebeským člověkem, Nebeským mužem nebo Nebeskou ženou. Jste člověkem víry. Amen? Znamená to žít a nechat se sytit chlebem zaslíbení Božího slova.

To je to, co vás podporuje a udržuje při životě, když máte rakovinu nebo jiné problémy. Drží vás to, když jsou děti ve vzdoru, berou drogy, jsou v nějaké závislosti nebo si chtějí vzít život, nebo cokoli jiného, co se v životě může objevit. Máte Slovo jako svou útěchu a svůj chléb. Živíte se jím, jako by to byl váš pokrm. Amen? Slovo vás sytí a dává vám ten pokoj, který přesahuje všechno chápání. Chvála Bohu.

Existuje ještě jedna duchovní oblast! Je to Nebeské království. Jsme občany tohoto Království. Chvála Pánu? V tomto Království Bůh posílá andělskou pomoc, aby nás chránil a pomáhal nám. Vzpomeňme na Petra, když byl ve vězení a přišel anděl Páně.

Co dělal Petr ve vězení? Spal. Anděl mu prostě otevřel dveře. Spadly z něj řetězy. Myslel si, že je ve vidění. Anděl ho vyvedl ven a brány města se před ním prostě otevřely. Vyšel ven. Přišel k domu, kde se věřící modlili za jeho propuštění, a zaklepal. Dívka přiběhla a řekla, že je to apoštol Petr, ale oni jí odpověděli:

„Ale ne, to je jeho anděl.“

Mysleli si, že jeho anděl klepe, aby se dostal dovnitř. Byli si tak vědomi toho, že tito apoštolové a církve žila v této Království Ducha, že se prostě domnívali, že je to jeho anděl. Byli v této nadpřirozené duchovní oblasti, v této Kristově říši, v této říši neviditelného.

Tak pojďme. Pojďme jíst hutný pokrm. Pojďme. Kdo je připraven jíst? A to jsme ještě ani nezačali! Chvála Bohu! Pamatujete si ten příběh z Bible, jak při Pavlově kázání byl mladík přepaden spánkem a vypadl z okna, protože Pavel protáhl svoji řeč až do

půlnoci? Spadl z druhého nebo třetího poschodí a oni se velmi znepokojili a mysleli si, že je mrtvý. Pavel sešel dolů, sklonil se nad ním, za mladíka se modlil. Pak se vrátil nahoru, lámal a jedl chléb, dlouho do rána s nimi rozmlouval a potom odešel. Chlapce přivedli živého a to je velmi povzbudilo. Haleluja. Chvála Pánu.

V listu Židům 11, 3 se píše: „*Ve víře chápeme, že Božím slovem byly založeny světy (věky), takže to, na co hledíme, nevzniklo z viditelného.*“

Všechna sláva! Věci, které vidíme, nebyly stvořeny věcmi, které jsou viditelné. Život víry je zaměřen na Ježíše Krista v říši neviditelného. Vše, co vidíte, pochází z této říše. Tato Kristova říše je skála.

„Ty jsi má pevnost, mé útočiště.“

On je skála. On je pevný. Přirozená mysl nerozumí tomu, co se děje, ale náš Duch říká:

„Důvěřuji Ti. Důvěřuji Tobě.“

Důvěřujete Bohu? Amen?

V listu Židům 11, 4 čteme: „*Ábel věřil, a proto přinesl Bohu lepší oběť...*“

On vzal beránka.

„...než Kain a dostalo se mu svědectví, že je spravedlivý, když Bůh přijal jeho dary; protože věřil, „ještě mluví, ač zemřel“.

Mluví i dnes! Kain i Ábel dělají něco náboženského. Přinášejí oběti. Řekněme, že Bill a Marie sedí v kostele. Oba dělají něco náboženského. Bill je tam, protože věří v Ježíše Krista, přišel do kostela kvůli své víře. Billova víra těší Boha. Vedle něj sedí Marie. Přišla, protože vždy to tak dělala, vždycky chodila do kostela. Je to správná věc, chodit pravidelně do kostela, do shromáždění. Boží slovo o tom hovoří:

„Nezanedbávejte společná setkání, jak to někteří mají ve zvyku.“

Je to správná věc, chodit do shromáždění, ale Billova účast se Bohu líbí tak, jak se líbí jako se Bohu líbila Ábelova oběť. Kain obětoval, ale jeho dar nebyl přijat. Paní Marie tam sedí, protože je to náboženská, správná věc. Její oběť, že přišla do kostela, není přijata, protože není přinesena ve víře.

Dva lidé dávají chudým. Jeden si myslí, že je to takto správné. Je správné, být štědrý a pomáhat chudým, ale druhý člověk si myslí a říká:

„Věřím, že to, co zasévám, přinese Království ovoce.“

Jeden je přijat, ten druhý přijat není. Dva křesťané si čtou své Bibli. Jeden z nich má k tomu postoj:

„Musím to dělat každý den, musím číst Bibli každý den.“

Je to správné. A ten druhý říká:

„Věřím v Boží slovo.“

Jeden je Bohem přijat, ten druhý není. Haleluja? Bůh nechce, aby jeho děti byly náboženskými stroji. On chce lidi *lásky*. První přikázání zní: Miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou myslí a celou svou duší a miluj druhé. A teď se podívejte a poslouchejte. Bible říká:

V epištole Galatským 5, 6 čteme následující:

„...rozhodující je víra, která se uplatňuje láskou.“

Co se zde říká?

„Víra projevující svoji působnost skrze lásku.“

Amen. Naše víra v Ježíše Krista se projevuje v lásce k Němu. Neprojevuje se tak, že si říkáme:

„Tohle je správná věc. To je dobré dělat...“

Je dobré žít spořádaný život, dodržovat pravidla morálky. V životě je tolik nemorálnosti, ale pravá poslušnost spočívá ve víře v Krista. To je to, co je nám přikázáno:

Milovat a věřit v Něho.

Chvála Pánu. Existuje tato Duchovní oblast, jedná se o říši slávy - Království Boží. Je to Království Božího Slova. Když vstoupíte do Ducha Slova, vstoupíte do Ducha víry. Haleluja!

Část 3.

Boží zaslíbení

Kapitola 15.

Víra naplněná Duchem

Jsme připraveni jít hlouběji do Božího Slova? Mluvil jsem o pokání. Pokání je skutečně tím prvním krokem. Bez pokání neuděláte ani krok. Možná něco víte, ale neudělali jste ten krok. Všechno přichází skrze krev Ježíše Krista. V *Matoušově evangeliu 16, 19* Ježíš řekl: „*Dám ti klíče království nebeského, a co odmítneš na zemi, bude odmítnuto v nebi, a co přijmeš na zemi, bude přijato v nebi.*“

Když Ježíš mluví, slyšíte pravdu.

„*Co odmítneš, cokoli odmítneš...*“

Pokračujte a řekněte:

„*Cokoli.*“

To vyžaduje víru. *To vyžaduje víru.* Víru nám předává Duch Svätý. Víra přichází v království Ducha Božího. Duch Boží je neoddělitelný od Božího slova. Víra přichází ze slyšení a slyšení skrze Boží slovo. V listu Římanům 10,17: „*Víra je tedy ze zvěstování a zvěstování z pověření Kristova*“.

Je to Duch svätý, kdo přináší Slovo. Ježíš řekl:

„*Má slova jsou Duch a život.*“

Když se modlíme za lidi, nemodlíme se za uzdravení, protože nás o to lidé žádají. **Modlíme se za uzdravení, protože je to zaslíbeno v Božím Slově.** Nic se nestane, když se snažíme lidem jen zavděčit a potěšit je. Víra je poháněna Duchem Svätým, protože je to Duch Svätý, kdo přináší Slovo Boží k nám.

Podívejme se krátce na proroka Izajáše 53, 2-4: „*Viděli jsme ho, ale byl tak nevzhledný, že jsme po něm nedychtili. Byl v opovržení, kdekdo se ho zřekl, muž plný bolesti, zkoušený nemocemi, jako ten, před nímž si člověk zakryje tvář, tak opovržený, že jsme si ho nevážili. Byly to však naše nemoci, jež nesl, naše bolesti na sebe vzal...*“

Máme zde uvedeno „muž plný bolesti, zkoušený nemocemi“, v jiném překladu je „který znal nemoci“. Je zde to slovo „nemoc“, tak je to v tom původním textu. Když se modlíme za lidi, modlíme se kvůli Božímu Slovu. On snášel naše zármutky, útrapy a nesl naše nemoci. Naše bolesti na sebe na kříži vzal, „naložil si je“. Pojdme dál a řekněte:

„Vzal je.“

Vzal a sebe ten nádor na kříži, aby žena jménem Zuzana mohla být uzdravena. Vzal na sebe Isabeliny bezesné noci na kříži. Modlíme se Boží Slovo. V našich modlitbách hledíme dál než k osobě a hledíme k zaslíbení Boha. Vidíme v Duchu. Vidíme zjevené Slovo. Modlíme se *Zaslíbení od Boha*.

Nemodlíme se jen modlitby.

Modlíme se Zaslíbení od Boha!

V evangeliu podle Matouše 18, 18 se píše: „*Amen, pravím vám, cokoli odmítnete na zemi, bude odmítnuto v nebi, a cokoli přijmete na zemi, bude přijato v nebi.*“

To je *senzační* prohlášení! Cokoli nám Duch svatý ukáže, cokoli svazuje, je jistě svázáno v Nebi. Cokoli rozvazuje, je rozvázáno! Víra tomu věří. Víra není založena na těle nebo na něčem pozemském. Víra je založena na duchovním království Ducha Svatého. Pohybovat se v Duchu svatém, znamená pohybovat se ve Slově.

„*Má slova jsou Duch a život.*“

Pohybovat se v Duchu Svatém, znamená pohybovat se ve Slově Božím. Haleluja.

V evangeliu podle Jana 6, 57 se dočteme: „*...já mám život z Otce, tak i ten, kdo mne jí, bude mít život ze mne.*“

Lidé se mezi sebou přeli a pohoršovali nad tím. **Víra se živí Ježíšem, sytí se Ježíšem.**

„*...kdo mne jí, bude mít život ze mne.*“

Když se vaše víra živí Kristem, je zde život.

Verš 58 pokračuje: „*To je ten chléb, který sestoupil z nebe – ne jako jedli vaši otcové manu, a zemřeli. Kdo jí tento chléb, živ bude navěky.*“

V Janově evangeliu 6, 63 se říká: „*Co dává život, je Duch, tělo samo nic neznamená...*“

Když se modlíme, musíme vyjít z říše těla do říše Ducha, protože tělo nám není nic platno.

V ev. podle Jana 15, 5 Ježíš říká: „*...beze mne nemůžete činit nic.*“

Dále Ježíš v evangeliu podle Jana 6, 63-64 svým posluchačům sděluje: „*Slova, která jsem k vám mluvil, jsou Duch a jsou život. Ale někteří z vás nevěří.*“

Život v Duchu je život, který se dívá na neviditelné. Můžete vidět Slovo Boží, a přesto ho „nevidíte“. Můžete se na Bibli dívat, a přesto ji nevidět. Je to proto, že Boží Slovo, to neviditelné, je ustanoveno v Nebi. Pokud nevidíte do nebe, nemůžete vidět Slovo. Je založeno a ustanoveno Nebi. Rozumíte tomu, co říkám?

V listu Galatským 5, 6 čteme: „*V Kristu Ježíši nezáleží na tom, je-li někdo obřezán či ne,...*“

Pavel říká, že náboženské věci jsou k ničemu. Je to zbytečné a neužitečné. Tělesná sféra je bez užitku, nemá žádnou hodnotu ani váhu.

V listu Galatským 5, 6 čteme dál: „*... rozhodující je víra, která se uplatňuje láskou.*“

To je víra působící skrze lásku. Haleluja!

Když Duch Svatý vezme Boží zaslíbení a ovlivní naše životy, pak přicházejí svědectví. Když se pohybujeme a operujeme v těle, to, co dostáváme, je pouhý rozhovor mezi lidmi z masa a kostí. Tehdy si povídáme například o počasí. Komunikace se omezuje na naše pozemské problémy a na to, jak věci vyřešíme.

Když se podíváte dál, upřete svůj zrak k Božím zaslíbením, uvidíte potenciál. Vidíte, co On pro vás má připraveno. Vidíte osud, uvidíte úděl. Nedíváte se na artritidu, která omezuje pohyb a je nepříjemná. Vidíte osobu s artritidou, jak tančí radostí a štěstím. Chvála Bohu. Nevidíte život plný útlaku, smutku a žalu. Vidíte život v plném rozkvětu, život, který rozkvétá.

Byl jsem v jednom australském sboru, nekázal jsem, pouze jsem se účastnil. Po shromáždění mi Pán řekl:

„Jdi za tím mužem!“

Tak jsem řekl:

„Dobře, Pane.“

Šel jsem za tím mužem. Jmenoval se Bob a je členem našeho týmu. Šel jsem za ním do zdejší kavárny, kterou tento sbor má. Nic jsem o něm nevěděl. Bobův problém spočíval v tom, že byl ženatý asi padesát let a jeho manželka zemřela na rakovinu. Každý den se schoulil do klubíčka jako dítě a plakal, protože ho prostě přemohl žal. Tak jsem za tím mužem šel. Bob to nevěděl, ale Bůh ho vlastně pronásledoval! Šel jsem za ním, on stál hned vedle dveří do kuchyně, kudy si lidé chodí pro kávu. Zeptal jsem se ho:

„Bobe, mohu se za vás pomodlit?“

Odpověděl:

„Ale, ano.“

Bob neměl žádnou zkušenost s mocí Ducha Svatého, takže se choval trochu nezúčastněně. Řekl:

„Ach, ano. Můžete se za mě modlit.“

Vypadalo to, jako by se chystal, že bude následovat nějaká náboženská modlitba. *Moc*

Ducha Svatého na něj *dopadla* a on upadl! Je mu kolem sedmdesáti let. Padl na zem a díval se na mě jako vyděšený kluk! Ptal se:

„Aaaach! Co se to děje?“

Vibroval a chvěl se pod Boží mocí! Boží Slovo ho uzdravilo. Nevěděl jsem, co s ním je, jaký má problém. Víte, lidé chtějí vylíčit všechny své problémy, i když není nutné, abych všechny jejich problémy slyšel. Bůh o vás ví všechno ještě předtím, než otevřete ústa!

Apoštol Pavel říká v listu 2. Korintským 4, 17-18:

„Toto krátké a lehké soužení působí přenesmírnou váhu věčné slávy nám, kteří nehledíme k viditelnému, nýbrž k neviditelnému...“

Víra se nedívá na ten problém. Nedívá se na věci, které jsou vidět. Dívá se na Boží Slovo skrze působení Svatého Ducha. Duch svatý nás přivádí ke Slovu. Slovo je naším základem, takže když lidé říkají:

„Aha, já mám pořád bolesti. Stále mám problémy.“

Je to, jako bychom byli hluchí a slepí, protože se díváme na jas Božího Slova. Víra může být silnější než pochybnosti. Díváme se na Boží Slovo. Boží slovo je naším základem a my se nevzdáváme. Chvála Bohu? Nevzdávejte se dříve, než se vám dostane zázraku! Nebuďte jako někdo, kdo vyjde ze shromáždění a řekne:

„Ach, nebyl jsem uzdraven...“

Nebo někdo říká:

„Ten a ten se za mě nemodlil...“

Do takového člověka vstoupí duch urážky, duch znechucení. Život je přípravou na váhu a hodnotu Jeho přenesmírné slávy. Problémy v životě nás připravují na Boží slávu, takže pokud Bůh připustí a dovolí vám čekat, je to proto, že pro vás chystá velké věci! Mějte stále svoji víru založenou na Božím Slově. Boží Slovo je pravda. Bůh nikdy nezkłame. Haleluja? Chvála Bohu.

Zakončeme tuto myšlenku verši z listu 2. *Královská 6, 14-16*. Elíša je se svým služebníkem. Vojsko Aramejců obklíčilo město, ve kterém se nacházeli. Sluha muže Božího za časného jitra vstane a říká:

„Páni. Celé vojsko s koni a vozy obklíčilo město, utábořili se proti nám.“

Ale Elíša na to říká: *„Neboj se, protože s námi je jich víc než s nimi.“*

A mladík na to:

„Ano, a kde?“

Ten Boží sluha se dívá svým fyzickým zrakem.

Pojďme se posunout a řekněme:

„Nedívej se na fyzickou stránku věcí.“

Dívejte se na Ježíše.

V kapitole 2. *Královská 6, 17* čteme, že se Elíša modlil a řekl: *„Hospodine, otevři mu prosím oči, aby viděl!“ Tu Hospodin otevřel mládenci oči a on uviděl horu plnou koní a ohnivých vozů okolo Elíši.“*

Haleluja! Mladík, sluha muže Božího, se díval na Slovo Boží. Duch Svätý zjevil Slovo skrze vidění. Najednou si mladík uvědomil:

„Vítězíme, jsme ve vítězství!“

Amen?! To bude kázat! Co je to kázání? *Kázání umožňuje lidem vidět, co mají v Kristu.* Kázání umožňuje lidem vidět. Je to jako když se Elíša modlil:

„Hospodine, otevři mu prosím oči.“

Kázání pomáhá lidem vidět, co vám Ježíš Kristus zajistil a zaopatřil na kříži. Slovo je naplněno Duchem. Jednoduše to přijměte vírou!

Část 3.

Boží zaslíbení

Kapitola 16.

Drobnosti Božího království

Toto poselství je o principu maličností a drobností. Děkuji Ti, Pane. Řekněte: „*Drobnosti.*“

Samuel dostává od Hospodina pokyn, aby vybral pro Izrael krále. Má pomazat krále. Rád bych, abychom se podívali na příběh z kapitoly 1. Samuelova 16, 4-7:

„Samuel vykonal, co řekl Hospodin. Když přišel do Betléma, vyděšení starší města mu spěchali vstříc s otázkou: „Přinášíš pokoj?“ Odvětil: „Pokoj. Přišel jsem obětovat Hospodinu. Posvěťte se a půjdete se mnou k obětnímu hodu.“ Pak posvětil Jišaje a jeho syny a pozval je k obětnímu hodu. Když se dostavili a on spatřil Elíaba, řekl si: „Jistě tu stojí před Hospodinem jeho pomazaný.“ Hospodin však Samuelovi řekl: „Nehleď na jeho vzhled ani na jeho vysokou postavu, neboť já jsem ho zamítl.“

Pán se nedívá na to, na co se lidé dívají. Lidé se dívají na vnější vzhled. **Pán se dívá na srdce.** Když se Bůh dívá na naše životy, nevidí, nebo se nedívá na věci, které vidíme my. Hospodin se dívá z jiné perspektivy. Člověk se dívá na to, co je velké, prosperující a úspěšné. Elíab je pohledný, velký a vysoký muž.

„Jistě tu stojí před Hospodinem jeho pomazaný. Toto by byl skvělý král.“

Přirozená mysl takto uvažuje. Přirozená mysl se dívá na vzhled věcí a myslí si:

„Tak tohle bude pěkně dobré!“

Pán se dívá na srdce, On se dívá se na věci jinak. Jeden z principů Božího království je, že když Bůh udělá něco velkého, často začíná něčím, co je nedůležité. Začíná něčím malým, protože Bůh nepotřebuje dělat velké věci. Rozumíte mi, co tím chci říct? Bůh začíná s malými věcmi. Člověk se dívá na vzhled, ale Bůh působí v jiné sféře a jiným způsobem.

V kapitole 1. Samuelova 16, 8-12 se píše: *„Jišaj pak zavolal Abínádaba a předvedl ho před Samuela. On však řekl: „Hospodin nevyvolil ani toho.“ Jišaj tedy předvedl Šamu. Řekl: „Hospodin nevyvolil ani toho.“ Tak předvedl Jišaj před Samuela svých sedm synů, ale Samuel řekl: Žádného z nich Hospodin nevyvolil.“ A Samuel se Jišaje otázal: „To jsou všichni mládenci?“ Jišaj odvětil: „Ještě zbývá nejmladší, ten však pase stádo.“ Samuel Jišajovi poručil: „Pošli pro něj! Nebudeme stolovat, dokud sem nepřijde.“ Poslal tedy pro*

něj a dal ho přivést. Byl ryšavý, s krásnýma očima a pěkného vzhledu. Tu řekl Hospodin: „Nuže, pomaz ho! To je on.“

Samuel přišel najít krále. Bůh si vybral chlapce, který se staral o ovce. V našem životě nesudíme podle lidského vzhledu. Nechme soudit Boha. Necht' Bůh učiní výběr. Často si vybere to, co je opovrhované, co není uznávané nebo co se nezdá být důležité.

Pokračujme v 1. Samuelova 16, 13: *„Samuel tedy vzal roh s olejem a pomazal ho uprostřed jeho bratrů. A duch Hospodinův se Davida zmocňoval od onoho dne i nadále. Samuel pak hned nato odešel do Rámy.“*

Haleluja? V nebeském království záleží na maličkostech. Můžeš mít velké dveře, ale neotevrou se, pokud nemáš malý klíč, který je otevře.

Malé nepatrné klíče. Nehleďte věci, které fascinují a ohromí. Hleďte Boží tvář. Haleluja. Obráťte se na někoho ve své blízkosti a řekněte (nebo si řekněte):

„Sousedě, příteli, malé klíče otevírají velké dveře v Kristu Ježíši.“

Mocné nebeské království, které je nad větší ve svých rozměrech než celý vesmír, je popsáno jako hořčičné zrnko. To hořčičné semínko je tak malé. Když si ho položíte do dlaně, je prakticky neviditelné. Bůh rád používá malé věci k oslavě svého jména. Podívejme se do evangelia podle Marka 4, 30-32, kde Ježíš říká:

„K čemu přirovnáme Boží království nebo jakým podobstvím je znázorníme? Je jako hořčičné zrno: Když je zaseto do země, je menší než všechna semena na zemi; ale když je zaseto, vzejde, přerůstá všechny byliny a vyhání tak velké větve, že ptáci mohou hnízdit v jejích stínu.“

Když vám Duch svatý dá semínko Království a vy ho zasejete, možná že si nikdy nedokážete představit, co z něj vzejde, ani jaké bude Boží požehnání. Najednou to bude jako velký strom, který poskytuje stín. Haleluja! Jeden z velkých klíčů v nebeském království je být poslušný v maličkostech, v malých věcech. Ty jsou věci, které se zdají být nedůležité. Když Bůh řekne:

„Udělej toto. Řekni toto...“

I když se to zdá být takový detail, možná nevýznamná věc, prostě to udělejte. Bůh pracuje se semínkem hořčice, aby dokázal velké věci. Ta nejdůležitější brána ve vesmíru je malá.

V Matoušovi 7, 13 čteme, že Ježíš řekl: *„Vejděte těsnou branou; prostorná je brána a široká cesta, která vede do záhuby; a mnoho je těch, kdo tudy vcházejí. Těsná je brána a úzká cesta, která vede k životu, a málokdo ji nalézá.“*

Abyste se dostali do nebeského království, musíte projít těsnou branou. Něco vám povím, taková těsná brána nedovolí, aby jí prošly všechny ty hromady hříchu. *Malá víra a nepatrná slova mají výbušnou sílu.* Malá víra, nepatrná slova a najednou se objeví exploze moci a síly! Haleluja?

V evangeliu podle Lukáše 17, 6 se dočteme: „*Pán jim řekl: „Kdybyste měli víru jako zrnko hořčice, řekli byste této moruši: „Vyrvi se i s kořeny a přesad se do moře“ a ona by vás poslechla.*“

Haleluja. Nemusíte toho říkat mnoho. Nemusíte pokračovat. Potřebujete jen trochu víry a pár slov, která vám Bůh dal k modlitbě.

Všchna sláva patří Jemu.

Nepohrdejte tím, co máte v ruce. Nepohrdejte tím málem, které vám Bůh svěřuje a dává. Bůh pracuje s maličkostmi. Možná toužíte být jako někdo jiný, nebo dělat to, co dělá někdo jiný, ale to je podvrh. Nepohrdejte malými dary, které vám Bůh dává, protože Bůh pracuje s malými věcmi.

V evangeliu podle Jana 6, 5-6 se dozvídáme: „*Když se Ježíš rozhlédl a viděl, že k němu přichází četný zástup, řekl Filipovi: „Kde nakoupíme chleba, aby se všichni najedli?“ To však učinil, aby ho zkoušel; sám totiž věděl, co chce učinit.*“

Haleluja. Víte, někdy vás Bůh zkouší. On už ví, co se chystá udělat. Jen zkouší vaši víru. Boží Slovo pokračuje v Janovi 6,7: „*Ani za dvě stě denárů chleba nepostačí, aby se na každého aspoň něco dostalo.*“

„Něco dostalo“, to znamená tak jedno sousto. Není to jídlo, není to porce, ale sousto. Došlo k nasycení pěti tisíc mužů a ještě k tomu ženy a děti. Mohlo se celkem jednat i klidně o patnáct tisíc lidí. Museli byste pracovat půl roku, abyste jim dal každému sousto!

V evangeliu podle Jana 6, 8-9 se dále píše: „*Řekne mu jeden z jeho učedníků, Ondřej, bratr Šimona Petra: „Je tu jeden chlapec, který má pět ječných chlebů a dvě ryb(k)y.*“

Máme zde pojmy jako „*chlapec*“, neboli „*kluk, hošíček*“ a malé ryby, čili „*rybky*“. Nejedná se o velké ryby, jsou to rybky. Ten chlapec měl rybky a nevelké ječné chleby.

Verš 9 pokračuje: „*...ale co je to pro tolik lidí?*“

Co je to pro takové množství lidí?

„*Pane, co mám dělat?*“

Mluvil jsem s jedním modlitebním pomocníkem, který byl rozmrzelý z toho, že už dva roky neviděl svoji dceru. To bylo pochopitelné. Myslím, že řekl:

„Víte, právník u rodinného soudu stojí to třicet pět až čtyřicet pět tisíc dolarů.“

A já jsem řekl:

„Mám zde slovo poznání a moudrosti. Běžte si sehnat právní pomoc.“

Utratil sto dolarů a teď se stýká se svou dcerou. Kdyby se kdyby šel k právníkovi, možná by teď nebyl na tomhle místě, ale sto dolarů bylo dostatečné na to, co chtěl Bůh udělat. Amen? V Božím království mu stačí Bohu málo. Stačilo pět chlebů a dvě malé ryby. Malé. Můžete říci slovo „malé“?

V evangeliu podle Jana 6, 10-11 se dále píše: *„Ježíš řekl: „Ať se všichni posadí!“ Na tomto místě bylo mnoho trávy. Posadili se tedy, mužů bylo asi pět tisíc. Pak vzal Ježíš chleby, vzdal díky...“*

Páni! Vzal to nevelké množství jídla a vzdal Bohu díky. Proč si prostě právě teď nevyšetříte chvíli pro Boha a nevzdáte Mu díky? Uchopte to malé nepatrné a poděkujte Mu. Uchopte vaši práci a poděkujte mu. Uchopte vaše dítě a poděkujte mu. Uchopte vaše finance a poděkujte mu. Děkujte Mu!

A on děkoval Bohu, vzdal Mu díky.

Haleluja!

Verš pokračuje: *„...rozdílel (rozdal) sedícím; stejně i ryby, kolik kdo chtěl. Když se nasýtli...“*

Ještě jednou si to přečtěme celé: *„Pak vzal Ježíš chleby, vzdal díky a rozdíl (rozdal) sedícím; stejně i ryby, kolik kdo chtěl. Když se nasýtli...“*

To nebylo tedy pouze sousto, jednalo se o pokrm, o jídlo.

Text pokračuje veršem 12: *„Když se nasýtli, řekl svým učedníkům: „Seberte zbylé nalámané chleby, aby nic nepřišlo nazmar!“ Sebrali je tedy a naplnili dvanáct košů nalámanými díly, které z těch pěti ječných chlebů po jídle zbyly.“*

Když máte málo, "nefňukejte". Řekni si: *„Přestaň fňukat.“*

Haleluja! Děkujte! Vzdejte díky za maličkosti. Bůh rád používá malé nevýrazné lidi. Bůh rád používá nevelké zdroje. Bůh rád používá to, co je opovrhované, aby oslavil Svě jméno. Amen? V Markově evangeliu ve 12. kapitole je známý příběh:

„Sedl si naproti chrámové pokladnici a díval se, jak do ní lidé vhadzují peníze.“

Představte si, že Ježíš sedí a pozoruje vás, jak dáváte.

„A mnozí bohatí dávali mnoho. Přišla také jedna chudá vdova a vhodila dvě drobné mince, dohromady čtyřák. Zavolal své učedníky...“

Ježíš se dívá, pozoruje a najednou zvolá:

„Pojďte sem!“

Všichni jeho učedníci přicházejí a Ježíš říká:

„Amen, pravím vám, tato chudá vdova dala víc než všichni ostatní, kteří dávali do pokladnice.“

Nemluvím teď pouze o penězích. Když rozséváte v Duchu slovem, činem, nebo v čímkoli jiným, co vám Duch Boží ukládá, dělat; nezáleží na tom, jak nepatrné to je, dáváte víc. Záséváte více než ostatní. Posloucháte mě? Je to proto, že Bůh používá malé věci, vzdal čest svému jménu a oslavil své jméno.

To je způsob, jakým Bůh jedná! Pokud máte církev, pokud máte společenství, může tam být pět, deset nebo dvacet lidí. Bůh rád oslavuje své jméno skrze malé věci! Haleluja. Bůh si vybírá to, co je malé, pro svoji slávu. Vybral si městečko Betlém, aby přivedl na svět Krista.

Nepohrdejte dnem malých začátků.

V knize proroka Zacharjáše 4, 8-10 byl chrám zničen. Lidé odešli z Izraele do babylonského zajetí. Podle slova proroka Jeremiáše se měli vrátit. Prorokoval, že po sedmdesáti letech se ostatek vrátí do Izraele. Světský vládce Izraele, který se jmenoval Zerubábel, začal stavět nový chrám. Čteme v Božím Slově následující:

„I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: „Ruce Zerubábelovy tento dům založily, jeho ruce jej také dokončí. „I poznáš, že mě k vám poslal Hospodin zástupů.“ A kdo (by) pohrdal dnem malých začátků...?“

Zerubábel začal stavět chrám a lidé se opovrhovali nad tím, co dělal.

„Ach, to se ti nikdy nepodaří!“

Ale Hospodin říká:

„Kdo se opovažuje pohrdat?“

A Hospodin také říká:

„Jeho ruce to dokončí!“

Haleluja!

„A kdo pohrdal dnem malých začátků, radostně bude hledět na olovnicí v ruce Zerubábelově. Těch sedm, to jsou oči Hospodinovy, prohledávající celou zemi.“

Haleluja! Nastane čas, kdy to, čím se pohrdá, stane se slavným. Když se tedy podíváte na to, co vám Bůh uložil, dělat, a je to malé, dokonce nepatrné, nepohrdejte tím. Je to proto, že Bůh pracuje a projevuje se skrze to, co je malé. Amen.

V epištole 2. Korintským 9, 6-8 Pavel mluví o Korintánech a jejich dávání. Čteme ve verši 7:

„Každý ať dává podle toho, jak se ve svém srdci předem rozhodl,…”

Když děláme tyto drobné věci, máme to v srdci jako záměr. Vstupujeme do oblasti Ducha Svatého. Ve svém srdci zamýšlíme a děláme rozhodnutí, že dáme Pánu to, co je malé, dokonce až nepatrné:

„…ne z nechtí, ne ze zármutku..“

Pamatujme na to, že Ježíš vzdal díky.

„…ani z donucení…“

Nedělejte to proto, že vám někdo říká, že byste měli dávat.

„vždyť radostného dárce miluje Bůh.“

Rozumíme si? Bůh nehledí na zevnějšek, dívá se na vaše srdce. Poslechněte, co říká Boží Slovo dále 2. Korintským 9 ve verši 8:

„Bůh má moc zahrnout vás všemi dary své milosti…“

Znovu si rád připomněl, že prvotní význam slova „milost“ v Novém zákoně je Boží *moc* ve prospěch těch, kteří si sami nemohou pomoci.

V listu Římanům 1, 16 se dozvídáme: *„Nestydím se za evangelium: je to MOC Boží ke spasení pro každého, kdo věří.“*

Milost je Boží *moc* ve prospěch těch, kteří si sami nemohou pomoci. **Čím více si uvědomujete, že bez Něho nezmůžete nic, tím více milosti proudí.** Haleluja. Amen?

V epištole 2. Korintským 9, 8 se píše: *„Bůh má moc zahrnout vás všemi dary své milosti, abyste vždycky měli dostatek všeho, co potřebujete, a ještě vám přebývalo pro každé dobré dílo.“*

Haleluja! *To je* ten způsob, jak se to děje, jak k tomu dochází. Sledujete směr Ducha Svatého, bez ohledu na to, jak malá či jak nedůležitá se to zdá být. Bůh se toho nepatrného ujímá a je schopen učinit, aby se vám rozhojnila veškerá hojnost. Amen? Jedná se o princip malých věcí. To, co se v očích druhých zdá být maličkostí, to před Bohem zasluhuje úctu. Haleluja. Představuje to nevýrazná slova vyslovená a

přednesená ve víře. Pán Ježíš například řekl dvě slova, která změnila dějiny světa. Díky těmto dvěma slovům jste dnes tady. Ježíš řekl:

„Je dokonáno!“

Byla to pouze dvě slova. Vaše prokletí skončilo. Vaše nemoc skončila. Vaše chudoba je u konce. **Je dokonáno.** Krev Ježíše Krista odčिňuje hřích a jeho následky.

„Je dokonáno!“

Pouhá dvě krátká slova změnila svět. Haleluja! Amen. Děkuji Ti, Ježíši! Chvála Bohu!

Zvedněme na chvíli ruce k Pánu a poděkujme Pánu Ježíši za Jeho Slovo. Víte, Bůh vás miluje. Bůh vás miluje! Proč Mu nedáte své srdce? Možná o sobě a o svých schopnostech moc neuvažujeme, ale Bůh si s oblibou bere to nevýrazné, aby oslavil své jméno. Proč Mu nedáte všechno, co jste? Myslím to tak, že ve srovnání s Bohem jste malý a nepatrný človíček. Amen? Prostě Mu teď odevzdejte svůj život. Obraťte k Němu svůj zrak. Odvráťte se od hřichu.

Bible nám v listu Galatským 5 popisuje, co je hřích. Hřích není to, co říkám já, že je hřích. Hřích je to, co Bůh říká a vymezuje, že je hřích. Hřích je jakákoli sexuální aktivita mimo manželství, toto jasně učí Bible. Hřích je jakýkoli druh zapojení se do čarodějnictví, čarování, okultismu, New Age nebo čehokoli podobného. Toto všechno představuje temnotu a často způsob a dveře, kterými se lidé otevírají temnotě a démonům.

Hřích je neodpuštění, žárlivost a zášť. Prostě dejte Bohu svoje srdce a nechte to všechno odejít. Hřichem je chamtivost a lakomství. Hřichem je zabývat se přespříliš penězi a nechat se velmi zaměstnávat myšlenkou na ně. Prostě to všechno nechte jít a řekněte:

Pane Ježíši, chci Ti sloužit. Dávám Ti to všechno. Odvracím se od svého hřichu. Odpuť mi. Kéž Ježíšova krev odčiní můj hřích. Omyj můj hřích. Očisti mě ve jménu Ježíše. Přijímám Tě, Pane Ježíši, za svého Pána a Spasitele. Amen.

Budte věrní v maličkostech Království Božího a Bůh vám požehná.

Část 4.

Kráčēt vīrou

Kapitola 17.

Kráčēt vīrou skrze život v Duchu

Chodit v Duchu znamená chodit v realitě pravdy Božího Slova. Kráčēt vīrou znamená vidět, poznávat a chápat skrze Ducha Svatého, co Bůh v dané situaci říká. Když víte, co Bůh praví a věříte a jste ve shodě s nemocným člověkem nebo kýmkoli jiným (např. jeho rodinou), dochází k něčemu, co si lze představit jako duchovní exploze.

Kráčēt vīrou znamená kráčēt v Duchu. Kráčēt v Duchu, znamená kráčēt v realitě pravdy Božího slova.

Je to Duch svatý, kdo zjevuje Slovo. Když k nám přichází Slovo, když se k nám dostává, vzniká víra. V prorokovi *Jeremiášovi 1, 12* Bůh mluví k Jeremiášovi:

„Viděl jsi dobře.“

Bůh ukázal Jeremiášovi strom. Byl to mandloňový prut.

Jeremiáš řekl:

„Vidím mandloňový prut.“

Bůh říká a odpovídá:

„Viděl jsi dobře.“

Jeremiáš viděl ratolest skrze Ducha Svatého. Jednalo se o vidění. Ten prut symbolizoval Boží slovo. Bůh vyučoval Jeremiáše o proctví.

„Viděl jsi dobře. Bdím nad svým Slovem, aby se uskutečnilo.“

Když slyšíme, co Bůh říká, bdí nad tím, co řekl. On to vykoná. Proto je tak důležité, abychom se snažili přesně slyšet, co Duch Boží říká. Je tak důležité, abychom skutečně hledali Jeho hlas. V *Janově evangeliu 7, 24* Ježíš říká:

„Nesudte podle zdání, ale sudte spravedlivým soudem.“

Existuje typ soudu, který nemáme dělat. Jedná se o případ, kdy jsme k někomu kritičtí. Soudíme podle toho, jak se lidé oblékají. Posuzujeme, co říkají. Soudíme jejich chování. Máme odsuzující postoj k jejich hříchu. Právě takový druh odsuzování nemáme dělat. Existuje i jiný způsob souzení a hodnocení. Tento druh lze nazvat „zvažovat, posuzovat“. Neposuzujte člověka podle vzhledu, ale spravedlivým soudem.

Duch Svätý vnáší do situace Boží slovo a to se nazývá spravedlivý soud. Když čelíte svým vlastním situacím a problémům druhých lidí, nesuďte podle vzhledu. Posuzujte spravedlivým soudem. Lidem rozumí pouze Duch Svätý. Pouze Duch svätý má pravdivé poznání. Chvála Pánu. Bible říká:

„Hospodin zná smýšlení lidí.“

On ví, co si myslíte o své situaci a o všem.

„Hospodin zná smýšlení lidí; jsou pouhý vánek. Blaze muži, jehož Hospodine, káráš, jehož svým zákonem vyučuješ.“

Když se někdo přichází modlit, naše vlastní myšlenky o něm jsou k ničemu. Velmi často před Bohem vaše myšlenky o situacích nejsou k ničemu. Pokud se podíváme do epištoly 1. Korintským 2, 16, můžeme jít na hlubší úroveň. Jedná se o poslední verš.

„Vždyť, kdo poznal mysl Páně a kdo Ho bude poučovat? My však mysl Kristovu máme.“

Páni! Dokážete si představit, že byste to mohli říct?

„My máme Kristovu mysl.“

Vaše mysl by byla taková, že ať už mluvíte s kýmkoli, víte, co si o něm myslí Bůh! Nebylo by to neuvěřitelné? Pavel říká:

„My MÁME Kristovu mysl.“

Páni. Podívejte se na to.

V listu 1. Korintským 2, 9-10 se dočteme: *„Co oko nevidělo, co ucho neslyšelo...“*

Fyzická oblast nebyla schopna, to zachytit ani vnímat...

„co ani člověku na mysl nepřišlo, co ani člověku do srdce nevstoupilo...“

I naše celá lidská představivost je na to krátká...

„...připravil Bůh těm, kdo Ho milují. Nám však to Bůh zjevil skrze Ducha.“

Mluvil jsem s jednou organizátorkou akcí v Thajsku, která se jmenuje Suri a její manžel se jmenuje Namal. Než odjeli do Thajska, byli v Sydney. Moje přirozená mysl říkala: *„Marku, neříkej to. Neříkej to. Víš přece, že je to divný, je to „mimo“....“*

Ale já jsem řekl:

„Vidím váš domov. Je poškozený, fyzicky poničený, ale Bůh vám dává nový dům.“

Nedávno jsem byl v tom domě v Thajsku. Byl úplně nový. Říkali:

„Víte, byla to pravda. Náš starý dům byl poničený.“

Ten původní dům měl všechny různé problémy s elektřinou nebo s čímkoli jiným, ale teď mají úplně nový dům.

„Co oko nevidělo...“

To jsem netušil.

„Co oko nevidělo, co ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo, co ani člověku do srdce nevstoupilo, připravil Bůh těm, kdo Ho milují.“

Proč se neobrátíte na člověka ve své blízkosti a neřeknete (nebo si to neřeknete):

„Nemáš ani ponětí, co pro mě Bůh připravil!“

Amen? Chvála Bohu! Vzpomínám si, že jsem byl ve městě Cebu na Filipínách. Řekl jsem jedné mladé dámě:

„Pán vám říká: „Nemusíte už dlouho čekat, ten muž už je na cestě, přichází.“

Druhý den ji požádal o ruku! Aleluja! Chvála Bohu!

V listu 1. Korintským 2, 10-11 se píše: *„Nám však to Bůh zjevil skrze Ducha; Duch totiž zkoumá všechno, i hlubiny Boží. Neboť kdo z lidí zná, co je v člověku, než jeho vlastní duch? Právě tak nikdo nepoznal, co je v Bohu, než Duch Boží.“*

Boha nemůžete poznat jinak než skrze Ducha Božího, který zjevuje tyto věci. Bibli můžete číst znovu a znovu a znovu, ale nepochopíte nic o Bohu. Můžete znát učení, znáte doktrínu, ale nemáte žádné pevné porozumění, dokud Duch Svatý nezjeví Slovo. Teď poslouchejte, prosím, co říká list 1. Korintským 2, 12-13:

„My jsme však nepřijali ducha světa, ale Ducha, který je z Boha, abychom poznali, co nám Bůh daroval.“

Velkou překážkou v poznávání Božích věcí je duch světa. Mnozí křesťané přijímají ducha světa, aniž by si uvědomovali. Tento duch světa jim blokuje duchovní sluch a zrak. Ano, blokuje jejich sluch a vidění. Oni sedí a odpočívají si před televizí. Sledují všechny ty světské věci. Pouští si světskou hudbu a poslouchají ji. Duch světa působí skrze světské věci, skrze záležitosti světa. Jinak řečeno, démoni působí a pracují prostřednictvím médií.

Přijmete-li ducha světa, znečistí a znečistí to vašeho ducha tak, že nejste schopni přijímat Boží slovo skrze Ducha Svatého. Toto představuje problém mnoha křesťanů, jsou duchovně hluchí a slepí kvůli duchu světa. Jde tu o upřený pohled na Ježíše, o neutuchající pohled do světla bez rozptylování se světem. Amen?

V listu 1. Korintským 2, 13-15 čtete dále: „*O tom i mluvíme ne tak, jak nás naučila lidská moudrost, ale jak nás naučil Duch...*“

Duch Svatý je Učitelem.

„...a duchovní věci vykládáme slovy Ducha. Přirozený člověk nemůže přijmout věci Božího Ducha; jsou mu bláznovstvím a nemůže je chápat, protože se dají posoudit jen Duchem. Člověk obdařený Duchem je schopen posoudit všecko, ale sám nemůže být nikým správně posouzen.“

Duch Svatý vám zjevuje Slovo. Když se stane skutečností a pravdou, duchovní člověk ve Slově Božím posuzuje všechny věci, ale sám není nikým souzen. Lidé mohou říkat věci, které říkali o Ježíši:

„Ach, my víme, kdo jsi. Jsi tesař. Známe tvé bratry a sestry. Jsi z Nazaretu.“

Lidé se nad Ním pohoršovali, ale Ježíš věděl, že je Mesiáš, Boží Syn, který přišel vykoupit svět. Boží slovo nám zjevuje Duch Svatý, víme tedy, kdo jsme. Víme, že jsme ospravedlněni. V epištole Římanům 8, 1 čtete: *„Nyní však není žádného odsouzení pro ty, kteří jsou v Kristu.“* Není pro nás žádné odsouzení.

Boží nepřítel je žalobce bratří. Obvykle satan využívá lidi k tomu, aby obviňovali. Nepřijímáme obvinění, protože víme, že jsme ospravedlněni. Duchovní člověk posoudí všechny věci. Chvála Bohu. Duchovní člověk v Kristu má Kristovu mysl. Jak úžasná věc je mít Kristovu mysl! Chvála Bohu!

Kristova mysl je Boží Slovo.

Kristova mysl znamená nořit svou mysl do Slova Božího, přebývat svojí myslí v Božím Slově.

Duch Svatý zjevuje Slovo.

Žalm 107, 20 říká: *„...seslal slovo své a uzdravil je, zachránil je z jámy.“*

Projevuje se zde taková *moc*, když Duch Svatý posílá své Slovo. Amen? Kdo je to Slovo? Je to Ježíš. Když je Slovo na scéně, Ježíš působí a pracuje! Chvála Bohu a všechna sláva náleží Jemu!

Prorok Abakuk 2, 3 říká: *„Vidění...“*

Bůh k nám často promlouvá ve viděních.

Pokračujme v Abakukovi: *„Vidění už ukazuje k určitému času, míří neomylně k cíli; prodlévá-li, vyčkej, neboť přijde zcela jistě, zadržet se nedá.“*

Když k vám promlouvá Duch Svatý, jednoduše přijměte jeho pravdu jako dítě a věřte jí. I když pravda otálí, nebude lhát.

Nebude lhát.

Například se za někoho modlíte a Pán vám řekne:

„Jsou uzdraveni.“

A oni řeknou:

„Ale já stále cítím bolest.“

Ne, pravda je taková, že jste uzdraveni. Pravda je, že jste uzdraveni. Chvála Pánu!

V listu Římanům 4, 17 čteme: *„...před Bohem, který dává život mrtvým a povolává v bytí to, co není.“*

Na jednom našem setkání Duch Svatý lokalizoval starší vietnamskou ženu. Přišlo mi Boží Slovo, Bůh tu ženu lokalizoval a ať už byly její problémy jakékoli, jsou vyřešeny a u konce. Říkám:

„Co máte za problém?“

A ona odpovídá:

„Mám mrtvici. Mám mrtvici.“

Co bylo v listu Římanům 4, 17? V listu Římanům 4, 17 čteme: *„...před Bohem, který dává život mrtvým a povolává v bytí to, co není.“*

Tou ženou prošla Boží moc a začala pochodovat kolem po místnosti. On povolává to, co neexistuje, jako by to existovalo. Víra znamená věřit tomu, co není vidět. Znamená to věřit ve skutečnost Božího Slova. Víra, která je zralá, je trpělivá a vytrvalá. Když démon odmítá odejít, víra vytrvá, protože vidění nelže, i když se prodlévá a otálí. Amen? Chvála Bohu.

Ježíš řekl v ev. podle Marka 13, 11:

„Až vás povedou před soud, nemějte předem starost, co budete mluvit; ale co vám bude v té hodině dáno, to mluvíte. Nejste to vy, kdo mluví, ale Duch Svatý.“

Mluvčí totiž nejste vy, nýbrž Duch Svatý. Jak úžasné to je? Amen? Bible říká, že „pravdivý svědek druhé vysvobodí“. Když skutečně svědčíme o tom, co říká Duch svatý, dochází k vysvobození duší, ale klamný, lstivý svědek mluví lži. Je tak důležité, abychom se upnuli k Bohu, abychom na Něj naléhali. *Upněte se k Bohu, doslova se na Něj natlačte, abyste, když mluvíte k lidem, nemluvili lži a falešnou naději. Říkáte pravdu.* Amen? Chvála Bohu. Pokračujme dál.

Prorok Jeremiáš 23, 28-29 říká: „*Co je slámě do obilí? Je výrok Hospodinův.*“

Ta sláma, myslí se plevy, je ten materiál, který zbývá po vymlácení obilí. Jedná se o odpad, je to tak?

Celý ten oddíl zní: „*Co je slámě do obilí? Je výrok Hospodinův. Není mé slovo jako oheň, je výrok Hospodinův, jako kladivo tříštící skálu?*“

Někdy to, co lidé říkají, je jako ty plevy. Většina toho, co povídáme a říkáme, je jako plevy, plané řeči k ničemu. Boží Slovo je pravda, skutečnost a moc. Slovo má DNA změnit všechny věci. Amen? Kde je to Slovo? Podívejme se do listu Římanům 10, 8-9.

Zde čteme: „*Slovo je blízko tebe...*“

Věříte v Ježíše Krista? To Slovo je blízko vás. Je ve vašich ústech. To je duchovní koncept pro duchovní lidi. Slovo není pouze v srdci. Slovo může přebývat i v ústech. Můžete říci:

„*Aha, to jsem právě řekl! Nevím, kde se to v tobě vzalo.*“

Slovo bylo ve vašich ústech. Duch Svatý vloží to Slovo do vašich úst.

List Římanům 10, 8-9 pokračuje: „*Slovo je blízko tebe, v tvých ústech a ve tvém srdci; je to slovo víry, které zvěstujeme. Vyznáš-li svými ústy Ježíše jako Pána a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen.*“

Když přijde Slovo, musíte ho smísit s vírou. *Uvěříte Mu a musíte to vyznat.* Jednáte podle něj a mluvíte ho. Slovo působí *účinně* ve vás, kteří věříte. Ať ve vás Kristovo slovo *bohatě* přebývá. Obrátte se k člověku ve své blízkosti a řekněte (nebo si řekněte):

"Mluvím k TOBĚ! Mluvím k VÁM! Necht' Kristovo slovo přebývá ve VÁS, bohatě!"

List Koloským 3, 16 říká: „*Necht' ve vás přebývá slovo Kristovo v celém svém bohatství: se vši moudrostí se navzájem učte a napomínejte a s vděčností v srdci oslavujte Boha žalmy, chválami a zpěvem, jak vám dává Duch.*“

Amen? Půjdeme hlouběji?

List Koloským 3, 17 pokračuje: „*Všechno, cokoli mluvíte nebo děláte, čiňte ve jménu Pána Ježíše a skrze Něho děkujte Bohu Otcí.*“

Slovo působí nejen slovy, ale i skutky. Kdykoli se odevzdáte a podřizujete autoritě Ježíše Krista a tomu, co vám On říká, tehdy bude Ježíšovo jméno proudit v lásce a moci, ať už budete mluvit, nebo ne. Když věříte v Ježíše Krista a vaše víra je aktivní, spojujete se tak v jedné víře v Krista, v Jeho jméno. On slíbil, že tam bude. Možná jste neřekli ani slovo, ale On tam je. On je přímo mezi vámi. Jsou církve, nebo denominace, které se shromažďují, ale není v nich víra v Ježíšovo jméno. Když se shromáždíte a vložíte svou víru aktivně ve jméno Ježíš, On je tam osobně! Amen? Chvalte Boha.

V Přísloví 22, 20-21 se dovídáme: „Zdali jsem ti již dříve nenapsal rady a poznání, abych tě poučil o spolehlivé jistotě slov pravdy, abys mohl pravdivě odpovědět tomu, kdo tě poslal?“

Když ti někdo zavolá a řekne:

„Mám problém. Prosím tě, přijď k nám.“

Posílají pro vás. Jak se k nim vydáte? Jdete s jistotou slov pravdy? Čekejte na Ducha Svatého. Mluvím i k sobě. Čekejte na Ducha Svatého. Co On říká? Nechť *On* přinese Slovo pravdy, které je jisté, abyste je odnesli těm, kteří vám zavolali.

Když se podíváte na Ježíšovu službu, nebyl schopen vykonat žádné velké skutky mezi lidmi kvůli jejich nevěře. Boží Slovo účinně působí a funguje ve vás, kteří věříte. I když možná vidíte nebo slyšíte to, co Bůh chce učinit; pokud člověk nevěří, Slovo není schopno účinně působit. V situacích služby zkoumejte své vlastní srdce. Věříte? Pak zkoumejte, zda věří i druhý člověk.

Nedávno jsem s někým mluvil. Vyskytl se tam problém s rakovinou. Ta osoba řekla:

„No, uvidíme, jak to dopadne.“

Nenabídl jsem jim, že se za ně budu modlit.

„Uvidíme, jak se věci vyřeší.“ To bylo jejich vyznání.

Ale těm, kteří věří, *vám, kteří věříte...* Víra *přitahuje* Ježíše Krista, *přitahuje* Boží slovo. Kráčet vírou znamená kráčet v Duchu. **Duch přinese a přivede skutečnost a pravdu Božího Slova.** Amen? Chvála Bohu. Ježíš řekl:

„Slova, která jsem k vám mluvil, jsou Duch a jsou život!“

Je zajímavé, že i když sdělíte něco prorockého a ne všechna slova jsou správná, Duch za těmi slovy působí. Vzpomínám si, že jsem někdy řekl něco takového:

„Vy máte problém s pravou nohou...“

Ale ve skutečnosti to byl problém s levou nohou. Když jsem se modlil za pravou nohu, levá noha se uzdravila. Dává to smysl? Tohle to je víra a působení Ducha, Duch při práci.

Duch, který stojí za prorockým, je Duch lásky. Je to touha žehnat někomu žehnat. Je to láska a víra v akci. Je to touha vidět toho člověka celého zabudovaného v Ježíši Kristu. Chvála Bohu! Chvála Bohu! Chvála Bohu! Cokoli jiného než láska je vlastně odpad, nemá to žádnou cenu! Bible říká:

„Rozhodující je víra, která se uplatňuje láskou.“

Amen? Je prostě úžasné, jak Bůh dokáže proměnit lidské životy. Je to prostě úžasné. A je úžasné, jak přirozená mysl nechce přijímat věci Ducha Božího. Dávám si pozor na prorokování, protože moje přirozená mysl má často „šedý zákal“. Byl jsem na setkání v Aucklandu v červnu nebo červenci 2015. Bůh zacílil muže jménem Benjamin, je to na videu na YouTube. To, že Duch Svatý někoho vyhledá, je Pánovo slovo. Dobře?

„Pán tě našel a ukázal na tebe, Benjamine.“

Benjamin není křesťan. Je z Číny. Nemluví anglicky a je na návštěvě u rodiny v Aucklandu na Novém Zélandu. Pán si ho vybírá a já se ho ptám:

„Co máte za problém?“

A on říká:

„Osamělost.“

Byl rozvedený. Byl osamělý a nebyl křesťan. Pánovo slovo ke mně pro něj bylo:

„Dám mu ženu.“

A já si říkám:

„Ach, Pane.....“

A tak říkám Benjaminovi:

„Bůh uzdraví tvou osamělost...“

Pak se objevilo Slovo poznání o ženě, která krvácela. Ta žena tam byla, ale cítila se příliš trapně na to, aby vstala. Ale byla tam ještě jedna paní jménem Zuzana, která si pro sebe řekla:

„Přijmu to požehnání. Nemám žádné krvácení, ale to požehnání si vezmu.“

Zuzana vstala a Pán mi říká:

„To je ta manželka pro Benjamina!“

Chvála Bohu! Co jsem měl dělat? Měl jsem snad hned říci:

„Ehm, promiňte, pane. To je vaše budoucí žena! To je vaše budoucí manželka?“

Já jsem odpověděl:

„Co máte za problém?“

A ona říká:

„Ach, jsem osamělá!“

A já říkám:

„Tak se pojdme modlit, aby Bůh uzdravil vaši osamělost!“

Na setkání seděla i její kamarádka Sandra. Víte, Boží slovo působí. Důvěřuji mu. Ale já neříkám lidem všechno, co slyším a od Pána přijímám, protože si nemyslím, že je pro jejich dobro, vědět všechno. Já ale stále Pánu důvěřuji a Slovo působí.

Sandra seděla na tom setkání a měla vidění. Vidí Benjaminu a Zuzanu spolu, a tak je oba pozvala na večeři. Zuzana je velmi zapálená křesťanka. Velmi jí záleží na Benjaminově obrácení a spasení. Zuzana vzala Benjaminu za ruku a netušila, že je to její budoucí manžel. Benjamin později Zuzanu pozval na rodinný výlet, ale ona odmítla účast. Zuzana se ptala svých příbuzných, co má dělat, a oni ji ujistili, že je to v pořádku. Zuzana po čase přivedla Benjaminu k Pánu. V lednu letošního roku jsem mohl jít na jejich svatbu, měl jsem to potěšení jim požehnat. Bylo to prostě nádherné, víte?

Chvála Bohu. Toto je chození vírou skrze život v Duchu Svatém. Když Mu důvěřujete, On udělá zázraky a úžasné věci!

Část 4.

Kráčej vírou

Kapitola 18.

Kráčej vírou ve zkouškách

Bůh je stále dobrý, je dobrý po celý čas! Po celý čas. Když procházíte různými věcmi, když procházíte výzvami, a dokonce i tehdy, když se cítíte požehnaní, On je dobrý. On se nemění. Ve skutečnosti, když trpíte, je to často zakoušíte velikost Jeho dobroty. Apoštol Pavel říká:

„Když trpíte, spočívá na vás Duch slávy.“

Když procházíte utrpením, existuje způsob, jak k němu přistupovat a existuje způsob, jak k němu nepřistupovat. Pokud k němu přistupujete tak, jako by vás celé peklo tlačilo k Bohu, spočine na vás Duch slávy. To je, když k tomu přistupujete a říkáte si:

„Bože, nemám nic než Tebe. Marná je pomoc člověka. Pomoc člověka je zbytečná. Důvěřuji v Tebe.“

Pokud takto přistupujete k utrpení, Duch slávy spočine na vás. To se na biblické škole nutně nenaučíte.

Existuje mnoho různých typů škol. Lidé mluví o škole života, nebo o škole tvrdých zkoušek a nesnadných okolností. Existuje typ Vysoké školy teologická, kde se studenti věnují biblickému studiu, ale je také škola Ducha Svatého. Jedná se o školu darů Ducha a školu setkávání se s Bohem. To to je škola, kde Bůh používá lekce života.

Věřím, že existuje také zvláštní škola, která se nazývá škola utrpení. S tím se pravděpodobně může ztotožnit mnoho lidí. Je to místo, kde se člověk učí věcem srdce. Je to, jako by na vaše srdce dopadal oheň. Přicházíte na místo pokání, pokory a zoufalství po Bohu.

On je věrný. Nemusím vyprávět svůj příběh, ale měl jsem rakovinu kůže - melanom. Měl jsem nádor za levým uchem. Zvětšoval se až do takové velikosti, že moje ucho bylo přitisknuté dopředu a bylo modré. Lékař mi řekl:

„Odřízněte to ucho. Váš obličej bude na levé straně ochrnutý a možná ohluchnete.“

Uprostřed noci jsem volal k Bohu. Upřímně, volal jsem k Bohu tak moc, se že nedá vyjádřit zoufalství, které jsem cítil. Existuje místo, které se absolutně nedá slovy popsat a vyjádřit, kde se nachází hloubka zoufalství po Bohu a odkud k Němu voláme. Žalmista říká:

„A když ve svém soužení úpěli k Hospodinu, zachránil je z tísně, seslal slovo své a uzdravil je, zachránil je z jámy.“

Ráno jsem se probudil a nádor byl pryč! Ucho bylo růžové. Nikdy, nikdy v životě jsem nepocítil takovou radost! Existuje škola utrpení. Amen? Zatleskejte někdo Ježíšovi! Amen! Já křičím jak to jen jde a volám Haleluja! On je věrný.

Chci mluvit o důležitosti víry. Nekážeme pouhé učení, pouhou doktrínu. My mluvíme o věcech, které fungují. Boží Slovo účinně působí ve vás, kteří věříte. Mluvíme o tom, co funguje. Chci mluvit o důležitosti víry a o tom, co může víra ve vašem životě vykonat, podle Písma. Začněme u Pána.

Prorok Jeremiáš 32, 27 říká: *„Hle, já jsem Hospodin, Bůh veškerého tvorstva. Je pro mne něco nemožného?“*

„Je pro mne něco nemožného?“

Kdo je tvůj Bůh? *Kdo je tvůj Bůh?* Co On může udělat? *Co On může udělat?* Co On nemůže udělat? Amen?

V listu Efezským 1, 19-20 apoštol Pavel říká: *„...a jak nesmírně veliký je ve své moci k nám, kteří věříme.“*

Miluji to, jak Pavel používá přídavná jména, vrství jedno na druhé.

Vložte svou víru v Ježíše Krista a přijde na vás nesmírná velikost jeho moci. Haleluja! To je to, co víra dělá. Víra nás přináší do Boží přítomnosti. Víra přitahuje Boží přítomnost. Bez víry nemůžete přistoupit ke Všemohoucímu Bohu. Nemůžete se dostat do Velesvatyně. Než přišel Ježíš Kristus, do té body nikdo neměl přístup do Velesvatyně kromě velekněze. Dokonce měl kolem sebe omotán provaz, pokud by padl mrtvý pod Božím soudem, aby mohli jeho tělo vytáhnout. Nikdo jiný do Velesvatyně, do Svatyně svatých, nemohl vstoupit!

Ježíš Kristus zemřel na kříži. Protože to udělal, tu se chrámová opona Božího chrámu, která nás oddělovala od Velesvatyně, roztrhla vpůli odshora až dolů. Nyní do Velesvatyně vstupujeme skrze krev Ježíše Krista a vírou. Je to vírou. Bez víry nemůžete mít přístup k ničemu, nebo dělat cokoli, co těší Hospodina a líbí se Mu.

V čem spočívá nesmírná velikost Jeho moci vůči nám, kteří věříme?

Pokračujme v listu Efezským 1, 19-20: *„...a jak nesmírně veliký je ve své moci k nám, kteří věříme. Sílu svého mocného působení prokázal přece na Kristu: Vzkřísil Ho z mrtvých a posadil po své pravici v Nebesích.“*

Znáte tu moc, která odvalila ten obrovský kámen, ta moc, která vyřadila všechny vojáky? Znáte tu obrovskou moc, která zvedla Ježíše z této planety a vzala ho do nebe? Vystoupil do nebe a ta moc ho posadila po Boží pravici. Stejná moc je zde pro nás, kteří věří. Jak úžasné to je?

Proč byste chtěli žít život nevíry bez moci, když můžete mít Všemohoucího Boha na svém prahu, u vašich dveří?

Chvála Bohu!

Ve Skutích 3, 16-17 se dočteme příběh Petra a Jana o uzdravení chromého muže. Petr mluví o tom, jak byl tento chromý muž uzdraven.

„A protože tento člověk, kterého tu vidíte a poznáváte, uvěřil v Jeho jméno, moc (jméno) Ježíšova mu dala sílu a zdraví...“

Víra není jen pozitivní myšlení. Víra je zaměřena na Ježíše. Je to podobné tomu, když se dítě podívá na svého rodiče, když přechází silnici. Dítě řekne:

„Tati, drž mě za ruku. Mami, drž mě za ruku. Potřebuji tě, když přecházím silnici.“

Víra říká:

„Pane Ježíši, já to nezvládnu. Život je těžký. Ty to zvládneš, já se budu držet Tvoji ruky.“

Vírou v Jeho jméno se tento muž stal silným. Miluji tento verš z Písma v Izajášovi 7, 9:

„Nebudete-li stáli ve víře, neobstojíte!“

Obraťte se na člověka ve své blízkosti a řekněte (nebo si řekněte sobě):

„Nebudete-li stáli ve víře, neobstojíte!“

„Věř a obstojíš!“

Haleluja? To je Boží Slovo! Buďte upevněni ve zdraví. Buďte svobodní a volní od démonů. Buďte založeni a ukotveni v prosperitě, kterou má pro vás Bůh. Vaše nohy jsou upevněny. Kráčíte po přímé cestě vírou. Nebudete-li stáli ve víře, neobstojíte! Apoštol Pavel praví:

„Ne, že bychom chtěli panovat nad vaší vírou, nýbrž chceme pomáhat vaší radosti – ve víře přece stojíte!“

Pavel hovoří o pastorech. Pastoři nemají mít moc nad lidmi.

V listu 1. Petrův 5, 2 čteme: *„Starejte se jako pastýři o Boží stádce (stádečko) u vás, ne z donucení, ale dobrovolně, jak to Bůh žádá, ne z nízké zištnosti, ale s horlivou ochotou, ne jako páni nad těmi, kdo jsou vám svěřeni, ale buďte jim příkladem.“*

Ne jako páni nad vámi – ve víře přece stojíte.

Někdy se lidé ve vedení církve snaží lidi ovládat nebo jimi manipulovat, aby byli duchovně zralí a dospělí. Církev roste a sílí díky *víře*. Každý člen sboru roste a je posilován, když upevňuje svou víru v Krista. On je schopen vás nechat růst a podněcovat váš růst. On je ten vinný kmen. Amen?

Je to víra a láska! Víra a láska. Prvořadým úkolem vedoucích je povzbuzovat, to znamená budovat vaši víru v Krista. Víra, to není:

„Jsem členem této denominace, vyznávám tuto víru.“

Víra je základní obsah. Víra je *podstata* v srdci, která je zaměřena na Krista a *do* Krista. Když hledáte uzdravení, pátráte po této substanci víry ve svém srdci.

V listu Židům kapitoly 3 a 4 mluví o cestě do odpočínutí a o vstupu do Božího odpočínutí:

„A tak usilujme, abychom vešli do toho odpočínutí.“

Práce, námaha, abyste dospěli k víře, jedná se o to úsilí, abyste měli víru správně zakotvenou ve svém srdci. Jedná se o úsilí, věřit navzdory bolesti, depresi, duševním mukám, navzdory rakovině nebo čemukoli jinému. Je to jako dřina a námaha víry. Je to *duchovní boj*. Ježíš pravil:

Evangelium podle Lukáše 22, 31: *„Šimone, Šimone, hle, satan si vyžádal, aby vás směl tříbit jako pšenici. Já jsem však za tebe prosil, aby tvá víra neselehala.“*

Boží nepřítel chce otrávit vaši vírou a rozdrtit ji.

V epištole *Efezským 6, 13*, kde čteme o výzbroji proti zlému:

„Proto vezměte na sebe plnou Boží zbroj, abyste se mohli v den zlý postavit na odpor, všechno překonat a obstát.“

V duchovním boji se lidé setkávají s velmi složitými a komplikovanými věcmi. Když jste na místě skutečného duchovního boje a vyčerpali jste všechny možnosti, prostě stůjte. Nevzdávejte se své víry. Nevzdávejte se.

V epištole *Galatským 5, 6* se píše: *„V Kristu Ježíši nezáleží na tom, je-li někdo obřezán či ne; rozhodující je víra, která se uplatňuje láskou.“*

Pojďme si to pro dnešek vyložit. Většina z nás nepraktikuje Zákona, ve kterém bychom řešili, jestli jsme, či nejsme obřezáni. Četli jsme, že obřízka/neobřízka není k ničemu přínosná. *Nic neznamenají*. Čtení Bible, chození do kostela, chození do shromáždění, placení desátek a dělání všeho, je správné, přesto *nic* neznamená, pokud nemáte víru, která se uplatňuje láskou.

Pokud nemáte opravdovou víru v Ježíše Krista a vaše víra se neprojevuje skrze lásku, není to nic platné. Je to jako nic! Nejste na tom o nic více, než lidé ze světa. Jste praktikujícím křesťanem, ale nejste křesťanem srdce. Když se na vás Bůh, dívá se na vaše srdce. Hospodin se vždy dívá na srdce. Kristus přišel zachránit duše, posvětit duše a učinit duše zdravými. Amen? Bůh se dívá na vaši víru. Chvála Bohu. Půjdeme ještě dál, chcete jít hlouběji?

Pojďme vzít žalm 38, 12-15: *„Kdo mě milovali, moji druzi, odtáhli se pro mou ránu, moji nejbližší opodál stojí. Ti, kdo mi o život ukládají, nastražili léčku, kdo mi chtějí škodit, vedou zhoubné řeči, po celé dny vymýšlejí záludnosti. Já pak neslyším, jsem jako hluchý, jako němý, ani ústa neotevřu. Stal se ze mne člověk, který neslyší a neodmlouvá...“*

To všechno jsou satanovi přísluhovači. Tito duchové útočí na Davida. Jsou zde lži, podvody, léčky a pasti, ale on říká, že neslyší, je němý, ústa neotevře

Verš 16 *„...neboť na Tebe jen, Hospodine, čekám, Panovníku, Bože můj, kéž bys odpověděl!“*

Král David říká: *„Můžete si říkat, co chcete, ale já svoje ústa neotevřu. Moje naděje je v Bohu!“*

Někdy je to skrze naši nevíru, že reagujeme na lidi.

„Nebudu tě poslouchat a nebudu s tebou mluvit. Hledím na Ježíše. On je můj Spasitel.“

Abyste mohli chodit v Duchu, musíte se naučit být hluší, němí a slepí.

„Je mi jedno, co mi říkáš. Je mi jedno, co vidím na rentgenu. Je mi jedno, co vidím na bankovních účtech. Dívám se a hledím na Ježíše.“

Svět si bude myslet, že jste se zbláznili, ale Nebe vám zatleská. Amen? Opakujte po mně:

„Přestaň poslouchat, přestaň mluvit a přestaň se dívat.“

Amen? Chvalte Boha.

V žalmu 27, 13 se píše: *„Jak bych nevěřil, že budu hledět na Hospodinovu dobrotivost v zemi živých!“*

Stůjte ve víře. Bible říká:

„Nenechte se odradit.“

Není to, jako kdyby vás Bůh poklepal na rameno a řekl vám:

„Ach, promiň, nenech se odradit, ty chudinko!“

Jedná se o příkaz!

„Nenech se odradit! Neochabujte!“

V tom je rozdíl. Není to tak, že bychom slyšeli:

„Ach, ty chudáčku, nenech se odradit.“

Musíte si uprostřed toho všeho říct:

„Vstaň a nenech se odradit, protože vám to není povoleno!“

Odrarování a zrazování vede k takovým věcem, jako je zmatek, úzkost, pochybnosti a nevíra. Nepouštějte odrarování dovnitř předními dveřmi! Nedovolte mu vstoupit. Čím více Boží nepřítel útočí, tím více nedovolte, aby odrarování a nepovzbuzování oslabilo vaši víru.

V knize *Žalmů* je rozjímání o Božím Slově odpovědí na duchovní boj.

„Nepřítel mě pronásleduje, ale já budu nad jeho Zákonem rozjímat (ve dne i v noci), budu rozjímat nad Božím Slovem.“

Boží Slovo je naší ochranou proti nepovzbuzování, sklíčenosti, strachu, pochybnostem, úzkosti a všemu podobnému. Boží Slovo vás přivede do míru a pokoje. Skrze naslouchání Slovu vzniká víra. Amen? Přestaňte se dívat na svůj problém. Řekněte to člověku ve své blízkosti (a sobě):

„Přestaň se dívat na svůj problém, dívej se na Slovo.“

Je to tak pravdivé, že? Když přijdou všechny ty problémy, srdce musí vyvinout jisté úsilí, abyste otevřeli Bibli a četli Ji. Není to tak? Abyste mohli překonat svůj strach a pochybnosti, musíte říci:

„Budu číst Boží Slovo a věřit Mu.“

Doporučuji mít seznam Božích zaslíbení a prostě nad nimi rozjímat. Zapamatujte si je, učte se je nazpaměť. Učení se Božích zaslíbení nazpaměť je užitečné v tom smyslu, že může pomoci, aby se slova dostala do vašeho Ducha. Jedná se o přebývání Slova, které tvoří a buduje víru. Chvála Pánu. *Čím větší je problém, tím hlouběji musí Boží Slovo proniknout.* Tím hlouběji musí Slovo zajít. Obraťte se na člověka ve své blízkosti a řekněte mu (nebo si to řekněte sami):

„Jděte hluboko do Slova. Necht' Boží Slovo pronikne hluboko do vás.“

Můžete číst Boží Slovo a říkat si:

„Super, dnes jsem už udělal(a) svoji denní pobožnost. Dneska jsem si už četl(a) z Bible...“

Nebo můžete nechat Ducha Svatého, aby se Slova ujal On a vryl, vbudoval Ho do vás. Duch Svatý do vás Slovo povede jako šíp, dokud se nestane silou, sladkostí a stravou vaší duše. Chvála Pánu! Není Boží slovo úžasné? Děkujeme ti, Duchu Svatý, za Tvé slovo!

Čiňte pokání ve víře. Víra bez pokání nemá smysl. Pojdme se podívat, co říká Pavel ve Skutcích 20, 21:

„Naléhal jsem na Židy i Řeky a vzýval je, aby se obrátili k Bohu a uvěřili v našeho Pána, Ježíše Krista.“

Vírou se děje to, že vstupujeme do Velesvatyně. Ale prostřednictvím *pokání* je použita Kristova krev a je nám dovoleno vstoupit. Je zapotřebí *víra a pokání*, abychom vstoupili do Božího Království. Čím více věříte v Ježíše Krista, tím více Mu musíte odevzdat svůj život. Čím větší je víra, čím větší je odevzdanost, čím hlubší je pokání a čím větší je poslušnost bude vyžadována. Dostane se vám zjevení, že jsme otroky Ježíše Krista. Když si uvědomíte, že jste Ježíšovým otrokem, tehdy stojíte na prahu toho, abyste se stali přítelem Božím. Ježíš říká

„Milujete-li mne, budete zachovávat má přikázání.“

Naprostá poslušnost směřuje k přátelství. V naší společnosti, když se řekne „někoho poslouchat“, tak si představíte vztah zaměstnance a zaměstnavatele, nebo třeba musíte poslouchat policistu, když vás zastaví za překročení rychlosti v obci...

S Bohem to tak není. Poslušnost Bohu je známkou hloubky vaší lásky. Podle Božího Slova je tím větší, *čím větší je vaše poslušnost, tím větší je vaše láska.* Někdy můžeme

Boha milovat rty, ale ne svými kroky. Obráťte se na človeka ve své blízkosti a řekněte mu (nebo si to řekněte sami):

„On se dívá, kam kráčím.“

V listu Židům 10, 23: *„Držme se neotřesitelné naděje, kterou vyznáváme, protože ten, kdo nám dal zaslíbení, je věrný.“*

V duchovním boji se proti vaší víře postaví celé peklo.

Stále si připomínáme ten verš: *„Držme se neotřesitelné naděje, kterou vyznáváme, protože ten, kdo nám dal zaslíbení, je věrný.“*

Váhání, zaváhání znamená mít dvojí rozpolcenou mysl. My ale čteme: *„...ten, kdo nám dal zaslíbení, je věrný.“*

Kdo nám dal zaslíbení, je věrný. V Jakubově listu 1, 6-8 se dočítáme: *„Nechť však prosí s důvěrou a nic nepochybuje. Kdo pochybuje, je podoben mořské vlně, hnané a zmítané vichřicí. Ať si takový člověk nemyslí, že od Pána něco dostane...“*

Tady vidíme, jak důležitá víra! Ve svém srdci věříme Božím zaslíbením Boží a svými rty je neochvějně vyznáváme.

Někdo na to řekne: *„Ale já to dělám už léta! Roky! Léta!“*

Nikdy, nikdy, nikdy se nevzdávejte. Obráťte se na osobu ve své blízkosti a řekněte (nebo si řekněte):

„Nikdy, nikdy se nevzdávej!“

Pro vaše děti existuje naděje! Amen? Je tu naděje pro vaše děti! Dovolte mi, to zopakovat. Zvedněte ruku, pokud jste rodič nebo prarodič. *Pro vaše děti existuje naděje!* Všichni pojďme zvolat:

„Pro naše děti existuje naděje! Pro naše vnoučata existuje naděje!“

Bůh vám žehnej. Chvála Bohu! Ve zkouškách kráčíme vírou a vzhlížíme k Ježíši Kristu v trpělivé víře. Neboť On je věrný nás uzdravit, osvobodit, obnovit. Ježíš Kristus je věrný nás spasit.

Část 4.

Kráčel vírou

Kapitola 19.

Odvážná a houževnatá víra

Odvážná a houževnatá víra žije s důvěrou a jistotou skrze víru v Ježíše Krista. Statečná a vytrvalá víra je taková, která říká:

„Nenechám tě odejít, dokud mi nepožehnáš.“

Jedná se o tento typ víry. Vyprávěl jsem vám o vidění, které jsem měl o muži, který kráčel. Široko daleko, kam až oko dohlédlo, nebylo kolem něj vůbec nic. Nevylo tam absolutně nic ve fyzické oblasti, jako jsou například hory, stromy nebo cokoli jiného, co by mu dávalo nějakou představu o tom, kam jde.

Přesto, když jsem se na tohoto muže ve vidění podíval, věděl, kam jde. Vracel se domů do Nebe a sebevědomě kráčel. Znat Ježíše, znamená mít tuto jistotu. Znat Ježíše znamená znát věčný život. Je to proto, že Ježíš je věčný život.

Na této pozemské cestě je naše víra často zkoušena, prochází různými zkouškami. Potřebujeme odvážnou a houževnatou víru. To je víra, která se nevzdává uprostřed zkoušek. Je to víra, která se stále drží Ježíše.

V evangeliu podle Marka 11, 20-23 čteme o tom, jak Ježíš proklel fíkovník.

„Ráno, když šli kolem, uviděl tem fíkovník uschlý od kořenů. Petr se rozpomenul a řekl: „Mistře, pohleď, fíkovník, který jsi proklel, uschl.“ Ježíš jim odpověděl: „Mějte víru v Boha! Amen, pravím vám, že kdo řekne této hoře: „Zdvihni se a vrhni se do moře – a nebude pochybovat, ale bude věřit, že se stane, co říká, bude to mít.“

Když se modlíme, musí být naše srdce a ústa v duchovním souladu. Víra existuje především v srdci. Slovo přebývá v srdci a vytváří víru. *Když se modlíme, naše ústa mají zvěstovat naši víru. Srdce a ústa musí být v souladu.* Z učení Ježíše chápeme, že když nejsou ve vzájemném souladu, říkáme tomu pokrytectví. Máme se modlit ve víře. Pouze víra vzdává Bohu čest. Haleluja?

Na naší cestě životem se máme modlit ve víře. Když se modlíme, naše srdce má být na tom místě, kde naše ústa prohlašují, čemu věříme. Jedná se o to místo, kde naše víra, trpělivost, vytrvalost, houževnatost a odvaha jsou všichni pohromadě. Ano, víra je dar. Může být darem od Boha, ale víra potřebuje být spojena se zbožným charakterem. Víra musí být spojena s ovocem Ducha Svatého v podobě věrnosti, vytrvalosti a odolnosti.

V evangeliu podle Marka 11, 24 pokračuje: „*Proto vám pravím: Věřte, že všechno, oč v modlitbě prosíte...*“

To je klíč. Všechny věci, za kterékoli se modlíte a které si vyprošujete – *věřte*. Nezáleží na tom, jaká je naše situace nebo jak dlouho už trvá. Když prosíte, když se modlíte, modlíte se proto, že si myslíte, že byste se měli modlit? Modlíte se, protože:

„*No, to je to, co dělám.*“

Nebo se modlíte, protože *věříte*?

Víra je rozhodnutí srdce.

Naše víra může být těžce zkoušena nepřítelem. Může být opravdu velmi hodně zkoušena! Bible říká, že někdy naše víra prochází ohněm. Bůh dovolí, aby byla víra zkoušena, aby ji očistil. Každá dobrá věc v životě pochází od Pána skrze víru v Ježíšovo jméno.

Jak pokračuje ten verš 24? Pokračuje takto: „*Proto vám pravím: Věřte, že všechno, oč v modlitbě prosíte, je vám dáno, a budete to mít.*“

Chápu, že v řečtině je gramatika následující: *věřte, že je (všechny věci) dostáváte a budete je mít*. Věřte, že už ty veškeré věci máte. Pravdou je, že se to všechno stalo na Golgotě. Jeho ranami jste byli uzdraveni. Skrze krev Ježíše Krista jsme požehnáni, osvobozeni a uzdraveni. Zvítězili jsme. Ježíš řekl:

„*Dokonáno jest.*“

Amen? Věříte, že už je to vaše. Už je to vaše.

„*Já už to mám.*“

Víra se chopí Božích zaslíbení a říká:

„*Ano! Už TEĎ je to moje!*“

Když se za některé lidi modlíme a oni okamžitě nedostanou to, co žádají, reagují přehnaně. Rozzlobí se, ať už je tento jejich hněv namířen na toho, kdo se modlí, na Boha nebo na oba. Podívají se na fakta. Víra se neopírá o pouhá fakta. Víra se opírá o Boží slovo, což je projev v srdci. Viděl jsem jiné lidi, za které se modlí, kteří setrvávají v postoji víry. Jejich uzdravení se začíná projevovat, *když setrvávají a pokračují ve víře*. Takoví lidé přicházejí na jedno, dvě, tři nebo dokonce pět setkání a tlačí se na Boha. *Oni se tlačí a mačkají dovnitř!*

Cesta víry. Víra je často životní cestou. Když kráčíte vírou, váš charakter se mění, opracovává a formuje skrze oheň. Jedna z věcí, které se mohou stát, je to, že se stáváte stále více a více závislími na Bohu.

„V Něm žiji, hýbu se a mám své bytí.“

„Na Tobě, Pane, jsem závislý, když dýchám a když jím. Na Tebe spoléhám, pokud jde o moje finance. Závisím na Tobě, pokud jde o Tvé zaopatření. Spoléhám na Tebe, že zasáhneš v mém životě a v životě mé rodiny. Potřebuji Tě. Neustále Tě potřebuji.“

Některé z ohňů života budou tak formovat Kristův charakter ve vás, že se stanete ve všem na Něm výhradně závislí. Jste na Něm závislí celým svým životem.

V listu Židům 11, 7 čteme: *„Noé věřil, a proto pokorně přijal, co mu Bůh oznámil a co ještě nebylo vidět, a připravil koráb k záchraně své rodiny.“*

Bůh k Noemovi promluvil, vnuknutím Noého varoval a řekl mu, že způsobí potopu na zemi. Noe tomu Slovu od Boha věřil. Měl bázeň před Hospodinem, a tak začal stavět archu. Stavba této obrovské archy dozajista trvala Noemovi a jeho rodině velmi dlouho.

Verš 7 pokračuje: *„Svou vírou vynesl soud nad světem a získal podíl na spravedlnosti založené ve víře.“*

Lidé si z tebe mohou dělat legraci kvůli tvé víře, ale tvá víra odsuzuje svět. Život z víry, chození ve zbožnosti a dobrota Boží odsoudí to, co dělají ostatní lidé, kteří se vám staví na odpor a jsou proti vám. Jednoho dne se lidé budou dívat na váš život. Uvidí, co pro vás Bůh udělal, a řeknou něco ve smyslu:

„Dobrá, mýlil jsem se.“

Bůh si váží víry. Bůh ctí víru! Podívejte se na Abraháma:

Pokračujeme v listu Židům 11, 8: *„Abraham věřil, a proto uposlechl, když byl povolán, aby šel do země...“*

Na které místo?

„...kterou měl dostat za úděl (dědictví); a vydal se na cestu, ačkoli nevěděl, kam jde.“

Na jaké místo se chystal, že nevěděl, kam jde? To je víra. Často chceme vědět, kam v životě jdeme. Bůh chce, abychom vykročili a drželi se Ježíšovy ruky, aniž bychom věděli, co se stane. Nebudeme vědět, kam máme jít, ale máme Mu prostě důvěřovat. Abraham věděl, že jeho potomkům byla zaslíbena země, ale nevěděl však, kam jde. Někdy je důvěra v Hospodina přesně taková. Nemáte všechno vyřešené.

Ve Starém zákoně se píše:

„Hospodinův služebník je slepý a němý.“

Boží služebníci jsou slepí a němí. Když kráčíte ve víře, je to, jako byste byli slepí ke světu, ale díváte se do Nebe. Nevíte, kam jdete ve světě, ale víte, kam jdete v Nebi. Máte duchovní zacílení vedení v Nebi, to je vše, na čem záleží. Důvěřujete Otci. Aleluja?

Pokračujeme v listu Židům 11, 9: „*Věřil, a proto žil v zemi zaslíbené...*“

Páni! Vírou vykročil, aniž by věděl, kam jde do země zaslíbené. Vírou můžete žít v zemi zaslíbené; v zemi, která se nezdá být bezpečná. Nezdá se, že máte všechno pohromadě, ale jedná se o místo, kde vás Bůh chce mít. Je to země zaslíbená.

Kráčít vírou není jako kráčet podle toho, jak to vidí svět. To je svět. Chodíte na střední školu. Pak získáte vzdělání, máte akademický titul. Odkládáte si peníze na důchod, koupíte si dům. Všechno máte pěkně naplánované po zbytek života, ale cesta víry je úplně jiná. Stáváte se anomálií, vybočujete. Jste někým, kdo se liší, protože kráčíte podle jiné melodie, než jakou slyší svět a po které svět jde.

Svět má své hodnoty, ale vy máte Boží slovo. Boží Slovo je vaše světlo, které před vámi září. Amen?

Vzpomínám si na jednu paní. Je to asi pětadvaceti let, ta paní trpěla rakovinou prsu. Ona byla tak šťastná, že si její rodina myslela, že se úplně zbláznila. Byla tak šťastná! Ona chodila podle jiné melodie. Věděla, že ji Ježíš uzdraví. Byla tak šťastná a On to udělal, Ježíš tu paní skutečně uzdravil! Aleluja! Kráčeje vírou podle melodie Nebes, podle melodie Božího slova. Necht' svítí Jeho světlo.

Lidé na to říkají:

„To přece nejde.“

„To nemůžeš udělat.“

„Tam nemůžeš jít.“

Proč ne? Když Ježíš otevírá dveře, tak jimi projděte! Haleluja. Je bezpečnější jít s Ježíšem, než přecházet přes cestu bez něj. Amen? Haleluja.

Jak pokračuje list Židům? Židům 11,9-10 nám říká: „*Věřil, a proto žil v zemi zaslíbené jako cizinec, bydlil ve stanech s Izákem a Jákobem, pro které platilo stejné zaslíbení, a upínal naději k městu s pevnými základy, jehož stavitelem a tvůrcem je sám Bůh.*“

Když budete kráčet vírou, svět vám bude stále více cizí. Vaším domovem se stane Nebe. Říkejte to nahlas a říkejte to ostatním:

„Modli se dál a neztrácej srdce.“

„Modli se dál a neztrácej srdce.“

Když procházíte zkouškami, modlete se. Bible hovoří o útěše Písma. Když procházíte ohněm, dýchejte, jezte, pijte a nechte Boží Slovo, nechť je vám útěchou v utrpení. Nechť je vaší silou, vaší skálou, vaším útočištěm i vaším lékem. Ať je silou vašeho srdce uprostřed zkoušek. Nechť je tím, co povzbuzuje a inspiruje vaši víru. Rozjímejte nad Božím Slovem. Učte se ho nazpaměť. Ponořte se do něj. Čím více jsme v ohni, tím více se nořte do Božího Slova. Boží nepřítel se vás bude snažit pomocí okolností rozptýlit, bude se snažit vás odvést od čtení a zkoumání Božího slova, bude se snažit podkopat a otrást vaší vírou.

Ježíš se modlil:

„Šimone, Šimone, hle, satan si vyžádal, aby vás směl tříbit jako pšenici. Já jsem však za tebe prosil, aby tvá víra neselhala.“

Existuje cesta. Řekněte to sobě i těm, za které se modlíte:

„Vydržte. Nedovolte, aby vaše víra selhala!“

V evangeliu podle Lukáše 18, 1-5: *„Vypravoval jim podobenství, aby ukázal, jak je třeba se stále modlit a neochabovat: „V jednom místě byl soudce, který se Boha nebál a z lidí si nic nedělal. V tom městě byla i vdova, která k němu ustavičně chodila a žádala: „Zastaň se mne proti mému odpůrci“. Ale on se k tomu dlouho neměl. Potom si však řekl: „I když se Boha nebojím a z lidí si nic nedělám, dopomohu jí k právu, poněvadž mi nedává pokoj. Jinam mi sem stále bude chodit, a nakonec mě umoří.“*

Tento soudce v podobenství se o vdovu a její poměry vůbec nezajímal, ale ona pokračovala, dokud neřekl:

„Dobrá. Zjednáme jí spravedlnost, jen abychom se jí zbavili.“

Ježíš používá toto podobenství, aby nám ukázal, jak bychom se měli chovat k Bohu. On nám ukazuje, jak bychom měli na Boha stále naléhat, jak bychom ho měli úpěnlivě bez přestání prosit. Haleluja? Žádáte Hospodina ustavičně? Nedáte si pokoj svými modlitbami směrem k Bohu? Unavujete, „ubíjíte“ Boha svými prosbami? Rozumíte, jak to myslím?

Verš 6 pokračuje: *„A Pán řekl: „Všimněte si, co praví ten nespravedlivý soudce! Což teprve Bůh!...“*

Hospodin není nespravedlivý soudce!

„...Nezjedná on právo svým vyvoleným, kteří k němu dnes i nocí volají, i když jim s pomocí prodlévá? Ujišťuji vás, že se jich brzo zastane. Ale nalezne Syn člověka víru na zemi, až přijde?“

Myslím, že to, co zde Ježíš říká, je obrovská věc. Říká:

„Což teprve Bůh...“

Což teprve On...má s nimi trpělivost a je vůči nim shovívaví...

Pak ale Kristus říká:

„Pravím vám, že je pomstí rychle.“

Bůh s nimi dlouho trpí, má trpělivost, ale rychle je pomstí. Obě pravdy jsou zde zastoupeny. Může se zdát, že ve fyzické oblasti to Bohu trvá nějakou dobu, ale v duchovní oblasti se mstí rychle. Víte, když vírou nahlížíte do duchovní říše, odpověď přichází! Haleluja? Ale když se díváte ve sféře fyzické oblasti, může se to jevit jako:

„Bohu to trvá nějak dlouhou dobu s těmi mými modlitbami.“

Bůh se dostavuje vždycky včas! Spása je pokaždé završením víry po celé té pouti naší víry. Bůh naši víru ctí. Završením víry, cílem a výsledkem víry je *spasení*.

V listu 1. Petrova 1, 3-5 čteme: *„Veleben buď Bůh a Otec Pána našeho Ježíše Krista, neboť nám ze svého velikého milosrdenství dal vzkříšením Ježíše Krista nově se narodit k živé naději. Dědictví nehynoucí, neposvrtné a nevodnoucí je připraveno pro vás v nebesích a Boží moc vás skrze víru střeží ke spasení, které bude odhaleno v posledním čase.“*

Chci, abyste pochopili, že když vložíte svou víru v Ježíše Krista a Boží zaslíbení, získáváte přístup k dědictví, které je nehynoucí, neposvrtné a nevodnoucí, které je pro vás vyhrazeno. Naším dědictvím je Nebe. V Nebi jsou poklady. Když vložíme svou víru v Ježíše Krista, získáváme přístup k pokladům v Nebi. Završením víry je sláva a Boží poklady. On hovoří o těchto pokladech, On zmiňuje toto dědictví.

Jsme Boží mocí skrze víru opatrováni k záchraně, připravené, aby byla zjevena v poslední době.

Když kráčíte vírou, jste střeženi a opatrováni mocnou mocí Boží Ducha Svatého. Ó, sláva! Řekněte někdo:

„Haleluja!“

Když kráčíte vírou uprostřed ohně, Ježíš s vámi. Jste chráněni. Jste chráněni Boží mocí. Nic se vás nemůže dotknout.

První list Petřův 1, 6-8 pokračuje: „Z toho se radujte, i když snad máte ještě nakrátko projít zármutkem rozmanitých zkoušek, aby se pravost vaší víry, mnohem drahocennější než pomíjející zlato, jež přece též bývá zkoušeno ohněm, prokázala k vaší chvále, slávě a cti v den, kdy se zjeví Ježíš Kristus. Ač jste Ho neviděli, milujete Ho; ač Ho ani nyní nevidíte, přec v Něho věříte a jásáte nevýslovnou, vznešenou radostí, a tak docházíte cíle víry, spasení duší.“

Haleluja. Naše víra přináší Pánu chválu, slávu a čest. Víra těší Boha. Pouze vírou se lze zalíbit Bohu.

Ač jste Ho neviděli, milujete Ho.

Ačkoli Ho nespátřujeme, přesto věříte. **Víra nikdy není založena na tom, co vidíte. Přichází na základě slyšení Božího slova.**

Co je cílem vaší víry?

„...docházíme cíle víry, spasení duší.“

Cílem víry je vždy spása. Jako cíl své víry si odnášíme záchranu duší. Obrátte se ke svému sousedovi a řekněte (nebo řekněte sami sobě):

„Prostě si zachovejte víru. Vaše spása je na cestě, je blízko.“

Amen? Víra se dívá do nebe a říká:

"Pane, spoléhám na Tebe. Pane, potřebuji Tě. Pane, odevzdávám se Ti, spoléhám na Tebe. Věřím Tvému slovu. Pane, důvěřuji Ti. Víím, že jsi milosrdný Bůh. Za mne učiníš průlom.“

Amen! Existuje vztah mezi Božím Slovem, Božími zaslíbeními a přímlovou v Duchu. Na této cestě víry skrze zjevení přijímáme Boží zaslíbení, která nám dává Duch Svatý; poté Duch Svatý přijde a začne se je modlit a vyprošovat.

Viděl jsem to, když jsem byl misionářem ve státě Paraguay. Pán mi dal proroctví, že sešle probuzení na jeden domorodý kmen, ale nejdřív je přijdou do shromáždění, do církve. Neměl jsem žádné kontakty s žádným kmenem, ale On řekl:

„Já je přivedu, oni přijdou do církve. Ty se za ně máš modlit. Oni se vrátí a zažijí probuzení.“

To bylo Boží zaslíbení, zjevné Slovo pro nás. Pak se Duch Svatý začal modlit. V listu *Římanům 8* se mluví o tom, že sám Duch se za nás přimlouvá nevyslovitelným lkáním. Duch Svatý však sám oroduje nevýslovnými vzdechy, sténá a přimlouvá se za nás.

Ve verši 22 se píše: „*Víme přece, že veškeré tvorstvo až dodnes společně sténá a pracuje k porodu.*“

Duch Svatý měl sestoupit na mladé lidi. Někdy to vypadalo, jako by byli roztaveni ohněm, když se začali přimlouvat za probuzení. To pokračovalo několik dalších měsíců. Pak jednoho dne přišel domorodý pěvecký sbor. Měli s sebou tradiční harfu, kterou používají domorodé kmeny ve státě Paraguay. Přinesli si harfu, aby mohli uspořádat koncert. Pak jsem najednou prozřel a viděl jsem, že toto je to Boží zaslíbení.

Modlili jsme se za ně a zdálo se, že se nic nedělo. Oni se vrátili, ale probuzení nastalo! Došlo k vylití moci. Nevěděli, co se děje! Lidé byli v transu a tančili v Duchu. Lidé byli osvobozováni. Shromáždění trvala celé hodiny. Měl jsem tu obrovskou výsadu, jezdit za nimi ve svém malém jeepu Willy, kázal jsem jim a viděl jsem to všechno. Bylo to úžasné!

Když se vydáte na cestu víry, Duch Svatý přijde a pomůže vám s přimlouvaním. Vidíme to v knize 1. Královská 18, 41-46:

„Poté řekl Eliáš Achabovi: „Vystup vzhůru, jez a pij. Je slyšet hukot deště.“

Řekl to proto, že Hospodin seslal na zemi hlad a sucho, protože lid uctíval baaly a za všechno to modlářství, které provozovali. Hospodin promlouvá k Eliášovi a on slyší silný déšť, lijavec. Zaslíbení Boha mu bylo zřejmé.

„...Achab tedy vystoupil vzhůru, aby jedl a pil.“

Jednalo se o bezbožného muže, takže o přimlouvání nic nevěděl. Byl to bezbožný modloslužebník. Šel se najíst a napít, ale Eliáš měl práci. Byla to přimlouva. Když procházíte zkouškami a věříte, je třeba sehrát určitou roli. Říká se jí přimlouva.

„...Eliáš mezitím vystoupil na vrchol Karmelu, sehnul se k zemi a vtiskl si tvář mezi kolena.“

Bůh si váží pokory a víry, když se Mu koříte uprostřed zkoušek a těžkostí. Váží si toho, když se skloníte a položíte svoji tvář k zemi a voláte k Němu.

„...Pak řekl svému mládenci: „Vystup a pohleď směrem k moři.“

Když se přimlouváme ve víře, musíme obvykle také ve víře jednat.

„Jdi a podívej se k moři.“

„...On vystoupil, pohleděl a řekl: „Nic tam není.“

Je to jako s některými lidmi, kteří stojí ve frontě na modlitbu. Ptám se jich:

„Co cítíte, že se děje?“

A oni řeknou:

„Ale nic.“

Nic. Pokračujte a řekněte: „Nic.“

„A sedmkrát řekl: „Vrať se.“

Vidíte, jak byla Eliášova víra zkoušena? Přimlouvá se. Je na zemi. Sedmkrát posílá svého služebníka, ale nic se neděje. Šestkrát se nic neděje. Haleluja! Někdy se to stane, když se modlíte za lidi. Poprvé, podruhé nebo potřetí nic. Pak je to ANO! Haleluja! Sláva Bohu!

Verš 44 říká následující: *„Když to bylo posedmé, řekl: „Hle, z moře vystupuje mráček malý jako lidská dlaň.“ Eliáš mu řekl: „Vystup vzhůru a vyříd’ Achabovi: „Zapřáhni a jed’ dolů, ať tě nestihne déšť!“*

Haleluja. Vzpomínáte si, co Ježíš řekl?

„Mluv k této hoře!“

Když věříte, vyjadřujte svoji víru slovy.

Verš 45: *„A vtom už k tomu došlo. Nebe se zachmuřilo, vítr přihnul mraky a spustil se silný déšť. Achab dal zapřáhnout a jel do Jizreelu. Hospodinova ruka byla s Eliášem. Podkasal si bedra a běžel před Achabem, až doběhl do Jizreelu.“*

Dokážete si představit Eliáše? Přepásal si bedra a běžel rychleji než on vůz! SLÁVA! Haleluja! To je Boží moc! To je to, co v církvi potřebujeme. Potřebujeme moc Ježíše Krista. Potřebujeme lidi, kteří běží rychleji než vozy! Haleluja. Amen.

V listu Římanům 8, 26-27 se píše: *„Tak také Duch přichází na pomoc naší slabosti. Vždyť ani nevíme, jak a za co se modlit...“*

Haleluja, že nám Ježíš Kristus poslal Pomocníka! Duch nám také pomáhá v našich slabostech. Když pláčete, máte bolesti, když se trápíte se nebo máte potíže, CHVALTE BOHA, ŽE MÁME POMOCNÍKA! Amen?! Máme Božskou třetí osobu Trojice. Máme Ducha Svatého Pomocníka, který nám pomáhá v našich potřebách a problémech.

Dostali jste se někdy do situace, kdy prostě nevíte, jak se modlit?

„Moje dítě se nepřičetně vzteká!“

Nevíte, co s ním máte dělat. Dívá se na videohry a vy nevíte, co dělat.

Co říká Boží Slovo?

„...ale sám Duch se za nás přimlouvá nevyslovitelným lkáním. Ten, který zkoumá srdce, ví, co je úmyslem Ducha; neboť Duch se přimlouvá za svaté podle Boží vůle.“

Haleluja? Duch svatý zná Boží zaslíbení. On zná Boží vůli. **Boží zaslíbení je Boží vůle.** Zaslíbení Boží jsou nám zjevena v našem srdci skrze Ducha Svatého. Duch svatý na nás

sestoupí. On se bude modlit zaslíbení a Boží vůli. Duch Svatý bude přesahovat naše chápání. Někdy se podíváte na někoho, kdo se modlí a bude vypadat, jako by právě rodil.

„Uhoouooh!“

Takoví lidé budou sténat v Duchu, budou se lopotit a dřít. Duch Svatý ví, co dělá. Víte, že někdy prostě potřebujeme ztišit svou mysl? Potřebujeme ji vypnout a nechat Ducha Svatého, aby dělal, co právě dělá. Amen? Dobré ovoce uvidíme později. Pokračujme a řekněte:

„Chvála Bohu!“

Mluvíme o odvážné, vytrvalé a neústupné víře. Pokud věříte v mocného Boha, pak ho prostě o mocné věci! *Požádejte* ho a On vám *dá* národy! *Žádejte* Ho o velkolepé a úžasné věci. On je *velkolepý a úžasný* Bůh. Haleluja? Hospodin je *skvělý* Bůh. On je báječný Bůh. Chvála Pánu!

Část 4.

Kráčej vírou

Kapitola 20.

Hospodin miluje víru

Začněme se všichni modlit.

Pane, Boží Slovo říká, že Ježíš vyšel k zástupům. Byl pohnut soucitem a uzdravoval jejich nemocné.

Chci, abyste věděli, že Ježíš je pohnut soucitem. Pokud jste duševně nemocný, sužují vás démoni, máte rakovinu, hroznou osteoartritidu, slepotu, hluchotu nebo něco jiného, Ježíš vás miluje. Je dojat soucitem s vámi, stejně jako byl On s velkými zástupy. Miluje vás, ať jste kdekoli. Pokud jste v nemocnici, jste upoutáni na lůžko nebo jste doma a nemůžete se hýbat nebo chodit, On vás miluje.

Bible říká, že láska zahání strach. Láska Ježíše Krista vás uzdraví a vysvobodí. Pomodleme se hned teď. Naše služba má mnoho lidí, kteří se s vámi budou právě teď modlit a sjednotí se s vámi na modlitbě.

Otče, voláme k tobě za ty, kteří se dívají na video na internetu, nebo čtou toto vyučování. Otče, v soucitu Ježíše Krista uzdravuj ty, kteří jsou nemocní. Otče, vkládáme

v Tebe svou víru, že je právě teď uzdravuješ, ve jménu Ježíš, vyhlášíme a promlouváme uzdravení nad vaším tělem.

V MOCNÉM jménu Ježíše Krista, uzdravení nad tou artritidou, bolestivými koleny. Lékař řekl, že potřebuješ operaci, že potřebujete náhradu. Mějte ji od Ježíše Krista. Chvála Pánu. Je tu někdo, kdo má hrozné problémy s loktem. Buďte uzdraveni ve jménu Ježíše! Problémy s kostmi, buďte uzdraveni v mocném jménu Ježíše Krista!

Uvolňuje se Boží moc. Uzdravuj autismus, uzdravuj duševní problémy. Postižení myslí ať je UZDRAVENO v mocném jménu Ježíše Krista. Odcházejí duchové nemoci a temnoty. V Ježíšově mocném jménu buďte osvobozeni právě teď! Bolesti, odejděte z těla! Děkuji ti, Otče. Děkuji ti, Otče.

Věříme, tedy nepochybujeme ve svém srdci. Připojte se ke mně víře. Věříme, tedy nepochybujeme ve svém srdci, že vaše bolest, nemoc, choroba, démoni, duševní choroba, schizofrenie, hluchota nebo cokoli jiného, co vás trápí a sužuje, je pryč ve Ježíšově mocném jménu. Děkujeme ti, Pane. Amen.

Amen? Chvála Pánu.

Naše dnešní poselství zní: *Bůh miluje víru.* Bůh miluje víru. Chvála Pánu.

Co je to, co se líbí Bohu? Jsou to lidé, kteří mu důvěřují, věří v Něj, a kteří Mu důvěřují. Hospodin se dívá na srdce.

Apoštol Pavel v Bibli říká:

„Rozhodující je víra, která se uplatňuje láskou.“

To je, když obrátíte svoje oči, svůj zrak k Ježíši a věříte v Něho a milujete Ho. Když vás lidé žádají o modlitbu, přicházejí za vámi a říkají:

„Můžete se za mě modlit?“

To je víra působící skrze lásku. Víra může a má být projevem lásky. Haleluja. Bůh miluje víru. Boha můžete potěšit jednoduše tím, že se rozhodnete se v Něho věřit.

V listu Židům 12, 1 se píše: *„Proto i my, obklopeni takovým zástupem (oblakem) svědků...“*

V listu Židům 11 si můžete přečíst, kdo jsou tito svědkové. Jsou to lidé jako Noe, Abrahám, patriarchové (Abrahám, Izák a Jákob) a všichni velcí muži, včetně Daniela v jámě lvové a těch, kteří byli vhozeni do pece. Tito lidé kráčeli vírou. Jsou to naši velcí svědkové, jsou naším velkým zástupem (oblakem) svědků.

V listu Židům 12, 2 se pokračuje: *„...odhodme všecku přítěž“*

Přemýšlejte o tom. Pokud běžíte závod, nechcete mít na sobě závaží. Někdy se křesťané snaží kráčet vírou, ale máme na sobě nějaká závaží. Nemusí to být nutně hříchy, ale jsou to věci v našem životě, které nám nepomáhají. Pojdme si říci:

„Neužitečné.“

Zamyslete se na chvíli nad věcmi, které děláte ve svém běžném dni, které nejsou užitečné na vaší cestě s Ježíšem Kristem. Nyní se zamyslete nad tím, jak se někteří lidé snadno pohádají, možná je to s vaším manželem/vaší manželkou, nebo jste kritičtí k tomu, jak lidé něco dělají, a odsuzujete je. Některé věci prostě nejsou užitečné. Amen? To jsou jistá závaží. Zátěž velmi úzce souvisí s hříchem nebo nástrahou.

Takže jak pokračuje ten verš Židům 12, 2? Čtete zde: *„...odhodme všecku přítěž i hřích, který se nás tak snadno přichytí, a vytrvejme v běhu, jak je nám uloženo, s pohledem upřeným na Ježíše, který vede naši víru od počátku až do cíle.“*

Nemůžete dobře běhat, pokud máte v životě závaží a nástrahy. To, co se Bohu líbí, je víra v Ježíše Krista a vzhlížení k němu s upřeným pohledem.

V prorokovi Izajášovi 43, 10 Pán říká:

„Mými svědky jste vy, je výrok Hospodinův, a můj služebník, jehož jsem vyvolil. Tak mě poznáte a uvěříte mi...“

Víra roste s tím, jak rozvíjíme živé, osobní poznání Boha v Ježíši Kristu. Vaše víra bude růst s tím, jak ho budete poznávat. Když se ohlédnete na svůj život a uvidíte, co Bůh udělal (a dělá), a pomyslíte si:

„Tohle je můj Bůh.“

Vaše víra bude růst.

Čtete dále: *„Tak mě poznáte a uvěříte mi a pochopíte, že to jsem já (já jsem ON). Předemnou nebyl vytvořen Bůh a nebude ani po mně.“*

Řekněte:

„Pochopíte, porozumíte.“

Ježíš řekl:

„Věřte v Boha a věřte také ve mne.“

Musíte pochopit, že Bůh je JSEM, KTERÝ JSEM. Nemá žádný smysl se s Ním hádat nebo Ho obviňovat. On je Věčný Bůh, Stvořitel hvězd. On je hoden naší důvěry a víry.

Víra není to, co víte o Bibli.

Někteří lidé říkají:

„Aha, on je příslušník jisté víry, jisté denominace...“

Říkají to, jako by byl určitého náboženství. Ne, biblická víra je víra srdce. Biblická víra je to, co je v srdci. Podle Ježíše je naše víra v Něj v srdci a vystupuje skrze výpověď našich úst. Pokud se se chcete líbit Bohu, tak Bůh miluje víru, která přebývá v srdci a která je vyřčena a vyslovena ústy.

V evangeliu podle Marka 11, 23: *„Amen, pravím vám, že kdo řekne této hoře: „Zdvihni se a vrhni do moře“ – a nebude pochybovat (ve svém srdci), ale bude věřit, že se stane, co říká, bude to mít.“*

Díváte se na nějakou horu ve svém životě. Možná je to rakovina, problémy s dětmi nebo odcizené dítě. Možná je to manželství, které je prochází problémy, nebo máte rodiče, kteří trpí Alzheimerovou chorobou.

Ten verš to říká jasně: *„...kdo řekne této hoře „Zdvihni se a vrhni do moře“ – a nebude pochybovat (ve svém srdci), ale bude věřit, že se stane, co říká, bude to mít.“*

Ten člověk věří těm věcem, které říká a praví...

„...ale bude věřit, že se stane, co říká, bude to mít.“

Moc v duchovní oblasti se uvolňuje, když se vaše srdce spojí s vašimi ústy v opravdové víře. O cokoli požádáte; když přikážete té hoře...

„Odejdi. Bud' odstraněna. Bud' vržena do moře.“

Když se to shoduje s vaším srdcem, je tu třaskavá atomová bomba, která vybuchne. Haleluja! To, o co se ďábel pokouší, je následující. Když ve svém srdci věříte a chystáte se promluvit ústy, přijde se strachem.

„Ach, to bys neměl říkat. Jak můžeš být tak smělý a troufalý. Je tak absurdní, že něco takového říkáš?“

Snaží se zamezit propojení mezi srdcem a ústy. Cokoli řeknete, splní se, pokud tomu bez pochybností věříte ve svém srdci. To znamená, bez jakýchkoli pochybností. Všechna sláva! Když se modlíte za lidi, musíte si to urovnat ve svém srdci. Musíte si to tam pěkně srovnat! Vytrhněte plevel pochybností, obav a strachu a přijďte na místo čisté víry bez pochybností v srdci. Řekněte:

„Přestaň pochybovat.“

Víra uvádí do odpočinku. Pokud nemáte neustálé spojení s nějakou osobou, nejste s ním ve vztahu. Neznáte stav víry těch osob, ale můžete se za ně modlit. V tu chvíli máte věřit a prohlašovat postoj k dané věci a pak *spočínout* ve své víře. Lidé mluví o dni

odpočinku, o sobotě (Sabbath). V knize *Židům* se píše, že pouze víra nás uvádí do odpočinutí. Je to tehdy, když vložíte svou víru v Ježíše Krista a když dospějete k víře, nastává odpočinek.

Uvěřte a pak vyznávejte. Víra má sestru, jedná se o její dvojče, sestra jménem *vytrvalost*. Chodit vírou vyžaduje zbožný charakter, trpělivost a vytrvalost. Znamená to, věřit ve svém srdci, skutečně věřit ve svém srdci bez pochybností a pokračovat ve vyznávání víry. Někdy to vypadá jako střelení proti nepříteli. Je to jako bušit do zdi, dokud nezačne zeď prskat a nezřít se. Haleluja.

Moje matka vypráví příběh o mém bratru Janovi. Jan byl požádán, aby opustil dům, když mu bylo asi šestnáct let. Zabýval se obchodováním s drogami, bral drogy a stýkal se s gangem v Sydney. Odešel a moje matka prohlásila:

„Deset nocí po sobě jsem byl v noci vzhůru, nezamhouřila jsem oka.“

Řekla ještě:

„Byla jsem tak rozrušená, že jediné, co jsem mohla dělat, bylo volat k Bohu, plakat k Bohu – prostě plakat a brečet.“

A pak pokračovala:

„Během té desáté noci ke mně promluvil Bůh.“

Bůh jí řekl:

„Miluji ho víc než ty.“

Moje matka pokračovala:

„Když jsem uslyšela Boží hlas, přestala jsem se modlit, přestala jsem se modlit. Věděla jsem, že je všechno v pořádku.“

Je zde to, že moje matka se přimkla k víře, když slyšela promluvit Hospodina a její víra ji přivedla k odpočinku. Roky plynuly, ale ona setrvala v tom odpočinutí. Pak Duch Svatý na Jana sestoupil, když se díval na nějaký sekulární pořad v televizi a popíjel u toho kafe. Duch Svatý na něj sestoupil a on začal plakat a vzpomínat na všechny své zločiny. Navrátil se k Ježíši a okamžitě byl osvobozen ze závislosti na drogách. Dnes je pastorem sboru v Sydney. Haleluja!

Naše víra nás přivádí do odpočinutí. Přicházíme na místo duchovního odpočinku, protože jsme si nyní jisti, že Bůh má situaci pod kontrolou.

Řekněte si pro sebe:

„Bůh má situaci pod kontrolou, tak proč tomu prostě nevěřím?“

Bůh miluje víru. Těší ho, když kráčíme vírou.

„...žijeme přece z víry, ne z toho, co vidíme.“

Křesťanský život má být cestou víry, a ne pouze malými výbuchy víry nebo daru víry. Je to cesta víry, na které vlastně kráčíme vírou. Kráčet vírou znamená vidět Boží Slovo v duchovní oblasti. Znamená to věřit tomu, co vidíte v duchovní oblasti a ne tomu, co je před očima v přirozené oblasti. Chodíme a žijeme vírou, ne tím, co vidíme.

Chodit vírou znamená chodit v Duchu Svatém. Znamená to kráčet a pohybovat se v jiné oblasti. Jednoduše nevěříte tomu, co vidíte. Věříte Bohu. Věříte Božímu Slovu. Věříte Božím zaslíbením a chodíte v jiné dimenzi. Když kráčíte vírou, kráčíte v Božím Duchu. Duch Boží vám zjevuje Boží Slovo a vaše důvěra spočívá v tom, co On vám ukazuje. Haleluja?

V epištole Židům 11, 5: *„Hnoch věřil, a proto nespáčil smrt, ale Bůh ho vzal k sobě. „Nebyl nalezen, protože ho Bůh přijal...“*

Byl vzat, byl přemístěn.

„...Ještě než ho přijal, dostalo se Henochovi svědectví, že v něm Bůh našel zalíbení.“

Tento muž Hnoch (Enóch) chodil vírou do takové míry a tolik se líbil Bohu, že Bůh řekl:

„Dobře. Nemusíš zemřít. Teď si tě беру k sobě.“

V epištole Židům 11,6 dále čteme: *„Bez víry však není možné zalíbit se Bohu: Kdo k Němu přistupuje, musí věřit, že Bůh jest a že se odměňuje těm, kdo Ho hledají.“*

Není nemožné... Můžete chodit do kostela, číst si Bibli a dělat všechny ty dobré věci, ale Boha to nepotěší. Potěší Ho to jen tehdy, když budete dělat ty věci ve víře. Potěší Ho, když budete chodit do kostela, do shromáždění v očekávání, že se s Ním setkáte.

Potěší Ho, když půjdete na domácí skupinku v očekávání, že Bůh vám požehná a že děláte správnou věc v poslušnosti vůči Němu. Bůh se nikdy nezajímá o náboženství! Bohu jde o věci srdce. Ze srdce můžete chodit do kostela, do sboru a číst Bibli. Vždycky to vychází ze srdce. Vše ohledně Hospodina se týká srdce.

Čteme zde: *„Bez víry však není možné zalíbit se Bohu: Kdo k Němu přistupuje, musí věřit, že Bůh jest a že se odměňuje těm, kdo Ho (usilovně)hledají.“*

Amen? Někdy se zdá, jako by se před námi Bůh skrýval. Zažili jste někdy takového, máme takovou zkušenost? Je to jako:

„Kde je Bůh?“

Možná si řeknete něco ve smyslu:

„Chci, aby ke mně Bůh mluvil ve snech a viděních. Chci blesky z Nebe a chci, aby mě usmažily...“

Někdo to nedávno vyslovil takto:

„Chci být sražen na zem. Chci být zabit v duchu.“

Víra neznamená, že si užíváte to, co vidíte. Věříme tomu, co nevidíme. Věřit znamená, být si jist tím, co nevidíte. Být přesvědčen o skutečnostech, které nevidíme. Když procházíte touto pochmurnou zkušeností a ptáme se:

„Kde je Bůh?“

Víra na to říká:

„Budu Ho usilovně hledat. Budu Ho hledat v noci. Vstanu brzy ráno. Budu číst Bibli.“

Víra je oheň v srdci, který říká:

„Vím, že Bůh existuje, budu naléhat, přitisknu se a vmáčknou se...“

Vidíte to? Je to dobré pro duši. Bůh nemluví vždycky. On někdy mlčí. Jeho mlčení je pro nás dobré, protože pak začneme žít a říkat:

„Bože, kde jsi? Potřebuji Tě! POMOZ MI!“

V Žalmu 27,12-13 můžeme číst o víře, o významu a roli víry uprostřed utrpení. Žalmista říká:

„Nevydávej mě kvůli mých protivníků!“

Nejčastěji se váš problém netýká těla a krve. Není to problém s lidmi. Je to problém s démony.

„Nevydávejte mě do vůle démonů...“

Tito démoni chtějí, aby mi bylo špatně. Démoni chtějí, abych se nervově zhroutil. Chtějí, abych udělal to, tamto a jiné další. Amen?

Žalm 27 pokračuje: *„Zvedli se proti mně křiví svědkové, i ten, z něhož násilí číší. Jak bych nevěřil, že budu hledět na Hospodinovu dobrotivost v zemi živých!“*

Víra je preventivní lék proti zoufalství, sklíčenosti, myšlenkám na dobrovolný odchod z tohoto světa i proti beznaději. Když je vám těžko, najdete útěchu v Božím Slově, v Písmu. Vaše víra brání nepříteli, aby přišel a způsobil, že budete žít ve strachu, že jste sklíčení a podobně. Je to jako skála. Pojdte říci:

„Pane, věřím tvému slovu, i když se celé peklo staví mně. Věřím Tvému slovu.“

Haleluja!

V Markově evangeliu 5, 35-36 slyší představený synagogy, že jeho dcera právě zemřela, zatímco byl na cestě s Ježíšem, aby jeho dceru uzdravil. Byla velmi nemocná. Nyní je mrtvá.

„Ale Ježíš nedbal na ta slova a řekl představenému synagogy: „Neboj se, jen věř!“

Strach je jedním z velkých útoků nepřítele, když je něco těžkého a vy si říkáte:

„Přijdu o svůj obchod, o svůj byznys.“

„Přijdu o práci.“

„Přijdu o tohle. Tohle se stane, tamto se přihodí...“

Je to neštěstí, samá kalamita. Je to strach. Ježíš říká:

„Neboj se.“

Jaký je preventivní lék proti strachu? Je to *víra*. Stačí vložit svou víru v Ježíše Krista. Haleluja. Bůh miluje víru. Víra se Bohu líbí. Bez víry však není možné zalíbit se Bohu.

Zákon víry. Pavel mluví o *zákonu víry*. Existuje gravitační zákon. Když něco zvednete a upustíte, spadne to. Je to zákon. Pavel mluví o zákonu víry. V Novém zákoně je řada zákonů, stejně jako ve Starém zákoně. Existuje zákon víry. Když vložíte svou víru v Ježíše Krista, začnou se dít věci. Děje se to takto téměř přirozeně, protože je to zákon. Jedna z věcí, která se stane, když věříte v Pána Ježíše Krista, je, že On vám dává spravedlnost. Je to zákon. Čiňte pokání a věřte v Pána Ježíše Krista a budete spaseni.

V knize Genesis 15, 2 čteme: *„Abram však řekl: „Panovníku Hospodine, co mi chceš dát? Jsem stále bezdětný...“*

Neměl dědice. Toto je Genesis 15, 4-5:

„Hospodin však prohlásil: „Ten tvým dědicem nebude. Tvým dědicem bude ten, který vzejde z tvého lůna. Vyvedl ho ven a pravil: „Pohleď na nebe a sečti hvězdy, dokážeš-li je spočítat.“ A dodal: „Tak to bude s tvým potomstvem.“

Abram byl samozřejmě starý muž. Jeho manželka byla postarší žena. Čteme od tom knize *Římanům*, že její lůno bylo jako mrtvé. Hospodin vyvedl Abrama ven, ukazuje mu hvězdy a pak mu řekne:

„Takoví budou i tvoji potomci.“

Když mu ukázal hvězdy, nebyla tam k tomu vidět světla nějakého města. Vždyť se díval na samotnou Nebeskou klenbu. Kdo se někdy díval na nebe z místa, které není

ovlivněno světly civilizace, dobře ví, o čem mluvím. To je nádherný pohled na hvězdy! Úžasná podívaná. Tady Hospodin říká tomuto muži, který byl neplodný:

„Takoví budou i tvoji potomci.“

Následující se říká v šestém verši:

„Abram Hospodinovi uvěřil a On mu to připočetl jako spravedlnost.“

Abram věřil tomu, co Bůh řekl. Věřil, že bude mít takové potomky, i když byl neplodný a starý. Bůh viděl jeho víru a dal mu spravedlnost. To je zákon víry. Když vložíte svou víru v Ježíše Krista, věci se začnou dít přirozeně a nadpřirozeně. To je zákon. Ježíš to řekl v evangeliu podle Marka 9, 23:

„Všechno je možné tomu, kdo věří.“

Žijeme ve společnosti, která je velmi založená na vědě, je sekulární, ale když myslíte na Boha, který stvořil vesmír, všechno je možné. Nemyslete na to, co jste ještě neviděli. Jednou z překážek víry je jednoduše nedostatek zkušeností. *Věřme*. Věřme ve věci, které jsme dosud ještě nikdy neviděli!

Byl jsem v Queenslandu, na venkově. Bylo to malé městečko. Nevím ani jestli se tomu dá říkat město, protože bylo velmi malé. Měli jsme asi dvacet lidí v kongregaci a Pán mi řekl:

„Je tady někdo, koho bolí hlava.“

Jeden tatínek řekl:

„Ano, to je moje dcera. Často jí bolí hlava.“

No, člověk by si myslel, že se za její bolesti hlavy budeme modlit, je to tak? Já jsem však nevěděl, že jí bolí hlava kvůli deformaci lebky. Místo toho, aby její lebka měla tvar vejce, jako má většina z nás, její hlava byla vzadu plochá. Tento tvar lebky tlačil na její mozek a způsoboval jí silné bolesti hlavy. Někdy otec té holčičky, aby své dceři ulevit od bolestí, dokonce určitým způsobem udeřil do její hlavy. O tomto jsem však nic nevěděl.

Pán mi ukázal zlého ducha. Pokáral jsem ho a ta holčička upadla. Bylo jí asi dvanáct let. Svalila se na podlahu poté, co vlna tepla prošla kolem její hlavy a něco z jí odešlo. Hlava jí vyrostla o 1,5 centimetru. Vyrostla jí lebka! Haleluja! Nevěděla jsem, co se dělo, ale příští noc se vrátili a táta řekl:

„Když jsme se vraceli domů, položil jsem ruku na její hlavu a zjistil jsem, že je kulatá!“

Tatínek byl také osvobozen z alkoholismu! Chvála Bohu! Ale vy víte, že u Bohu není nic nemožné. Všechno je možné! Proč nevěřit věcem, které jste nikdy neviděli se stát? Proč ne? Stačí říct:

„Proč ne?“

Dnes tomu říkáme epilepsie, ale otec chlapce, který měl v sobě démona v evangeliu podle Marka 9, 22-24, řekl Ježíšovi: „*Ale můžeš-li, slituj se nad námi a pomoz nám.*“

Zní to jako blábol.

„*Ale MŮŽEŠ-LI co...Jestli MŮŽEŠ něco udělat...*“.

Někdy, když se na problém díváte dostatečně dlouho, vás možná napadne:

„*No, Bůh mi nemůže pomoci. Je to příliš velké.*“

„Ježíš mu řekl: „*Můžeš-li! Všechno je možné tomu, kdo věří.*“ Chlapcův otec rychle (se slzami) vykřikl: „*Věřím, pomoz mojí nedověře (nevíře)!*“

Amen? Je to úžasné. Nemusíte být duchovní velikán. Většina nás ve svém srdci bojuje s nevírou, pochybnostmi, obavami nebo strachem, ale když otec toho hošíka říká:

„*Pane, pomoz mé nevíře.*“

Stačí mu víra a jeho chlapec je uzdraven. Bůh je milosrdný. On stačí vidět jen kousek ve vašem srdci, aby se staly velké věci. Chvála Bohu! Víme, že skrze zákon víry se děje spravedlnost. Dochází k osvobození. Dochází k uzdravení. Jen nepřestávejte věřit. Prostě se nevzdávejte. Nevzdávejte se!

Máme pro vás video s Mel a Rossem, kteří se o svůj příběh rozdělili v Melbourne. Jedná se o mladý pár, který má několik malých dětí. V roce 2017 jí byla diagnostikována rakovina mozku ve čtvrtém stadiu. Přijeli si na setkání pro modlitbu. Měl jsem vidění a řekl jsem:

„*Vidím, že nádory jsou jen jizvou.*“

Situace se zhoršila, ale oni dál věřili a zbavili se některých věcí ve svém životě. Řekl:

„*Stali jsme se křesťany na plný úvazek. Zbavili jsme se Netflixu. Zbavili jsme se všeho a prostě jsme věřili.*“

Takto pokračovali dál. Loni v listopadu pak Mel přišel na setkání v Melbourne a řekl:

„*Magnetická rezonance ukázala jeden nádor...*“

Původně tam byly dva.

„*Jeden nádor je pryč. Druhý je jizva. Je to zjizvená tkáň.*“

Ale víte, oni věřili a vyznávali to. Jak se věci zhoršovaly, dál věřili a vyznávali to. Kráčeli vírou a vytrvali. Bůh se nad nimi slitoval. Haleluja? Amen.

Zákon víry. Existuje zákon víry. Chvála Bohu. Když věříte, jedním z přirozených účinků víry je, že vaše cesta má pevný základ. Lidé, kteří žijí v pochybnostech, si nejsou jisti tím, co by měli v životě dělat, ale když věříte v Ježíše Krista, vaše pouť je vymezena a obстоjíte.

Čtete o tomto v Izajášovi 7, 9:

„Nebudete-li stáli ve víře, neobstojíte!“

Povolal vás Bůh k nějakému podnikání? Proč nevěřit, že vám žehná a zažijete prosperitu? Povolal vás Bůh do služby na plný úvazek, abyste založili sbor? Pokud vás povolal, proč nevěřit, že ten, kdo vás povolal, je věrný a zaopatří vás?

Víra nás z Boží milosti upevňuje na naší cestě. Bůh nás povolal něco dělat, postavil nás na nějakou životní pouť. Každý z nás má v Kristu svůj osud. Než se narodíme, jsme každý z nás povolán k tomu, abychom něco dělali. Vírou přijímáme, že cesta je ustanovena. Avšak ten, kdo ve své mysli pochybuje, je jako vlna hnaná a zmítaná vichřicí. Ten, kdo pochybuje, by si neměl myslet, že od Pána něco dostane. Člověk s dvojí myslí je rozpolcený, nestálý ve všem, co činí (list Jakubův 1, 6-8).

Jedním z přirozených důsledků víry je, že jste upevněni, ustanoveni, obstojíte.

Žalm 111, 7: *„Činy jeho rukou jsou pravda a právo, všechna jeho ustanovení jsou věrná.“* Bůh je činný a zakládá a ustanovuje vaši cestu. Neohlížejte se zpět. Nedívejte se doleva ani doprava. Prostě jděte přímo vpřed. Amen? Chvála Bohu.

Tuto kapitolu chci zakončit těmito slovy. Teď pozorně poslouchejte. *Víra je rozumná a prozíravá.* Pravá víra v Boží zaslíbení je rozumná a opatrná. Jste připraveni?

V knize Přísloví 14, 15: *„Prostoduchý kdečemu důvěřuje, kdežto chytrý promýšlí své kroky.“*

Víra nevěří všemu, co slyší. Víra rozpoznává Boží Slovo, které promluvil Ježíš Kristus a které přináší Duch Svatý. Víra nevěří každému prorockému slovu nebo všemu, co o vás lidé říkají nebo vám říkají. Někteří lidé věří všemu možnému.

Víra nespěchá.

„Ach, Bůh mi řekl, že mám udělat tohle a ...“

A hned se dají do běhu...

„Nikoho neposlouchám. Slyšel jsem od Boha a ...“

Vzápětí se někde rozplácnou s nosem namočeným v blátě....

Vírou hýbe Bůh, a ne tělo. Víra je rozvážná a bystrá.

Prorok Izajáš 28, 16 říká: „Proto praví toto Panovník Hospodin: „Já to jsem, kdo za základ položil na Sijónu kámen, kámen osvědčený, úhelný a drahý, základ nejpevnější; kdo věří, nemusí spěchat.“

Ten kámen je Kristus.

Haleluja. Když chodíte v Duchu, vypadá to jinak. Může se zdát, že děláte věci rychle, ale je to prostě proto, že Bůh vás pohání. Vypadá to jinak, než když jen kráčíte ve spěchu a dostáváte se do problémů. Chvála Bohu? Všichni řekněme:

„Víra je opatrná a rozumná.“

Víra neběží za cizími věcmi. Na Facebooku jsou k vidění skvělí křesťany, ale ti zveřejňují různé bizarnosti. Někdo řekněte: „Amen.“

Víra neběží za podivnými věcmi. Ježíš řekl v Matoušově evangeliu 24, 23-25:

„Tehdy, řekne-li vám někdo“ „Hle, tu je Mesiáš nebo tam“, nevěřte! Neboť vyvstanou lžimesiášové a lžiproroci a budou předvádět veliká znamení a zázraky, že by svedli i vyvolené, kdyby to bylo možné. Hle, řekl jsem vám to předem.“

Víte, možná se dočkáte bizarních konspiračních teorií.

„Blíží se konec světa!“

„Tohle se stane...“

Je to plné strachu! Víra se nenechá unést podivnými věcmi strachu. Amen? Ať už věříte ve změnu klimatu, nebo ne, někteří mladí lidé jsou přemoženi strachem a obavami z toho, co se stane v budoucnu. Myslí si, že nastane konec světa a všichni zemřeme v peci. Zvýší se prudce teplota planety. Jsou plní strachu. Víra toto překonává a důvěřuje. Amen?

Volal mi jeden člen rodiny. Myslím, že to souviselo s krvavými měsíci. Lidé říkali:

„Tohle už je konec.“

„Tohle vypadá, že se blíží všemu konec.“

Jeden z členů mé rodiny mi zavolal:

„Co nastane?“

Jednalo se o jedno z mých dětí:

„Co se bude dít?“

Zalistoval jsem ve svém diáři a řekl jsem:

„No, podle mého diáře, budu zrovna někde přednášet kázání...“

A ona řekla:

„Aha. Díky, tati. To je tedy v pořádku.“

Uklidnila se a byla klidná. Pravá víra spočívá v Kristu. Víra vás přitáhne blíž k Němu. Přiblíží vás k Božímu Slovu. Víra rozezná, čemu důvěřovat a čemu věřit. Jste se mnou? Nevěřte všem nesmyslům, které slyšíte. Chvála Pánu.

Víra je skutek, který od nás Bůh očekává. Bůh očekává víru, která bude působit a bude se projevovat skrze lásku. Co Bůh chce, abyste dělali? Někdy se mě lidé ptají:

„Co se ode mne očekává, že mám dělat?“

Věřte. To je první věc, kterou je třeba dělat. *Věřte.*

Zde je to, co Ježíš řekl v evangeliu podle Jana 6, 28-29:

„Řekli mu: „Jak máme jednat, abychom konali skutky Boží?“ Ježíš jim odpověděl: „Toto je skutek, který žádá Bůh: abyste věřili v toho, koho on poslal.“

Haleluja? Co byste měli dělat ve svém podnikání, ve své rodině, nebo ve svém manželství? Věřte! Je to základ všeho požehnání. Amen? Co Bůh miluje? Bůh miluje víru. Amen? Jen věřte. Nebojte se. Aleluja.

Zákon víry je duchovní zákon. Více než cokoli jiného, Ježíš ctil víru lidí. Když k Němu lidé přicházeli s vírou, říkal:

„Ach, tady je člověk s tak velkou vírou. Ještě jsem neviděl tam velkou víru v celém Izraeli.“

Ježíš ctil víru, vážil si ji! Když předstoupíte před Pána, co Mu bude vzdávat čest, je to, že přicházíte s vírou. Chvála Pánu. Haleluja.

Pojďme na chvíli zavřít oči. Chci vám položit otázku. Jaký je stav víry ve vašem srdci? Chtěli byste dnes obnovit svou víru v Ježíše Krista? Chtěli byste se dnes ve víře chytit Ježíše? Možná jste se narodili v křesťanské rodině a chodíte do kostela, do sboru, ale nyní chápete, že to, co Bůh od vašeho srdce žádá, je opravdová víra.

Pokud je to váš případ, vaše situace, zvedněte své ruce k Ježíši a pojďme společně odříkat následující modlitbu víry:

Ježíši Kriste, vkládám v Tebe svou víru. Vzhlížím k Tobě. Důvěřuji Ti. Spočívám ve své víře v Tobě. Odvracím se od světa. Odvracím se od svého hříchu a obracím se k Ježíši. Odkládám vše, co mi nepomáhá, vše, co není nápomocné. Odvracím se od hříchu a volím běžet závod víry, protože vím, že Tě těší moje víra. Dnes se rozhoduji v Tebe věřit.

Amen!

Chvála Pánu! Bůh tě miluje a On miluje tvou víru. Haleluja!

Část 4.

Kráččet vírou

Kapitola 21.

Skutek víry

Toto je poslední kapitola této knihy vyučování a kázání, pojďme na to! Chci se s vámi podělit o některé principy víry. Boží Slovo v listu 2. Tesalonickým 1, 11 říká:

„Proto se stále za vás modlíme, aby vás náš Bůh učinil hodnými svého povolání a svou mocí přivedl k naplnění každé vaše dobré rozhodnutí a dílo víry.“

Amen.

Apoštol se modlí, aby *dílo víry* bylo doprovázeno mocí. Chvála Bohu? Je třeba se podívat na dvě věci:

1. Je zde práce, kterou je třeba vykonat, skutek víry.

2. Dílo víry je doprovázeno mocí, produkuje moc.

Pomazání pracuje a působí spolu s vírou. Pomazání účinkuje a působí tam, kde lidé věří. Víra je práce, víra vyžaduje úsilí a vyvinutí aktivity. Jedná se o rozhodnutí srdce věřit, navzdory tomu, co vidíte v přirozené oblasti naším zrakem. Jedná se o práci, skutek. Je to dílo víry. Jedná se o skutek a čin lásky vůči druhým lidem. Je to víra, že Ježíš Kristus něco koná a je to i pokračování v procesu víry, i když se zdá, že se nic neděje. Patří sem i odmítnutí vzdát se. Ano, toto je tvrdá práce, je to námaha a dřina.

Čteme o ní v listu Jakubově kapitola 5, 14. Jedná se o slavnou pasáž. Přečteme si ji? Jakub se ptá:

„Je někdo z vás nemocen? Ať zavolá starší církve, ti ať se nad ním modlí a potírají ho olejem ve jménu Páně. Modlitba víry zachrání nemocného...“

Jakub zde hovoří o modlitbě za nemocné. Modlitba víry je činnost, je to určitá práce. Lékař říká toto. Rodina to říká tamto. Přátelé říkají toto. Lidé očekávají tohle, ale vy se modlíte a nasazujete ve víře v té neviditelné oblasti. Chápete, o čem mluvím? A vy

pokračujete. Někdy je ten kus práce tak obrovský, že se zdá, že celé peklo a mocnosti temnoty se postavily proti vám. Vidíte v tom mocnosti temnoty. Když se ve víře modlíte za lidi s rakovinou a za nejrůznější situace, právě proti tomu bojujete, vstupujete do války. Jste ve *válečném* stavu v postoji víry, *válčíte* vírou. Jedná se o *práci a námahu*.

Štít víry je zbraň proti všem ohnivým střelám nepřítele. Když vstupujete do oblasti víry, vstupujete do války. A to je dřina, je to válka. Amen? To neznamená jednoduše prohlásit:

„Věřím.“

Jde o to říct:

„Věřím. Věřím. Věřím. Kráčím vírou, a ne zrakem.“

Amen?

„Říkejte si, co chcete, ale já věřím!“

Chvála Bohu?

„Říkejte si, co chcete, ale já věřím!“

Haleluja! Bez víry však není možné zalíbit se Bohu.

Pojďme to listu Židům 11, 6: *„Kdo k Němu přistupuje, musí věřit, že Bůh jest a že se odměňuje těm, kdo Ho (usilovně) hledají.“*

Jste usilovně nasazeni ve víře a věříte, že vás Hospodin odmění, že to, co zasejete, to také sklídíte. Chvála Pánu?

Víte, že jsem byl misionářem ve státě Paraguay. Byl jsem tam čtyři a půl roku, modlil jsem se, modlil a modlil.

„Pane, chci vidět znamení a zázraky a divy. Chci mít příležitost kázat.“

Bylo to čtyři a půl roku. Pak jsem přijel do Sydney. Měl jsem malou církev v Sydney. Vyvěsil jsem mapu světa a pět let jsem pokládal ruce na tu mapu. Říkal jsem....

„Pane, pošli mě! Pošli mě! Pošli mě!“

V té naší malé církvi jsem říkal:

„Pošli mě, Pane!“

V noci jsem chodil do církve a říkal:

„Pošli mě, Pane!“

Modlil jsem se. Uplynulo pět let. Pak jsem v roce 2004 uslyšel hlas Pána ve snu.

„Jed“ se modlit na Borneo.“

A služba *Jesus Encounter Ministries* začala. Chvála Bohu? Bylo to devět a půl roku zasévání námahy a nasazení víry. Víte, to, co sklízíme dnes, bylo zaseto vírou včera. Jak důležité je tedy pokládat a nasazovat se v modlitbě dnes, abychom mohli sklízet za deset, dvacet nebo třicet let? Naše děti, naše vnoučata, naše pravnoučata a naši potomci jsou ovoce toho skutku víry. Amen?

Pokud máte dnes problémy, může to být tím, že jsme včera nezaseli, tak se pusťte do setby. Budete sklízet jen to, co jste zaseli. Jedná se o práci a činnost víry. Chvála Pánu? Všechna sláva Jemu!

Pojďme se vrátit k *Jakubově listu 5, 14-15* a uvidíme, co umí a dělá modlitba víry:

„Je někdo z vás nemocen? Ať zavolá starší církve, ti ať se nad ním modlí a potírají ho olejem ve jménu Páně. Modlitba víry zachrání nemocného...“

„Modlitba víry zachrání...“

Řekněme nahlas:

„Zachrání“

„...modlitba víry zachrání nemocného...“

Modlitba víry nejen zachrání nemocného, ale změní jakýkoli stav, který nás potká.

Verš pokračuje: *„...Pán jej pozdvihne...“*

Když se modlíme za někoho, kdo je nemocný, čteme zde v *Jakubově listu*:

„...Pán jej pozdvihne, a dopustil-li se hříchů, bude mu odpuštěno.“

Haleluja! Nejenže lidé, za které se modlíme, budou pozdviženi z lůžka, ale budou znovuzrozeni a bude jim odpuštěno! Haleluja! To je moc víry, modlitba víry.

List *Jakub 5, 16* pokračuje: *„Vyznávejte hříchy jeden druhému a modlete se jeden za druhého...“*

Tato práce a nasazení ve víře...

„...abyste byli uzdraveni...“

A teď poslouchejte, jak to pokračuje:

„Velkou moc má vroucí modlitba spravedlivého.“

Mluví se zde o vroucí modlitbě, o *účinné* modlitbě. Přibližně v roce 1997 Pán ke mně mluvil. Řekl, že se objeví skupina domorodých lidí z jednoho kmene ve státě Paraguay. Mluvil jsem o nich v devatenácté kapitole. Hospodin řekl:

„Já je přivedu, oni přijdou do církve. Ty se za ně máš modlit. Oni se vrátí a zažijí probuzení.“

Práce víry a modliteb začala. Duch Svatý měl sestoupit na mladé lidi. Někdy to vypadalo, jako by byli roztaveni ohněm, když se začali přimlouvat za probuzení. Nikdy jsem nic takového neviděl. Oni dávali zrod probuzení v Božím Duchu. A celý ten proces a práce pokračovaly. Šlo to takto asi půl roku a Duch Svatý sestupoval na ty mladé lidi, jak se přimlouvali. Pak nás navštívili domorodci. Modlili jsme se za ně ve víře, ale neprojevil se žádný projev moci. Když se vrátili do své vesnice, pak nastalo probuzení!

Jezdil jsem tam a oni měli každý den pětihodinová shromáždění. Měl jsem tu čest tam kázat. Nikoho jsem neviděl. Byla tam samá tma a museli jsme si nosit lampu. Na ty lidi sestupovala Boží moc. Haleluja!

Vidíme zde, co takový skutek víry dokáže vyprodukovat.

Nepřítel dělá to, že nám způsobuje, že jsme citově přemoženi naší situací a našimi problémy. Stáváme se rohožkou pro nepřítele, pokud se nepoložíme do modliteb, do modlitebního nasazení a úsilí a pokud se nevěnujeme setbě v Božím Duchu. Vyžaduje to víru, rozsévat v Duchu. Když rozséváte v Duchu, z Ducha sklízíte i v přirozené oblasti.

Celá fyzická oblast je řízena Duchem. Jak důležité je tedy pro lidi a církve se modlit? Nemáme se jen modlit, ale zaujmout postoj víry, která věří a očekává, že to, o co prosíme, se jistě splní, i když uplynou roky a nevypadá to na žádnou změnu. Pokračujte ve vašem naléhání na Boha. Děkujete Mu a chválíte Ho za to, že On je věrný svému Slovu, že On je věrný Božím zaslíbením a že si On váží a ctí vaši víru. Tato víra klade před Boha závazek a povinnost, aby uvedl věci *do pohybu*, aby tím *pohnul!* Amen?

V desáté kapitole jsem vám vyprávěl příběh o svém příteli Davidovi, generálním řediteli společnosti těžební společnosti. Vzpomínáte si, jak mi zavola?

„Marku, přijdu o dům, ztratím práci, těžební společnost zkrachuje.“

Vzpomínáte si, co jsem mu řekl?

„Davide, naše víra uloží Bohu povinnost, dát to/se do pohybu.“

Modlili jsme se po telefonu ve víře. Toto úsilí a skutek víry přinesly ovoce. Přineslo to tolik potřebné finanční prostředky, aby jeho společnost mohla pokračovat ve fungování. Není to jediný případ, kdy se něco podobného děje.

Váš skutek víry spočívá v tom, že se navzdory všemu rozhodnete věřit! Všechny těžební společnosti se potápěly. Cena železné rudy se tehdy propadala na dno. Nakonec dostal David asi milion dolarů investic. Odkud se to vzalo? Přišlo to v Duchu. Bylo to díky víře v to, co je pro člověka nemožné. Přišlo to z usilovné a činné víry!

Jak velký je váš Bůh? Může On učinit cokoli?

Víra věří, že On je a že On je *schopný* a *věrný* svému Slovu. Amen? Chvála Bohu! Haleluja! Pokračujme dál.

V epištole Jakubově 5, 17-18 čteme: „*Eliáš byl člověk jako my...*“

Jste nějaký výjimečný člověk, nebo takový normální? Dobře, Eliáš byl jako vy. Byl to obyčejný člověk stejné povahy.

„...a když se naléhavě modlil...“

Eliáš se modlí...

„...aby nepršelo, nezapršelo v zemi po tři roky a šest měsíců. A opět se modlil, a nebe dalo déšť a země přinesla úrodu.“

Zde byl muž, který modlitbou a vírou ovládal počasí! Haleluja! Chvála Bohu! Meteorolog to může komentovat slovy:

„*Abychom vám mohli předpovědět počasí, navštívíme Eliáše a probereme to s ním! Ten nám řekne, kdy bude pršet!*“

Amen? Chvála Bohu!

V Žalmu 9, 11 čteme: „*V tebe nechť doufají, kdo znají tvé jméno. Vždyť ty, kdo se dotazují po tvé vůli, neopouštíš, Hospodine.*“

Znáte Jeho jméno, nebo to jen tak vyslovujete? Říkáte to jméno jen tak, nebo *znáte* to jméno? Je v tom rozdíl. Je rozdíl mezi tím, mít vzdělání, povědomí o jménu „Ježíš“, nebo rozumět doktríně a učení.

Vstoupili jste už do tohoto jména? Znáte to jméno osobně? Víte, co toto jméno dokáže? Opravdu věříte, že Jeho jméno je nad každé jiné jméno a že před jménem Ježíše Krista poklekne každé koleno? Tímto jménem jsou mučeni démoni! Chvála Pánu! Haleluja! Musíte Ježíšovo jméno znát ve svém srdci.

Ve Skutcích 3, 16 můžeme číst o uzdravení chromého: „*A protože tento člověk, kterého tu vidíte a poznáváte, uvěřil v Jeho jméno, moc Ježíšova mu dala sílu a zdraví – a víra, kterou jméno Ježíšovo v něm vzbudilo, úplně ho uzdravila před vašimi očima.*“

Když vložíte svou víru ve jméno Ježíš, není to jen slovo. Je to Ježíš Sám. V osobě Ježíše Krista věříte v Jeho jméno, Jeho moc, Jeho slávu a Jeho autoritu. Vstoupili jste do přítomnosti Krista a jste v NĚm. **Věřit v Jeho jméno znamená být v NĚm.**

Chvála Pánu? Když vyslovujete toto jméno, jste v NĚm a věříte, že toto jméno působí a účinkuje na slepé, hluché, chromé a nemocné, na chudobu, prokletí, nemoci a demony. Když věříte v to jméno, jste v Ježíši! On působí, koná svoje dílo! On je tady!

Když se mě lidé ptají na používání duchovních darů, v polovině případů nevím, co říci, protože je to On. On je ten dar! Je to Ježíš, kdo promlouvá, vidí, slyší, koná a působí. Chvála Bohu! Amen? Aleluja! Mějte víru v Jeho jméno! Chvála Pánu.

V evangeliu podle Matouše 8, 13 čteme: „Potom řekl Ježíš setníkovi: „Jdi, a jak jsi uvěřil, tak se ti staň.“

Setník měl ochrnutého sluhu. Ježíš říká:

„Jdi...“

Jaká to velká víra!

„Prostě, jdi...“

„Jdi, a jak jsi uvěřil, tak se ti staň.“ A v tu hodinu se sluha uzdravil.“

Ten muž prostě vstal a chodil. Amen? Tohle je práce a dílo víry. Ježíš od nás očekává aktivně a činně setrávat ve víře a věřit uprostřed ohně, zkoušek a těžkostí. Máme si zachovat víru a skutek víry. Chválit Boha? Pro Pána není nic příliš těžké, když lidé věří.

Na jednom shromáždění v Sydney seděla vzadu paní jménem Alice. Je to milá ugandská dáma. Duch Svatý ji lokalizoval. Všechno se dělo v jejím životě špatně. Zemřel jí švagr, právě přišla o práci. Její matka umírala v Ugandě, dusila ji struma a její kamarád byl na dialýze. Pán řekl:

„Tvůj čas nadešel!“

Jakou obrovskou víru měla ta žena! Chopila a chytla se jí! Postila se a chopila se toho! Usilovně setrávala ve víře, když uslyšela to Slovo:

„Tvůj čas nadešel!“

Ona se toho chopila! Jedná se o uchopení Božích zaslíbení a jména Ježíše Krista. Ona se toho chopila! Můžete se na to sami podívat na YouTube. Ta žena se toho chytla a Boží moc prošla skrze její matku v Ugandě. Byli jsme v Sydney a ta struma zmizela, vyšla z ní duchovně a byla pryč. Haleluja! Její kamarád byl na dialýze s nulovou funkcí ledvin, ale jeho ledviny se vrátily k životu a byl z dialýzy propuštěn domů. Chvála Bohu? Do týdne se ozvalo zaklepání na dveře a ta paní uslyšela:

„Chci investovat do vašeho podniku.“

Nyní má firmu se dvěma pečovatelskými domy, kde pracuje jako manažerka. Amen? Chvála Bohu! Všechno šlo špatně, a ona byla aktivní a vytrvalá ve svých modlitbách a v půstu. Přišla na setkání a modlila se:

„Pane, najdi mě! Pane, lokalizuj mě!“

A On říká:

„Tvůj čas nadešel!“

Haleluja! Chvála Bohu! Zapomeňte na zítřek, *ted'* je den spasení, *nyní* je naše záchrana. *Nyní* je vítaný a příhodný čas. Chvalte Boha.

Cožpak se nám nelíbí být ve Slově? Neradujeme se snad z toho, že jsme v Jeho úžasné přítomnosti? Co byste raději dělali, než byli v Jeho přítomnosti? Nic se tomu nevyrovná, víte? To, co všichni potřebujeme, je zjevná přítomnost Ježíše Krista. Ta přichází skrze víru. Nenechte se odradit, nedovolte to. Uvažujte o Něm. Když přijde zrazování a odrazování od víry, pak je to jedna věc za druhou.

„Ach, už jsem zase nemocný. Myslel jsem, že jsem se uzdravil. Jsem nemocný znovu!“

Víte, všechny tyhle věci přicházejí. Zrazování, znejistění a nepovzbuzování je dílem nepřítele. Přemístejte o Tom, který vytrval. O kom uvažujete a rozjímáte? O Ježíši! Jste si jisti? Neříkejte:

„Myslím, že ano.“

Zde není, o čem přemýšlet, je to určitě Ježíš, který vytrval! Vezměte v úvahu Toho, kdo snášel takové nepřátelství ze strany hříšníků, abyste se ve svých duších neunavili a neodradili. Amen? **Nikdy, nikdy se nevzdávejte v nasazení a úsilí vaší víry.** Chvála Pánu? Někdy roky uplynou a zdá se vám, že se točíte v kruhu, ale zachovejte si víru. Velkou moc má vroucí modlitba spravedlivého! Amen? Amen!

V dnešní době má církve tolik problémů, protože chybí zjevná přítomnost Ježíše Krista. Kvůli tomu lidé dělají věci, jako že filozofují. Někdy přijdu do církve a oni začnou mluvit o pozitivním myšlení. Pozitivní myšlení je způsob, jak získat prokletí.

Prorok Jeremiáš 17, 5 říká: *„Toto praví Hospodin: „Proklet buď muž, který doufá v člověka, opírá se o pouhé tělo s srdcem se odvrací od Hospodina.“*

A Jeremiáš 17, 7-8 pokračuje: *„Požehnan buď muž, který doufá v Hospodina, který důvěřuje Hospodinu. Bude jako strom zasazený u vody; své kořeny zapustil u vodního toku, nezakusí přicházející žár.“*

Amen? Chvála Bohu! Vložte svou víru v Ježíše Krista a v Jeho jméno a pak se odmítněte vzdát. Chvála Pánu? Je to úžasné. On je úžasný! Nevnímejte selhání jako neúspěch. Selhání je stavebním kamenem pro budování vaší víry. Není to důvod ke sklíčenosti a podkopání víry. *Selhání je jedním ze způsobů, jak budujeme svou víru.* Nepřítel přichází a útočí. Stůjte a setrvejte ve víře. Vytrvejte ve víře bez ohledu na to, jak věci vypadají, nebo co se vám lidé snaží říct. Mějte trpělivost a vytrvejte.

BUDOVÁNÍ VÍRY

Nevnímejte selhání jako neúspěch.

Selhání je jedním ze způsobů, jak budujeme svou víru!

Stůjte a usilovně setrvejte s trpělivostí ve víře.

Bible říká, že svou trpělivou vytrvalostí získáme své duše. Učíme se víře a trpělivosti. Tyto vlastnosti vzájemně spolupracují. Trpělivost buduje víru a víra buduje trpělivost. Pracují společně.

Když přijde trápení, vězte, že Bůh dává vaší víře příležitost růst.

Haleluja!

Víra je jedním z nejcennějších vlastnictví, které máme. Byla to totiž i ctnost, kterou si Ježíš Kristus nejvíce považoval a oceňoval. Věřte a zůstávejte ve víře. Buďte usilovní a vytrvalí ve víře ve spojení s láskou a stanou se úžasné věci. Chvála Pánu? Jděte kupředu ve víře a v trpělivosti a buďte požehnaní. Cesta víry je skutečně úsilí a dílo víry, ale je to také skutek lásky.

Děkujeme ti, Pane! Děkuji ti, Otče! Amen a Amen.

Obsah:

Část I - Základy víry

Kapitola 1 - Revize víry	str. 2
Kapitola 2 - Vytrvalá a usilovná víra	str. 14
Kapitola 3 - Spolehnout se na Pána	str. 21
Kapitola 4 - Opravdová víra, nebo jen doktrína?	str. 28
Kapitola 5 - Dívejte se na Ježíše	str. 38
Kapitola 6 - Boží Slovo je váš základ ve zkouškách	str. 45

Část II - Víra a očekávání

Kapitola 7 - Napojení na Boží moc	str. 53
Kapitola 8 - Moc a víra	str. 60
Kapitola 9 - Víra očekává, že Bůh udělá všechno	str. 69
Kapitola 10 - Víra mluví	str. 84
Kapitola 11 - Vstoupit do víry a setrvat ve víře	str. 97

Část III – Boží zaslíbení

Kapitola 12 - Co Bůh zaslubuje spravedlivým	str. 106
Kapitola 13 - Boží zaslíbení v Království Ducha Svatého	str. 114
Kapitola 14 - Víra a Království Ducha Svatého	str. 119
Kapitola 15 - Víra naplněná Duchem	str. 129
Kapitola 16 - Drobnosti Božího království	str. 134

Část IV – Kráčet vírou

Kapitola 17 - Kráčet vírou skrze život v Duchu	str. 141
Kapitola 18 - Kráčet vírou ve zkouškách	str. 149

Kapitola 19 - Odvážná a houževnatá víra	str. 157
Kapitola 20 - Hospodin miluje víru	str. 166
Kapitola 21 - Skutek víry	str. 179